

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BANKER SERIES: BOOK TWO

THE DICTATOR

*SHE'S A TRAITOR.
AND I KILL TRAITORS.*



NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR
PENELOPE SKY



İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

DİKTATÖR

Bankacı #2

PENELOPE GÖKYÜZÜ

Hartwick Yayınları

Diktatör

Copyright© 2019 by Penelope Sky

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Siena

ADAMLAR EVDEKİ EŞYALARIMI TOPLAYIP

Toskana'daki üç katlı malikaneye. Tüm kıyafetlerimi ve gerekli olduğunu düşündükleri her şeyi aldılar.

Bana bu konuda bir seçenek sunulmadı.

Evim orada ıssız bir şekilde duracaktı. Landon benim kaybolduğumu ve Cato'nun hâlâ hayatta olduğunu fark edecekti. Cato'nun bir çocuk doğurduğu söylentilerini duyana kadar muhtemelen öldüğümü düşünecekti.

İyi olduğum için rahatlayacaktı.

Dokuz ay sonrasına kadar.

Yatak odamda özel bir banyo, küçük bir oturma odası ve Cato'nun mülkünün ön tarafına bakan bir balkon vardı. Dönümlerce arazisi vardı ve evini çevrelemek için yüksek bir duvar için en yüksek doları ödemişti, kireçtaşının üzerinde yeşil sarmaşıklar büyüyordu. Başka biri olsa cennette olduğunu düşünürdü.

Bir hapishanede olduğumu biliyordum.

Cato üç gündür benimle konuşmuyordu. Ya yattığı odada kalıyor ya da işe gitmek için evden çıkıyordu. Gerçekçi gerekirse, benden sonsuza dek kaçamazdı, ama istediği olsaydı, muhtemelen . Yapardı.

Bana bir kez bile bakmadan dokuz ay sonra bebeği doğurmamı bekleyin.

Yatağın kenarına oturdum ve elimi karnımın üzerine bastırdım. Her zamanki gibi dümdüzdü ve gözle görülür bir değişiklik yoktu. Ama elim içimde büyüyen bir hayat hissediyordu, asla yapmak istemediğim oğlum ya da kızım. Doğum kontrol hapım hâlâ aktifti ama doktorlar sadece yüzde doksan dokuz etkili olduğunu söylemişti.

Belki de Cato o yüzde birlik kısımdı.

Başıma çok güzel bir şey gelmişti ve bunun kıymetini asla bilemeyecek olmam kalbimi kırdı. Çocuğumun bir anneye ihtiyacı vardı. Daha da önemlisi, benim bir çocuğa ihtiyacım vardı. Önümüzdeki dokuz ay boyunca onlarla bağ kuracak, onları çok yakından tanıyacaktım. Bedenimden ayrıldıklarında hem üzülecek hem de mutlu olacaktım. Ama sonra bu mutluluk benden alınacaktı.

Ben de bir metre yerin altına gömülürdüm.

Cato'nun fikrini asla değiştiremezdim. Kardeşı omzunun üzerinde belirirken ve dünya onun bir aptal olduğunu düşünürken, kararını geri alamazdı.

Güçsüz hissetmek tüm bunların en kötü yanıydı.

Şişlik indiği için yüzüm daha iyi görünüyordu ama gözümün etrafındaki bölge hâlâ maviydi ve dudağımın rengi değişmişti. Ağrı çoğu zaman hâlâ devam ediyordu ama bir hafta sonra geçmesi gerekiyordu.

Yatak odamın kapısı açıldı ve Cato lacivert bir takım elbise giymiş olarak içeri girdi. Giovanni'nin yaptığı gibi kapıyı çalmadı. Tıpkı benim evimde yaptığı gibi, hiçbir uyarıda bulunmadan kendini içeri buyur etti. Bu durumda, burası onun eviydi... yani gerçekten ne isterse yapabiliirdi. Bir eli cebinde bana doğru yürüdü, gözleri yüzümdeki morlukları inceliyordu. "Hadi gidelim."

"Nereye gidiyoruz?"

Bana cevap vermeden çıkıp gitti.

Ayakkabılarımı giydim ve ona katılmak için merdivenlerden aşağı indim. İki eli cebinde beklerken Giovanni ile sessizce konuştu. Uağından daha uzun boyluydu ve takım elbisesini bir mankenden daha iyi dolduruyordu.

Cato'nun yanına geldiğimde, ön kapıdan çıkıp bizi bekleyen arabaya doğru yürüdü.

Bir yanım beni yolda vuracağı için endişeliydi ama araba içimi rahatlatı. Arka koltuğa bindim ve Floransa'ya doğru yola çıktık.

Cato pencereden dışarı baktı ve bana tek kelime etmedi.

"Nereye gidiyoruz?" Tekrar ettim.

Eli sol dizini , süslü saati yaz ışığını yansıtıyordu. Böyle büyük bir arabaya ihtiyaç duyacak kadar iri bir adamdı. Yatağımın içine zor sığıyordu. "Konuşmazsan bu dokuz ay çok daha sorunsuz geçecek." Konuşurken bana bakma saygısını bile göstermedi.

"Nasıl olsa dokuz ay içinde öleceğim. O yüzden istediğimi yapabilirim."

Bana döndü, bakışları hainceydi.

Artık yüzüme bir silah doğrultulmadığına göre, direncim yeniden artmıştı. Hiçbir zaman kimsenin lafını dinleyecek bir kadın olmamıştım. Bağışıklığım olduğu sürece ondan da bir bok almayacaktım. "Şimdi bana nereye gittiğimizi söyle."

Çenesi daha da sertleşti. "Bugün seni öldürmeyecek olmam, o güzel dudağını patlatmayacağım ve diğer gözünü karartmayacağım anlamına gelmez." Hakaret hiçbir etki yaratmadan üzerimden geçti. Cato, Bates'i üzerimden çektiğinde hissettiğim rahatlamayı asla unutmayacağım.

Yumruğu acımasızdı ve bana bir kez daha vursa burnumu ya da elmacık kemiğimi kırabilirdi. Zaten acı da . Cato

hiçbir şey yapmadı ama onun yerine beni korudu. "İkimiz de yapmayacağını biliyoruz. Olmadığın bir şeymiş gibi davranma."

Yüzünü öne çevirdi ve başını hafifçe salladı. "Beni çok iyi tanımıyorsun."

"Aslında seni tanıyorum. Ve sen bir canavar değilsin."

"Hayır. Ben bir canavardan daha kötüyüm."

Savaş başladığında, arabada bana vurdu ve kafamı cama çarptırdı, ama Bates'in bana yaptıklarına kıyasla bu hafif bir vuruştı. Hiçbir şeyle kıyaslanamazdı. Eğer yapabileceği en kötü şey buysa, o zaman iyi bir şirketteydim. "Cato-"

"Bunu duymak istemiyorum." Sesimdeki duyguyu anlamış olmalıydı. Ağzımdan çıkacak kelimeleri tahmin etmiş olmalı. "Özrünü kendine sakla. Dinlemek istemiyorum."

"Özür dilemeyecektim."

Bana geri döndü. Şimdi bana gerçekten vurmak istiyormuş gibi görünüyordu.

"Bu yara izinin nereden geldiğini bilmek ister misin?" Sol omzuma dokundum.

Parmaklarımı takip etti ama soru sormadı.

"Damien evime girdi, beni avladı ve teslim olmak için yeniden birleştiğimde beni vurdu. Sonra beni Micah'a sürükledi ve babamın ellerinde olduğunu söyledi. Eğer seni onlara getirmezsem, onu öldüreceklerdi. Ve eğer başarısız olursam, Damien yemeğini yemeden önce yemeğiyle oynamak için beni tamamen kendine alacaktı. Kişisel bir şey değildi, Cato."

"Ve ben bunu asla bu şekilde algılamadım. Sen yapman gerekeni yaptın, ben de yapmam gerekeni yapacağım."

"Başlangıçta sana ihanet ettiğim için kendimi suçlu hissetmedim. Senin korkunç bir adam olduğunu duymuştum."

"Ve öyleyim." Tekrar öne doğru baktı.

"Seni tanıdığımda bundan çok daha fazlası olduğunu fark ettim. Sadece ikimiz olduğumuzda, çekici, eğlenceli ve nazıktın. Birlikte zaman geçirdikçe daha da yumuşadın. Senden hoşlanmayı hiç beklemiyordum. Sana saygı duymayı hiç beklemiyordum. Ama bu duygular geliştiğinde kendimi çok kötü hissettim. Saatlerce kendimle tartıştım, sen ve babam arasında karar vermeye çalıştım. Sonunda, o arabayı geri çevirdim. Seni seçtim."

Sanki konuşmam onun için hiçbir şey ifade etmiyormuş gibi aynı kayıtsızlığı takındı. Eli dizinde kaldı ve Floransa şehri görünür hale gelirken pencereden dışarı baktı. "İşte cevabın. Bebeğin benden olduğundan emin olmak için kontrol ediyoruz."

Bedenimi saran hakareti görmezden geldim. "Öyle, Cato."

"Ben de öyle düşünüyorum. Ama ben dersimi aldım. Ağzından çıkan hiçbir şeye asla güvenme."

Cato

DOKTOR SONUÇLARI BANA ÖZEL OLARAK VERDİ.

Birbirimize .

O bebek kesinlikle benimdi.

"Emin misin?" Kâğıdı katlayıp cebime sordum.

"Bu tür testler asla yanlış değildir, Bay Marino."

Hasta odasına girdiğimde Siena'nın orada durduğunu gördüm. İşlem bittiği için elbisesini ve ayakkabılarını tekrar giymişti. Kahverengi saçları bir tokayla arkaya toplanmıştı ve kirpikleri rimelle kalınlaştırılmıştı. Yüzündeki morlukları kapatmak için elinden geleni yapmıştı ama hiçbir makyaj hasarı gizleyemezdi.

Ağabeyimin onu acımasızca dövüşünü izlemiştim ve öfkeme rağmen, bununla başa çıkma şekli için ona saygı duydum. Bir kez bile çığlık atmadı. Bir kez bile ağlamadı. Ağabeyimi tatmin edecek hiçbir sese izin vermedi.

Ve silahı yüzüne doğrulttuğumda, işemedi.

Kirpiklerinin arasından bana ama sonuçların ne olduğunu sormadı.

O zaten biliyordu.

Emin olmak için onu hastalıklar için test ettirdim. Sonuçları temiz çıktı. Ben de kendimi test ettim ve aynı sonuçları aldım. Belki biraz abartmıştım ama bu kadını hiç tanıımıyordum. Onu bu kadar iyi ve bu kadar sık sıkmişken başka bir erkeğin olması bana pek olası gelmiyordu ama üzülmektense tedbirli olmayı tercih ederdim.

Sözünü sakınmadan benimle birlikte dışarı çıktı ve arabaya döndü.

Floransa'dan ayrıldık ve eve döndük. Bates benimle orada buluşacaktı, böylece Beck kardeşler hakkında konuşabilecektik. Yeni bir yerde sondaj yapmaya başlamışlardı ama henüz ilerleme kaydetmiş gibi görünmüyorlardı.

Umarım ailesini öldürmek zorunda kalmam.

Bacak bacak üstüne attı ve sessizce yanıma oturdu, elini düz karnının üzerine koydu. Bakışları pencereden dışarıya yönelmişti ve daha önce olduğu kadar konuşkan değildi. Siyah elbisesi kıvrımlarına çok güzel oturuyordu ve boynundaki inciler onu roy-alty gibi gösteriyordu. Evde olduğu zamanlarda bir kütüphaneci gibi muhafazakâr giyinirdi ama ben bu görüntüyü tuhaf bir şekilde tahrik edici buluyordum. Giyimiyle saygı uyandırıyor ve bu da beni ona saygı duymaya zorluyordu - bir dereceye kadar.

Gerçeğin içime işlemesine izin verme şansım olmamıştı. Hayatımın dokuz ay içinde ne kadar büyük ölçüde değişeceğini anlayamayacak kadar öfkeliydim.

Baba olurdum.

Hiç çocuk istemedim. Asla baba olmak istemedim. Bu ilgilendiğim son şeydi.

Ama bir babaya sahip olmamanın ne kadar boktan bir şey olduğunu asla unutmayacaktım. Gençken bunun beni ne kadar incittiğini asla unutmayacaktım. Bu terk edilme sorunları, bir erkek olana ve ona ihtiyacım olmadığını fark edene kadar beni takip etti.

Eğer çocuğuma sırtımı dönersem, ondan daha iyi olamazdım.

Bunun olmasına izin veremezdim.

Artık bir baba olacaktım. Lanet
olası bir baba.

Bana döndü, inci küpeleri ışığı yakalıyordu. "Bu konuda ne hissediyorsun?"

Bu soru beni ona bakacak kadar sinirlendirdi. "Sana bir aile istemediğimi söylemiştim. Bu konuda nasıl hissettiğimi sanıyorsun? Şimdi hiç istemediğim bir çocuğum olacak. Hepsi bana yalan söylediğin için." Belki de kolundaki yara eskiydi. Belki de implant zaman içinde devre dışı kalmıştı. Ya da belki de tamamen alakasız bir şeyden kaynaklanan bir yara iziydi.

"Ben yalan söylemedim-"

"Kadınlar doğum kontrolüyle hamile kalmaz."

"Evet, yaptım," diye tısladı. "Nasıl oldu bilmiyorum ama oldu. Süper spermin falan olmalı."

Bu yanıtın memnun olamayacak kadar sinirlenmiştim. "Önümüzdeki dokuz ay boyunca bu durumda sıkışıp kaldık. Yalan söylemeyi bırak ve dürüst ol derim. Gerçek bir erkek ve gerçek bir kadın gerçeği cesurca söyler. Yalanlarının arkasına saklanmazlar. Bundan daha cesurdurlar."

Gözleri düşmanca yarıklara doğru kısıldı. "Yalan söylemiyorum, Cato. Bunu gerçekten planlamamıştım. Hastalanmaya devam ettiğimde, hamilelik aklımın ucundan bile geçmedi. Uzun zamandır bu rejimi uyguluyorum ve beni hiç hayal kırıklığına uğratmadı."

"Yani bir erkeğin boşalmasına izin verdin." Bunun da yalan olduğunu bilmeliydim.

"Hayır. Ben öyle demedim."

"Eğer prezervatif kullanıyorsanız, gerçekten işe yaradığını nereden biliyorsunuz?"

"Prezervatifler her zaman kırılır. Sorumluluk sahibi bir kadının her zaman bir yedeği vardır. Unuttuysan söyleyeyim, eyersiz gitmek isteyen sendin."

"Çünkü beni baştan çıkardın."

"Bu benim suçum mu?" diye sordu inanamayarak. "Kadınlar seni her baştan çıkarır. O ilişkiye girmen için sana hiç baskı yapmadım. Sen kendin talep ettin ve bana başka bir seçenek bırakmadın. O yüzden tarihi yeniden yazma."

Hiç kimse bana karşı çıkmamıştı ve bunu yaptığında genellikle beni tahrik ederken, şu anda sadece beni rahatsız ediyordu.

"Bunu bilerek yapmam mantıklı değil. Benim işimin seni Damien'a teslim etmek olması gerekiyordu. Hamile kalmak buna nasıl yardımcı olacak? Bunun arkasındaki motivasyonu açıkla."

Herhangi bir teorim yoktu. Bunu yapması hiç mantıklı değildi. Ama sonra aklıma bir fikir geldi. "Miras." Gözlerim yeni bir öfke duygusuyla ona dikildi. "Ben ölürsem çocuğumuz her şeyi alır. Bu da her şeyi senin alacağın anlamına geliyor."

Yüzündeki nefret benimkiyle örtüşüyordu. "Senin paranı istemiyorum, Cato. Paranı hiçbir zaman istemedim ve hiçbir zaman da istemeyeceğim."

"Doğru."

Konuşmadan önce dudaklarını sıkıca birbirine bastırdı. "Bütün insanlar paraya takıntılı değildir Cato. Herkes senin gibi aşırı güvenliğe ihtiyaç duymaz. Gerçekten mutlu insanlar hiçbir şeye sahip olmayabilir ve kendilerini tamamen mutlu hissedebilirler. Sadece mutsuz insanlar kendilerini güvende hissetmek için bir milyar dolara ihtiyaç duyar."

"Altı milyar değerindeyim."

Gözlerini devirdi. "Bunun beni etkilemesi mi gerekiyor?" "Diğer herkesi etkiliyor."

"Beni ne etkiliyor biliyor musun?" diye tersledi. "Kardeşinin sana bu kadar sadık olması. Senin de ona sadık olman. Beni kızdırdıktan sonra gülümsemen. Bir gün geçmesine rağmen beni haftalardır görmemiş gibi arka arkaya dört kez becermen. Çıplak halde 10.000 dolarlık takım elbiseden çok daha güçlü görünmen."

giydiğin. Annene bakma şeklin. Beni neredeyse öldüresiye dövdüğünde kardeşini üzerimden çekme şeklin. Başka bir hayatın daha tehlikede olduğunu bildiğinde silahını indirişin. Beni etkileyen bu, Cato. Cüzdanının büyüklüğü değil. Bu yüzden geri döndüm. Çünkü seni gerçekten önemsiyorum."

Alt kattaki konferans salonuna girdiğimde Bates'i ayaklarını masaya dayamış, purosunu tüttürürken ve Monet tablosu arkasında asılı dururken buldum.

"Burada sigara içmek yasak." Onun karşısına oturdum ve duvardaki boyaya baktım. Ona bakıp da benim için onu seçen kadını benim için imkânsızdı. Çiçeklerin güzel renkleri bana onun gözlerinin parlaklığını düşündürdü ve sessiz dere bana onun evini hatırlattı... yakınlarda dere olmamasına rağmen.

"Neden?" Bir nefes daha çekti. "Burada hep sigara içerim." Başımle duvardaki tabloyu işaret ettim. "Bu yüzden."

Başını çevirip ona bakarken ağzından dumanların yükselmesine izin . "Çöpten toplanmış bir çöp parçasına benziyor."

"Bu Monet ve bunun için on milyon ödedim. Siktiğimin purosunu söndür."

Bates purosunu kül tablasına atmadan önce uzun bir nefes daha çekti.

"Ayrıca, burada hamile bir kadın varken zaten sigara içemeyiz."

"O kaltaktan giderek daha nefret etmeme neden oluyorsun..." Parmaklarını başının arkasında birbirine kenetledi. "Onu öldürene kadar bekleyemem. Eski

Hainleri yakalamak benim fetişlerimden biridir."

Dosyayı açtım ve sözleşmeleri okudum.

Bates bana bakmaya devam etti. "Sanırım babası sensin, o zaman?"

"Evet." Kalemimin üstünü tıkladım ve sayfanın altına imzamı ekledim.

"Lanet olsun." Başını iki yana salladı. "Onu hâlâ öldürebiliriz, biliyorsun. Ailelerimiz olmayacağı konusunda anlaşmıştık."

Kurumaması için kalemimi tekrar tıklattım ve kardeşime baktım. "Ne konuda biliyorum. Ama olur böyle şeyler."

"Bir kadını asla prezervatifsiz becerme." Bir parmağını kaldırdı. "Bir numaralı kural."

Bu kuralı asla çiğnememeliydim. "Olan oldu, Bates."

"Bebek bir haftalık mı?" diye sordu. "Bu gerçekten sayılır mı?"

"Yeter, Bates."

"Hadi, bir düşün." Bacaklarını masadan çekti ve dirseklerini yüzeye dayayarak doğrulup oturdu. "Bebegi aldın, onu öldürdün, sonra ne olacak? Altını değiştirip masal mı okuyacaksın? Çocuk sahibi olmak kolay değil. Babam bizi neden terk etti sanıyorsun? Çünkü çok zordu."

"Hiçbir şey benim için çok zor değil. Üstesinden ."

"Bunu şimdi söylüyorsun. Bütün gün ve bütün gece sürekli çılgınlıkları duyana kadar bekle. Peki bunun seks hayatınızı nasıl etkileyeceğini düşünüyorsunuz?"

"Bir dadı tutacağım."

"Fark etmez. Günün sonunda, o küçük velet hala senin sorumluluğunda."

Kardeşimin argümanı ne olursa olsun, doğmamış bebeğimin canını asla almazdım. "Bu şekilde bir mirasımız olur. İşi devredeceğimiz biri var. Bu dünyadaki en kötü şey değil."

"Ya bir kızsaa?" diye karşı çıktı. "Kendini tutamazdı."

"Eğer benim kızımssa, evet olacak," dedim gururla. "Ben bir prenses yetiştir. Bir kraliçe yetiştireceğim."

"Hâlâ yeniden düşünmen gerektiğini düşünüyorum." "Asla düşünmeyeceğim. O zaman bırak."

o bilmiş bakışını attı, hayatımız boyunca attığı o bakışın aynısını.

"Ne?"

"Neden bunun Siena ile bir ilgisi varmış gibi hissediyorum?"

"Çünkü öyle. Hamile olan o... Fark etmediysen diye söylüyorum."

"Belki de annesi o olduğu için bu bebeğe daha çok bağlısındır."

Bu çok saçma bir suçlamaydı. "Eğer hamile olmasaydı, onu öldürürdüm. Yapacağımı biliyorsun." Parmağım tetiği çekmekte tereddüt etmezdi. O bir haindi ve bir hainin ölümünü hak ediyordu.

"Ama yumruğumu suratına indirirken bana durmamı söyledin."

"Çünkü onu öldürecektin. Ve onun canını almak için hizmet eden de bendim."

Başını hafifçe salladı. "Umarım doğrudur, Cato. Çünkü o bahçemizdeki bir yılan. Bir yılanla asla sırtını dönme."

Kontratlarla baktım ve masanın üzerinden ona doğru ittim. "Güven bana, yapmayacağım."

Siena

BALKONDA OTURDUM VE AĞLADIM.

Hıçkırır hıçkırır.

Ortalık yatıştığında, gerçekler yüzüme sertçe çarptı. Babam gitmişti.

Annem de babam da gitmişti.

Babama söylediğim son şey çok sertti, o kadar sertti ki hayatım boyunca aklımdan çıkmayacaktı. O beş yıldır benimle konuşmayacak kadar inatçıydı ve ben de sözümünden dönmeyecek kadar gururluydum, bu yüzden bunlar birbirimize söyleyeceğimiz son sözler oldu.

Ölmesi senin suçun. Onu sevmedin, beni de sevmiyorsun. Tek önemsendiğin para ve güç. Seni sevmeyen şeyleri sevemezsin. O yüzeysel şeyleri mezara götüremezsin. Götürebileceğin tek şey ruhundur ve sende ruh yok.

Evinden ayrıldım ve bir daha arkama bakmadım.

Şimdi ne kadar acımasız olduğuma pişman oldum. Beş yıl boyunca bir kez bile peşimden gelmedi, yani belli ki umurunda değildi, ama o hala benim babam.

O benim babamdı.

Aklımın bir köşesinde hep birbirimize geri dönmenin bir yolunu bulacağımızı düşünürdüm. Her zaman Noel'i tekrar birlikte geçireceğimizi hayal ettim. Babamın hatalı olduğunu anlayacağını ve beni affetmesi için yalvaracağını düşündüm.

Ama artık bu mümkün değildi.

Artık kardeşim bile yoktu. Bir yıldan kısa bir süre içinde ölecektim ve Landon benim soyumdan gelen son kişi olacaktı.

Tabii biri onu .

Ailem para tarafından yok edilmişti. Açgözlülük tarafından yok edilmişti.

Elim karnımın üzerinde gezindi ve çocuğum için korktum. Zengin bir ailede doğacaklardı, diğer tüm erkeklerden daha güçlü bir babaları olacaktı. Ama aynı zamanda aynı hastalığa karşı savunmasız olacaklardı.

Açgözlülük.

Ailemi hep farklı bir şekilde, küçük bir evde, az parayla büyütmeyi hayal etmiştim. Aile yemeklerimiz, oyun gecelerimiz olacaktı ve Noel ağacını Aralık ayının ilk günü kuracaktık. Hayatımız basit ve huzurlu olacaktı.

Ama şimdi suç, şiddet ve açgözlülük dolu bir dünyaya doğacaklardı.

Bebeğim için bunu istemedim.

Onları ve kendimi kurtarabilmemin tek yolu . Bir şekilde ortadan kaybolmak için mükemmel bir fırsat bulursam. Yeni bir ülkeye kaçar, kimliğimi değiştirir ve Cato beni aramayı bırakana kadar saklanırdım.

Bu da onu Damien'a teslim etmek kadar imkânsız görünüyordu.

Ama denemek zorundaydım. Beni yakalarsa öldürebilecek gibi değildi - en azından hamileyken.

Balkonun kapısı açıldı ve Cato orada durdu. Üzerinde kalçalarına kadar inen gri eşofman altı vardı ve tişört giymemişti, gözlerimdeki kızarıklığı ve yanaklarımdaki yaş yağmurunu fark etti.

Makyajımı düzeltmeye bile fırsatım olmadı. Haber vermeden içeri daldı. "Gerçekten kapıyı çalmalısın."

"Burası benim evim." "Benim odam."

"Bu oda benim ve sen de benimsin." Kapıyı arkasından kapattı ve yanımdaki şezlonga oturdu.

Gözlerimin altındaki makyajı sildim ve nefesimi düzene soktum. Onun önünde ağlamayacaktım. Sanki hıçkıra hıçkıra ağlamamışım gibi, hiçbir şey olmamış gibi davrandım. Mülkünün karşısındaki karanlığa baktım, bitkileri ve ağaçları aydınlatan birkaç peyzaj ışığını gördüm. "Bir şeye mi ihtiyacın vardı, Cato?" Bir nedeni olmadıkça beni hiç ziyaret etmezdi. Sohbet etmiyorduk ve artık seks de yapmıyorduk. Planım başarısız olduğu için onunla bir şey yapmam gerekmiyordu ama bunu özölüyordum.

Kollarını dizlerine dayadı ve ellerini birbirine sürttü. "Giovanni akşam yemeğini atladığını söyledi."

"Aç değildim."

"Umurumda değil. Yemek yemen gerek."

Gözlerimi devirdim. "Birkaç haftalık hamileyim. Bir öğün atlamak bir fark yaratmaz."

"Size bunun bir diyalog olduğu izlenimini verdiysem özür dilerim." Soğuk bir bakışla bana döndü. "Bu benim sana ne yapacağını söylemem. Bu yemek de dahil olmak üzere tüm yemeklerini yiyeceksin. Bana karşı gelersen, onu boğazına tıkarım."

Belli ki ağlamam umurunda bile değildi. "Ben iyiyim bu arada."

"İyi olman umurumda değil. Giovanni akşam yemeğini getirecek. Eğer yemezsen, bunun sonuçları olacak. Ve ben yiyip yemediğini bileceğim." Sandalyeden kalktı ve odama geri döndü.

İtaatkâr bir hayat bana ilginç gelmiyordu. "İnsanlara insan gibi davrandığınızda işlerinizi halletme olasılığınız daha yüksektir."

Arkasını döndü, yontulmuş vücudu o kadar mükemmeldi ki gülünçtü. "Bana davranış şeklin gibi mi? Beni takip ettiğin, becerdiğin ve bana yalan söylediğin zamanki gibi mi? İnsancılığı böyle mi tanımlıyorsun?"

Kendimi tekrarlamaktan yorulmuş bir halde başka tarafa baktım. "Yaptığım şeyi neden yaptığımı zaten açıkladım. Babamı kurtarmak istedim..." Adının anılması alt dudağımın titremesine ve gözlerimin sulanmasına neden oldu. Pişmanlık ve acı çöktü. Ailemdeki herkesi teker kaybediyordum. Cato'nun önünde ağlamak çok küçük düşürücüydü, bu yüzden yüzümü ters tarafa çevirdim ve tekrar manzarayı seyrediyormuş gibi yaptım. Kapanan kapının sesini bekleyerek kendi kendime sessizce ağladım.

Hiç gelmedi.

Kendini tekrar yanımdaki sandalyeye bıraktı. "Bu yüzden mi ağlıyorsun?" Sesi derin ve yatıştırıcıydı, bir saniye önceki gibi agresif değildi. Sesi eskiden tanıdığım, yatağımdaki sevgili gibi geliyordu. "Baban yüzünden mi?"

Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı yuvarlandı. "Evet..."

Sessizleşti ama orada oturmaya devam etti.

"Ona söylediğim son şey oldukça korkunçtu. Hep telafi etmek, ailemizi yeniden bir araya getirmek için bir şansımız olacağını düşünmüştüm. Mantıklı düşüneceğini, paranın herkesi nasıl parçaladığını göreceğini sanmıştım. Ama şimdi bu şansı asla elde edemeyeceğim..." Daha fazla sıcak gözyaşı ortaya çıkarken derin bir nefes aldım. "Nasıl öldüğünü hayal etmekten nefret ediyorum. Canını almadan önce ona ne yaptıklarını hayal etmekten nefret ediyorum. çıkmıyor. Olanlara rağmen annemi sevdiğini biliyorum,

Onunla birlikte gömülemeyecek olmasından, ikisini de ziyaret edemeyecek olmaktan nefret ediyorum. Onu dinlendiremeyeceğim için nefret ediyorum... veda edemeyeceğim için." Gözlerimi kapattım ve tüm bunları ona neden anlattığımı merak ettim. Bu yeni rejimde kendimi yalnız hissediyordum. Konuştuğum tek kişi Giovanni'ydi ve o da hep işle ilgiliydi. Cato benim tek arkadaşımdı... beni hor görmesine rağmen.

"Özür dilerim." Bu onun ağzından çıkan en beklenmedik cümleydi. "Keşke sana çabuk hallettiklerini söyleyebilseydim ama söyleyemem. Bu savaşlar söz konusu olduğunda, insanlar asla merhametli değildir. Ama artık acı ... ve umarım bu sizi rahatlatır."

Ondan bir yumuşaklık beklemiyordum, bir daha asla. "Baban seni terk mi etti?" Onun hakkında okuduğumda sadece annesi hakkında bilgi bulmuştum. Bir babaya hiç rastlamamıştım.

"Ben beş yaşındaydım. Bates
üç yaşındaydı." "Özür
dilerim."

"Üzülme. Annem kendi başına gayet iyi idare etti." Sesinde gurur, onu yetiştiren kadına karşı bariz bir saygı vardı. "Benim hayatım anneme olan sadakatimden kaynaklanıyor. Ona en çok ihtiyacı olduğu anda onu terk ettiği için ondan nefret ediyorum. Bu yapılacak en korkakça şeydi."

"Ve sen olmak istemiyorsun." Gözyaşlarımı sildim ve ona döndüm. Kollarını kolçaklara dayamış, arazisine bakıyordu. Her zamanki gibi yakışıklıydı, sandalyede bir taht gibi oturuyordu.

"Hayır," diye fısıldadı. "Ben korkak değilim."

Kapı açıldı ve Giovanni elinde daha önce bana vermeye çalıştığı akşam yemeğiyle göründü. "Umarım iştahınız yerine gelmiştir, Bayan Siena?"

Cato dümdüz önüne baktı.

Hiç iştahım yoktu ama Cato az önce bana nezaket göstermişti ve ben de karşılığını verecektim. "Öyle. Teşekkür ederim."

Giovanni gitmeden önce tepsiyi kucağıma koydu.

Cato'yu mutlu etmek için yemeğimden küçük ısırıklar aldım. Bana bakmadı. "Teşekkür ederim."

"Gördün mü?" Alay ettim. "İnsanlara gibi davranabilirsin."

Omuz silkti. "Bazen."

Gözyaşlarım hâlâ gözlerimin arkasında sıcaktı ama onunla oturdukça yavaş yavaş geri çekildiler. "Bana inanmadığını biliyorum ama gerçekten senin için geri döndüm Cato. Babamı kurtarmak istedim ama sonunda bunu sana yapamayacağımı biliyordum."

"Bundan önceki her şeyi değiştirmez." Ellerini tekrar bir araya getirdi. "Bizimle ilgili hiçbir şeyin gerçek olmadığı gerçeğini değiştirmiyor. Hepsi bir kurguydu. Bilerek doğru zamanda doğru yerdeydin. Senin işin beni tehlikeye atacak kadar güvenimi kazanmaktı. Senin hakkında hiçbir şey bilmiyorum Siena." Bana döndü, gözlerinde yenilgi vardı. "Onun kızı olduğunu haftalar önce biliyordum. Ama sana şüpheyle yaklaştım. Belki de gerçekten her şeye yeniden başlamak istiyordun. Belki de gerçekten zararsızdın. Sende ne var bilmiyorum... ama bu beni çok yumuşatıyor. Bundan nefret ediyorum."

"Kendim hakkında söylediğim her şey doğruydu. Yalan olan tek kısım seninle tanışmaktı. Evet, amacım beni hatırlamanı sağlamaktı. Amacım yatağına girmek ve güvenini kazanmaktı. Ama aradaki her şey... hepsi bendim. Benimle bir bağ kurmanı sağlayamadım. Diğer kadınları unutmanı sağlayamadım... Bunlar kendiliğinden oldu. Bu gerçektir, bu bizdik."

Yüzünü tekrar öne çevirdi, ifadesi kayıtsızlıkla maskelenmişti. "Bu çok garip. Ben kimseye güvenmem. En çok da kadınlara... Ama sana güvendim."

"Çünkü sana karşı dürüsttüm. Basit bir hayat istediğimi söylediğimde ciddiye aldın. Babam tek derdi para olduğu için öldü. Annem de bu yüzden öldü. Kardeşimin de aynı şeyi yapması an meselesi. Sanattan gerçekten hoşlanıyorum. Şaraptan hoşlanıyorum. Ve senden hoşlanıyorum..."

Bana bir daha bakmadı. "Seni özledim."

Sanki yanlış bir şey söylemişim gibi çenesi sıkılmaya başladı. "Seni özlemiyorum. Hiç sahip olmadığım bir şeyi nasıl özleyebilirim ki?"

"Bana sahiptin. Hâlâ bana sahip olabilirsin."

"Gerçekten mi? Yoksa bu da başka bir numara mı? Hayatını kurtarmak için beni becerecek misin?" Gözleri benimkilere dikildi ve içimi yakıp kavurdu.

"Seni becereceğim çünkü becermek istediğim adam sensin. Sen şimdiye kadar sahip olduklarımdan en iyisisin, bana kendimi kadın gibi hissettiren tek erkeksin. Seni becereceğim çünkü gülüşün beni eritiyor ve vücudun beni sıcak tutuyor. Kararını çoktan verdin ve eminim sonuna kadar götüreceksin. Ama bu seni istemediğim anlamına gelmiyor."

Bakışları da tıpkı çenesi gibi sertleşti. "Sana güvenmiyorum Siena. Sana bir daha asla güvenmeyeceğim."

"Senden bana güvenmeni istemiyorum." "Ve seni bir daha asla istemeyeceğim."

Kaçmayı planladığım için sözleri beni incitmemeliydi ama incitti. Beni beklediğimden daha fazla incittiler. "O zaman neden şu anda benimle oturuyorsun? Neden beni teselli ediyorsun?"

Tekrar öne doğru baktı ve cevap vermedi.

Bunun bir cevabı olmadığı için olduğunu biliyordum. "Geri döndüm, Cato. Geri döndüm çünkü seni incitmek istemedim. Belki başlangıçta niyetim yanlıştı ama

Sonunda. Elimde kalan tek kurtarmak istediğim için beni yargılayamazsınız. Ailemi kurtarmaya çalıştığım için beni yargılayamazsın. Bu doğru değil ve sen de inatçılık ediyorsun."

"İnatçı mı oluyorum?" diye sordu soğukça. "Beni düşmanlarıma gümüş bir tepside sunmaya çalıştın."

"Ama sonra ben-"

"Beni öldürecektin. Bu görevi beni öldüreceğini bilerek aldın."

"Evet... ama sonra seni tanıdım ve bunu yapamadım. Bunun hiçbir anlamı yokmuş gibi davranmayı bırak. Her şey demek."

"Bana değil," diye tısladı. "Sadık bir insan her zaman sadıktır."

"Ve ben babama sadıktım. Tanımadığım bir adama nasıl sadık olabilirim?"

"Eylemlerinizi yargılamıyorum," dedi. "Ama onları affetmemi de bekleme. Yapmanız gerekeni yaptınız. Bunu kişisel olarak algılamıyorum. Ama bir daha asla kişiselleştirmek istememi de bekleme. Her ne yaşadıysak... bitti."

"Ve yine de... hala benimle oturuyorsun."

Ellerini birbirine sürterken mavi gözleri uğursuzlaştı. Dudaklarının arasından hayal kırıklığı ve şiddet dolu derin bir iç çekiş geldi.

Tepsiyi masaya koydum ve sandalyesine doğru yürüdüm. Dizim dizine değdi ve ona baktığımda derin bir çatışma yaşayan bir adam gördüm. Beni için ayağa kalkmadığında, elbisemi belime kadar sıyırdım ve kalçalarının üzerine oturdum.

Her bir kolçağı kavradı ve sessiz bir inilti çıkardı, sanki hareketlerimden nefret ediyordu ama onları durdurmak için güçsüz hissediyordu.

Kukum kucağına yaslandığında, her gece beni döven o devasa siki hissedebiliyordum. Tamamen dik ve des-

Sanki amıma girmek istiyormuş gibi eşofmanına bastırđı.

Parmaklarım saçlarında gezindi ve yüzümü onunkine yaklaştırdım, dudaklarımız neredeyse birbirine değiyordu. Onunla birlikte nefes aldım, göğsünün ritmik iniş çıkışına uydum. Arzusunun gözeneklerinden sızdığını hissedebiliyordum, görünmez kısıtlamalar tutkusunu uzakta tutuyordu. Ama o beni istiyordu... benim onu istediğim kadar o da beni istiyordu.

Elbiseyi başımın üzerinden tamamen çektim ve yere düşmesine izin verdim. Sonra iri elini karnıma, tam da bebeğin olduğunu hayal ettiğim yere koydum.

Gözlerini kapadı ve inledi, sanki bu onu daha da tahrik etmişti.

"Affet beni." Eğildim ve ağzımı onunkine bastırdım, bir hafta boyunca ayrı kaldığım adamı öptüm. Uzun kuraklıktan sonra bedenim onunkini arzuluyordu ve dürüstçe söyleyebilirim ki istediğim başka bir erkek yoktu. Sadece Cato beni memnun edebilirdi. Sadece Cato bir kadını nasıl memnun edeceğini biliyordu.

O da beni öpmedi. Dudakları hareketsizdi ve sonra buz gibi oldular. Ağzını çekti ve beni de yanına alarak ayağa kalktı.

Beni yatağa kadar taşıyıp içeri almasını umdum. Onun yerine beni yatağa fırlattı ve dışarı çıktı.

Ayak seslerinin geri dönmesini bekledim ama gelmeyeceklerini biliyordum.

Çünkü beni asla affetmezdi.

Cato

O KADINDAN NEFRET EDERDİM.

Şeytanın ben olduğumu sanmıştım. Hayır. .

Bana bir cadı gibi büyü yapabiliyordu. Bir an ondan nefret ederken, bir an sonra onun transına giriyordum. Kalbim acıyarak onun ağlamasını dinledim. Çekip gitmek ve onu yalnızlığa terk etmek yerine, yalnız hissetmesin diye yanında kaldım. Sonra onu teselli ettim... ve oyalandım. Neden kaldığımı her sorduğunda, verecek bir cevabım yoktu.

Çünkü orada olmamam gerektiğini biliyordum. O bir hain ve yalancıydı.

Neden onu bu kadar önemsedim ki?

Üstüme çıktığında, kendimi geri çekmek için tüm gücümü kullanmak zorunda kaldım. Bana kalırsa o sadece bir taşıyıcı anneydi. Oğlumu ya da kızımı doğuracak ve sonra ölecekti. Başka bir yolu yoktu.

Ve artık onu becermemeliydim. Artık istediğim kişiyle ve istediğim kadar kadınla yatabilirdim. Tek eşlilik bitmişti. O, bunu yaptığım ilk kadındı ve hepsi boşa gitmişti.

Bir parçam hâlâ onu istiyordu ama pes edersem bu çok kötü bir fikir olurdu. O kadın beni bir kez kandırmıştı ve bunun tekrar olmasına izin veremezdim.

Bahçede ya da yatağında olmaması gereken bir yıldı.

Ama onun ölümünü düşündüğümde göğsümün içinde bir şeyler sızladı. Kaynaklarım bana nasıl öldüğünü anlattı. Onu bir ipe asmışlar ve boğulurken bıçaklayarak öldürmüşler. Duyduğum en acımasız infazdı.

Onu ne kadar incitmek istesem de bunu ona asla söyleyemezdim. Gerçek benimle birlikte ölecekti.

Cesedine ne yaptıklarını bilmiyordum ama bir yerlerde bir yağ varilinin içinde olduğundan emindim. Babam bizi terk ettiğinde nereye gittiğini hep merak ederdim. Yaşlandıkça, annemin işten eve dönmesini beklerken Noel'de ne yaptığını merak ettim. Hayatının nasıl olduğunu, başka bir ailesi olup olmadığını merak ettim. Bu beni uzun süre rahatsız etti. Ortaya çıkıp annemi taciz ettiğinde çok öfkelen dim ama bu aynı zamanda içimi rahatlat tı. Artık hiçbir şeyi olmadığını biliyordum. O kadar zavallıydı ki, para için terk ettiğ i kadına geri dönmüş t ü. O zaman bir daha merak etmeme gerek kalmadı.

Belki de yaptıklarından pişmanlık duymas ının tek nedeni benim milyarlarca dolar kazanmam d ı. Ş u anda ona bakıyor, annemle Akdeniz'e aç ılab ilmesi için ona bir yat alıyor olabilirdim. Ya da belki de kararından gerçekten pişmand ı, artık dayanamayacak hale gelene kadar her gün aklından çıkmıyordu.

Her iki durumda da, her zaman istediğ im kapanış buydu. Belki Siena da aynı şeyi hak ediyordu.

TOPLANTI AYARLANMIŞ TI.

Adamlarımla birlikte inlerine girdim. Adamlarımdan silahlarını bırakmalar ını istediklerinde reddettik.

Kimse için silahlarımı bırakmadım.

İnatçılığım meydan okunmadı ve beni içeri aldılar. Odanın ortasında Micah oturuyordu. Yaklaşık Giovanni'nin yaşındaydı, benden birkaç on yaş büyüktü ve içtiği sigaralar cildini boka çevirmişti. Damien küçük bir sürtük gibi onun arkasında oyalanıyordu.

Micah ayağa kalktı ama yaklaşmadı. Aramızda üç metre mesafe vardı. "Tek parça olduğunu görmek güzel."

"Ben de senin birkaç kişi olacağını umuyordum." Siena ve ben çatışmayı çirkinleşmeden önce terk etmiştik. Birkaç ölü ve havaya uçmuş tank vardı ama önemli oyuncular hayatta kalmıştı - ne yazık ki. Ama savaş bir kez ateşlendi mi, asla bitmezdi.

Micah omuz silkti. "Bütün dilekler gerçekleşmez - mumları üflesen bile. Peki, sizin için ne yapabilirim?"

Gözlerim Damien'a kaydı ve Siena'nın birkaç kez söylediği şeyi, adamın onu tecavüz etmek ve öldürmekle tehdit ettiğini hatırladım. Sırf ona sahip olabilmek için başarısız olmasını istiyordu. O anda onun boynunu kırmak istedim. Micah'ya döndüm. "Buraya ateşkes için geldim."

Micah suratını asmak yerine kaşını kaldırdı. Ben ateşkes ilan edecek türden bir adam değildim. Düşmanlarımı ne pahasına olursa olsun hiçbir şey kalmayana kadar yok ederdim. "Ateşkes mi?" diye sordu, sanki bu kelimeyi anlamamış gibiydi.

"Evet. Bütün unutulabiliriz."

Micah kollarını göğsünde kavuşturmuş, bakış açımı anlamaya çalışıyordu. "Ne karşılığında? Para mı?"

"İkimiz de biliyoruz ki zaten bütün para bende." Burun delikleri alevlendi.

"Bana Stefano Russo'nun cesedini verin. Bu ."

Micah başını yana eğdi. "Bir ceset için ateşkes mi istiyorsun? Tek istediğin bu mu?"

"Evet. Onu bana ver ya da nerede bulabileceğimi söyle."

Damien da benim ona attığım tiksintili bakışın aynısını bana attı.

"Kahretsin, yatakta bir şey olmalı..."

Gözlerim tekrar onunkilere kaydı ve sessizce onu tehdit ettim.

"Bütün bu, değil mi?" Damien söyledi. "O kaltak için mi?"

Damien'in tepki vermesinden daha hızlı bir şekilde belimdeki tabancayı çıkardım ve onu sol omzundan vurdum.

"Tanrım!" Damien sendeleyerek geri çekildi ve kendini tuttu. Bütün adamlarım silahlarını çekti.

Micah'inki de öyle.

"Ne oluyor lan, göt herif?" Damien çığlık attı, kan kolundan eline doğru damlıyordu.

Tabancayı kemerime geri koydum. "Göze göz. Ya da iyisi, omuza omuz." Micah'ya baktım. "Anlaştık mı, anlaşmadık mı?"

Damien, muhtemelen açık yarasıyla ilgilenmek için uzaklaşırken omzunu kavradı.

Micah başını salladı. "Evet. Bir anlaşmamız var."

Evin önüne geldiğimde **BATES** dışarıda duruyordu. Saat akşamın onuydu, yani belli ki Micah'la yaptığım anlaşmayı duymuştu. Evimin önünde bir gargoyle gibi durmasının tek nedeni buydu.

Merdivenlerden yukarı çıktım ve onunla yüz yüze görüştüm.

Gözleri kurşun gibi bakıyordu. "Ne oluyor, Cato?"

"Bırak artık, tamam mı?"

"Bırakayım mı?" diye tısladı. "Şu anda benimle taşak mı geçiyorsun? Ne zamandan beri sana suikast düzenlemeye çalışan pisliklerle ateşkes yapıyoruz?"

"Bizim için hiçbir zaman bir tehdit olmadılar."

"Fark etmez. Biz düşmanlarımıza böyle davranmayız."

"Zamanımıza değmezdi." Etrafından dolaştım ve eve doğru ilerledim.

Beni kolumdan tuttu ve geri çekti. "Bu kararları birlikte alıyoruz, pislik herif. Bana söylememekle kalmadın, bunu arkamdan iş çevirerek yaptın."

"Asla kabul etmeyeceğini biliyordum. Beni öldürmeye çalışan insanlara ne yaptığım beni ilgilendirir. Bunun işle ya da bir anlaşmayla ilgisi yoktu, bu yüzden hayır, onayınıza ihtiyacım yoktu. Artık bitti, o yüzden bırak."

"Belki başka bir durumda bu konuyu kapatabilirdim ama bunu sırf onun için yaptın. Seni becerirken sırtından bıçaklayan kadın. Ama sen burada, ayakları ıslanmasın diye montunu su birikintisinin üzerine seriyorsun."

O ne düşünürse düşünsün, ben bu kadın için geri adım atmadım. "Kapanışı hak ediyor."

"O kaltak hiçbir şeyi hak etmiyor."

"Ona asla başaramayacağı bir görev verdiler. Her iki durumda da kaybetti ve babası öldü. Bu onun için bir kaybet-kaybetti. Herkes bir kapanışı hak ediyor. Babası katledildi ve o sadece onu gömmek istiyor. Bunu istemek çok da zor değil."

"Bunu gerçekleştirmek için ateşkes ilan etmek zorunda kaldığınızda." Boynundaki kordon zonklarken ağzından tükürükler saçıldı.

"Bırak gitsin, Bates."

"Gitmesine izin veremem. Bu fahişe aklını zehirliyor."

"Onu becermeyeceğim. Onu öldüreceğim. Sakinleşmen gerek."

Uzaklaşırken ellerini indirdi. "Bu hâlâ hoşuma gitmiyor, Cato. Sana söz veriyorum, tetiği sen çekmezsen ben çekeceğim. Onunla tanıştığın günden beri beyninin içine etti ve şimdi bile onun bir hain olduğunu bildiğimiz halde, hâlâ sinirlerine dokunuyor. O gittiği gün, kardeşimi geri alacağım ve o gün yeterince yakın olamaz."

Siena

CATO VE BEN DÖRT GÜN DAHA KONUŞMADIK.

Zamanımı odamda geçiriyordum çünkü kendi televizyonum vardı. Egzersize ihtiyacım olduğunda, arazisinin etrafında yürürdüm. En az bir mil uzunluğunda dolambaçlı bir yolu vardı. Yürüyüşlerimi genellikle sabahları hava çok ısınmadan ve gece geç saatlerde yapardım.

Şimdi ne yapacağıma dair en ufak bir fikrim olmadan yatağında oturuyordum. Bir işim ya da özgürlüğüm olmadığı için sıkılmışım. Dört gözle beklediğim tek şey yemek yemekti çünkü Giovanni dünyanın en iyi aşçısıydı.

Cato aniden odama girdi, tamamen siyah giyinmişti. Annemi ziyarete gideceğimiz gün giydiği kıyafetin aynısı gibi görünüyordu.

Bakışlarını tuttum ama ne diyeceğimi bilemedim. En son aynı ortamda bulunduğumuzda, teklifimi reddetmişti. Beni yatağa fırlattı ve hışımla çıktı.

"Benimle gel." "Nereye gidiyoruz?"

Gözleri kısıldı. "Fark eder mi?" "Evet.

Ne giyeceğimi nasıl bileceğim?"

"Kıyafetiniz gayet iyi."

Üzerimde siyah bir kot pantolon ve zeytin rengi bir bluz vardı. Hiçbir yere gitmediğim için neredeyse hiç ayakkabı giymediğim halde, babetlerim kapının yanında yerde duruyordu. "Burası benim için çok sıkıcı. İzin alabileceğim bir yer değil, o yüzden işimi geri almama ne dersiniz? Bu bana gün içinde yapacak bir şey verir."

Cato sanki ben hiçbir şey söylememişim gibi davrandı. "Hadi gidelim." Beni beklemeden dışarı çıktı.

Ayakkabılarımı giydim ve onu aşağıya kadar takip ettim. Dışarı çıktık, arabaya bindik ve sonra evden çıktık. Nereye gittiğimize dair hâlâ hiçbir fikrim yoktu ve bir doktor ziyaretine ya da bebekle ilgili bir şeye gittiğimizden şüpheleniyordum.

On beş dakika sonra annemin gömülü olduğu mezarlığa yaklaştık.

Ona döndüm. "Cato?"

Pencereden dışarı baktı ve beni görmezden geldi.

"Beni annemi görmeye mi götürüyorsun?" Benim için güzel bir şey yapmasına şaşırarak sordum. En son birlikte olduğumuzda beni kendinden uzaklaştırmıştı ve beni affedecek gibi de görünmüyordu. Şimdi birkaç gün sonra bana harika bir sürpriz yapıyordu.

"Evet." Araba kaldırımında durduğunda kapıyı açtı. "Ve baban."

Yüzümdeki kan çekildi.

Cato arabanın benim açtı ve ayağa kalkmama yardım etti.

"Sen neden bahsediyorsun...?"

Annemin mezar taşına ulaşana kadar beni çimlere ve diğer mezar taşlarına doğru yönlendirdi. Taş levhanın yüzeyine annemin doğumu ve ölümü kazınmıştı ve altında her zaman babamın adının görüneceği boş bir nokta vardı.

Ve . Doğum ve ölüm tarihleri işaretlenmişti.

Annemin tabutunun bulunduğu toprak kazılmış ve üzerine ikinci bir tabut yerleştirilmişti. Bir şey söyleyemeyecek kadar nutkum tutulmuş bir halde simsiyah tabuta baktım ve babamın orada yattığını, annemle sonsuza dek birleştğini anladım. Tabutun yüzü, siyah boyanın üzerine serpilmiş birkaç damla kir dışında pırıl pırıldı. Hiçbir şey hissedemeyecek kadar çok duygu hissettim, bu yüzden orada öylece durdum.

Sonra ağlamaya başladım. "Baba..." Dizlerimin üzerine çöktüm ve annemle babamın yattığı mezara baktım. Ölümde birleşmişlerdi ve sonsuza dek orada yatacaklardı. Sadece Landon ve ben hayatta kalmıştık ve ikimizin de yakında toprağa gireceğinden şüpheleniyordum.

Acı içinde tabuta bakıp ağlamaya devam ederken Cato'nun orada olduğunu tamamen unutmuştum. Onu kurtarmak için elimden geleni yapmıştım ama içten içe hiç şansım olmadığını biliyordum. Karşımdaki adamlar çok güçlüydü ve ben sadece bir kişiydim.

Cato başımda durdu ve bana birkaç mendil uzattı.

Onları alırken ona bakmadım. "Teşekkür ederim..." Tekrar hıçkırmaya başlamadan önce gözyaşlarımı sildim ve burnumu sildim. Hissedebileceğiniz en büyük acının bir çocuğu kaybetmek olduğunu söylerlerdi. Sanırım bir ebeveyni kaybetmek de en az onun kadar zordu.

Cato geri çekildi ve beni huzur içinde yas tutmam için yalnız bıraktı.

Dakikalar sonra başka bir araba kaldırıma yanaştı ve içinden bir adam çıktı. Siyah bir takım elbise giymiş, yas tutmaya hazırlanıyordu. Gözyaşlarımdan yüz hatlarını seçmekte zorlandım ama yaklaştığında kim olduğunu anladım.

"Landon?" Ayağa kalktım ve şok içinde kardeşime baktım. Her şey gerçeküstü görünüyordu. Tüm bunları Cato ayarlamıştı ve en şaşırtıcı kısmı da buydu. Yalnız yas tutmak zorunda değildim. Geride kalan tek ailemle birlikte yas tutabilirdim. Bu bana verilen en büyük hediyeydi.

Landon da benim gibi kederliydi. Duygularını benden daha az ifade ediyordu ya da en azından daha iyi saklıyordu. İfadesi zor olsa da gözlerinde hiç yaş yoktu. Sadece kötü bir gün geçiriyormuş gibi görünüyordu - gerçekten kötü bir gün.

"Siena." Kollarını bana doladı ve mezarın yanında bana sarıldı.

Onu sıkıca kavradım ve yüzümü göğsüne gömdüm. Gözyaşlarım tekrar akmaya başladı ve hıçkırıklarla sarsıldım. Onun yanımda olması bir lütuftu ama aynı zamanda bana ne kadar yalnız olduğumuzu da hatırlattı. Artık ailemizden hayatta kalan son kişiler bizdik.

"Burada olmana çok sevindim..." Parfümü tıpkı hatırladığım gibiydi. Bana birlikte geçirdiğimiz tüm tatilleri hatırlattı. Barların arkasında tanıştığımızda, dünyadan saklanıyorduk. Ama şimdi ona gerçekten sarılabiliyordum ve bunun değerini biliyordum.

"Cato bir şekilde beni buldu."

"Sandığın kadar zeki değilsin."

Geri çekildi ve bana o eğlenen gülümsemesini verdi. "Yakalanan sensin."

"Görünüşe göre ikimiz de aptalız."

"Evet." Mezara döndü ve kolunu omuzlarıma sararken babamın tabutuna baktı. "En azından artık birlikteler. Bir daha asla acı çekmek zorunda kalmayacaklar."

"Evet..."

Uzun bir süre sessizce birlikte durduk, bedenlerimiz birbirine yakın bir şekilde mezara baktık. Landon babamızın tabutuna bakarken sessizce nefes aldı. Gözyaşları akmadı, sadece belirgin bir pişmanlık ifadesi vardı. "Cato konusunda haklıydın. Ondan yardım istemeliydin."

"Bilmiyorum... muhtemelen beni öldürürdü."

Bana döndü, gözlerinde kuşkulu bir bakış vardı. "Babamın cesedini aldı ve bu an için benimle iletişime geçti. İkimizi de rahatlattı, ailemize huzur getirdi. Yapmak istediği son şey seni öldürmek."

Profiline baktım ve Cato'nun arabanın yanında durduğunu gördüm. Telefonla konuşurken yavaşça bir ileri bir geri yürüyordu.

Gözlerim tekrar Landon'ınkilere döndü. "Bunu neden yaptığını bilmiyorum. Ama onun niyeti sandığınız kadar iyi değil."

"Neden böyle söylüyorsun? İşler sarpa sardıktan sonra hâlâ birliktesiniz."

"Göründüğü gibi değil..." Yerdeki tabuta odaklandım. "Ona hamile olduğumu söyleyene kadar beni idam edecekti."

Kolunu omuzlarıma doladı. "Ne?" Kolunu indirdi ve vücudunu bana bakacak şekilde döndürdü. "Hamile misin?" Gözle görülür hiçbir hamilelik belirtisi olmamasına rağmen gözleri karnıma kayd.

"Evet... ve hayatta olmamın tek nedeni de bu." "Çok şanslısın."

Kardeşıme gerçeği söylemek istemedim. Bu sadece onun kalbini kırardı. Ama ben gittikten sonra bana ne olduğunu merak etmesini de istemiyordum. "Bebek doğduktan sonra beni öldüreceğini söylüyor."

Gerçek çıktığına göre babamızın mezarı artık önemsiz görünüyordu. "Yani bebek onda kalacak ve senden kurtulacak."

"Evet."

Tekrar bana bakmadan önce omzunun üzerinden Cato'ya baktı. "Eğer durum böyle olsaydı, bunu senin için neden yapsın ki? Babamızı gömebilmemiz için beni neden buraya getirsin? Seni öldürmeye niyetli bir adam için, seni önemsiyor gibi görünüyor."

"Ben... Ben bilmiyorum." Hareketlerini mantıklı bir şekilde açıklayamıyordum. "hâlâ bir kimya var. Bu gerilimi her an hissedebiliyorum."

birlikte yalnızız. Beni hâlâ istediğini biliyorum ama yaptığım şey yüzünden benden nefret ediyor."

"Herhangi bir erkek senin sadece hayatta kalmaya çalıştığını anlayacaktır." "O dünyayı farklı görüyor."

"Hâlâ saçmaladığını düşünüyorum. Onun için bir anlam ifade etmediğin sürece bunu senin için asla yapmaz. Seni öldürmeyecek."

"Umarım haklısındır... ama yine de kaçmaya çalışacağım."

Başını iki yana salladı. "Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum. Eğer seni yakalarsa, gerçekten öldürebilir."

"Çocuğumu büyütmesine izin veremem. Son beş yılımı kaçarak geçirdiğim kâbusun içinde doğacaklar. Açgözlülük ve yolsuzluğa maruz kalacaklar. Şiddet onlara normal görünecek. Çocuğumun böyle bir terbiyeye maruz kalmasını istemiyorum."

"Ayrıca milyarlarca dolar miras alacaklar, Siena."

"Paranın hayatları mahvettiğini ne zaman öğreneceksiniz? Şu an bize bakın. Ailelerimize bakın."

Gözlerini benden ayırmadı ve mezara bakmadı. "İçine doğulacak daha kötü durumlar da var."

"Katılmıyorum." Basit bir hayat mutluluğun anahtarıydı. Ailem her zaman kaçıyordu ya da birileri bizden kaçıyordu. Hiç durmadı. Birbiri ardına gelen iş girişimleri, olması gerektiği gibi gitmeyen yeni anlaşmalar. Fırtına öncesi sessizlik hiç olmadı. Sürekli bir fırtınaydı.

"Bence Cato'yu tekrar kendi tarafına çekmeye odaklanmalısın. O zaten hemen hemen orada."

"Söylemesi yapmaktan daha kolay."

Gözlerinde onaylamama ifadesi vardı. "Tekrar düşünmelisin."

"Beni öldürmese bile, o zaman ne olacak? Nasıl bir hayatım olurdu? Sonsuza dek bana patronluk taslardı."

"Ayrıca seni de korur. Cato Marino her şeyi gerçekleştirebilir. Babamın cesedini bile geri getirebilir. Cato senin yanında olduğu sürece, senin ve küçüğün için daha güvenli bir yer yok."

Tüm haklarıma sahip olduğum bir hayat istiyordum ama bunun asla gerçekleşmeyeceğinden şüpheleniyordum. Cato bana hep diğer herkes gibi davranacaktı, sanki bana sahipmiş gibi. Ama asla benim istediğim şekilde bana sahip olamayacaktı.

Landon beni izlemeye devam etti. "İnatçı olduğunu biliyorum, bu yüzden muhtemelen yine de kaçmaya çalışacaksın. Eğer yaparsan... yakalanmadığından emin ol. Hamile olsan da olmasan da sonuçları felaket olur." Yüzüme baktı ve hala görünen morluklar hakkında bir şey sormadı. Muhtemelen nereden geldiklerini tam olarak anladı ama bana hiç acımadı. "Görünüşe göre amca olacağım..."

"Evet." Elim karnımın üzerinde gezindi. "Evet, ."

"Ve sen de anne olacaksın." Bana hafif bir gülümseme verdi. "Her zaman istediğin şey buydu."

"Umarım tadını çıkaracak kadar uzun yaşarım."

Cato

KAYIPLARININ YASINI TUTMALARI İÇİN ONLARI YALNIZ BIRAKTIM AMA SIENA'NIN olan biten her şeyi kardeşine bildirmişti.

Bebeğimi doğurduktan sonra onu öldüreceğimi.

İntihar görevi olmadığı sürece misilleme yapmazdı

İşlerini bitirdiklerinde açık mezardan uzaklaştılar. Birbirlerine yakın bir şekilde kaldırılma park etmiş arabalara döndüler. Beklemekte olan görevliler hemen mezarın yanına gittiler ve toprağı küremeye başladılar.

Landon bana doğru yürüdü, elini uzatırken gözleri düşmanca değil saygıyla benimkilere kilitlenmişti. "Babamızı gömdüğünüz için teşekkür ederim. Bu ikimiz için de çok şey ifade ediyor."

Elini sıktım ve Siena'ya baktım. Ağlamaktan gözleri şişmişti ve gözlerinin akı artık kızarmıştı. Hıçkırığa hıçkırığa ağlarken bile bu kadar güzel görünmesi inanılmazdı. Hiçbir şey onun çekiciliğini bozamazdı, ne şişlik ne de bulaşmış rimel. Birçok kadınla birlikte olmuşum ama hiçbiri bunu başaramamıştı.

"Siena bana bir bebeğiniz olacağını söyledi. Tebrik ederim."

"Teşekkür ederim." Kısa bir süre sonra onu öldüreceğim düşünüldüğünde bunu söylemesi şaşırtıcıydı.

Bakışlarımı bir erkek gibi, sanki onun kardeşi değil de eşitiymiş gibi tuttu. "Sana her şeyi anlatmak ve yardımını istemek istiyordu. Bunu defalarca söyledi ve ben her seferinde onu vazgeçirdim. Siena kötü bir durumdaydı ve-"

"Landon." Siena başını sallayarak kardeşini susturdu.

Landon onu görmezden geldi. "Çok fazla seçeneği yoktu, Cato. Böylesine zor bir durumdayken kimse onu yaptıklarından dolayı yargılayamaz. Onun yerinde kim olsa aynı şeyi yapardı."

"Tabii ki yaparlardı," dedim sessizce. "Sorun hiçbir zaman bu olmadı."

"O zaman ona bir şans daha verin," dedi Landon. "O iyi bir insan."

Kardeşimin benim için verdiği mücadeleyi dinlemek kalbimi kırdı.

"İkimiz de yeraltı dünyasının adamlarıyız," dedim. "Yani sadakatin nasıl işlediğini çok iyi anlıyorsun. O bunu göstermedi. Bana her gün yalan söyledi. Yapmaya çalıştığım şeyi takdir ediyorum ama benim kararım kesin." Bir adım geri çekildim ve konuşmayı kestim. "Gidelim Siena." Onun için arka kapıyı açtım ve içeri girmesini bekledim.

Kardeşine döndü ve ona sıkıca sarıldı, yüzü boynuna gömüldü.

Aynı şefkatle ona sarıldı. "Seni seviyorum," diye fısıldadı ona.

"Ben de seni seviyorum." Onu bırakırken başının ön kısmından öptü. Sanki daha fazla kalması her şeyi daha da zorlaştıracakmış gibi, aniden arkasını döndü ve uzaklaştı.

Siena sonunda bana itaat etmeden önce onun arabasına binmesini izledi. Onunla birlikte arabaya bindim ve uzaklaştık.

Gözlerinde acıyla pencereden dışarı baktı ama bir damla daha gözyaşı dökmedi.

Minnettarlık bekliyordum ve bunu elde edene kadar hiçbir şey söylemeyecektim. Babasının cesedini geri almak için neleri feda ettiğim hakkında hiçbir fikri yoktu. Birkaç haftalıktı, bu yüzden kimliğini tespit etmek de kolay değildi.

Birkaç dakika sonra nihayet bana hitap etti. "Ne diyeceğimi bilemiyorum..."

"Teşekkür etmek iyi bir başlangıç."

"Elbette... teşekkür ederim." Bana döndü, yanakları kar gibi solgundu. "Annemin yanında olduğunu bilmek beni rahatlatıyor. Landon ve ben onun yasını düzgün bir şekilde tutabildik ve vedalaşabildik. Cesedinin nerede olduğunu bilmemek... beni sonsuza kadar rahatsız ederdi."

Hafifçe başımı salladım.

"Bunu nasıl yaptın?"

"Micah ile bir anlaşma yaptım. Bir şey karşılığında bana babanı verdi."

"Ne?" diye fısıldadı.

"Ateşkes. Beni kışkırtmadıkları sürece peşlerinden gelmeyeceğim."

"Oh..." Sözcükler içine işlerken gözleri aşağı doğru eğildi. "Sen O olduğundan emin misin?"

"Onu kendim teşhis ettim. Bunun için endişelenmeyin." Daha yeni çürümeye terk edilmişti ve kokusu iğrençti. Ama neyse ki yüzü büyük ölçüde sağlamdı da kimliğini doğrulayabildim. Vücudunun geri kalanı neredeyse yok olmuştu. O kadar acımasız bir ölümü vardı ki, bundan ona asla bahsetmezdim.

Tanrıya şükür sormadı. "Teşekkür , Cato. Tekrar söylüyorum, ne diyeceğimi bilmiyorum. Minnettarlığımı nasıl göstereceğimi bilmiyorum."

"Senin sözlerin yeterli." Kardeşimin suçlamaları haklıydı. Bunu onun için yapmak için çok uğraştım. Hiçbir şeyi umursamayan bir adam için onu umursadığım kesindi. Ona olan saygım hâlâ ocaktaki bir ateş gibi parlıyordu. Bana yaptıklarına rağmen, belli bir saygınlığı hak ediyordu.

"Ve Landon'ı da getirmişsin..."

"Yalnız kalmanı istemedim."

"Sen iyi bir adamsın, Cato. Beni öldürsen bile fikrim değişmeyecek."

Bu onu öldürmeyi daha da zorlaştırır. Benden nefret etmesini dinlemek onu susturmayı çok daha kolay hale getirecektir.

"Bu tatlı bir şeydi. Bunun hâlâ inanamıyorum."

"Babanı kurtarmak için her şeyi yaptın. Başarısız oldun ama yine de onu gömmeyi hak ettin. Bu sana bir kapanış sağlayacaktır."

"Evet...olacak." Tekrar öne doğru baktı.

Yüzünün yan tarafına baktım, yüksek elmacık kemiklerinin ince güzelliğini inceledim. Çilleri, belirgin bir şekilde kadınsı görünümünün geri kalanına karşı ona kız gibi bir çekicilik katıyordu. Dudakları yastık gibi dolgundu ve ince boynu bacakları kadar uzundu. Eğer bana bir kız çocuğu verirse, elimde ciddi bir sorun olacağını biliyordum. "Damien'ı senin için vurdum."

Bana döndü, kaşları çatılmıştı. "Onu sen mi vurdun?" "Sol omzundan. Ama yaşayacak."

Hüzün bir an için gözlerini terk etti ve yerini ateşli bir intikam duygusuna bıraktı. "Teşekkür ederim. Keşke kafasına nişan alsaydın."

Ağzından çıkan ateşten hoşlanarak gülümsedim. "Bir dahaki sefere."

İKİ HAFTA GELDİ VE GEÇTİ.

Biriyle yatmamıştım.

Düzenli olarak seks yapan bir erkek için iki hafta, iki aya eşdeğerdi.

Dışarı çıkıp bir kadın bulmayı düşündüm. Ama aklım hep çocuğumun annesindeydi.

daha çok sikişti. Zaten hamileydi, bu yüzden onu tekrar hamile bırakma konusunda endişelenmeme hiç gerek yoktu. Prezervatife ihtiyacım yoktu ama başka biriyle prezervatif takmam gerekirdi.

Ama hala ona kızgındım.

Ona istediğimi yapabilirdim. Hayır dese bile onu zorlayabilirdim. Onu zincirleyebilir ve bunu bir cezaya dönüştürebilirdim. Bu fikir tahrik ediciydi.

Ama bunu yapmak için çok inatçıydım.

Yaptıklarından sonra onu bir daha asla istememeliyim.

Ana yatak odamın özel oturma odasındaki kanepede otururken kapı çalındı. Giovanni bana çoktan yemek servisi yapmıştı, bu yüzden onun olmadığını biliyordum. Önemli olmadıkça bu saatte beni rahatsız etmezdi. Oturma odasından yatak odasının kapısını görebiliyordum, bu yüzden "İçeri gel" diye seslendim.

Siena pijama şortu ve sütyensiz beyaz bir içeri girdi.

Gözlerim hemen göğüs uçlarına gitti.

Saçlarını geriye doğru at kuyruğu şeklinde ve yüzü makyajdan arınmıştı, ama aslında onu bu şekilde tercih ettiğimi fark etmeye başladım.

"Seninle konuşabilir miyim?" Kapının yanında durdu, uzun bacakları bronzlaşmış ve sıkılaşmıştı.

Tek odaklanabildiğim o şortun içindeki bacaklar, o tişörtün içindeki göğüsler ve tutmaya alıştığım o muhteşem boyundu. "Evet."

Kapıyı kapattı ve oturma odasında bana katıldı. Yanımdaki kanepeye geçti ve ekrandaki futbol maçını izledi. "Spor hayranı mısın?"

"Evet."

Sanki içmek istiyormuş gibi masadaki viski bardağıma baktı. Tabii ki içemezdi, bu yüzden arkasına yaslandı ve

bana bakıyor.

O küçük şortun içindeki bacaklarına bakmamaya çalıştım. O ince pamuklu tişörtün içindeki göğüslerine bakmamaya çalıştım. Gerçekten yatmaya hazır görünse de, hiç bu kadar seksi görünmemiştir. Buraya iç çamaşırlarıyla da gelebilirdi ve benim tepkim de aynı olurdu. Belki de uyumak için sahte bir bahaneyle beni kasten kışkırtıyordu. "Bir şeye ihtiyacın var mı?"

Gömleksiz göğsüme baktı, şefkat ihtiyacını gizleme zahmetine girmede. Belki de geçen hafta kafamı karıştırmak için beni becermeye çalışmıştı. Ya da belki o da seksi benim kadar özlüyordu. "Sana bir şey sormak istiyorum."

"Dinliyorum."

"Siz dışarıdayken ben bütün gün hiçbir şey yapmıyorum-"

"İşe gitmiyorsun." Mahkûm olmak özgürlüğü olmadığı anlamına geliyordu. Çalışmak hak etmediği bir özgürlüktü. "Bana bir yerde eşlik etmediğin sürece sürekli burada kalacaksın." Seksi bacakları bile bu konudaki fikrimi değiştiremezdi.

Gözlerinde hayal kırıklığı vardı ama başka bir istek için ısrar etti. "O zaman Landon eve gelip beni ziyaret edebilir mi? Bebekle konuşarak vakit geçirmek isteyecektir. Ben de ona eşlik edebilirim..."

"Beni seni öldürmekten vazgeçirmeye çalışan kardeşinin evime girmesine izin mi sanıyorsun?"

"İstese bile, herhangi bir şey yapma ihtimali yok. Bu konuda endişelenmene gerek yok. Durumdan memnun değil ama babamız için yaptıklarınızdan dolayı size hayranlık duyuyor."

Arazime sadece belirli kişilerin girmesine izin verilirdi. Landon'ın sayıca bire yüz üstün olması önemli değildi. "Hayır."

"O zaman onunla buluşabilir miyim-" "Hayır."

"O zaman onunla telefonda konuşabilir miyim? Bir telefon alabilir miyim?" Bu isteği reddetmek aşırı olurdu. Bunda bir sakınca yoktu. "Sanırım."

İçini çekti, bakışlarında minnettarlık vardı. "Teşekkür ederim. Ama umarım onun eve gelmesine izin vermeyi tekrar düşünürsünüz. Bu onun yeğeni ve onlarla vakit geçirmeye hakkı var."

"Hakkı var mı?" diye sordum. "Bu sizin haklarınız olduğunu ima eder ki böyle bir hakkınız yok."

Hakaret karşısında gözleri kısıldı. "Ben öldüğümde bile Landon hâlâ ailemizden biri olacak. Bir gün çocuğumuz büyüdüğünde beni merak edecekler. Sorular soracaklar. Ve bana tam olarak ne olduğunu öğrenmek o kadar da zor olmayacak. O zaman ne yapacaksın?"

"Onlara ne yaptığını anlat."

"Sanırım sizden başka herkes durumun ne kadar zor olduğunu anlıyordur."

"Umurumda değil."

"Çocuğunuzun sizden nefret edebileceği umurunuzda değil mi?" Televizyona baktım.

"Hayır."

"Bunu şimdi söylüyorsun. Ama o bebeği kucağına aldığı anda umursayacağın tek şey bu olacak."

Baba olacağıma hâlâ inanamıyordum. Tutabileceğim tüm yardımlara rağmen hayatım tamamen farklı olacaktı. Bates ve annem sahip olduğum tek aile olmayacaktı. Yakında büyüyecekti.

"Umarım tekrar düşünürsün."

"Sana hiçbir şey borçlu olmadığımı unutuyorsun."

"Ama senin de bir kalbin olduğunu unutmuyorum." Avını köşeye sıkıştırmış bir yırtıcı hayvan gibi bana baktı. "Şu anda bana hâlâ kızgın olduğunu anlıyorum ama beni hâlâ benim gibi önemsiyorsun."

Seni önemsiyorum. Sen de benim kadar inatçısın, bu yüzden kendi zamanın geldiğinde yola geleceksin. Ben bekleyecek kadar sabırlıyım."

Kumandayı kaptım ve televizyonu kapattım. Huzurlu akşamım bu iğrenç kadın tarafından bölünmüştü. "Sen umurumda değilsin."

"Böyle söylüyorsunuz ama yaptığınız her şey bununla çelişiyor. Babamı neden geri getirdin? Senden bunu yapmanı hiç istemedim ve bu senin yükümlülüğün değildi. Ama sen yine de bunu yaptın."

Aradığı cevabı asla kabul etmezdim. Daha fazla yapamayana kadar yalan söylemeye devam edecektim. "Herkes sevdiklerini görebilmeli. Yapılacak en insancıl şey buydu."

"Sana ihanet eden kadına mı?" diye sordu. "Normalde katledeceğin bir grup adamla benim için ateşkes yaptın. Bana bundan daha iyi bir cevap vermen gerekecek." Kanepede bana doğru yaklaştı ve bacağını dizlerimin arasına sıkıştırdı. Bana doğru döndü ve yüzünü yüzüme yaklaştırdı, dudakları birkaç santim ötemde duruyordu. "Üzgün olduğumu söyledim, Cato." Elini yanağıma götürdü ve parmakları sakalıma süründü. "Daha kaç kere söylememi istiyorsun?" Parfümü lezzetli dalgalar halinde üzerime döküldü. Parmak uçları tenimde gül yaprakları gibi .

Geçen sefer hissettiğim çekimin aynısını, aramızdaki manyetik enerjiyi hissettim. Sanki onu şimdi, benim olduğu zamankinden daha çok istiyor gibiydim. Elim, giydiği külotu görebilmek için şortunu aşağı çekmek için ağrıyordu. O güzel göğüslerini görebilmek için atletini yukarı çekmek istiyordum. "Benden ne istiyorsun Siena?" Elini yanağımdan çektim.

"Sadece sen." Bana fısıldarken yeşil taşlar gözlerimin içine baktı.

Bu kadına güvenmek istedim ama yapamadım. Bana bu kadar uzun süre yalan söyleyen birine asla güvenemezdim. "Seni öldürecek bir adamla mı yatmak istiyorsun? Yoksa beni seni öldürmeyeceğim kadar iyi becerebileceğini mi düşünüyorsun? İlki olamaz, o yüzden ikincisi olmalı. Ve seni umut etme zahmetinden kurtaracağım. Amacın gerçekleştiği anda beynine bir kurşun . Söyle bana, gerçekten bir katille yatmak istiyor musun?"

Gözleri benimkilere kilitlenmişken eli yavaşça göğsümde gezindi. "Sanırım birlikte olsak da olmasak da her iki durumda da bunu yapacağına inanmıyorum."

"İnan bana, hamile olmasaydın seni çoktan vurmuştum."

"Ama pişman olurdun, bunu sen de biliyorsun."

Gözlerim başka yöne kaydı.

"Ve eğer bunu gerçekten yapacaksan, birlikte olmak istediğim tek erkekle kalan tüm gecelerimin tadını çıkarmayı tercih ederim."

Vücudum mırıldanarak canlanırken ona bakmayı reddettim. Eşofmanım ereksiyonumu gizleme konusunda berbat bir iş çıkarmıştı. Saniyeler içinde kalın ve sertleşmişim, dış hatları o kadar belirgindi ki görmezden gelinemezdi.

Eli taşaklarımdan başlayıp kumaşın içinden başıma doğru ilerleyerek taşaklarımı sıyırdı. "Beni istiyorsun. Ben de seni istiyorum. Karşı koymayı bırak."

Baştan çıkarmasına karşı koyarak dudaklarımı onunkilerden uzak tuttum.

"Cato." Parmaklarını saçlarıma geçirdi ve dudaklarını ağzımın kenarına bastırdı.

Gözlerim istemsizce kapandı.

Elleri eşofmanımın içine girdi, ta ki ben onun ellerinde ısınana kadar. Sonra beni tekrar öptü.

Bu kadın beni baştan çıkardı. Düşündüğümden daha zekiydi ve arzularımı bana karşı kullanıyordu. Onu önemseydiğimi biliyordu.

yalanlarımı gördü ve hareketlerimi fark etti. Beni bacaklarının arasına aldığında, kaybolacaktım. Onu ittim. "Sikimi yala ve git. Ya da şimdi git." Boxerımı ve eşofman altımı indirdim ve sikimin karnımda durmasına izin verdim. Onu becermeyecektim ama beni bir fahişe gibi emebilirdi. Benden alabileceği en iyi şey buydu.

Bu onun hoşuna giden bir uzlaşma gibi görünüyordu. "Çok isterim." Yerde dizlerinin üzerine çöktü ve üstünü başının üzerine çekti. Şımarık göğüsleri, sert meme uçları ve sıkı boyutlarıyla ortaya çıktı. Saçlarını at kuyruğundan çıkardı ve omuzlarına dökülmesine izin verdi. "Yaptığın şey için sana teşekkür etmek istiyorum... ve bunun için daha iyi bir yol düşünemiyorum." Elini uzunluğumun etrafına sardı, dudaklarını yalarken sevgiyle baktı ve sonra anında beni derinlemesine boğazladı.

Başım hemen kanepeye yaslandı. Şimdiye kadar sikimin emilmesinden ne kadar hoşlandığımı unutmuştum. Yassılaşmış dili bana mükemmel bir şekilde sürtünüyordu ve çenesini benim genişliğime uyum sağlamak için neredeyse çözdü. En iyi tarafı da sikimi emerken bana bakmasıydı, sanki beni boşaltmak onun için fazlasıyla zevkliydi.

O dolgun dudaklarını birbirinden ayırarak aşağı yukarı hareket ederken eli kesemle oynadı.

"Daha sert."

Derin ve sert bir şekilde hareket etti, tükürüğünü tüm uzunluğumun üzerine salgıladı. İstedğim gibi beni daha derine itti, tepem ona girebildiği kadar derine her girdiğinde hafifçe nefes aldı.

İki haftadır hiç hareket etmemiştim, bu yüzden bu hayatımın en büyük cinsel deneyimi oldu. Elim boynunun arkasına geçti ve onu istediğim hızda çektim, o büyük aleti almak için çok çalışmasını sağladım.

Onu memnun etmek umurumda değildi, bu yüzden hiçbir çekingenliğim yoktu. Ağzını aletimin üzerine doğru çektim ve boğazına boşaldım, inledim ve kalçalarımı yukarı doğru ittim. İçine bir tümsek boşalttım ama öğürmedi. Ona verdiğim gibi yuttu, bir profesyonel gibi boşalmamı aldı.

İşim bittiğinde, sikimin başındaki tüm damlaları yaladı, dudaklarını yalamadan önce tohumumun her bir onsunu aldı. Gömleğini güzel göğüslerinin üzerine çekti ve kalmaya çalışmadan dışarı çıktı.

Pantolonum ayak bileklerimde, kanepede öylece kaldım. Beynimdeki kimyasallar devreye girerken vücudumdaki tüm kaslar gevşedi. Bu çok iyi bir oral seks oldu. Seksin ne kadar iyi olacağını merak ediyordum. Ama benden alacağı tek şey buydu. Beni bu kadar çok istiyorsa, sikimi yalamakla yetinmek zorundaydı.

Siena

CATO İÇİN DIZLERİMİN ÜZERİNE ÇÖKMEYİ UMURSAMADIM.

Benim için bir ikramdı.

Bir penis bu kadar güzelse, emilmeyi hak ediyordu.

Bu etkileşim odama dönüp kendimi memnun etmem için fazlasıyla yeterliydi. Boşalmasının tadı hala dilimdeyken, içime boşalırken yüzündeki odaklanmış ifadeyi hayal edebiliyordum.

Gerçeğini tercih ederdim ama bu şimdilik işe yarar. Sonunda söndürmeye karar verene kadar.

Birkaç gün sonra Cato habersizce odama girdi. Lacivert bir takım elbise giymişti, sanki bir toplantıdan yeni çıkmış . Ev o kadar büyüktü ki Cato'nun ne zaman evde olup olmadığını asla bilemiyordum. Bazen Floransa'daydı, bazen de alt kattaki salonunda toplantı yapıyordu. İş saatlerinde onu rahatsız etmemem söylenmişti.

Bir cep telefonu uzattı. "Bu senin için." Yatağın üzerine fırlattı.

Siyah ve şıktı, muhtemelen oyunları ve internet erişimi vardı. Dizüstü bilgisayarım ya da bir cihazım yoktu, bu yüzden dış dünyaya erişmek güzel bir değişiklik olurdu. "Teşekkürler."

"Kısa mesajlarınız ve konuşmalarınız takip edilecek, haberiniz olsun."

"Daha azını beklemiyordum."

Bana bakarken ellerini ceplerine soktu, benden bir daha yüksekti. Giyinik olsun ya da olmasın, muhteşemdi. Takım elbise üzerinde harika duruyordu ve altında ne olduğunu hayal etmemi sağladı. Kasları takım elbisesinin kollarını geriyordu ve kalçaları bile dolduruyordu.

Eskiden sürekli seks yapardık ve şimdi yok olması beni çılgına çevirdi. Hayatımın en iyi seksiydi ve şimdi yok olmuştu. Acaba beni çıldırtan yoksunluk muydu, yoksa hormonlar mıydı ya da ailem için yaptığı cömert şey yüzünden miydi? Her iki durumda da onu çok istiyordum, özellikle de takım elbisesinin içinde bu kadar güzel görünüyorken.

Parmaklarım kemerine uzanırken ona doğru ilerledim. "Ağzımı sikebilir misin?" Deriyi gevşettikten sonra pantolonunun düğmesini açtım.

Gözleri yüzümde kısıldı, bu ani soru karşısında şaşırdığı belliydi. Paketine doğru bir hamle yapmadan önce içeride ancak beş dakika kalmıştı. Benimle seks yapmaya hazır değildi ama aletin emilmesi, zevk almasına yetecek kadar bir mesafeydi.

Ondan daha çok zevk bilmiyordu. Tek yaptığı hafifçe başını sallamak oldu.

Pantolonunun fermuarını açtım ve dizlerimin üzerine çökerken pantolonunu yere .

"Üstü kapalı."

Gömleğimi ve sütyenimi çıkardım ve kot pantolonumun içine oturdum. Koca sikini ağzıma doğru tuttum, sonra yavaşça kılıfına soktum ve esiğin yavaşça boğazımın arkasına doğru ittim. Eğer onu çok fazla becerirsem

hızlıca öğürme refleksim ateşlenirdi. Dilimi düzleştirdim ve hızımı onun sevdiği şekilde ayarladım.

Elini saçlarıma daldırdı ve konsantre olmuş bir zevkle beni izledi. Kalçalarını içime sokmadı ve bunun yerine tüm işi benim yapmamı izledi. Ne zaman dudaklarımı sikinden çeksem, bir tükürük dizisi oluşuyordu. Dilimin bir hareketiyle onu kırdım ve sonra elimle ona mastürbasyon yaptım.

Parmak uçları kafatasıma saplandı.

Onu tekrar ağızıma aldım ve boğazımın arkasına doğru ittim. Taşaklarına vurmaya çalıştım ama boyu çok uzundu. Ne kadar zorlarsam zorlayayım, anatomik olarak bunu gerçekleştiremiyordum. Güçlü kalçalarını kavradım ve içime bir bebek koyan sikiyle ağızımla seviştim.

Boşalmak üzereyken onu ağızımdan çıkardım ve göğsüme doğrulttum. "Göğüslerime boşal." Onu zorla sarsarak, sertçe boşalabilmesi için shaftını olabildiğince sıkıca çalıştırdım.

Bir iniltiyle patladı ve göğüslerimin her yerini kapladı. "Siktir." Üzerime o kadar çok boşalttı ki yutabileceğimden emin değildim.

Boşalmanın yavaşça göğsümden aşağı kaydığını hissederken dizlerimin üzerinde kaldım.

Amacı tamamlanmış gibi pantolonunu yukarı çekti ve takım elbisesini tekrar giydi. Sonra da konuşmadan çıkıp gitti.

Bu tam olarak istediğim şeydi.

Kıyafetlerimi bıraktım, sonra yatağa uzandım ve bacaklarımı açtım. Klitorisimi ovalamadan önce amımın her yerine boşalmasını sürdürdüm. Gözlerim kapandı ve onu üstümde, tıpkı eskiden yaptığı gibi içime girerken hayal ettim. Boşalmasının kokusu güçlüydü ve bu hissi daha da artırıyordu. Sanki gerçekten oradaymış gibi hissediyordum.

şışman sık içimde değildi. Doruğa ulaşmam bir dakikadan az sürdü.

Cato içeri girdi ve ne yaptığımı görünce durdu. Cato gibi adamları hazırlıksız yakalamak kolay değildi ama o olduğu yere yapışmıştı. Kıpırdamadan, boşalırken amımı ovuşturmamı izledi. Kocaman gözleri ve titreyen omuzlarıyla ne yapacağını bilemiyordu.

Doruk noktası vurdu, ben de bitirdim, onun için bile durmadım. Başım geriye yuvarlandı ve kendimi daha sert ovuşturdum, kalçalarım titriyordu çünkü çok iyi hissettiriyordu. Cato'nun varlığı her şeyi daha da güzelleştiriyor, sanki gerçekten birlikteymişiz gibi hissettiriyordu.

"Aman Tanrım."

Yatağa uzandım ve nefesimi tuttum, parmaklarım hala bacaklarımın arasındaydı. Az önce yaptığım şey için hiç utanç duymuyordum. Beni memnun etmek istemiyordu, o yüzden sorun yoktu. Kendi ihtiyaçlarımı kendim karşılayabilirdim.

Cato sanki bununla başa ıkamayacakmış gibi hışımla geri döndü ve bu sefer kapıyı çarpmayı da ihmal etmedi.

Cato

BATES VE BEN BİR TOPLANTIYI YENİ BITİRMİŞTİK VE ŞİMDİ Arabamın arka koltuğunda.

Kardeşim şoförle konuşmak için bölmeyi aşağıya indirdi. "Geçen hafta beni götürdüğün kulübe götür bizi." Tekrar düğmeye bastı ve bölmeyi kapattı. "Bütün öğleden sonra şerefsizlerle uğraştıktan sonra, ben derim ki sarhoş olalım."

"Bir iki kadeh içeceğim. Ama geri dönmem gerek." "Neden?"

Kardeşime ters ters baktım. "Gerçekten sana cevap vereceğimi mi sanıyorsun?"

"Ben senin kardeşinim. Bana cevap vermelisin." Pencereden dışarı baktım ve onu görmezden geldim.

"Bunun o kaltakla bir ilgisi olmasa iyi olur."

Ona sürekli böyle hitap ettiğini duymak artık canımı sıkıyordu ama onu düzeltmeye hakkım yoktu. O bize ihanet etti.

"değil."

"O zaman bu gece eve iki kadın götürsen iyi olur, Toskana'ya."

Oral seks benim için yeterince iyiydi, ama onu parmaklarının arasına damlayan benimle kendine dokunurken yakaladığımda kendimi kaybettim.

benim bokum. Bu beni pek çok nedenden ötürü öfkelenendiriyordu ama en büyük nedeni, bunu bana işkence etmek için bilerek yapıp yapmadığını merak etmemdi. Onu eskiden yaptığım gibi becermemi istiyordu ve ben reddediyordum. Tüm gücü istiyordum ama o bunu elimden almaya çalışıyordu.

Hayatımda bundan daha seksi bir şey görmemiştim ve daha yeni ağzını sikmiş olmama rağmen onu tekrar sikmek için yanıp tutuşuyordum.

Bir kadını hiç bu kadar istememiştim.

Onun yatağında bacaklarını açmış görüntüsü sonsuza dek aklımda yer etti.

Başka kadınlarla sevişirken hayal ederdim.

Yalnızken hayal ederdim.

Ona benim için hiçbir şey ifade etmediğini kanıtlamak için sert bir şekilde misilleme yapmak istedim. Eve iki kadın getirmek bunu yapmak için mükemmel bir yoldu - ona ait olmadığımı göstermek için. "Peki."

Bates omzuma vurdu ve gülümsedi. "İşte benim kardeşim."

İKİ KADIN BULMAK KOLAYDI.

Seçici değildim.

Her tarafımdaydılar, kucağıma oturup boynumu emiyorlardı. Elbiseleri kalçalarına kadar iniyor ve parlak renkli tangalarını ortaya çıkarıyordu ama güvenlik kıyafet kurallarını uygulamaya cesaret edemiyordu.

Sertleştim ama Siena'yla yaptığım gibi değil. Doğruyu söylemek gerekirse, tek oydu.

Bates yanıma geldi. "Roberta ile gidiyorum." "Adı Carlotta değil mi?"

Omuz silkti. "O kadar zenginim ki ona istediğim ismi verebilirim. Sonra görüşürüz."

"Güle güle."

"Mutlu sikişler." Bates kadınını aldı ve yürüdü gitti.

Joanna yanıma sokuldu, belli ki canı sıkındı. "Eve ne zaman gidiyoruz?"

"Öyle mi?" Catherine diğer tarafımdaydı, dudaklarını büzüyor ve parmaklarını göğsüme vuruyordu.

"Peki ya şimdi?"

Joanna gülümsedi. "Evet. Hadi bunu para yatağında yapalım."

"Evet," dedi Catherine onaylayarak. "Faturaları külotumuzun içine sokabiliriz."

Bu tür cümleler altı hafta önce beni tahrik ederdi. Ama şimdi Siena'yı, param yüzünden benden gerçekten hoşlanmayan tek kadını düşündüm. Dünyada böyle hissedenden tek kadın oydu. "O zaman gidelim."

Siena

"NEREDE YAŞIYORSUN?" GIOVAN MUTFAK TEZGAHINA OTURURKEN ni bulaşıkları yıkadı. Bana yanında taze pişmiş ekmek olan bir Cobb salatası yapmıştı. Yaptığı diğer her şey gibi çok lezzetliydi.

"Burada, tabii ki."

"Gerçekten mi? Yani çalışmadığın zamanlarda bile hala burada mısın?" "Her zaman çalışıyorum." Bulaşıkları duruladı ve Bulaşık makinesine yerleştirilmek üzere tezgâha.

"Her zaman mı?" Yemeğimin son lokmasını bitirirken sordum. "Ciddi olamazsın."

"Haftanın yedi günü. Hasta olmadığım sürece."

"Ama bu doğru değil." Bu kadar zengin bir adam için Cato'nun böyle tatlı bir adama bunu neden yaptığını anlamıyordum.

"Çok üzülme," dedi gülerek. "Burada çalışmayı seviyorum. Maaş harika, konaklama dünya standartlarında, güvenli ve Bay Marino'ya hizmet etmek bir zevk."

"Öyle olmasaydı bile bunu söyledin."

Kıkırdadı ve son tabağı bitirdi. "Beni iyi bir uşak yapan da bu." Tezgâhtan tabağımı aldı. "Bitirdiniz mi, Bayan Siena?"

"Evet, ama ben halledebilirim, Giovanni."

"Kesinlikle hayır." Lavaboya geri döndü ve duruladı. "Bu benim neşem."

Buna inanmakta güçlük çekiyordum ama herkes farklıydı. "Sana bir şey sorabilir miyim?"

"Tabii ki." Bulaşıkları bulaşık makinesine yerleştirdi.

"Cato için çalışmaktan neden bu kadar hoşlanıyorsun? Bana nedenini söylediğini biliyorum ama ona neden bu kadar sadıksın?"

"Her uşağın doğasında sadık olmak vardır. Bir efendi bir hizmetkâr aldığıında, aslında aileye bir üye katmış olur. En azından ben böyle hissediyorum." Bulaşık makinesinin kapağını kapattı ve bulaşıkları yıkamaya başladı. "Bay Marino bana ve diğer karşı hep iyi olmuştur. Saygı duyduğunuz birine hizmet etmek kolaydır."

"Peki ona neden bu kadar saygı duyuyorsun?" Tezgâha yaslandım ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum.

"Bay Marino güçlü bir lider. Gücünü korumak için sert olması gerektiğinin farkında. Başkalarının veremeyeceği zor kararlar alıyor. Ama aynı zamanda adil ve cömerttir. Ona nasıl davrandığınıza bağlı olarak, olmasını istediğiniz herhangi bir adam olabilir."

"Eğer sürekli çalışıyorsan, paranla ne yapıyorsun?" Sorunun ne kadar kaba olduğunu fark ettim. "Sormamın sakıncası yoksa."

"Hiç de değil." Ellerini yıkadıktan sonra havluyla kuruladı. "Her şey çocuklarıma gidiyor."

"Oh, bu çok tatlı."

"Evet. Yaklaşık yirmi yıldır boşanmış . Çocuklarım büyüdü, ikisi de üniversitede okuyor. Biri Amerika'da okula gidiyor ve orada eğitim bedava değil."

"Pahalı olduğunu duydum."

"Evet." Omuz silkti. "Ama buna değer. Ve bunu nasıl kazandığım kesinlikle umurumda değil."

Ona gülümsedim. "Biliyor musun, burada en sevdiğim kişi sensin."

Yanakları renklendi ve yere baktı. "En sevdiğim kişi Bay Marino... ama yine de bunu söylemek zorundayım."

Kıkırdadım. "İkimiz de ben olduğumu biliyoruz."

Tekrar omuz silkti, yüzünde suçlu bir ifade vardı.

Girişten bir kahkaha sesi geldi. Tonozlu tavanlarda belirgin bir şekilde kadınsı olan iki tiz ses yankılandı. "Aman Tanrım, burası çok büyük."

"Ooh," dedi başka bir kadın. "Bunu merdivenlerde yapmalıyız."

Bir saniye sonra Cato'nun sesi duyuldu. "Odamı görene kadar bekle."

"Ooh..." dedi ilk kadın.

Az önce duyduklarıma inanamadım.

Giovanni garip görünüyordu, keşke duymasaydım der gibiydi. Hepsi.

Girişe doğru yürüdüm ve Cato'nun yukarı doğru çıktığını gördüm. Her kolunun altında bir kadınla merdivenlerden iniyordu. Onun boşalmasıyla kendime dokunmamı izledikten sonra koşarak bana gelmesi gerekiyordu, kulüpte birkaç fahişe bulması değil.

Ona öyle sert bir tokat atmak istedim ki. "Cato."

Merdivenlerin tepesine ulaştığında, üçüncü kattan bana bakmak için arkasını döndü. Hiç de özür diler gibi görünmüyordu, sanki benim sıkıntım tam da onun aradığı şeymiş gibi. Bu iğrenç bir güç gösterisiydi çünkü kontrolü elinde tutan o olmalıydı. "İyi geceler Siena." İki sevgilisini koridordan geçirerek yatak odasına götürdü.

Merdivenlerin dibinde durdum ve onun kayboluşunu izledim. O gittiğinde ne yapacağımı bilemedim. O gece yatak odasında neler olacağını biliyordum. Hokkabazlık yapması gereken iki kadın varken, aklındaki son şey ben olacaktım.

Bana zarar vermeye çalışıyordu.

Üçüncü kata yürüdüm ve yatak odama girdim, ne yapacağımı bulmaya çalışırken zihnim yarışıyordu. Ondan durmasını istemek yeterli olmayacaktı. İtirazlarımı hiç dinlemeyecekti. Zaten müdahale etmeye hakkım da yoktu.

Ama yine de bunun istemedim.

Aklıma bir fikir geldi, bu önlemek için umutsuz bir girişim. Tüm kıyafetlerimi çıkardım ve koridorda çıplak yürüdüm. Giovanni ya da diğer çalışanlardan biri görebilirdi ama şu anda bunun bir önemi yoktu.

Cato'nun kapısına doğru yürüdüm ve konuşulduğunu duyunca rahatlardım. Kapıyı açtım ve kendimi içeri davet ettim.

Cato boxer'ıyla şifonyerin yanında dururken, iki kadın da çıplak bir şekilde yataktaydı. Kadehindeki bir yudum almayı yeni bitirmişti. Sarışın bana döndü, kaşları kalktı ve orospuluğu tüm gücüyle ortaya çıkıttı. "O hizmetçi falan mı?"

"Eğer öyleyse, üzerine bir şeyler giymeli," dedi diğeri. "Çünkü kirli."

Cato tükürmek istiyormuş gibi görünse de içkiyi zorla boğazından geçirmek zorunda kaldı. Çıplaklığıma hayranlıkla bakarak beni bir aşağı bir yukarı süzdü. Gergindim, bu yüzden meme uçlarım elmas gibi sertleşmişti.

İki elimi kalçalarımın altına koydum ve ona doğru yürüdüm. "İçeri girmek istiyorum."

Cato bana boş bir bakış attı, vücudundaki tüm kaslar gerilmişti. "Şu sarışından kurtul. Onun yerini ben alacağım."

"Affedersiniz?" diye tısladı sarışın. "Kim bu-" Cato onun sözünü kesti. "Catherine, git."

Teklifime karşı koyamayacağını umuyordum. Bu onun ultra eş fantezisiydi ve beni onun iradesine boyun eğerken izlemek onu ediyordu. Hayır.

Sadece seksiydi, ama ona daha fazla güç veriyordu. Paradan daha çok zevk alıyordu.

Catherine dehşete düşmüş görünüyordu, ama giysilerini giydi ve tartışmadan oradan ayrıldı.

Tanrım, bunu gerçekten yapacaktım. Başka bir kadınla birlikte olacaktım.

Diğer kadın Cato'ya baştan çıkarıcı bir bakış attı, artık kendisinin de kovulabileceğini bildiği için nazik davranıyordu.

"Pekâlâ." Cato boxer'ını indirdi ve taş gibi sertleşmiş sikini ortaya çıkardı. "Hadi yapalım şunu."

Kalbim çok hızlı atıyordu.

"Memnuniyetle." Kadın yataktan kalktı ve ona doğru yürüdü. Sonra ellerini onun göğsüne bastırdı ve onu öptü.

Gözlerimi kaçırmak zorunda kaldım çünkü bu midemi bulandırdı. Hiçbir zaman kıskanç bir tip olmamıştım ve Cato ile ilişkimiz şehvet ve arkadaşlığa dayanıyordu, aşka değil. Ama yine de kıskanıyordum. Kalbi kırık bir kıskançlık gibi.

Cato da onu öptükten sonra şifonyerine dönüp bir kon- dom giydi. Sonra ışıkları söndürdü.

Onu becermesine asla izin vermeyecektim.

Üçümüz de yatağa girdik ve Cato diğer kadını tekrar öptü. Onun üstüne çıktı ve ellerini saçlarında gezdirdi.

Onu tekmelemem için kendimi zor tuttum.

Sonunda sıra bana gelmişti. Üstüme çıktı ve yüzünü yüzüme yaklaştırdı. Beni hemen öpmek yerine tereddüt etti, sanki bir öpücük onun için çok fazlaydı.

Bacaklarımı açtım ve beline doladım. Ellerim her zaman avuçladığım yumuşak saçlarına ulaşana kadar sırtında gezindi. Yüzünü kendiminkine yaklaştırdım ve öpüşmeye zorladım.

Aynen hatırladığım gibiydi.

Dudaklarımız birleştğinde dudakları tereddüt etti, hoşlanmadığı için değil, sadece ne kadar harika olabileceğini unutmuştu. Beni tekrar öpmeden önce ağzımın içine nefes aldı, beni diğer kadını öptüğünden farklı bir şekilde öptü.

Aletini girişime doğrulttum, sonra kalçalarını kavradım ve onu içime girmeye zorladım.

Ne kadar büyük olduğunu hissettiğimde ağzına doğru inledim. Ağzım hatırladı ama amım hatırlamadı.

Lateks bizi ayırsa da o da inledi.

Parmaklarım tekrar saçlarını okşadı ve birlikte yavaşça hareket ettik, sanki her bir his hızlandırılmayacak kadar güzeldi. Topuklarım kışına gömüldü ve ağzına doğru nefes aldım. Çok doğru hissettiriyordu, daha önce olduğundan bile daha iyiydi.

İçime biraz daha sert girdi, ağzı hâlâ benimkini okşuyordu.

Sonra benden uzaklaştı. Kadın yanımda sırt üstü yattı ve adamın ağzını kendi ağzına yönlendirdi. Onu daha sert çekerek içimden çıkmaya zorladı.

Öyle bir şey olmayacak, sürtük.

Cato'yu kendime doğru çektim ve tekmeledim. "Ah, kaltak."

Ağzını benimkine doğru zorladım ve prezervatifi onun boyundan çektim. Sonra onu içime girmeye zorladım ve sadece ikimiz olduğumuzda ne kadar iyi olduğunu hissettirdim.

Bu sefer daha yüksek sesle inledi, ağzı durdu çünkü sen- sasyon çok harikaydı. Alnını benimkine bastırdı ve gözlerini kapattı, siki içimde seğiriyordu.

Sallanmaya devam ettim, kalçalarımı ileri ve geri iterek uzunluğunu aldım. Islanmıştım ve kremim çoktan onun aletini kaplamıştı. Sanki vücutlarımız birbirleri için mükemmelmış gibi, bir bütünün iki parçası gibi uyuyorlardı.

Sanki birlikte olmak için yaratılmışlardı. En başta o diğer kadınları istemediğini biliyordum ve şimdi ona bu gerçeği güçlü bir şekilde hatırlattım.

İtişlerini durdururken ağızma doğru nefes aldı. Kendini üstümde tutarken kolları titriyordu, efordan değil, duyumdan.

Yanındaki aptal sürtük tekrar dikkatini çekmeye çalıştı. Onu kolundan yakaladı ve kendisine doğru sürükledi.

Ona bakmadan kolunu aşağı attı. "Bizi yalnız bırak." Kollarını dizlerimin arkasına geçirdi ve beni en çok sevdiği açığa getirerek iyice ayırdı. Tıpkı eski zamanlardaki gibi bana iyice ve sertçe vermek istiyordu.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" diye tısladı.

"O zaman izle." Yüzünü benimkine yaklaştırdı ve gözlerimin tepkisini gözlemledi.

Parmaklarım saçlarında gezindi ve dudaklarına karşı inledim, bedenim onunkiyle yeniden bir araya geldiği için çok mutluydu. Onu kimseyle paylaşmak istemiyordum, özellikle de sadece cüzdanının büyüklüğünü ve paketini önemseyen kadınlarla. En azından onu gerçekten tanıyor, gerçekten anlıyordum.

Kadın sesli bir iç çekişle giyindi ve sonunda gitti.

Şimdi sadece ikimiz vardık.

Tam da olması gerektiği gibi.

İlerleyişi hızlandı ve düzenli bir tempoyla içime girdi, her seferinde beni doğru noktadan vuran uzun ve eşit vuruşlar yaptı. Yatak başlığı hafifçe duvara vuruyor ve gözleri sanki bana sahip olmak şimdiye kadar yaşadığı en büyük cinsel deneyimmiş gibi benimkilere odaklanıyordu.

"İstediğin tek amcık bu." Sırtının alt kısmını kavradım ve onu içimde derinlere doğru zorladım, vücudumu onunkine geri çektim.

Yanıt.

Beni daha sert sikerken inledi.

"Söyle." Onu sertçe öptüm, dilim onunkinin etrafında dönüyordu. "Söyle."

Beni daha sert sikerken alt dudağımı emdi. Aleti içimde daha da kalınlaştı.

Beklenmedik bir anda doruğa ulaştığımı hissettim. Bir yük treninin tuğla bir duvara çarpması gibi, bu his beni neredeyse yere seriyordu. Her iki ayağıma da kramp girene kadar ayak parmaklarım kıvrıldı ama bu şimdiye kadar yaşadığım en büyük orgazmın tadını çıkarmamı engellemedi. Sırtını tırmaladım ve yüzüne doğru inledim.

Performansımı odaklanmış bir bakışla izledi, siki içimde sallanıyordu.

"Söyle."

Gözleri kısıldı ve itişlerini yavaşlatarak yumuşak bir kayaya dönüştürdü.

"Söyle, sonra gel."

Kendisine patronluk taslanmasından hoşlanmıyormuş gibi çenesini sıkıttı ama aynı zamanda bu onu açıkça tahrik ediyordu. "Sikmek istediğim tek amcık bu." Kendini tamamen içime soktu ve yeniden bıraktı. İnlemeleri her zamankinden daha yüksekti, erkeksi homurtular olarak çıkıyordu.

Beni nasıl doldurduğunu düşünürken gözlerimi kapattım. Her gece kendime dokunduğumda bunun hayalini kuruyor, onun tohumunun ağırlığını hayal etmeye çalışıyordum. Onun gibi bir adamın içime girmesi kendimi daha önce hiç hissetmediğim kadar kadın gibi hissetmemi sağladı. "Bu çok iyi hissettiriyor..."

İtişlerini durdurdu ve içimde boş boş oturdu, büyük aleti yavaşça yumuşuyordu. Dudakları dudaklarıma değdi ve bana yumuşak bir öpücük kondurdu.

Bunu her gece yapmak istiyordum. Her gece onun yanında uyumak istiyordum. Artık evin diğer tarafındaki o odada kalmak istemiyordum. Bu yatak benim ait olduğum yerdi, her ne kadar en az bir metre genişliğinde olsa da.

Yavaşça içimden çıktı ve döller kalçalarımın arasından dışarı sızdı. O duyguyu çok özledim.

Sırt üstü dönüp tavana baktı, nefesini yeniden kazanmak için mücadele ederken güçlü göğsü hâlâ inip kalkıyordu. Güzel teninde ter parlıyordu. Gözleri kapandı ve hemen kendinden geçer gibi oldu.

Yanına geçtim ve kolumu beline dolayarak yüzümü omzuna yasladım. Bacaklarımı onunkilerin arasına soktum ve ait olduğum yeri bulmak için gözlerimi kapattım. O serseriler gitmişti ve ben kendi bölgemi geri almıştım. Bu adam yine benimdi. Aslında o hep benim olmuştu.

Aniden benden uzaklaştı ve yataktan kalktı. "Duş almaya gidiyorum. Ben bitirene kadar gitmiş olsan iyi olur."

"Ne?" Yatak odasının sessizliğinde sözlerini mükemmel bir şekilde duydum ama hiçbirini anlamadım.

Ayağa kalktı ve bana baktı, onu son gördüğümde olduğu gibi sinirlenmişti. Benimle yatmak onun yeniden duygularını ve öfkesini bastırmamıştı. Sanki hiçbir şey olmamış gibi düşmanlığına devam etti. Gardını indirip bana teslim olması muhtemelen onu da kızdırmıştı. Gücün kendisinde olduğunu sanıyordu ama ben onu almıştım. "Seni beceriyor olmam seninle yattığım anlamına gelmez. Çık dışarı."

Cato

PLANIM TAMAMEN GERİ TEPTİ.

Siena'yı incitmem, onun bana hissettirdiği kadar boktan hissetmesini sağlamam gerekiyordu. Ne kadar önemsiz olduğunu, cömert jestlerimin hiçbir şey ifade etmediğini bilmesini istiyordum. Ama beni hazırlıksız yakaladı ve reddedebileceğim bir teklifte bulundu.

Bana diz çöktüğünü, arzularıma boyun eğdiğini düşünmüştüm. Asla üçlü ilişki istememişti ama benim için bir istisna yapmaya hazırđı. Bu bana tüm gücü verdi. Ve bu bana daha önce hiç tatmadığım bir uyarılma hissi veriyordu. Siena gibi bir kadının boyun eğişini izlemek gördüğüm en seksi şeydi.

Ama sonra benimle oynadı.

Beni tam istediği yere götürdü. Ve ben ayrılmak istemedim.

Sikim o çıplak amcığa girdiğinde ve o da benim için iyice açıldığında, başka bir yere gitmek istemedim. Şimdiye kadar tattığım en güzel öpücüğü vermişti, diğer iki kızla yaptığım öpücüklerden çok daha iyiydi. Onlara geri dönme fikri hiç de çekici gelmiyordu. Bütün gece Siena'yı düşünmüştüm ve onun içine girdikten sonra geri dönemezdim.

Sadece onu istedim.

Hiçbir anlamı yoktu. Bu kadın en başından beri bana yalan söyledi ve ihanet etti. Ona güvenemezdim ve onu infaz etmek için verdiğim sözü yerine getirmeliydim. Eğer yapmazsam, Bates yine de yapacaktı.

Ama kendimi gittikçe bir kara deliğe doğru kayarken buldum.

Önce babasını gömdüm ve onu kardeşiyle yeniden bir araya getirdim. Sonra Siena'yla birlikte olabilmek için iki güzel kadını kapı dışarı ettim. Bunlar başka biriyle asla yapmayacağım hareketlerdi ve o da bunu biliyordu.

Bana ne oluyordu böyle?

Benimle yatmasına izin vermeyi reddetmek, saygınlığımı geri kazanmak için yaptığım acınası bir girişimdi. Ayrıca bana yöneltebileceği sorulardan kaçınmak için.

Onu sevmediğimi biliyordum.

Ama bir kadın için hiç böyle hissetmemiştim.

Bana ne yaparsa yapsın, onu her zaman isteyecekmişim gibi görünüyordu.

Başka bir deyişle, lanet olası bir korkaktım. Kendimden nefret ediyordum.

Sabah erkenden spor yaptım ve onu görmek zorunda kalmamak için işe gittim. Öğle yemeğinden sonraya kadar toplantım yoktu, bu yüzden ofisimde oturdum ve kendimi eğlendirmek için e-postalarımı baktım.

Annem beni aradı, ben de cevap verdim. "Selam anne."

"Selam tatlım. Nasılsın?" Eski moda bir film yıldızı gibi derin ve zarif bir sesle konuşuyordu. En kötü zamanlarında bile hala şıktı. Konserve fabrikasından eve gelir ve kardeşimle ben ona acımayalım diye acısını gülümsemeyle gizlerdi.

"Peki. Sen mi?"

"Uzun senden haber alamadım. Meşgul müydün?"

Siena'yla tanıştığımdan beri onunla konuşmamıştım. Bu altı haftadan daha uzun bir süre önceydi. Annemle iletişim halinde olmak listemden düşmüştü.

Hayatıma ciddi bir kadın girdiğinde önceliklerimi değiştirdim. "Nasıl olduğunu bilirsin. Her şey birbiri ardına gelir."

"Bu çok kötü oldu. Bir kadınla ya da erkekle meşgul olmanı umuyordum. Sadece biriyle."

Annem bana özel hayatım hakkında hiç soru sormadı. Mahremiyetime saygı duyardı. Ama anlaşılan bir şey bu konudaki fikrini değiştirmişti. "Hayır. Sadece iş."

"Çok fazla çalışmamalısın. Hayat seni çok çabuk geçecek ve bunun için gösterecek hiçbir şeyin olmayacak."

"On iki milyar dolarlık bir şirketin hiçbir şey sayılacağını sanmıyorum." Bana meydan okunmasından hoşlanmazdım, annem tarafından bile. Başka biri olsaydı, çok daha sert bir yanıt alırdı.

"Tabii ki hayır. Ama tabutunuzu parayla kaplayıp yanınızda götüremezsınız."

Bu tartışma hiçbir yere varmıyordu. "Bu hafta yemeğe çıkalım. En sevdiğin yere gideriz." Bu telefon görüşmesinin amacı aramadığım için kendimi suçlu hissetmemi sağlamaksa, işe yaramıştı. "Bates'e haber veririm."

"Kulağa hoş geliyor," dedi neşeyle. "Yeri ve zamanı bana bildirin."

"Ve, anne? O pislik seni rahatsız etmedi, değil mi?" Adamlarım ondan hiçbir iz olmadığını bildirdi ama ben emin olmak istedim.

"Hayır, tatlım. de değil."

Telefonu kapattım ve on beş dakika sonra Bates içeri girdi.

"İşe erken gelmişsin." Masamın karşısındaki deri koltuğa çöktü.

"Sürekli çalıştığım için ne erken geliyorum ne de geç kalıyorum."

"Geçirdiğin geceden sonra daha uzun süre uyumaya ihtiyacın olacağını düşündüm." Kocaman sırttı. "Benim gecem oldukça fantastikti. Belki bu gece bir tekrarını yaparım."

Bates bana detayları sormadan önce konuyu değiştirdim. Ona yalan söyleyemezdim ve gerçek onu sadece kızdırırdı. Bu bütün bir tartışmayı başlatırdı ve Siena hakkında konuşmaktan bıkmıştım. "Annem az önce beni aradı. Bu hafta onunla akşam yemeği yiyeceğiz."

"Onunla bir süredir konuşmadım, umurunda da değil. Sen onun favorisisin. Eminim son altı haftadır senden haber alamayınca sinirlenmiştir."

Bir kaşımı kaldırdım. "Onunla altı haftadır konuşmadığımı nereden biliyorsun?"

Gülümsemesi yavaşça soldu. "Bundan bahsetti."

"Az önce onunla bir süredir konuşmadığınızı söylediniz."

"Evet, iki hafta. Bu uzun bir süre." Avucunu çenesinde gezdirdi ve sakalına dokundu. "Onu aramadığından bahsetti. Bu konuda sızlandı. Hepimiz onun favorisi olduğunu biliyoruz ama bunu biraz gizlemeye çalışsa iyi olurdu." Gözlerini devirdi ve umursamıyormuş gibi geçiştirdi ama ikimiz de umursadığını biliyorduk.

Bunu inkar etmedim çünkü doğruydı. Küçüklüğümüzden beri annemin en sevdiği şey hep ben olmuşumdur. Yaşlandıkça bu durum daha da belirginleşti. Artık birer yetişkin olduğumuz için her birimizle farklı bir ilişkisi vardı. En yaşlı ben olduğum için mi yoksa en sessiz ben olduğum için mi emin değildim ama benimle daha iyi bağ kurdu. "Bana bir kadınla meşgul olup olmadığımı sordu."

Bates cevap olarak hiçbir şey söylemedi. "Ona Siena'dan bahsettin mi?"

Kardeşim yalan söylemedi, bu yüzden gerçeği söyleyene kadar sessizlik içinde kıvrandı. "Biriyle vakit geçirdiğinden bahsetmiş olabilirim..."

"Peki bunu neden yaptın?"

"Çünkü onunla bir süredir görüşüyordun. Sadece geçerken söyledim. Ona ciddi bir şeyler olduğunu söylemedim."

"Ona asla özel hayatımdan bahsetmiyorsun. Bunu saklayacağını biliyorsun."

Omuz silkti. "Meşgul olup olmadığını sordu, ben de ona gerçeği söyledim, tamam mı? Sakin ol."

Annemle olan tartışmamı sonlandırmıştım, bu yüzden sanırım artık bir önemi yoktu.

"Ayrıca, ona bir bebeğiniz olacağını söylemek zorunda kalacaksınız. Yani her halükarda ortaya çıkacak."

Bunu düşünmemiştim bile. Ona söylemeyi hiç planlamamıştım. Magazin basını bunu öğrendiğinde, sanırım haberi bu şekilde öğrenmesini bekliyordum - her ne kadar soğuk olsa da. "Siktir..."

"Ona söyleyeceksin, değil mi?"

Siena'ya sessizce küfrederken parmaklarımla şakağımı ovuşturdum. Bu hamilelik hayatımı mahvetti. Eğer bu bebek yolda olmasaydı, Siena'yı hayatımdan çıkarmış olacaktım ve anneme bir çocuğum olduğunu söylemek zorunda kalmayacaktım... ve sonra ona birini hamile bıraktığımı açıklamak zorunda kalmayacaktım. Bu eğlenceli bir konuşma olmazdı. Siena'yla tanışmak isteyecekti ve bu da başlı başına bir kabus olacaktı.

Bates başını yana eğdi. "Çocuk doğana kadar bekleyecek misin? Sonra bebek ona kendi mi söyleyecek?"

"Kapa çeneni, Bates."

"Bu çocuğu bu kadar istiyorsun, neden korkakça davranıyorsun?"

"Bunu o kadar istemiyorum," diye tersledim. "Ama o benim çocuğum ve bunun sorumluluğunu alıyorum. Bu mutlu olduğum anlamına gelmiyor."

"Her şeyi ortadan kaldırabilirsin. Hâlâ zaman var. Üçümüzden başka kimse bilmiyor."

Bunu asla yapamazdım. "Hayır."

"Sen tanıdığım en zalim adamsın. Beynini mısın?" "Hayır." Marino kanı taşıyan birine zarar veremezdim. Ben olamam babamla aynı bok . "Ve sormayı kes." "Peki. O zaman anneme söylemelisin."

"tercih ederim."

Bir kaşını kaldırdı. "Ona söylemeyecek misin?"

"İkinci üç aylık döneme girene kadar bekleyeceğim. Bebekle ilgili bir sorun olmadığından emin olana kadar ona söylemenin bir anlamı yok."

"Peki, ne zamandır hamile?" "Hiçbir fikrim yok."

"Belki de ."

Zaten onu doktora götürmek istiyordum. Vitaminlerine ve beraberinde gelen diğer saçmalıklara başlamamız gerekiyordu. "Götüreceğim. Perşembe akşamı yemeğe ne dersin? Müsait misin?"

Omuz silkti. "Benim orada olup olmamam onun için önemli değil." "En sevdiği kişi ben olabilirim ama senden nefret ettiği falan yok, Bates."

"Hâlâ yaşılanıyor. En azından biraz kibarlık gösterip bunu saklayabilirdi." "Sen yetişkin bir adamsın," diye karşı çıktım.

"Umurunda olmamalı."

"olur."

"Gerçekten yapmazdım, Bates."

Siyah bir takım elbise giymiş, kravatını da ona uygun takmıştı ve ayak bileği karşı dizinin üzerinde duruyordu. Elbise ayakkabıları yepyeni gibi parlıyordu. "Peki dün gece ne oldu? Siena seni gördü mü?"

"Evet," dedim dürüstçe. "O yaptı."

Sırıttı. "Onu olmalısın." "Evet."

"Güzel. O aptal kancığın senin onun parmağında oynamadığını bilmesi gerekiyordu."

Hayır, sadece amının derinliklerindeydim. "Ee, nasıllardı?"

Masamdan kalktım ve soruyu geçiştirdim. "Konferans salonuna gidelim ve toplantıya erken başlayalım. Sonrasında gitmem gereken bir yer var."

Neyse ki ayağa kalktı ve benimle tartışmadı. "Para kazanma havamda değilim."

Yatak odasına yürüdüm ve içeri girdim, yarı yarıya onu yine kendine dokunurken görmeyi bekliyordum.

Ne yazık ki, oturma odasındaki kanepede tamamen giyinikti.

Günlerdir konuşmamıştık, yatak odamdaki o üçlüden beri. Ondan kaçıyordum ve o da gece geç saatte yatak odamın kapısını çalacak kadar aptal değildi.

Bugün saçları kıvrılmış ve tek omzunun üzerinden toplanmıştı. Makyajı yapılmıştı ve göğüs dekoltesini ve uzun bacaklarını gösteren mavi bir güneş elbisesi giymişti. Yaz bitmişti ve sonbaharın gerçek soğuğunun gelmesine sadece birkaç hafta kalmıştı. Geriye kalan her sıcak anın tadını çıkarıyordu.

Ellerim kot pantolonumun cebinde kanepeye yaklaştım. "Seni bir doktor randevusuna götürüyorum." Onunla gözlerimi kilitlediğimde, en son birlikte olduğumuz zamanı düşünmemek imkânsızdı. Sikim onun inanılmaz amına girdiği anda kendimi kaybetmiştim. Dünyanın en iyi amcığına sahipken, bir prezervatif giyip başka biriyle sikişmek istememiştim. Öpücükleri ve seksi inlemeleriyle birlikte, karşı koymak için yapabileceğim hiçbir şey olmadığını biliyordum. Diğer kadına yatak odamdan çıkmasını emrettim çünkü kendimi paylaşmak istemiyordum. Tek istediğim altımda olmayan kadındı.

Gözlerindeki arzuya bakılırsa o da bunu düşünüyor gibiydi. Beni öpmeden önce, parmaklarını kısa saçlarımda gezdirmeden önce bana attığı bakışla aynıydı. "Hemen şimdi mi?"

"Evet. Gidelim."

Mavi elbisesini sandaletleriyle birlikte giyerek ayağa kalktı. Olağanüstü görünüyordu.

Pantolonumu indirmek gibi aptalca bir şey yapmadan önce yatak odasından çıktım ve dışarıdaki arabaya yöneldim.

takip etti ve yanımdaki arka koltuğa bindi.

Artık kaçacak yerimiz yoktu. Doktora varana kadar yirmi dakikamız vardı. Yirmi dakika içinde çok şey olabilirdi.

Ana yola çıktık ve Floransa'ya yaklaştık, şoförümün beni görmemesi ve havadan sudan konuşmaması için arabanın orta bölmesini kaldırdık.

Havadan sudan konuşmaktan nefret ederdim.

"Bugün ne yapacağız?" diye sordu pencereden dışarı bakarken.

"Rutin kontrol. Bölgedeki en iyi kadın doğum uzmanıdır."

"Eminim iyidir. Acaba sonogram çekilecek mi?"

"Hiçbir fikrim yok." Ne bekleyeceğimi bilmiyordum. On beş dakika içinde oraya girip çıkabilirdik.

Elini farklı görünmeyen karnının üzerine koydu. Sabah bulantıları dışında hamileliğe dair hiçbir belirti göstermiyordu. "Kendimi farklı hissetmiyorum. En azından henüz değil."

Belki geçen gece olanlar hakkında konuşmazdı. Bu ideal olurdu. Ona karşı hislerim hâlâ oldukça açıktı. Başka biriyle yatmayacaktım ama bu beni onun yapmazdı. Asla onun olamayacaktım.

Bakışlarını pencereden çevirdi ve bana baktı.

Bakışlarını karşıladım, tıpkı onu becerirken yaptığım gibi o yeşil gözlere baktım. Renklerindeki bir şey beni içine çekiyordu. Yüz hatlarıyla ilgili her şey beni büyülemişti. Şimdiye kadar birlikte olduğum en güzel kadındı. Yatak odama cırılçıplak girip benim için kavga ettiğinde... Neredeyse patlayacaktım. Üçlü bir ilişkinin ortasında beni sahiplendi ve ilişkiyi ikiliye dönüştürdü. Sadece kendine gerçekten güvenen bir kadın bunu başarabilirdi.

"Oraya varmadan önce sana sakso çekmek istiyorum." Sanki arabanın arka koltuğunda sikimi yalamak ona daha büyük bir zevk vermeyecekmiş gibi, bunu hiç duraksamadan söyledi.

Aletim hemen tam boyutuna ulaştı ve kotumun ön tarafına bastırdı. Milyonlarca başka şey söylemesini beklerdim ama bunu değil. Bu kadın sikimi emmeye kafayı takmıştı. Paketime baktığı ilk gecedен beri böyleydi. Belki de bu sadece beni etkilemek için kullandığı bir teknikti, ama eğer öyleyse, kesinlikle işe yarıyordu.

Kot pantolonumu ve boxerımı indirerek ona cevabımı verdim. "İşe koyul."

DOKTOR muayenesini yaptıktan **sonra**, kadının karnını ultrasonla muayene etti. İçindeki bebeği bulması uzun sürmedi ve birkaç dakika içinde kalp atışlarıyla birlikte görüntüyü ekranda gösterdi.

Siena karnı açıkta kalacak şekilde masaya uzandı. Hiç , içinde büyüyen bebeğin siyah-beyaz görüntüsüne baktı. Kalp atışları güçlü ve düzenliydi ama diğer özellikleri belirlenemiyordu. Bebek çok küçüktü.

Yanında durdum ve monitöre baktım, kalbim çocuğumunkinden çok daha hızlı atıyordu.

Hay sikeyim. Baba olacaktım.

Doktor bizi yalnız bırakmak için izin istedi.

İkimiz de onun yanında büyüyen küçük insanın, birlikte yarattığımız minik insanın görüntüsüne bakmaya devam ettik.

Siena'nın gözleri sulandı ve ardından gözyaşları iki küçük şelale gibi yanaklarından aşağı süzüldü.

Hala bunun gerçek olduğuna inanamıyordum. Oğlum ya da kızım onun yanındaydı, hayatta ve iyiydi.

Kendi kendine sessizce ağladı, tertemiz makyajı çamurlu nehirlerle .
"Çok güzel..."

Mutluluktan mı yoksa üzüntüden mi ağladığını merak ettim. Bu çocuğu hiç tanımayacaktı, doğduktan sonra tek bir gün bile. Bir hayvan gibi doğuracak ve sonra katledilecekti. Çocuğuyla gerçekten geçireceği tek zaman hamile olduğu zamandı. Belki de bu yüzden bu kadar duygusaldı, çünkü bunlar sahip olacağı tek anlardı.

Daha iyi görebilmek için ekranı kendisine yaklaştırdı.
"Gördüklerime inanamıyorum..."

Ben de yapamadım. Oradaki benim bebeğimdi. Birini tamamen tek başıma büyütecektim.

"O bir kız."

Gözlerim onun yüzüne kaydı. "Nereden biliyorsun?" "Biliyorum işte," diye fısıldadı. "Bunu açıklayamam."

Siena'yı az önce çocuğuma baktığım gibi aynı hayranlıkla izledim. Islak gözleri tepedeki floresan ışıkları yansıtıyordu ve gözyaşları içindeyken bile güzelliği seyreلمiyordu. "Birkaç ay içinde öğreneceğiz."

SIENA'da sonogramın bir kopyası vardı, bu yüzden eve dönerken ona baktı. Bazen ayrıntıları daha iyi görebilmek için yüzüne yaklaştırıyordu. Diğer zamanlarda ise belli bir mesafede tuttu ya da çevirdi.

Bebeğimize bakışını izledim.

"Erkek mi istiyorsun, kız mı?"

"Erkek," dedim hemen.

"Neden?"

"Çünkü bir çocuk büyüüp bir erkeğe dönüşecek. Ve ben öldüğümde mirasımı bir erkek devralabilir."

İlk kez elindeki resme bakmayı bırakıp bana döndü. "Şaka yapıyorsun, değil mi?"

"Benim yaptığım işi bir kadın yapamaz. Bu sadece bir iş yürütmek değil, aynı zamanda yeraltı dünyasını sıkı kontrol altında tutmakla da ilgili."

Kaşları yüzünde yukarı doğru kalktı. "Bu şimdiye kadar duyduğum en cinsiyetçi şey."

"Ben cinsiyetçi değilim. Bir kadın sıradan bir bankayı yönetebilir. Ama Kurukafa Kralları'nın, mafyanın ve dışarıdaki diğer tüm pisliklerin gözünü korkutamazdı. Onu ezip geçerlerdi. Onu yanlış yönlendirirler ve ona tecavüz etmek en büyük başarıları olur. Kızım için isteyeceğim son şey bu olurdu. İşin onun eline geçmesine asla izin vermem."

"Oğlumuzun ya da kızımızın sizin iş kolunuzla bir ilgisi olmasını istemiyorum, ama yine de bunun söylenebilecek en aşağılık şey olduğunu düşünüyorum."

"Annen ve baban sonra, benimle aynı fikirde olmama aptallığını göstermene şaşırdım. Sen her zaman nefret ettin-

ve basit bir hayat arzuluyordunuz. Bu tam da istemediğiniz şey."

"Bir oğul ya da kız için," diye tısladı. "Bunun cinsiyetle bir ilgisi yok."

Pencereden dışarı baktım ve sırf tartışmak için tartıştığını bildiğimden onu görmezden geldim. Doktora giderken harika bir oral seks yaptım ama şimdi yaşlı evli çiftler gibi tartışıyorduk. "Sadece resme bak ve çeneni kapa."

Koltuğa doğru ilerledi ve yüzüme bir tokat attı. "Bana çenemi kapatmamı söyleme."

Bileğini tutup aşağı çektim ve ona gücünün elli katına denk olduğumu gösterdim. "Yüzüne ağabeyimin vurduğu kadar sert bir yumruk atmayacağımı mı sanıyorsun?" Bileğini sertçe sıktım, yavaşça rahatsızlıkla mücadele edişini izledim, ta ki kıvranmaya başlayana kadar. "Yapacağım Siena. Sana bir mor göz daha vereceğim." Kolunu serbest bıraktım.

Masaj yapmadı ya da sızlanmadı. "Hayır. Bunu yapacağını sanmıyorum."

"Gerçekten beni denemek ve istiyor musun?" Gözlerimi kocaman açarak onunla tartıştım ve ne kadar aptal olduğunu test ettim.

"Pekala." Bana tekrar tokat attı.

Vuruşla birlikte döndüm ve yanağımın hemen alev aldığını hissettim. Hayatımda hiçbir kadın beni bu kadın kadar tokatlamamıştı. En az bir düzine tokat atmış olmalıydı. Bazen hoşuma giderdi, bazen de beni sinirlendirirdi.

Ona döndüm, gözlerim ateşle yanıyordu.

Sert bakışlarıyla bana meydan okudu. "Bunu yapmayacaksın."

Elim dışarı fırladı ve onu boynundan kavradım. Sonra sıktım.

Karşı koymadı. "Bana zarar vermeyeceksin."

"Bebeğe zarar vermeden sana zarar verebilirim." Zar zor nefes alana kadar onu sıktım.

"Nedeni bu değil ve bunu sen de biliyorsun." Ciğerlerinde konuşmasına yetecek kadar hava olmadığı için kelimeleri zayıf çıkıyordu. Eli bileğimi kavradı ama özgürlüğü için savaşılmaya çalışmadı. Sadece bakışlarımı tuttu, kırılganlığına rağmen gururunu korudu.

Nefes alamayana kadar onu sıktım.

Beni itmek yerine omzumdan tutup kendine doğru çekti, dudakları dudaklarıma yöneldi. Sonra beni öptü, boğulurken öpebileceği en iyi şekilde öptü.

Dudaklarımız birbirine değdiğinde öfkem kayboldu ve elimi boğazına götürdüm. Onu daha önce vahşice kavrayışımı, elimi yumuşak saçlarının arasına kaydırarak telafi ettim. Onu kendime yaklaştıırken saç tellerini parmakladım ve daha sert öptüm.

Elbisesini yukarı çekerek kucağıma kayd. Eli saçlarımin arkasına kayd ve beni usulca öptü, acele etmesine gerek yokmuş gibi acele etmiyordu. Ağzımın köşesini öptü, sonra dudaklarını boynuma doğru takip etti. Beni her yerimden öptü, eli tişörtümün altından geçerek karın kaslarımı hissetti. Dudakları kulağıma bastırdı. "Beni asla incitmezsın."

O an kendimden nefret ettim. Kesinlikle kendimden nefret ediyordum. Ama öpücükleri ve dokunuşları beni bir arzu denizine sürükledi, bu yüzden bu öfkeyi düşünmedim. Bu kadın beni kızdırdı ama aynı zamanda tutkumu da çaldı. Ondan nefret ediyordum ama aynı zamanda ona ihtiyacım vardı.

Dudaklarını benimkilere yaklaştırdı ve beni tekrar öptü, yumuşak dudakları beni amaçlı bir şekilde kucakladı. Elimi tuttu ve karnının üzerine, tam da bebeğimizin kalp atışlarının olduğu yere koydu.

Parmaklarım karnının tamamına yayıldı ve ağzına doğru inledim. Bunun beni neden bu kadar tahrik ettiği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Hamile bir kadın bana seksi gelmiyordu. Onu hamile bırakmak sadece benim

hayat kaotikti. Ama böyle anlarda, sadece bir erkek ve bir kadın olduğumuzda, bu beni her şeyden daha çok tahrik ediyordu. O bebeği onun içine koyan, o küçük kalp atışını yaratan bendim. Şimdi onu taşıyordu, benden bir parça taşıyordu. Bu çok tahrik ediciydi.

Pantolonumun fermuarını açtı ve altını açtı. Yolda boşalmamı daha yeni yutmuştu, ama bu onun için bir aperatif olmalıydı. Şimdi başlangıç yemeğini istiyordu. Aletimin serbest kalabilmesi için boxerımı aşağı çekti. Sonra tangasını yana çekti ve yavaşça uzunluğumu kılıfladı.

Lanet olsun, amının ne kadar güzel olduğunu nasıl unuttum? Aman Tanrım.

Üstüme çıktı ve bana binmeye başladı.

Elim karnında kaldı çünkü onu çekmek istemiyordum. Doğru düzgün düşünemiyordum çünkü çok iyi hissettiriyordu. Başka bir kadını becermek kulağa iğrenç geliyordu. Bir bara gidip iki kadın tavlama aklıma gelen en aptalca fikirdi. Buna sahip olmak varken neden bunu isteyeyim ki?

Bana ihanet etmiş olsa bile.

Beni manipüle ediyordu, hayatını kurtarmak için elinden geleni yapıyordu.

Bunun için onu yargılamadım. Başka biri olsa aynısını yapardı.

Sadece bunların hiçbirinin gerçek olmadığını hatırlamam gerekiyordu. Tutku, şehvet, bağ, hepsi sahteydi. O an geldiğinde, tüm bu hisleri unutup tetiği çekmem gerekecekti.

Ama şimdilik, karşı koyamadım. "Becer beni, bebeğim."

Eve döndüğümüzde ona sırtımı döndüm ve doğruca yatak odama gittim. Onu arabada daha yeni becermişim ve garaj yoluna girmeden bir dakika önce bitirmiştım, ama şimdi yine soğuk ve mesafeliydim.

Yatak odasının kapısına varana kadar beni takip etti. "Bu oyunu oynamaya devam edecek miyiz?"

"Oyun yok," dedim arkamı dönmeden. "Sadece seni istemiyorum." İçeri girdim ve duşa girdim. Öğleden sonra beklediğimden daha uzun sürdü, bu yüzden duşta acele ettim ve akşam yemeği için bir çift ve bir blazer ceket giydim.

Giyinip gitmeye hazır olduğumda aşağıya indim ve Giovanni'yi görmek için mutfağa uğradım.

Siena tezgahın üzerinde taze pişmiş bir tepsi kurabiye ile oradaydı. Giovanni'nin görebilmesi için sonogramın görüntüsünü havaya kaldırdı. "İnanılmaz değil mi? Bu küçük insan şu anda içimde... küçük bir kalp atışıyla."

Giovanni kalçasına bağladığı siyah önlüğüyle resmi inceledi. Hiç kurabiye yapmazdı çünkü ben öyle şeyler yemezdim, belli ki Siena'yla günü birlikte geçiriyorlardı. "Bu harika, Bayan Siena. Dürüst olmak gerekirse, evde başka bir Marino olduğu için heyecanlıyım. Bay Marino çok tahmin edilebilir, bakımı kolay. Bir meydan okumayla karşılaşmak güzel olacak."

Soğuk bir ifadeyle, "Her zaman bir adım çıkabilirim," dedim.

Giovanni sesimi duyunca neredeyse yerinden sıçrayacaktı. "Efendim, ben bir şey demek istemedim-"

"Ondan özür dileme," dedi Siena. "Sen yanlış bir şey yapmadın." Sonogramı onun elinden aldı. "Ben sadece Giovan- ni'ye birlikte yaptığımız bebeği gösteriyordum. Dünyanın en iyi çikolatalı kurabiyelerinin tarifini ailesiyle paylaşmaya karar verdi; böylece bir gün ben de bebek için yapabileceğim."

Gözlerim kızgınlıkla kısıldı. "Doğdukları gün ölmüş olacaksın. Ve bir günlük bir bebeğin kurabiye yiyemeyeceğinden eminim."

Sonogramı yere bıraktı ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu, ateşli görünüyordu.

Giovanni kovulmayı beklemeden mutfaktan çıktı.

"Kes şunu, Cato. Ne zaman birbirimize yaklaşırsak bu numarayı yapıyorsun. Mücadele etmeyi bırak."

"yakınlaşmıyoruz. Hiçbir şey değişmedi."

"Her geçen gün değişiyor." Bana yaklaştı ve resmi kaldırdı. "Ve her gün değişmeli."

Resmi aşağı ittim ve ona ters ters baktım. "Şu andan itibaren ne olursa olsun, zamanı geldiğinde seni öldüreceğim. Bu yüzden şehvetimi başka bir şeyle karıştırma. Ben sözlerimi tutan, infazlarını gerçekleştiren bir adamım. Sen de farklı değilsin. Sadece ortalama bir insandan daha fazla zamanın var."

Ellerini kalçalarına koyarken resmin yerde kalmasına izin verdi. Bu sözler onun için hiçbir şey ifade etmiyormuş gibi, onları görmezden geldi. "Nereye gidiyorsun?"

"Dışarı."

"Nereye? Birkaç tavlamak için olmadığını biliyorum."

Keşke ona yanıldığını söyleyebilseydim. "Annemle yemek yiyeceğim."

"Oh... ona bizden bahsedecek misin?"

Bebeğe gerçek bir insan olarak her atıfta bulunduğu anda, durum daha gerçekçi bir hal alıyordu. "Şu anda değil."

"Büyükanne olacak. Bunu ona bir an önce söylemelisin. Eminim mutlu olacaktır."

Ya da bir haini hamile bırakacak kadar aptal olduğum için hayal kırıklığına uğradım. "İyi geceler Siena." Arkamı döndüm ve mutfığa doğru yürüdüm.

Kapı.

"Eve döndüğünde yatağında cırılçıplak bekliyor olacağım."

Kapıda durdum ve arkamı dönmek için kendime yalvardım. Onun yorumuyla kışkırtılmak istemiyordum ama yatağımdaki çıplak bedeninin görüntüsü bir an için nefesimi kesmişti. Arkamı döndüm ve onunla yüzleştim. "Senin yerinde olsaydım bunu yapmazdım.

-Tabii kışkırtmaktan sikilmek istemiyorsan."

ÜÇÜMÜZ annemin en sevdiği restoranda özel bir oda tuttuk. Bahçesinden, en sevdiği TV programında neler olduğundan ve alt kattaki banyosunu nasıl yenilemeyi düşündüğünden bahsetti.

Siena'yı yatağımda çıplak olarak hayal edip duruyordum. Eve geldiğimde orada olacak mıydı?

Yoksa uyarımı ciddiye alır mıydı?

Çünkü bu ciddi bir tehditti. Bana yapmamamı söylese bile onu yere yatırır ve kışını delerdim. Uyarılmıştı, o yüzden bunu yaptığım için kendimi kötü hissetmedim. Beni test etmemeliydi. Belki yüzüne yumruk atmazdım ama bu anala zorlamayacağım anlamına gelmezdi.

"Cato?" Annemin sesi kulaklarıma geldi. "İyi misin?"

"Evet." Şarap kadehimi aldım ve bir yudum içtim. "Sadece aklımda çok şey ."

Bates masanın karşısından bana bilmiş bir bakış attı.

"Çok fazla çalışıyorsun," dedi. "Ve bu hayatınızdan yıllar götürecektir. Uzun yıllar boyunca el işi yapmak vücudumu gerçekten yıpratmış. Şimdi bile hâlâ yorgunum." Bardağını tuttu ve bir yudum aldı. "Sahip olduğun her şeyin tadını daha sık çıkarmanı dilerim. Daha çok seyahat etmeni. Hep Karayipler'de yatla dolaşmaktan bahsederdin."

O da bir teknede bir sürü kadın sikip bütün gün içmekti. Şimdi sadece bir kadını beceriyordum. Pek işe yaramadı. "Belki gelecek bahar." Bebek yılın o zamanında doğacaktı, bu yüzden muhtemelen bir süre seyahat etmeyecektim.

Annemin yüzünde hayal kırıklığına uğramış bir ifade vardı ama bu konuda beni zorlamadı. "Sende yeni bir şey var mı?"

"Giovanni ben ayrılmadan önce kurabiye yaptı. Bu her gün görebileceğiniz bir şey değil." Hayatımın en ilginç kısımları işimle ama ona o gün yaptığım tehditlerden, yatırımlardan ne kadar para kazandığımdan ya da Connor Beck'in petrol bulup bulmadığını öğrenmek için hâlâ beklediğimden bahsedemezdim. Eğer bulamazsa, tüm ailesini idam edip yağ varillerine koyacaktım. Ama hiçbir anne bunu duymak istemezdi.

"Kurabiye mi?" Bates sordu. "Sen kurabiye yemezsin ki." "Sanırım havasındaydı," dedim omuz silkerek.

"Ya da onları başkası için yaptı..." Bates şarabını içmeden önce sırttı.

Annem davranışlarımızı iyi bilirdi çünkü ikimizi de o yetiştirmişti. Satır aralarını herkesten daha iyi okuyabiliyordu. "Seninle yaşayan başka biri var mı, Cato?"

Bu doğrudan bir soruydu ve benim doğal dürtüm doğruyu söylemekti. Yalan söylemekten hoşlanmazdım, asil olduğum için değil, yalan söylemek korkakça olduğu için. Bu, karşınızdakinin fikrinden dürüst olamayacak kadar korktuğunuz anlamına geliyordu. Ve bu durumda, onlar sizin üzerinizde daha fazla güce sahip oluyordu.

"Öyle mi?" Bates bastırdı. " mı?"

Elime geçen ilk fırsatta kardeşimin suratına yumruğu yapıştırırdım. Bunun her anına bayılırdı. Anneme evlenmeyeceğim bir kadını hamile bıraktığımı söylediğimde, aptallığımdan dolayı hayal kırıklığına uğrayacaktı. Bu Bates'i çok iyi gösterirdi.

Annem bardağını yere bıraktı ve ona yalan söylemeyeceğimi bildiği için beni izledi.

"Evet, benimle birlikte yaşayan başka biri daha var." Bates sırtıttı.

"Kim?" Annem sordu. "Seninle kim yaşıyor?"

"Bir kadın. Adı Siena." Hamile kısmını atladım. "Kimseyle görüşmediğini söylediğini sanıyordum?" diye sordu. "Çünkü görüşmüyorum," dedim sakince.

"O zaman kim bu kadın?" Bu durum anlamsızlaştıkça sinirlenmeye başlamıştı.

"Bu büyük bir şok olacak anne." Hayatını değiştirecek haberi vermeden önce bakışlarını tuttum. "Siena ve benim bir bebeğimiz olacak. Bu süreçte onun yanında olabilmem için benimle birlikte yaşıyor."

Ağzını kapatmak için ellerini yüzüne götürdüğünde şarap bardağını devirdi, ama haberlerden o kadar etkilenmişti ki fark etmedi bile.

Bates bardağı düzeltti. "Evet. Cato bir kadını hamile bırakmış."

"Tatlım." Elleri ağzından indirdi, gözleri tering. "Bebeğiniz mi olacak?"

"Evet." Şimdi bana o onaylamayan bakışını, her erkeğin annesinden korktuğu o hayal kırıklığına uğramış ifadeyi atmasını bekliyordum.

"Büyükanne mi olacağım?" diye fısıldadı. "Tatlım... Bu şimdiye kadar duyduğum en iyi şey."

Bates şokunu gizleyemedi.

Masanın üzerinde elimi tuttu. "Bebek ne zaman doğacak?"

"İlkbaharda," diye cevap verdim.

"Ah, bu harika." Annem oturduğu yerden kalkıp bana sarıldı.

"Bunun beni ne kadar mutlu ettiğini bilemezsin."

Annemin bu şekilde tepki vermesini, bir hata yüzünden bu kadar destek olmasını hiç beklemiyordum. "Böyle hissetmene sevindim."

"Kendi ailene sahip olacaksın." Tekrar oturmadan önce sırtımı sıvazladı, gözleri hâlâ yaşlıydı. "Bu çok harika. Siena'yla tanışmalıyım. Eminim çok sevimlidir ve sana çok güzel bir bebek verecektir."

Bu öngöremediğim bir durumdu. "Belki birkaç ay içinde."

"Birkaç ay içinde mi?" diye sordu. "birkaç aylık bile değil. Etrafta dolaşamıyor değil ya."

Onların etkileşime girmesi berbat bir fikirdi. Siena planımı anneme rahatlıkla anlatabilirdi ve annem o kadar dehşete düşerdi ki bunu yapmama izin vermezdi. Dünyada kararlarımı etkileyebilecek güce sahip tek bir kadın vardı, o da annemdi. "Hâlâ hamileliğinin etkisindeyiz, o yüzden belki her şey yatıştığında ikiniz o zaman buluşabilirsiniz."

Şimdi annem öfkeli görünüyordu. "Cato, bu senin çocuğunun annesi. Torunlarımın annesi. Onunla tanışmak istediğime emin olabilirsin."

Bates yine gülümsedi.

Sırf onu mutlu etmek için teslim oldum.

"Tamam." "Güzel," dedi. "Onunla evlenecek misin?"

"Hayır." Ortada bir bebek olsun ya da olmasın asla kimseyle evlenmezdim. "Dediğim gibi, o ve ben birlikte değiliz."

"Ama birlikte yaşıyorsunuz?" diye sordu kuşkuyla.

"Bebeğe tek başına bakacak kaynakları yok. Benimle yaşamak her şeyi daha da kolaylaştırıyor." Özel hayatımı sanki onu ilgilendiriyormuş gibi anneme açıklamaktan nefret ediyordum. "İkisini de güvende tutmak için bu işe dahil olmak istiyorum. Yalnız kalırsa, birilerinin benim yüzümden ona zarar vermesinden korkuyorum."

Annem bardağını tekrar eline aldı ve bir yudum içti. "Nasıl biri?"

"Güzel," diye ağızımdan kaçırdım, onu tamamen tanımlamak için bu tek kelimeyi seçmişim. "Kesinlikle büyüleyici. Korkarım bir kızımız olursa Siena'nın görünüşünü miras alacak... ve hayatımı kabusa çevirecek."

Annem gülümsedi. "Güzel olacağını biliyordum. Oğlumun çok özel zevkleri vardır. Bana onun hakkında başka ne söyleyebilirsin?"

"O bir sanat koleksiyoncusu. Evimi dekore etti ve birbirimizi bu şekilde tanıdık."

"Peki ya ailesi?" diye sordu.

"de babası da öldü," diye cevap verdim. "Bir erkek kardeşi var."

"Oh... bu çok kötü. İkinizin bunu çözme şansı var mı?" Bana bakarken başını eğdi, gözlerindeki umudu engelleyemiyordu. "Bana eski kafalı diyebilirsin ama bence bir anne ve baba mümkünse bir arada kalmalı. Siz artık bir ailesiniz Cato."

"Hayır. Böyle bir ihtimal yok." Ses tonum sertleşti ve annemi bu konuyu daha fazla tartışmak istemediğim konusunda uyardı. "Bu bebeği birlikte doğuracağız, hepsi bu. İyi bir ilişkimiz var, bu yüzden bu kolay olmalı."

Şarabından uzun bir yudum aldı ve yeterince içtiğimi bildiği için konuşmayı bitirdi. "Peki, doğru zaman geldiğinde bana haber ver. Torunumu taşıyan kadınla gerçekten tanışmak istiyorum."

Merdivenlerden yukarı ve koridordan aşağı yürüdüm. Bates beni otobüsün altına attığı için öfkem hâlâ dinmemişti. Sonra annem Siena'yla tanışmam için baskı yaptı ki bu olmasını istediğim son şeydi.

Şimdi Siena'nın yatağında güzel ve çıplak olmasını umuyordum. Çünkü ağlayana kadar onu götünden sikmek istiyordum.

Odama girdim ve gözlerim hemen yatağa kaydı, koyu renk yorganımın üzerinde o güzel beyaz teni görmeyi bekliyordum.

Söz verdiği gibi cırılçıplak oradaydı. Sırt üstü uzanmış, vücudunu kollarıyla destekliyordu. Uzun bacakları yatağın üzerinde uzanıyordu, güzel ve yontulmuştu. Kahverengi saçları omuzlarına dökülmüştü ve makyajı her zamankinden daha koyuydu.

Üç saniye içinde sertleşmişim.

Ateşli bakışlarım onunkilere kilitlenmişken blazer ceketimi çıkardım ve yere bıraktım. Sırada gömleğim ve ardından kemerim vardı. En başta neden kızgın olduğumu düşünmeyi bıraktım ve bunun yerine sadece öfkeyi hissettim. Siena mutfakta blöfümü görmüştü ve onu buna pişman edecektim.

Cırılçıplak kalana kadar soyundum ve yatağa yaklaştım. "Seni uyarmıştım."

Gözlerimiz aynı hizada olacak şekilde dizlerinin üzerine oturdu. "Ve bütün gece bu anı düşündüğünü biliyorum. Kapıdan girer girmez yatağa baktın, sanki orada olmasaydım çok kızacakmışsın gibi."

"Çünkü seni cezalandırmak istiyorum." Dizlerim paspasın üzerine çöktü. "Çünkü blöfümü görmeni istedim." Ona yaklaştım ve boynundan yakaladım. "Çünkü seni kıcıncıdan öyle bir sikmek istiyorum ki ağlayacaksın. Ve durmam için yalvardığında, durmayacağım. Bu konuda kötü hissetmeyeceğim çünkü seni uyarmıştım. Bu gece buraya gelmemen için seni uyarmıştım."

Boynuna dolanan eli görmezden geldi ve beni öpmek için eğildi.

Ağzımı geri çevirdim ve onu reddettim. Sonra onu yatağa ittim ve karnının çarşafına çarpmasını sağladım.

İşte o zaman göt deliğindeki mücevheri
gördüm. Aman Tanrım.

Omzunun üzerinden bana baktı. "Elinden yap, Cato." Sikim o
kadar sert seğirdi ki gerçekten acıttı.

"Bu yatakta olmayı tercih edeceğin başka kimse olmadığını
biliyorsun. Bu gece beni düşünmeden duramadığını biliyorsun. Her gün
işteyken beni düşünmeden duramadığını biliyorsun. Zamanı geldiğinde
parmağının o tetiğe basmayacağını biliyorsun. Beni çok fazla istediğini
biliyorsun. Ve beni kıcımdan becerdiğinde, beni daha çok
isteyeceksin."

Sikeyim.

Gözlerimdeki arzuyu saklamaya çalıştım ama bu imkânsızdı.
Hayatımda hiçbir kadın için bu kadar zorlanmamıştım. Ondan o kadar
nefret ediyordum ki, ama bu onu bu kadar çok istememe engel değildi.

Komodinimi açtım ve bir şişe kayganlaştırıcı çıkardım.
Uzunluğuma fışkırttım ve toplarıma sürdüm, kendimi olabildiğince
kayganlaştırdım. O küçük bir göt deliği idi ve bu büyük bir sikti. Onun
üstüne çıktım ve bana bakan güzel mücevhere baktım. "Daha önce
götünden sikildin mi?"

"Hayır."

Tam mücevheri çıkarmak üzereydim ki nefes almak için durdum.
"Bunun ne kadar acıtacağı hakkında hiçbir fikrin yok."

"Ben halledebilirim."

Omurgamdan bir ürperti geçti, zevk her yere yayılıyordu.
Mücevheri çıkardım ve geride kalan küçük göt deliğine baktım.

Mükemmeldi.

Çenem başının üstüne gelene kadar vücudunda daha da ilerledim.
Sonra sikimi açıklığına doğrulttum ve hafifçe ittim, kalın tepemin içeri
kaymadan ona baskı yapmasını izledim. Beni hissettiği anda kış deliği
sıkılaştı. "Rahatla." Tekrar ittim ve

kayganlaştırıcı sayesinde kaslarının arasından kaydı. Uzunluğumun birkaç santimi içeri girdiğinde, çok iyi hissettirdi. Kıçı amından milyonlarca kez daha sıkıydı. Tekrar ittim, ben ilerledikçe onun gerildiğini hissettim. Koca sikimi götüne sokarken çarşafları kavrayışını ve daha sert nefes alışını izledim. Daha başlamamıştık bile ama ne kadar acıdığını anlamaya başlamıştı.

Dudaklarımı kulağına götürdüm. "Sana söylemiştim." Uzunluğum daha fazla ilerleyemeyene kadar içeri kaymaya devam ettim, en azından vücudu buna izin vermiyordu. Hâlâ birkaç santim dışarı sarkıyordu ama şaftımın çoğu içerideydi. Gözlerimi kapattım, ne kadar sıcak ve sıkı olduğunu hissettim. Bir kadını götten sikmek için genellikle para ödemem gerekirdi, en azından onu sertçe sikmek istiyorsam.

İtmeye başladığım anda uzun süre dayanamayacağımı anladım. Kahretsin, çok iyiydi.

arşafları peneledi ve koca sikimi kıına almaya devam ederken acı iniltilerini bastırdı.

"Dur diyebilirsin ama . Ağlayabilirsin ama durmayacağım. Ve bil diye söylüyorum, umarım ağlarsın." Ona doğru daha sert bir şekilde sallandım ve kalçalarımı ileri geri hareket ettirdim. En güzel kalçalara ve en güzel sırta sahipti. Uzun kahverengi saçları omurgasından aşağıya doğru uzanıyordu ve çok erotik bir görüntüsü vardı.

Acıya daha fazla tahammül edemeyince nefes alışları daha da arttı. Belki de ilk seferinin ne kadar acı verici olacağını bilseydi beni dinler ve dediğimi yapardı. Çarşafı çekiştirdi ve küfretti. "Lanet olsun."

incitmekten, cezalandırmaktan zevk alıyordum. Yüzüne vuracak cesaretim yoktu. Ölmüş babasını görmezden gelecek cesaretim yoktu. Ama bunu yapacak, taşaklarımı onun kıına kadar derine batıracak taşaklarım vardı. "şimdi beni dinlemiş olmayı mı diliyorsun?"

Acı iniltileri daha da arttı.

Onu daha sert becerdim, aletim bundan o kadar zevk alıyordu ki daha fazla dayanamayacaktım. "Sen istiyor musun?"

"Evet..." Sesinde gözyaşlarının sesi vardı.

İnlerken alnımı başının arkasına yasladım, acısının sesinden zevk alıyordum. Beni çok incitmiş, aptal yerine koymuştu ve şimdi nihayet intikamımı alıyordum. Şimdiye kadar aldığım en iyi intikam.

Çenesinden tuttum ve yüzüne bakabilmek için başını geriye doğru çevirdim. İki yanağındaki nehirleri, gözlerindeki şişkinliği gördüm. Babasının cenazesinde olduğu gibi hıçkıra hıçkıra ağlamıyordu ama gözleri o kadar ıslaktı ki kirpiklerine sıvı damlaları yapışmıştı. Acı çektiği anlarda dudaklarını ısırıyordu ama bu sadece seksiydi. "Durmamı iste." Hiçbir şekilde durmayacaktım. Ama onu reddetmek istiyordum.

"Hayır." Acı içindeyken bile inatçıydı. Gözyaşları yüzünden akıyordu ama boyun eğmeyi reddetti.

Daha fazla dayanamadım. Onu incitmeye devam etmek istesem de, bu çok iyi hissettiriyordu. Bu an aşırı bir yüklemeydi. Pompalarımı kırıştırdım ve ellerimi uyuşturacak kadar yüksek bir iniltiyle içine boşaldım. "Tanrım..." Bütün döllerimi onun kışına boşaltırken sikim zonkluyordu. Uzun süre oturacağı derinlere girdi. Tüm uzunluğumu içeri ittim, böylece hepsini olabildiğince derin alabildi.

Doruk noktasının etkileri tamamen geçene kadar onun üstünde kaldım. Gecem tam bir kâbustu ama onu bu şekilde becermek bunu telafi etmekten çok daha fazlasıydı. Bana meydan okuduğu için mutluydum, kışındaki aletimi kaldırmanın kolay olacağını düşündüğü için mutluydum.

Yavaşça içinden çıktım ve duş almak için banyoya yöneldim. Duştan çıkıp saçlarımı kurutmadan önce durulandım ve vücudumu sabunladım.

Havluyla birlikte. Şekillendirmekle uğraşmadım çünkü sadece yatağa gidecektim.

Yatak odasına geri döndüğümde, o gitmişti. Kapı açık bırakılmıştı.

Ben ona gitmesini söyleyene kadar benimle yatmaya çalışmasını beklerdim. Ama bu sefer, arkamı döner dönmez gitti.

Bir saatten fazla yatakta yattım ama uyuyamadım. Genelde hemen uyurdum, muhtemelen sabahları çok sıkı çalıştığım ve bütün gün ayakta kaldığım için. Ama şimdi orada yatarken az önce kışını siktiğim kadını düşünüyordum.

Her zevk almıştım ama şimdi suçluluk duygusu bana ulaştı. Onu gerçekten incittim mi?

Hiç mi hoşuna gitmedi?

Neden umurumda olsun ki?

Umursamamalıyım.

Gözlerimi kapattım ve tekrar uyumaya çalıştım.

Tek yaptığım otuz dakika daha orada yatmaktı. Aklım işe, anneme gitti ve sonra tekrar Siena'ya geri döndü - dırdırcı suçluluk duygusuyla birlikte.

Sonunda pes ettim ve yataktan kalktım.

Eşofmanlarımı giydim ve koridorun sonundaki yatak odasına doğru yürüdüm. Saat geç olduğu için uyuyor olabilirdi. Eğer , hemen giderdim. Kapıyı sessizce açtım ve kafamı içeri soktum.

Yatakta değildi.

İçeri girdim ve televizyonun ışıltısı ona vururken onu kanepede otururken gördüm. Ona verdiğim telefona bakıyordu,

ekranda bir şeyler okuyordu. Dışarıdan iyi görünüyordu ama hâlâ uyanık olduğuna göre öyle olmamalıydı.

Odaya girdim ve korkmaması için varlığımı duyurdum. "Benim."

Beklenmedik girişim karşısında irkilmedi. Telefonunu kucağına koydu, sonra bakışlarında kayıtsızlıkla bana baktı. "Yardımcı olabilir miyim? Neredeyse gece yarısı oldu."

Onun yanındaki kanepeye oturdum ve ekrandaki haberleri gördüm. Sessizdeydi. Muhtemelen dizi bitip haberler başlayana kadar başka bir şey izliyordu. Dünyadaki olaylarla pek ilgilenen birine benzemiyordu. "Neden hâlâ uyanıksın?"

"Uyuyamadım. Sen uyuyamadın mı?" "Ben de uyuyamadım."

Makyajı silinmişti ve üzerinde küçük şortu ve atleti vardı. Yorgun olduğunda bile göz kamaştırıcıydı. Kadının güzel olmak için hiçbir şey yapmasına gerek yoktu. Tamamen doğaldı. Bana bir oğul ya da kız verse de, onlar da muhteşem olacaktı. Tekrar televizyona bakmadan önce birkaç saniye bana baktı.

"İyi misin?"

Gözleri tekrar bana kaydı. "İyi görünmüyor muyum?"

"Ben duştan çıkmadan gitmişsin."

"Geçen seferki gibi beni kovmayacak mıydın?" Ona bir cevap vermedim.

"Buradasın çünkü kendini suçlu hissediyorsun. Beni incittiğin için kendini suçlu hissediyorsun. Dediğim gibi, Cato, rol yaptığın kadar kötü bir adam değilsin. En azından bana karşı. Ve bu kötü bir şey değil... eğer bunu kabul edersen."

Asla. "Seni incittim mi?"

"O zaman. Acının dinmesi birkaç saat sürdü."

Bu itirafı duyduğumda daha önce hissettiğim mutluluk geri gelmedi. "Hiç hoşuna gitti mi?"

"Hayır," dedi dürüstçe. "Kıçında bu kadar büyük bir şey olsa hoşuna gider miydi?"

Alaycılığına gülümsememeye çalıştım. "Seni uyarmıştım."

"Sanırım nasıl bir şey olacağını anlayamadım." "Bu senin ilk seferindi. İlk seferin her zaman acıtır."

"Bir saniye bile olmayacak." Dizlerini göğsüne çekti ve tekrar televizyona baktı.

"Pratik gerektirir. Tamamen bırakmayın."

Bana döndü, kaşlarını kaldırdı. "Gerçekten beni tekrar götten sikmene izin vereceğimi mi sanıyorsun?"

"Bir şey yapmama *izin* verecek durumda olduğumu sanmıyorum." Gözlerini devirdi. "Senden korkmuyorum."

Ona öyle olması gerektiğini söylemek istedim ama yapamadım. Kanepede onun yanında oturuyordum çünkü onu önemsiyordum. Her nasılsa, kendimi hep bu pozisyonda buluyordum. Her zaman onu kontrol ediyordum. "Sana bir şey sormak istiyorum. Ve bir kez olsun dürüstçe gerçeği öğrenmek istiyorum."

Siena vücudunu döndürdü ve televizyonu tamamen görmezden gelerek bana baktı.

Bakışlarımı tutarken ciddi bir ifade takındı. "Pekâlâ." "Benden ne istiyorsun?"

"Soruyu anlamadım."

"Karmaşık bir şey değil." Kanepeye yaslanıp ona baktım, televizyondan gelen ışık ona muhteşem bir parlaklık veriyordu. "Eğer istediğin gibi olabilseydi, ne isterdin? Ayrılıp eve gidebilseydin, beni hâlâ ister miydin? Bebek sende kalır mıydı? Ne olurdu?"

Bana bakarken gözleri hafifçe ileri geri kayıyor, soruyu düşünüyordu. Sessizlik geçti ve aradaki boşluğu doldur-

aramızda. Atkuyruğunu sıkarken gözleri bir an için aşağı kayd1. "Tüm bu olanlardan sonra bile seni görmek istiyorum Cato. Beni öldürmeyeceğini umarak kendimi sana atmıyorum. Bunu yapıyorum çünkü seni gerçekten istiyorum. Senden delicesine etkilenmemiş olsaydım, boşalmanla kendime dokunacağımı mı sanıyorsun?"

Sadece o anı düşününce bile boynum ısındı. "Peki ya bebek?"

"Elbette bebeği doğuracağım. Bilerek hamile kalmadım Cato. Bu sadece nadir bir... mucizeydi."

"Mucize mi? Böyle mi tarif ediyorsun?" Bu benim için bir baş belasıydı. "Bir kalp ," dedi ciddi bir şekilde. "Her zaman bir ailem olsun istemişimdir.

Böyle bir aile istemedim ama baba olmak isteyen bir adam istedim... ve o da sensin."

"Bu doğru değil. Ben baba olmak istemiyorum. Baba çünkü bu benim yükümlülüğüm."

Başını hafifçe salladı. "Fark etmez. Günün sonunda buradasın, benimlesin. Bu seni iyi bir adam yapar. Beni öldürmek ya da bunu kardeşine yaptırmak senin için kolay olurdu. Ama yapmadın. Çocuğunu tanımadan onu koruyorsun. Bir baba böyle yapar."

Bana hak ettiğimden daha fazla kredi verdi. "İyi bir baba olacağımı düşünüyor musun?"

Sanki bir sonraki cevabı bir önceki kadar iyi değilmiş gibi sessizleşt1. "Durumunuz göz önüne alındığında, bence bu cevap çok açık."

"Benim için değil." Cevabı karşısında hayal kırıklığına uğramamaya çalıştım ama başka ne bekleyebilirdim ki?

"Sen bir suç lordusun, Cato. Çocuğumuz her zaman kaçırılma ve fidye için bir hedef olacak. Görmelerini istemediğim türden bir yaşam tarzına maruz kalacaklar. Ve eğer senin izinden giderlerse.

seninle aynı boş varoluşa sahip. Paranın egonu tatmin ettiğini biliyorum ama ikimiz de hayatından memnun olmadığını biliyoruz. Hayır, çocuğumun babası olmak için ideal erkek olduğunu düşünmüyorum."

Cevap şaşırtıcı değildi, bu yüzden onun fikrini önemsememeliydim.

"Yani senin istediğin olsaydı, oğlumuzu tek başına mı büyütecektin?"

Cevap vermek için ağzını açtı ama sonra aniden tekrar kapattı. "Ben... Evet demek istiyorum ama diyemiyorum. Çünkü çocuğumu babasının kim olduğunu bilme hakkından mahrum bırakacağımı hiç sanmıyorum. İkinizi asla birbirinizden uzak tutmam... çünkü bu yanlış olur."

Aklıma hemen, bebek doğduğunda onu öldüreceğime dair verdiğim söz geldi. Çocuğumuza yapacağım şey tam olarak buydu. Annelerini ellerinden alacak, onları onu tanıma hakkından mahrum bırakacaktım. Belki Siena bu nedenle böyle bir cevap vermişti... ya da belki de hiç düşünmemişti.

Düşüncelerimi toparlarken uzun bir süre onu izledim. Bu konuşma planlanmamıştı ve ona tüm bu soruları neden sorduğumu bilmiyordum.

Bana baktı, güzel gözleri televizyon ekranından gelen ışığı yansıtıyordu. "Sıra bende. Benden ne istiyorsun?"

Gözlerimi kırpmadan bakışlarını tuttum, cevabımın ne emin değildim. "Seni istediğimi biliyorsun." Bunu inkâr etmenin bir anlamı yoktu. Yaptığım her hareket bu gerçeği gösteriyordu. Dudakları dudaklarıma değdiği anda teslim oldum. "Ve sadece seni." O kadınları eve geri getirmek bir hataydı. Onların ve kendimin zamanını boşa harcamıştım.

"O zaman birlikte olalım. Eve geri taşınacağım ve birbirimizi tekrar görmeye başlayacağız."

"Bunu yapamayacağımızı biliyorsun."

"O zaman burada yaşayacağım ve birbirimizi tekrar görmeye başlayabiliriz. Artık beni itmek yok. Artık burada bir şey yokmuş gibi davranmak yok."

Teoride kulağa hoş geliyordu ama gerçekte işe yaramayacaktı. "Bana inanmadığını biliyorum ama günü geldiğinde seni öldüreceğim."

Gözbebekleri hafifçe büyüdü, tehdit onu açıkça etkilemişti.

"İstemememin bir önemi yok. Elimizde ne olduğu önemli değil. Ben Cato Marino'yum ve hainlerin gitmesine izin vermem. Eğer gitmene izin verirsem, dünya beni zayıf olarak görür. Seni öldürürsem, itibarım on kat artar."

Gözleri hayal kırıklığıyla doldu. "İşte bu yüzden bu kadar mutsuzsun Cato. Çünkü gerçekte neyin önemli olduğundan çok güce önem veriyorsun. Tıpkı babam gibisin... ve sen de babam gibi öleceksin. Ama önce, değer verdiğin tüm insanların birer birer yok oluşunu izleyeceksin."

Başka hiçbir kelime bende bu kelimeler kadar yankı . Kafamda bir resim çizdi, sonumun bir görüntüsü. Düşmanlarımdan ve müttefiklerimden on adım önde olmak için elimden geleni yaptım ama beni asla yakalayamayacaklarını düşünmek küstahlık olurdu. Bir gün biri beni alt edecek kadar zeki olabilirdi. Bu gerçekleştiğinde ne kaybederdim? Sadece servetimi çünkü kaybetmekten korktuğum başka hiçbir şeyim yoktu.

"Eğer bunu yaparsan, pişman olursun. Hayatının geri kalanı boyunca her gün pişman olacaksın."

"Olabilir. Ama bana başka bir seçenek sunmadın."

"Affetmek. Bu senin diğer seçeneğin."

Başımı salladım. "Bu sana veremeyeceğim bir şey. Yaşadığımız her şey bir yalandı."

"Ve şimdi bize bir bakın. Birbirimizi hala eskisi kadar çok istiyoruz. Aslında, birbirimizi daha çok istiyoruz. Bana diyorsun ki

Hayatının geri kalanını merdivenlerde isteyen aptal srtklerle mi geçireceksin? Sadece paranı mı nemsiyorsun?"

"Senin tipin olmadığını söylemiştin ve ciddiydın."

"Değildin," dedi. "Hiç de değil. Ama işler değişiyor..."

"İyi bir baba olamayacağımı düşünüyorsun, o zaman neden benimle birlikte olmak istiyorsun? Birlikte olmak seni tam da olmak istemediğin bir konuma sokar. hayatı yaşıyor olacaksın."

Buna verecek bir cevabı yoktu. İ çekmeden önce gözleri bir ileri bir geri gidip geldi. "Gelecekte ne isteyeceğimi bilmiyorum. Ama şu an için, şu anda, istediğim adam sensin. Belki birkaç yıl içinde bu değişecek. Belki başka birini isterim. Belki sen de istersin. Sorun değil. Ama beni öldürürsen, bunu asla bilemeyiz. Daha da önemlisi, beni götürmek en çok çocuğumuza zarar verecek. Ben seni asla onlardan ayırmam ama sen bana bunu yapar mısın?"

Bir yanıt bulamadığım için sağ elimle sol elimin parmak eklemlerine masaj yaptım. "Bana ihanet ettin. Beni öldürmeyi planladın Siena. Hiçbir şey olmamış gibi davranmayalım."

"Ve o lanet arabayı ben gibi davranmayalım."

Başımı çevirdim ve gözlerindeki duyguyu görmek istemediğim için televizyona baktım. "Haklısın, sana zarar vermem. Kızgın olduğumda bile seni incitmek istemiyorum. Keşke yerine getirebilsem dediğim tehditler savuruyorum. Ama seni ldrdğmde, bu acı verici olmayacak. Mümkün olduğunca acısız yapacağım. Bir saniyeden kısa sürede bitecek."

"Ne kadar tatlı..."

Ona bakmak için geri döndüm. "Sadece bunun gerçek olduğunu bilmeni istiyorum. Bu bir blöf değil. Yani eğer benimle sadece değişeceğimi umarak sevişiyorsan

zamanını boşa harcıyorsun. Benimle hiçbir şey yapmak istememelisin."

"Biliyorum..." Bakışlarını kaçırdı, sesi sessizleşti. "Seninle hiçbir şey yapmak istememem gerektiğini biliyorum. Birbirimizi gördüğümüz zamanlarda bile senden hoşlanmamam gerekiyordu ama hoşlandım. Şimdi ise senden hiç hoşlanmamam gerekiyor. İşini küçümsüyorum ve seçimlerini küçümsüyorum. Yaşam tarzını küçümsüyorum. İnatçılığından nefret ediyorum. Ama nedense böyle hissetmekten kendimi alamıyorum. Kusurlarının ötesini görüyorum ve niteliklerini parlak fenerler gibi görüyorum. Tüm hatalarını mazur görüyorum çünkü başarılarını seviyorum. Kötülükler umurumda değil çünkü tek gördüğüm iyilikler. Benim için yaptığın her şeyi asla unutmayacağım, yapman gerekmeyen şeyleri. Ve sen bir canavar olsan bile, seni öyle görmüyorum... ne kadar uğraşırsam uğraşayım." Bakışlarını yere indirdi ve gözlerinin içine bakmadı. "O iki kadınla eve geldiğini gördüğümde... kendimi çok kötü hissettim. Kıskandım, kalbim kırıldı, öfkelen dim. Ve bunu durdurmak için bir şeyler yapmam gerekiyordu. Onu öptüğünü görmek midemi bulandırdı. Sonra yapacağımı hiç düşünmediğim bir şey yaptım. Sırf senin için savaşmak için üçlü yapmayı kabul ettim. Dünyadaki başka bir erkek için bu asla gerçekleşmezdi. Ama seninleyken, iki kere düşünmedim. Sana olan hislerim hiç mantıklı değil. Belki de zaten onları gerçekten istemediğini bildiğim içindi... ya da belki de istemiyordum." Yüzünde boş bir ifadeyle kanepenin kenarına baktı. Artık hiçbir şey düşünmüyor gibiydi, sadece sessizce oturuyordu.

Şimdi bu kadına karşı hissettiklerim daha da kafa karıştırıcıydı. Hissediyordum Onun için çok şey yaptım ama bunları yüksek sesle paylaşmayı reddettim. Ona güvenmesem de yine de inandım. Söylediği her kelimeye inandım.

En azından ben istedim.

Bakışlarını kaldırdı ve tekrar bakışlarımla buluştu. "Söylediğin her şeyde ciddi olduğunu biliyorum. Ama yine de bunu yapacağına inanmıyorum. Seni sandığından daha iyi tanıyorum ve bundan daha iyi olduğunu biliyorum. Ve yanılıyor olsam bile... Haklıymışım gibi seninle her günün tadını çıkarmayı tercih ederim. Bunu beklemeden ölmeyi tercih ederim."

Siena

"BİRKAÇ ŞEY PIŞIRMEYİ BİLİYORUM AMA YEMEK YAPAMAM." I

tezgahtaki tabureye oturdum ve öğle yemeğimi yedim. Her türlü sağlıklı yemeği hazırlayabilen gurme bir şefim varken bebek için besleyici yemekler yemek zor değildi. "Somon çok yumuşak ama çok da lezzetli. Bunu nasıl yapıyorsunuz?"

Omuz silkti ama yüzündeki memnuniyet okunuyordu. Cato'nun eviyle ilgilenmeyi seviyordu ama en çok parladığı yer mutfaktı. "Uzun yılların pratiği. Bu sadece hazırlıkla ilgili değil, malzemelerin kaynağıyla da ilgili. Her sabah dükkâna gider ve her gün yemek pişirmek için yeni malzemeler alırım."

"Her gün mü?" İnanamayarak sordum. "Her gün," dedi gururla başını sallayarak.

"İnanılmaz."

Mutfağın kapısı açıldı ve Bates içeri girdi, Cato'yla görüşmesi varmış gibi takım elbisesini giymişti. "Burada sesler duyduğumu sandım." Elleri cebinde içeriye doğru bir adım daha attı ve bana baktığında gözlerinde bariz bir tehdit vardı. Beni en son gördüğünde - yüzüme yumruk attığında- olduğu gibi benden nefret ediyordu.

Giovanni karşımdaki tezgâhta durmuş, bu akşamki yemek için hazırladığı malzemeleri doğruyordu. "Nasılsınız efendim?"

"Harika." Tezgâhta bana yakın bir yerde durdu ve Giovanni'ye bakmadan ona hitap etti. "Cato'nun on beş dakika önce benimle burada buluşması gerekiyordu."

"Geç kalmış olmalı," dedi Giovanni. "Her zaman çok meşguldür."

Bates hemen yanımdaki tezgâha yaslanarak kişisel alanımı işgal etti ve her lokmayı yiyişimi izledi. O kadar yakındı ki kolonyası burun deliklerimi yakıyordu. Kardeşi gibi yakışıklı bir adamdı ama kesinlikle şeytani geni miras almıştı. "Lüks yaşam tarzının tadını mı çıkarıyorsun? Senin için oldukça iyi bir gelişme."

"Evet, özgürlüğümün elimden alınması bir rüyanın gerçekleşmesi demek..." Muhtemelen Bates'e iyi davranmalıydım ama ona katlanamıyordum. Huysuz bir orospu çocuğuydu. Sadece kardeşine sadık olsa bile, gerginlikte aşırıya kaçıyordu.

"Bence minnettar olmalısın. O bebeği büyütürken bir malikanede güvendesin."

"Kafamdan vurulana kadar."

Bates sırtıttı. "O an gelene kadar bekleyemem."

Yemeğime geri döndüm ve onu görmezden geldim.

Ama o orada durmaya devam etti.

"Size yardımcı olabilir miyim?"

Beni incelerken başını eğdi. "Bence tam bir baş belasısın ama yine de çok güzel bir baş belasısın. Belki de seni bu tezgâhın üzerine yatırıp sikmeliyim."

Cato orada değildi ama yine de onun tarafından korunduğumu hissettim. "Cato seni öldürürdü."

"Sen onun umurunda bile değilsin."

"O senin gibi bir canavar değil. Tabii ki umurunda."

Niyetini belli etmeden bıçağı kesme tahtasından aldı ve ucunu tam boynuma doğrulttu.

Bıçağın ucu derime sertçe bastırıldığında hareketsiz kaldım. Bıçağın ne kadar soğuk olduğunu hissedebiliyordum. Hatta hafifçe delip geçtiğinde üzerindeki limon suyunun tenimi yaktığını bile hissedebiliyordum. "Boğazına bir bıçak dayandığında yemek yemek çok zor."

"Kesik bir boğazla daha zor olmalı." Başımın arkasını kavradı ve beni hareketsiz tuttu. Bir pislik gibi, gerçekten öldürmeden önce avıyla oynadı.

"Hâlâ hamileyim, göt herif."

"Evet. Yenilmez olduğunu düşündürüyor. Pekala, sürtük. Yenilmez değilsin." Kan damlamaya başlayana kadar bıçağı daha sert dürttü.

Giovanni hâlâ tezgâhtaki pozisyonunu koruyor ve Bates'in bana yaptığı işkenceyi dehşet içinde izliyordu. "Bay Marino, gerçekten Bay Marino'nun bundan hoşlanacağını sanmıyorum."

Bates dudaklarını kulağıma bastırdı, sesinde bir gülümseme vardı. "Aldıracağını sanmıyorum."

Giovanni kapıya baktı, sonra tezgahın üzerindeki malzemelerine göz attı, belli ki müdahale etmek istiyordu ama nasıl yapacağını bilmiyordu. Neyse ki aklına bir fikir geldi ve aceleyle mutfaktan çıktı.

Ve beni o pislikle yalnız bıraktı. "Cato beni incittiğin için seni incitecek."

"Seni yeterince önemsemiyor. Değerini abartıyorsun."

"Ve bence gözünün önündekini göremiyorsun." Tehlikeli olmasına rağmen dirseğimi karnına doğru fırlattım ve öne doğru eğilmesini sağladım. Bu sırada bıçak boynumu kesti ama en azından kurtulmuştum. Tabureden atladım ve dizine tekme attım.

Bu sefer benim için hazırđı. Bıçak hala elindeydi, bu yüzden onu kaldırarak bana döndü. "Sadece oyun oynuyordum. Ama şimdi, sanırım seni masanın üzerine yatırıp becereceğim - bu soğuk çelik boynuna bastırırken."

"Bunu gerçekten yapmak istemezsin." İki elimi de havaya kaldırdım, karnımı korurken parmaklarımın kesilmesine hazırdım.

"Hayır. Sanırım biliyorum." Bıçağı boğazıma doğrultarak bana saldırdı.

O anda Cato, arkasında Giovanni olduğı halde kapıdan içeri koştu.

"Oh, şükürler olsun." Cato'nun kardeşini halledeceğini bildiğim için yana doğru kaçtım ve yere düştüm.

"Ne halt ediyorsun sen?" Cato kendini kardeşinin üzerine attı, yüzüne öyle sert bir yumruk attı ki Bates diğer duvara doğru uçu. Bıçak yerinden çıktı ve Giovanni bana doğru koşmadan önce onu yerden kaptı.

Bates yerdeki pozisyonundan kıkırdadı. "O küçük sürtük bana cevap veriyordu. Onu cezalandırmaya karar verdim."

"Yalancı!" Giovanni'nin kalkmama yardım etmesine izin verdim. "Öğle yemeğı yiyordum, boğazıma bıçak dayadı ve beni tecavüz etmekle tehdit etti."

Cato aniden kaskatı kesildi, vahşiliğı hissediliyordu. Varlığı, öfkesiyle birlikte tüm odayı kapladı. Yavaşça kardeşinin koğuşuna doğru ilerledi, kasları gerildikçe geniş omuzları kalınlaşıyordu. "Ayağa kalk ki seni tekrar aşağı itebileyim."

Bates sanki bu bir oyunmuş gibi yine kıkırdadı. "Hadi ama, kimin umurunda? Sadece biraz eğleniyordum." Ayağa kalktı. "Gerçekten bir şey ifade ediyor gibi değil-"

Cato yumruğunu kardeşinin yüzüne sertçe vurdu ve burnundan kan fışkırmasına neden oldu.

"Siktir." Bates tökezleyerek duvara yaslandı. "Tamam, bunu hak ettim. Ama elimde değildi."

Cato ona tekrar vurdu. "Ona bir daha dokunma. Ciddiyim."

Bates'in yüzünden o kadar çok kan damlıyordu ki, tanınacak halde değildi.

Cato Giovanni'ye doğru yürüdü ve bıçağı elinden kaptı. "Bunu ona sen mi yaptın?"

Boynumdan ağağı damlayan kanı grmğ olmalı. Durumu o kadar çabuk kavradı ki, bu kadar hızlı olabileceğine inanmak neredeyse imknsızdı.

Bates iğaret parmağıyla bağparmağını birbirine bastırdı. "Sadece küçük bir dilim-"

Cato onun kolunu kaptı ve n kolundan ağağı doğru keserek pahalı takım elbisesini yardı ve kanamasına neden oldu.

"Kahretsin!" Kolunu geri çekti ve yarayı kavradı. "Hadi ama, o benim en sevdiğim takımımdı." Komikmiğ gibi bir espri yaptı ama acıyla diğlerini sıktı.

"Ona bir daha dokunursan seni öldürürüm. Beni anlıyor musun?" "Senin bebeğini doğurana kadar. Anladım."

"O zaman bile olmaz." Cato sesini ykseltmedi ama bağırıyor gibi . "Ciddiyim, Bates. Ondan hoğlanmadığını ya da ona sayęı duymadığını anlıyorum ama benden hoğlanıyor ya da bana sayęı duyuyorsan beni dinlersin. O kadın benim ocuğumu taşıyor ve onu korumak için gereken her şeyi yapacağım. Bana bulaşırsan seni yerin dibine sokarım. Tamam mı?"

Kan Bates'in kolundan yere damladı. Yaraya baskı yapmaya devam ederken elinin her tarafına bulaştı. "Evet, her neyse." Cato'nun etrafından dolağmak için hareket etti.

Cato onun yoluna ıktı. "Bu yeterince iyi değil. Beni anlıyor musun?"

Bates gözlerini devirdi. "Evet... Seni anlıyorum. Şimdi izin verirsiniz, bununla ilgilenmem gerekiyor."

Bu sefer Cato geçmesine izin verdi. Bates dışarı çıktı.

Cato bana doğru yürümeden önce kardeşinin gidişini izledi. "Siktir, bu kötü görünüyor. Boynunun her yerinde kan var."

"Göründüğü kadar kötü değil," dedim dürüstçe. "Kağıt kesiği gibi hissettiriyor."

"Seni doktora götürmeliyim." Bir havlu aldı ve boynuma bulaşan kırmızı kanı sildi. Çoğunu temizledikten sonra havluyu küçük kesiğin üzerine tuttu.

"Gerçekten, ben iyiyim. Acımıyor bile." Bunu sadece cesur olmak için söylemedim. Küçük bir yaralanmaydı, iyileşemeyeceğim bir şey değildi. Yara izi bile bırakmayacaktı. "Ve eminim bebek de iyidir. Her şey beş dakikadan az sürdü."

Cato hâlâ kanıyor mu diye bakmak için havluyu çekti. "Durmuş gibi görünüyor."

"Gördün mü?" Rahatlayarak söyledim.

Giovanni ilk yardım çantasından bir bandaj aldı ve Catoya uzattı. "Efendim, Bayan Siena'nın kışkırtıldığını söylemek zorundayım. İkimiz tam konuşuyorduk ki Bay Marino içeri girdi ve düşmanca bir tavır takındı."

Cato bandajı boynuma yerleştirdi. "Merak etme Giovan- ni. Kardeşimi senden daha iyi tanıyorum."

"Ve beni iki kez tecavüz etmekle tehdit etti." Biraz hırpalanmakla başa çıkabilirdim ama bu şekilde tehdit edilmek beni en çok rahatsız eden şeydi. Bu barbarcaydı ve bana en nefret ettiğim adam olan Damien'ı düşündürdü.

Cato bakışlarımı karşıladı, yüzüne öfke yayılmıştı. "Öyle mi yaptı?"

"Evet," dedi Giovanni. "Onu tezgahın üzerine yatıracağını söyledi."

Cato'nun burun delikleri öfkeli bir boğa gibi alevlendi. "Onu ben hallederim. Merak etmeyin."

"Ben değilim." Cato'nun benimle ilgileneceğinden hiç şüphem yoktu. Kardeşinin bana zarar vermesine asla izin vermezdi, sadece çocuğunu taşıdığım için de değil.

"İyi olduğuna emin misin?" diye sordu. "Sert davranmayı sevdiğini biliyorum ama bana karşı bunu yapmana gerek yok."

"Ben iyiyim, Cato. Birkaç iyi vuruş yaptım." Gömleğime baktığımda kan lekelerinin bluzumu mahvettiğini gördüm. Yaram küçük olsa da, gerçekten daha kötü bir şey olmuş gibi görünüyordum. "Bir duş alsam ve bu kıyafetlerden kurtulsam iyi olacak." İki adamdan uzaklaştım ve mutfaktan çıktım.

Cato ben gittikten sonra konuşmaya başladı. "Onun hakkında ne yapacağımı bilmiyorum..."

"Bir şeyler yapsanız iyi olur," dedi Giovanni. "Çünkü Bayan Siena daha iyisini hak ediyor."

"Ona bu kadar düşkün olduğumu bilmiyordum."

Giovanni bir süre sessiz kaldı. "Uzun zamandır bu eve gelen en iyi şey o."

Duştaki ılık suyun altında **durdum** ve olanları unutmaya çalıştım. Eğer bir silahım olsaydı, onu tam gözlerinin ortasından vururdum çünkü inanılmaz bir nişancıydım. Hedeflerime iki saniye içinde kilitlenebiliyor ve hedefi vurabiliyordum. Babam ve ağabeyim, hedefin uzaklığına ya da ne kadar hızlı hareket ettiğine bakmaksızın bu konuda yetenekli olduğumu söylerlerdi. Eğer silahlı olsaydım, ıskalamazdım.

Daha kötülerini atlatmışım ama Bates'in gerçek bir sorun olduğunu biliyordum. Belki Cato zamanla beni affedebilirdi ama Bates asla affetmezdi. Beni bir hain ve baş belası olarak görüyordu ve bebeğim doğar doğmaz benden kurtulmak isteyecekti. Cato tetiği çekemezse, Bates bunu gerçekleştirecekti. Yapacağına söz vermesine rağmen Cato'nun bana zarar vermeyeceğine inanıyordum.

Ama Bates bambaşka bir hikayeydi.

Cato onu durdurmasaydı, Bates beni öldüresiye dövebilirdi.

Akan suyun sesi düşüncelerimi temizledi. Buhar tenimi sıcak tutuyordu ve az önce yaşadığım kâbusu unutmak kolaydı. Ama Giovanni'nin benim hakkımda söylediklerini hatırlamak beni gülümsetti.

Ne tatlı bir adam.

Sabunu karnıma sürdüm ve karnımda hafif bir değişiklik hissettiğimi düşündüm. Hamile kalalı sadece birkaç ay olmuştu ama parmaklarım karnımda hafif bir kıvrım tespit etti. Gerçekten göstermeye başladığım, bebeğimi içimde yeniden hissedebileceğim anı bekliyordum. Sonunda onu tanıyacak, her anını onunla paylaşacaktım.

Kapı açıldı ve Cato içeri girdi, uzun boylu, çırılçıplak ve seksiydi. Mavi gözleri vücudumu ve karnıma sabun sürme şeklimi inceledi. Bana katıldı ve kapıyı arkasından kapattı.

Açık teninde hafif bir bronzluk vardı, sanki sabahları dışarıda üstsüz koşmuş gibiydi. Onun spor yaptığına hiç şahit olmamışım ama böyle görüldüğüne göre belli ki spor yapıyordu, dünyanın en seksi erkeği gibi. Sadece kolları bile beni azdırmaya yetiyordu. Çok kaslı ve aynı zamanda yırtıktı. Kasları mükemmeldi, omurgasını saran iki duvar gibiydi. Sadece fiziksel mükemmelliğe kendini adanmış bir adam böyle görünebilirdi.

Sıcak suyu onunla paylaşmak için yanlarına gittiğimde ellerimle ıslak saçlarımı yüzümden uzaklaştırdım.

Buharın altına girdi ve damlaların vücudunu yalamasına izin verdi. Dar kalçalarının önünde dramatik bir V vardı çünkü karın kaslarının sıkılığı dikkat çekiciydi. Daha aşağıda, gevşek siki bakımlı bir keseye doğru uzanıyordu. Paketini manikürlü tutuyordu, bu da onu sık sık emmemi kolaylaştırıyordu. Başını eğdi ve suyun kısa saçlarını ıslatmasına izin verdi.

Suyun dışında kaldığım süre uzadıkça meme uçlarım sertleşmeye başladı. Nemli hava sıcaktı ama o sıcak su kadar rahat değildi.

Cato su omzuna çarptığında bana baktı, mavi gözleri sert meme uçlarıma dikilmişti. Az önce saldırıya uğramıştım ama akli sekse gitmişti.

"Suyu işgal ediyorsun."

"İkimiz için de yer var." Beni vücuduna iyice yasladı, böylece suyun tenimize damladığını hissedebiliyorduk. Elleri kalçalarımın etrafında duruyordu ama yavaşça kıç yanaklarıma doğru ilerlediler. İri elleriyle ikisini de sıktı.

"Günün ortasındayız. İşin olmamasına şaşırdım."

Başını hafifçe salladı. "Canım ne zaman isterse o zaman çalışırım. Ve şu anda canım istemiyor."

"Çünkü benim için endişeleniyorsun." Yaptığı koruyucu şeylerden sonra bu adamın bana zarar verebileceğini hayal bile edemezdim. Bana eziyet etmek yerine her zaman kurtarıcım olmuş gibiydi. Her ne kadar beni ortadan kaldırmak istese de, ben olmadan perişan olacağını biliyordu.

Ne doğruladı de yalanladı.

"Ben iyiyim, Cato. Gerçekten iyiyim. Daha kötülerini de yaşadım."

Gözleri omzumdaki yaraya, hayatımın sonuna kadar taşıyacağım yara izine kaydı. "Bates karmaşık biri. O bir

şiddet yanlısı bir psikopat, ama o sadece-"

"Seni korumaya çalışıyorum. Anlıyorum."

"Etrafta dolaşıp kadınlara tecavüz etmiyor ve onları dövüyor."

"Düşündüm de. Yakışıklı ve zengin olduğunuzda, kimseye tecavüz etmenize gerek kalmaz..."

"Seni benim için bir tehdit olarak görüyor, beni inciten ve bana karşı saygısızlık eden biri olarak. Ben olayları ondan daha iyi savuşturuyorum. O ise hiçbir şeyin peşini bırakamıyor." Cato kesinlikle ikisinden pragmatik olanıydı. Kardeşini zekice bir gözlemle tanımlıyor, ses tonunda öfke olmadan onun hakkında konuşuyordu. "Onun davranışlarını haklı çıkarmıyorum. Ama o böyle hissediyor."

"Anlıyorum. Ama beni idam edeceğin gün geldiğinde, onu izle. Eğer tetiği çekmezsen, o çekecek. Eğer bunun olmasını istemiyorsan... Hazırlıklı olmanı öneririm." Saç kremimi durulayabilmek için başımı suya çevirdim. Dikkat etmem gereken düşman kesinlikle Bates'ti, Cato değil.

Cato buna yanıt vermedi.

"Annen tüm bunlar hakkında ne düşünüyor?" Uzun zamandır ondan bahsetmemişti. "Ona söyledin mi?"

"Ona birkaç gece önce söyledim. Aslında Bates söyledi. Bunun için ona hâlâ bir yumruk daha borçluyum."

"Peki o ne dedi?"

"Mutluydu. Büyükanne olacağı için heyecanlıydı." Belli ki saçlarını yıkamaya ya da vücudunu sabunlamaya hiç niyeti yoktu. Sadece benimle birlikte suyun altında durdu ve ikimizi de saran rahatlığın tadını çıkardı.

"Gerçekten mi?" Şaşkınlıkla sordum. "Bizim hakkımızda tam olarak ne biliyor?"

"Çoğunlukla gerçek. Birlikte bir bebeğimiz olacak ama birlikte değiliz."

"Ve bu onu kızdırmadı mı?"

"Bir aile olmamızı tercih ederdi. Ama hayır, bu konuda kızgın değil. Ben otuz yaşında bir adamım, bu yüzden sinirlenmesi çok saçma olurdu. Bence sadece bir aile kuracağım için heyecanlı. Yuva kurmamı istiyor. Çok fazla çalıştığımı ve hayatın beni geçip gitmesine izin verdiğimi düşünüyor."

"Çok fazla çalışıyorsun."

Ağzının kenarı bir gülümsemeyle kalktı. "Sanırım senden hoşlanacak."

"Umarım öyledir. Onun torununu taşıyorum."

"Seninle tanışmak istiyor. Bir süre oyalamaya çalıştım ama annem agresif olabiliyor."

"Eh... artık Bates'in bunu aldığını biliyoruz," diye takıldım.

Tıpkı her şey boka sarmadan önce yaptığı gibi hafifçe gülümsedi. Büyüleyici bir görüntüsü vardı, ikimizin dışında asla göstermediği bir mutluluk belirtisi. Dünyanın geri kalanı için o her yönden ölümcül derecede ciddiydi. "Güçlü erkekler güçlü kadınlardan çıkar. Ve o tanıdığım en güçlü kadınlardan biri."

"Peki diğerleri kim?" Başka hangi kadınlara hayran olduğunu gerçekten merak ettiğim için sordum. Görünüşe göre sadece para için sikini yalamak isteyen aptal sürtükleri becermekten hoşlanıyordu.

Elleri vücudumda kayarak karnımı geçti ve göğüs kafesimin hemen altındaki bölgeye ulaştı. Başparmakları karnımın ortasına bastırırken, diğer parmakları sırtıma gömüldü. "Sadece bir kadın. Sen."

Ciğerlerim hemen bir nefes çekerek kaburgalarımın altındaki bölgenin parmak uçlarına doğru yükselmesine neden oldu. Başparmakları daha sert bastırarak göğüs kafesime vurdu. Bu adam en beklenmedik şeyleri, soğuk doğasıyla çelişen tatlı şeyleri söyledi. Bu da söylediği her şeyi çok daha etkili kılıyordu çünkü günahtı-

Cere. Ne kadar incitici olursa olsun gerçeği söylerdi, bu yüzden iltifat ettiğinde bu çok daha anlamlı olurdu. Göğsüne doğru ilerledim ve göğüs kafesinin üst kısmındaki tenini öptüm, boyu göz önüne alındığında dudaklarımın doğal olarak indiği yerdı.

Kollarını belime doladı ve çenesini başıma yaslayarak beni ılık suyun altında tuttu.

En çok özlediğim şey buydu, bana sarıldığı o geceler. Yatağımda güçlü bir adamın olması hayatımın en güzel yanı olmuştu. Çarşaf lar hep onun gibi kokardı ve öyle bir sıcaklık yayardı ki hiç üşümezdim. Biri eve girecek diye hiç endişelenmedim çünkü o herkesi kovalıyordu. Belki bir gün beni öldürebilirdi ama onun yanında olmak da dünyanın en güvenli yeriydi.

Eli ensemd e ve ıslak saçlarımın altında gezindi. "İkinize de bir şey olmasına izin vermeyeceğime söz veriyorum. Yapmamam gerekirken gardımı düşürdüm ama bu bir daha olmayacak."

Hayatımda hiç bu kadar güvende hissetmemiştim. Annem gittiği andan itibaren tek gözüm açık uyurdum. Babamın ailemizi koruyacak kadar güçlü olduğunu düşünürdüm ama sonra sorunun o olduğunu fark ettim. Kendi yoluma gittim ama yatağımın altında bir silahla uyudum. Beni kimin takip ettiğini görmek için sürekli omzumun üzerinden bakıyordum. Ama Cato'yla birlikte bu konuda endişelenmeyi bıraktım. Dünyada beni güvende tutabilecek bir adam varsa, o da oydu. "Biliyorum."

Bir haftadır seks yapmamıştık.

En son beni kıcımdan becerdiğinde yapmıştık. Normale dönmeden önce üç gün boyunca acıdı. Olacağını düşünmemiştim.

Ama Cato'nun kocaman bir aleti olduğu için bu kesinlikle büyük bir olaydı.

Boynumda hala bıçaktan kalan bir çizik vardı. Geçen her günle birlikte daha az görünür hale geliyordu ama yara izi hala çıplak gözle görülebilecek kadar tazeydi. Bates o korkunç öğleden sonradan beri eve dönmemişti.

Ve Cato bana dokunmadı.

Sonbahar resmen başlamadan önce yazın son haftasıydı. Sıcaklık ılıman olduğu ve renkler ışıl ışıl güzelleştiği için sonbahara aldırımyordum ama kıştan nefret ediyordum. O kadar soğuktu ki kemiklerim ağrıyordu. Neyse ki burası eski evimden çok daha iyi ısıniyordu.

Cato yatak odama girdiğinde telefonumda farklı beşiklere bakıyordum. Sırtımı ona dönerek kanepeye oturdum ama başka hiç kimse kapıyı çalmadan içeri girmediği için onun geldiğini biliyordum.

"Bebek için bir şeyler bakıyorum."

Arkamdan geldi ve ekrana baktı. "Bu bir kız beşiği."

"Bu da iyi çünkü bir kızımız olacak."

"Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?" Yanımdaki koltuğa oturdu. Sırtımı kolçağa dayamıştım ve ayaklarımı minderin üzerine uzatmıştım, o da bacaklarımı kaldırıp kucağına yerleştirdi. Üzerinde tişörtüz eşofman altı vardı, akşam geç saatlerde yatmadan önce giydiği özel kıyafeti.

"Bir annenin içgüdüğü."

"Neredeyse hamile bile değilsin."

"Fark etmez. Sadece biliyorum."

Bir elini bileğime koyarken diğer kolunu kanepenin arkasına uzattı. "Kız bile olsa, o beşik fazla kız gibi. Ben şımarık bir prenses yetiştirmiyorum."

"Ne yazık ki ne yaparsan yap şımaracak." Eğer bu malikanede büyür ve babasının dünyanın en büyük bankasını yönetmesini izlerse, biraz hak sahibi olacaktı. Onun için istediğim hayat bu değildi ama bu konuda yapabileceğim bir şey yoktu.

"Sinir bozucu bir prenses olmayacak."

Bu çok hoşuma gitti. "Pekala. Pembe beşiği unut." Diğer seçeneklere baktım. "Bebeğin odası nerede olacak?"

"Benimkinin yanında. Bu katta birkaç boş oda var."

Eğer bu katta olsaydı, odamdan kolayca ulaşabilirdim.

Ben online alışverişime devam ederken Cato televizyonu izledi. Uzun bir iş gününün ardından gevşeyen bir çift gibi, rahat bir sessizlik içinde birlikte oturduk. Eli ayağıma gitti ve masaj yapmaya başladı.

Başım hemen arkaya döndü ve gözlerimi kapattım. "Ah..."

Kıkırdadı. "Seks sırasında bile o sesi çıkarmıyorsun."

"Çünkü seks hiç bu kadar iyi hissettirmemişti."

Diğer elini kullandı ve ayaklarımın tabanlarına girdi, küçük kasları ve hatta ayak parmaklarımın pedlerini ovdu. Büyük elleri bu iş için mükemmeldi, gerginliği ortadan kaldırmak için mükemmeldi. "Çok tatlı ayakların var."

"Biliyorum."

Kıkırdadı. "Biliyor musun?"

Omuz silktim. "Bunu bana söyleyen ilk kişi sen değilsin." "Gerçekten mi? Başka kim sana bu iltifatı yaptı?"

"Şey, ilk kişi annemdi. Ve birkaç sevgilim de bana aynı şeyi söyledi."

Elleri çalışmayı bıraktı.

Gözlerimi açıp Cato'ya baktım ve onun belirgin bir kızgınlık ifadesiyle ayaklarıma baktığını gördüm. "Ne?"

Parmakları yeniden çalışmaya başladı. "Hiçbir şey." Hâla o tedirgin ifadeyi takınıyordu.

"Cato Marino, kıskandın mı?"

"Sadece bebek sahibi eski sevgililerden bahsetmenin uygunsuz olduėunu dūřunuyorum."

"Uygunsuz mu?" Oturduėum yerden ayaklarımı çekerken alaycı bir řekilde gūldūm. "Daha birkaç hafta önce odam koridorun sonundayken buraya iki kevaře getirdin. Uygunsuzluktan mı bahsetmek istiyorsun? Bunu durdurmak için soyunup ūlū yapmayı kabul etmek zorunda kaldım. Yani diėer sevgililerimin ayaklarımı řirin bulduėunu söylemek istersem söylerim."

Hafifçe bana doėru dndū ama tartıřmaya devam etmedi.

"Ama seni kıskanırken izlemenin seksi olduğunu kabul ediyorum."

"Kıskanç değil."

"Başka erkeklerden bahsettiğimde sinirleniyorsun. Kıskançlığın tanımını budur."

Tekrar televizyona dndū, çenesi sıkılmıřtı. "Sadece beklenmedik bir řeydi."

"Ne? Bakire olduğumu mu sandın?"

"Eğer yle olsaydın seni ilk kez becermek çok daha zor olurdu."

"Sanırım deneyimli olduğum çok açık. Öyle olmasaydım seks bu kadar iyi olmazdı."

Çenesi tekrar sıkıştı. "Beni mı alışyorsun?"

Bir kařımı kaldırdım. "Vay canına... Gerçekten kıskanıyorsun." Yūzūmde oluřan gūlūmsemeyi silemedim. "Kaç kadınla birlikte olduėunu hayal bile edemiyorum ve sen benim kıskandıėımı grmūyorsun."

"Aynı şey değil."

"Neden? Ben bir kadını ve sen bir erkeksin diye mi?"

"Hayır." İzlemediği belli olmasına rağmen gözlerini televizyondan ayırmadı.

"O zaman ne fark eder?" Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum.

Yavaşça bana döndü, gözleri kısılmıştı. "O kadınlar benim için hiçbir şey ifade etmiyordu. O adamlarla ilişkilerin vardı, gerçek duyguların. Bağlantılarınız ve sırlarınız vardı. Ayaklarına iltifat etme fırsatı bulacakları kadar konuştun. Aradaki fark bu. Yani, hayır, eskiden sevdiğin erkekleri duymak istemiyorum."

"Aşk mı?" İnanamayarak sordum. "İlişkilerin tek gecelik ilişkilerden daha uzun olduğunu kabul ediyorum ama daha önce hiç aşık olmadım. Bir erkeğe onu sevdiğimi hiç söylemedim."

Öfkesi cehennem ateşinden kaynamaya başladı. "Şaşırdım. O kadar mükemmelsin ki, bir çırpıda hayallerinin erkeğine sahip olabilirsin. Yuva kurabilir ve her zaman istediğin aileye sahip olabilirsin."

Onu dinlerken gülümsedim. "Mükemmel olduğumu mu düşünüyorsun?"

"Daha önce hiç tek eşli olmadım. Sanırım bu da senin hakkındaki fikrimi kanıtlıyor."

"Bunun sadece amıma olan takıntın olduğunu sanıyordum."

Bana bakarken gözleri karardı. "Bütün paket bu, bebeğim."

Bunun barda gördüğüm adamla aynı adam olduğuna inanmak zordu. Daha merhaba bile demeden arka arkaya iki kadınla öpüşen adam. O kafenin dışında benimle yüzleşen ve beni kurnazca tehdit eden adamla aynıydı. Kibirli ve mesafeli bir pislikti. Ama şimdi nazik, sevecen ve romantikti. Telefonumu minderine üzerine bıraktım ve sonra kucağına süründüm. Kalçalarına oturdum ve sikinin üzerine oturdum. Henüz büyük değildi ama

Saniyeler içinde olacaktı. Kollarım boynuna dolandı ve onu öptüm.

Tahmin ettiğim gibi, saniyeler içinde sertleşti, siki eşofmanından dışarı fırlayana kadar gerildi. Elleri atletimin altına girdi ve yumuşak tenimi hissetti, parmakları göğüslerime doğru kayarken beni keşfediyordu. Sütyen giymediğim için ikisini de rahatlıkla avuçlayabiliyordu. "Ve şimdiye kadar gördüğüm en güzel göğüslere sahipsin. En güzel am. En güzel dudaklar." Ağzımın içine doğru nefes alırken beni yavaşça öptü, gözleri açık bir şekilde benimkilere bakıyordu.

Yüzünü kavradım ve yavaşça ona yaslandım. "Hayatımda gördüğüm en seksi erkeksin." Ellerim karnında düzleşti ve yavaşça sert göğsüne doğru kayd. "Güzel gözler. Seksi omuzlar." Elimini göğsünün sol tarafına koydum. "Ve kocaman bir kalp."

Dudakları benimkilere karşı titredi, sözlerim karşısında gözleri büyüdü. Beni bir kez daha öpmeden önce iltifatın etkisinden kurtulması bir saniye sürdü. Yüzünü göğüslerimin arasına gömebilmek için gömleğimi başımın üzerine çekti. O bölgeyi öptü ve şortumu kırımın üzerine iterken diliyle boğdu.

Aleti serbest kalabilsin diye eşofmanını aşağı çektim.

Bu şekilde oturduğumda şortum tamamen çıkmıyordu, bu yüzden ayağa kalktım, arkamı döndüm ve kırım gökyüzüne bakacak şekilde şortumu ayak bileklerime kadar indirdim.

"Siktir."

Arkamı dönüp kalçalarına binmeden önce kırıma bakması için ona birkaç saniye daha verdim. Aletini alt dudaklarıma bastırdım ve yavaşça aşağıya indim, tüm hayranlıklarımı gerçeğe dönüştüren aletle yeniden bir araya geldim.

Kalçalarımın tuttu ve vücudumun ona alışması için yeterince bekleyememiş gibi beni sonuna kadar aşağı çekti. O

Beni ayırmaya zorladı, böylece bana sahip olabilecekti, tüm ıslaklığıma ve gerginliğime sahip olabilecekti.

Taşaklarının üzerine oturdum ve her santimini içimde hissettim. Aldığım diğer erkeklerden daha büyük olduğu için, onu becerdiğimde kendimi bakire gibi hissediyordum. Her seferinde ilk sefermiş gibi hissediyordum. Beni sadece derinlere sokmakla kalmıyor, aynı zamanda iyice geriordu. Bu adamdan başka hiçbir kadının almadığı kadar zevk alırken omuzlarını kavradım. "Başka hiçbir erkek seninle kıyaslanamaz... benim için değil." İçimde zonklarken bakışlarını üzerimde tuttum. Eski sevgililerimi kıskanması çok saçmaydı, bu bebeği içime koyduğunda, beni prezervatifsiz becerdiğinde değil.

Kalçalarımı kavradı ve gözleri benimkilere kilitlenmiş bir şekilde beni yukarı ve aşağı doğru yönlendirdi. "Bebeğim... Bu aleti nasıl becereceğini biliyorsun." Kalçalarını tekrar içime soktu, benimle birlikte hareket etti.

Parmaklarım saçlarına gömüldü ve kalçalarımı ileri geri hareket ettirirken onu öptüm. Kremin boyunu kapladığını, şaftının çoğunu kapladığını ve taşaklarında bir havuz oluşturduğunu hissedebiliyordum. Onu sertçe öptüm ve meme uçlarımı göğsüne doğru sürükledim. Aleti en iyi kısmı değildi. Bu yakınlık, bu şefkatti. Ellerini üzerimde, saçlarımın derinliklerinde ve göğüslerimde hissetmeyi seviyordum. O dudakların beni boğduğunu hissetmeyi seviyordum. Güçlü bir adamla yoğun ve tutkulu bir ilişki yaşamayı seviyordum. "Çünkü aletini seviyorum."

Bitirdiğinde içimde **kaldı** ve birkaç dakika sonra tekrar gitmeye hazırды. İkinci kez işimiz bittiğinde, kanepede içimde kaldı ve boynumu ve omuzlarımı öptü. Sonra içimde bir kez daha şişti.

"Beni tekrar hamile bırakacaksın." Boğazımdaki çukuru öpebilmesi için başımı arkaya yatırdım.

"Süper spermlerim var." Beni koltuktan kaldırdı ve kalın aleti içimdeyken yatağa götürdü. Beni yatağa yatırdı ve başım direğe çarparken bacaklarımın arasına girdi. Sonra beni sert ve derin bir şekilde becerdi, nefes nefese kalıp daha fazla terle kayganlaşırken yüzü boynuma yaslandı.

Hiç böyle sikilmemiştim. Başka hiçbir erkek bunu başaracak dayanıklılığa sahip değildi.

Başka hiçbir erkek beni üçüncü kez boşaltamazdı. "Oh, tam orası." Bacaklarımı daha da açtım ve doruk noktasının beni bir ateş gibi yaktığını hissettim. Kalçalarını kavradım ve büyük aletin etrafına boşalırken onu içime çektim, şaftını benim ve onun boşalmasıyla daha fazla kapladım.

Aynı anda boşalırken inledi, ben ona boşalırken o da bana bir kez daha boşaldı. Bitirdiğinde siki içimde kıpırdadı.

İçime o kadar çok boşalmıştı ki sabaha kadar çarşaflarımı mahvedecekti.

Vücudunu benimkinin üzerine kaldırdı ve gözlerimin içine baktı. "Sikeyim. Çok şey geldi."

"Muhtemelen daha fazlasını kaldırabilirim."

Beni öpmeden önce hararetli bir ifade takındı. "Belki başka bir delikte." Yavaşça içimden çıktı ve gittiği anda bacaklarımın arasındaki her şey dışarı sızdı. Kalçalarımın iç taraflarına onaylayarak baktı. "Seni hamile bırakmış olmam sürpriz değil. Hiçbir doğum kontrolü bunu durduramaz." Üzerimden indi ve boxer'ını ve eşofmanını yeniden giydi.

Yan döndüm ve uyumaya hazırlandım.

Cato odaya geri döndü ama kapıya doğru yöneldi. "Ne yapıyorsun sen?"

Kapıyı açtı ama bir elini kapının tokmağında tuttu. "Yatmaya gidiyorum."

"Kalmayacak mısın?" Hayal kırıklığı içinde sordum.

Sessizleşti, sanki düşünüyormuş gibiydi. Eskiden hep benimle uyurdu ama şimdi bunu bir daha yapmak istemiyormuş gibi görünüyordu. "İyi geceler, bebeğim." Dışarı çıktı ve kapıyı arkasından kapattı.

Saat beşte bir kâbustan uyandım ve bir daha uyuyamadım. Gözlerim kapalı yatıyordum ama kalp atışlarım yavaşlamıyordu. Gördüğüm şeylerin görüntüleri gözlerimin önünden geçip duruyordu.

Sonunda pes ettim ve mutfığa doğru ilerledim. Bu saatte kimsenin uyanık olup olmadığını bilmiyordum ama muhtemelen mutfakta biraz yemek artığı bulabilirdim. uykuyu silerken odaya girdim ve Giovanni'yi mutfakta, lavaboda bir tavayı ovarken gördüm. Cato mutfak masasındaydı, üzerinde bir antrenman tişörtü ve şort vardı. Sabah kahvesini yudumluyor ve gazete okuyordu. "Bu kadar erken mi uyandınız?"

Giovanni musluğu kapattı ve dönüp bana baktı. "Bayan Siena, bu sabah erken kalkmışsınız."

"Uyandım ve tekrar uyuyamadım." Giovanni'nin yanındaki tezgâha doğru yürüdüm. "Güne başlayabileceğimi düşündüm."

"Kahve ve kahvaltıya ne dersiniz?" "Bu harika olur."

Bana bir Americano yaptı ve sonra ocağa döndü. "Güzel bir şeyler yapacağım. Bana birkaç dakika ver."

Kahvemi masaya götürdüm ve Cato'nun karşısına oturdum.

Hâlâ gazete okuyordu, tabağına dokunmamıştı. Tabakta sotelenmiş sebzelerle birlikte beyaz küpler vardı.

Gözlerimi kısarak çalıştım. "Bu da ne böyle?" Elindeki kâğıdı indirdi ve tabağına baktı. "Tofu."

Yüzümü buruşturdum. "Bu kahvaltı değil." "İçinde şeker, karbonhidrat ve yağ yok."

"Yani çöp," dedim yüzümü ekşitmeden.

Gazetesini katlayıp yere koymadan önce hafifçe gülümsedi. "peynir olmadığı için böyle düşünüyorsun."

"Peynir bile bu kadar iyi yapamazdı." Kahvemi yudumlarken keşke içinde kafein olsaydı diye düşündüm. En sevdiğim iki şey elimden alınmıştı; alkol ve kahve. "Peki sen neden bu kadar erken uyandın?"

"Her zaman bu kadar erken uyanırım. Sabahları spor yaparım."

"Sabahın beşinde spor mu yapıyorsun?" İnanamayarak sordum. "Beş mi? Daha güneş doğmadı bile."

"Özel spor salonumu kullanıyorum, o yüzden fark etmez. Peki sabahları çalışmayacaksam ne zaman çalışacağım?"

Omuz silktim. "Hiç çalışmıyorum."

"Güven bana, çalışmayı bırakmamı istemezsin." Çatalını kaptı ve birkaç lokma yedi.

Giovanni bana tabağını getirdi. "Belçika waffle'ı, peynirli yumurta beyazı, sote lahana ve mantar ve ekşi mayalı tost." Önüme koydu.

"İşte kahvaltı böyle bir şey olmalı." Tabağını işaret ettim. "Lezzetli. Teşekkürler, Giovanni."

"Benim için zevkti, Bayan Siena." Giovanni mutfağa geri döndü.

Cato kahvaltı ederken beni izledi. "Seni benden daha çok seviyor."

"Çoğu insan da öyle."

Çiğnemeye devam ederken gülümsedi.

Waffle'ımın üzerine şurubu döktüm ve önce onu yedim. Cato kahvesini yudumluyor ve beni izlemeye devam ediyordu. "Neden benimle yatmıyorsun?"

Ağzımdan kaçırdım.

Sorumu anladığında ağzı bir an için durdu.

Uzun zamandır onunla yaşıyordum ve bir kez bile böyle bir şey . Bilerek bundan kaçınırdı.

Bir ısırık daha aldı ve mümkün olduğunca uzun süre oyalandı. "İstemiyorum."

"O kısmı . Ama neden?"

Çatalını bir parça tofuya saplarken gözleri düştü. "Çok samimi."

"Sikişmekten daha mı samimi?" İnanamayarak sordum.

"Sadece istemiyorum, tamam mı?" Sertleşti, çizgiyi aştığında Bates'e davrandığı gibi bana da davrandı. Öfkesinin yanı sıra sesini de yükseltti ve bu odadaki havayı korkunç hissettirdi.

Paylaştığımız hassas anlara rağmen, hâlâ gardını almıştı. Birbirimizin gözlerinin içine baktığımızda ve birlikte sallandığımızda bile beni hep uzakta tuttu. Bana asla eskisi gibi benliğini vermeyecekti. İhanetimin açtığı yara hâlâ tazeydi.

Gergin bir sessizlik içinde dakikalar geçti ve ikimiz de hissettiğimiz bariz rahatsızlığı görmezden gelerek kahvaltımızı yedik.

"Sana bir şey sormak istiyorum."

"Pekâlâ." Telefonuna bakıyordu, bu yüzden onu masanın üzerine koydu.

"Zaten hayır dediğini biliyorum-

" "O zaman bu hayır demek."

Geceleri nasıl bu kadar tatlı olabiliyor ve sabahları pisliğe dönüşebiliyordu? Sanki iki farklı insan gibiydi. "Bu göt deliği olayı eskimeye başladı."

"Ben her zaman bir pisliğim, buna alışın."

"Hayır, değilsin," diye tersledim. "Neden böyle kötü bir ruh hali içindesin?" "Çünkü beni kışkırtıyorsun. Önce, bana neden bir daha Sanki sana bir sebep vermem gerekiyormuş gibi. Peki şimdi bu? Ben sana cevabımı verdim ve bu değişmeyecek."

Kafasına vurmak istedim. Daha geçen gece beni duşta tuttu ve beni koruyacağına söz verdi. Bana mükemmel olduğumu, kendisinden önce gelen erkekleri kışkırttığımı söyledi. Şimdi hiç böyle bir şey olmamış gibi davranıyor. "Kahvaltımı yukarıda yapacağım, yoksa senin şirretliğin iştahımı kaçırarak."

Gözleri, bu hakaret havada kalmayacakmış gibi büyüdü. "Geceleri sevgilin olabilirim ama güneş doğduğu sürece bu evin efendisi benim. Hakkın varmış gibi beni sorgulayamazsın. Yatak odasında ne yaparsak yapalım durumumuz değişmiyor. Sen benim mahkûmumsun ve mahkûmlar kendilerine söyleneni yaparlar."

Yapılacak çok aptalca bir şeydi ama yine de yaptım. Tabağımdaki tüm yemeği fırlattım ve yüzüne çarptım. Şurup derisine yapıştı, mantarlar ve ekmek kırıntıları kahverengi yapışkanın içinde kaldı. "Siktir git, Cato." Arkama bile bakmadan mutfaktan çıktım.

Eninde sonunda patlamamın bedelini ödemek zorunda kalacağımı biliyordum.

Ama Cato hemen harekete geçmedi.

Bütün gün odamda kaldım ve kapının dışındaki ağır ayak seslerini bekledim. Personelinin önünde ona itaatsizlik ettim,

Yani bu işin peşini bırakmasına imkan yoktu. Benim için intikamla gelecekti.

Ama bana asla zarar vermeyeceğini de söyledi. Peki ne yapardı?

O gece öğrendim.

Takım elbisesiyle odama daldı. İçeri girer girmez kapıyı arkasından sertçe çarptı ve tüm duvarları titretti.

Kanepeden atladım ve kavgaya hazırlandım.

Gözlerinde saldırgan bir bakışla odaya girdi. Vücudu yanan sıcak bir motor gibi devirlenmişti ve iki elini de bir avuç saç yakalamak istercesine sıkıyordu.

"İki farklı insan olamazsın," diye tersledim. "Akşam sevgilim, sabah göt herifin teki olamazsın. Birini seç."

Kemerini çözdü ve gevşetti. "Bu kolay. O zaman bir pislik olacağım." Kemerini ikiye katladı ve açık avucuna vurdu. Tokadın sesi duvarda yankılandı, çatırtı yüksek ve keskindi. "Eğil. Yoksa seni domaltırım."

Artık ne yapacağını biliyordum. Beni o kemerle kırbaçlayacaktı ve çok sert kırbaçlayacaktı. "Beni kırbaçlamana izin vermeyeceğim."

"Hiçbir şey yapmama izin vermek zorunda değilsin." Kemerini tekrar avucuna vurdu. "Seni avlamak istiyorum. Böylesi daha eğlenceli oluyor." Hamlesini yaptı ve bana doğru yürüdü.

Kanepenin etrafından dolandım ve diğer odaya koştum. O da koştu, ağır adımları davul gibiydi.

Yatağın yanından koşarak geçtim ve kapıya yöneldim.

"Kıçımı burada ya da dışarıda herkesin göreceği şekilde kırbaçlayabilirim. Sen karar ver."

Koridora doğru koştum ve tehdidini gerçekleştireceğini bildiğim için durdum. Beni tüm personelin önünde kırbaçlayacaktı.

onlara izlettir.

Cato beni kolumdan yakaladı ve yatak odasına geri sürükledi. Kapıyı ayağıyla tekmeleyerek kapattı ve beni yatağın üzerine yatırdı. Elbisemi yukarı kaldırdı ve külotumu indirdi.

"Sakın-"

Bana sertçe vurdu, o kadar sertti ki kelimeler ağzımdan döküldü.

Bana tekrar vurdu, tüm hızıyla vurdu. O kadar kötü soktu ki, gerçekten çığlık attım. Kıçım hemen kızarmıştı, iltihaplanma başlamıştı. Acı çok büyüktü. "Üç tane daha."

"Dur."

Beni tokatladı. "Söyleyeceğin hiçbir şey beni durduramayacak."

"Bana asla zarar vermeyeceğini söylemiştin."

"Bebeğim, sen bundan daha güçlüsün." Kemerini kışırma vurdu, ısırtığı korkunçtu.

Beni boynumdan tuttu. "Sonuncusu. Diğerlerinden daha çok acıtacağım. Nedenini bilmek ister misin?"

Cevap vermedim.

"Bir daha böyle bir numara yaparsan seni kırbaçlamaktan daha kötü bir şey yaparım. Çalışanlarımın önünde beni sorgulama. Evimde bana saygısızlık etme. Sana pislik gibi davranmaya hakkım var ama senin bana sürtük gibi davranmaya hakkın yok." Kemerini diğer tüm vuruşlardan daha sert indirdi.

Ve yine çığlık attım.

Cato

SIENA DÖRT GÜN BOYUNCA ODASINDAN DIŞARI ADIM ATMADI.

Hâlâ bana kızgındı.

Onu cezalandırdığım için kendimi kötü hissetmedim. Pislik gibi davranıyor olsam bile, benimle bu şekilde konuşmaya hakkı yoktu. Sanki buna hakkı varmış gibi bana istediği her şeyi sorabileceğini düşünüyordu. Hiçbir hakkı olmadığını unutmuş gibiydi.

Ona çok iyi davrandım. Sorun da buydu.

Beni istediği kadar dışarıda bırakabilirdi ve ben boyun eğmezdim.

Bu cezayı hak etmişti ve bunun için özür dilemeyecektim. Bates o bıçakla Siena'yı kestikten sonra ilk kez malikâneme dönmüştü. Beni hiçbir şey olmamış gibi karşıladı.

konferans odasına girdi.

"Burada hâlâ sigara içemez miyim?" Cebinden bir puro çıkardı.

Suratına öyle sert bir yumruk attım ki purosunu düşürdü ve yere yığıldı. "Ne oluyor lan? Bana hala kızgın olduğunu söyleme."

"Çok öfkeliyim." Onu yakasından tutup ayağa kaldırdım. "Siena'ya yanlış bir şekilde bakarsan boğazını keserim."

Beni üzerinden itti ve yere düşen sigarayı aldı. "İyi." "Hayır, *iyi* değil," diye tısladım. "Onu tecavüz etmekle tehdit ettin."

"Ben mi yaptım?" Kollarını havaya kaldırdı. "Hayır. Sadece bir tehditti."

"Her neyse, Bates. Her halükarda yanlış. Kadınıma böyle davranma, yoksa ben-"

"Ne. Ne yaptın? Sen. Az önce. Dedin?" Gözleri kısıldı ve kollarını yavaşça iki yanına indirdi. "Senin kadının mı? Az önce ona lanet olası kadının mı dedin?" Bana yaklaştı, yüzüme bakmaya başladı.

Bunu söylemek istememiştim. Kelimeler uçup .

Gözleri benimkilere bakarken bir ileri bir geri gidip geliyordu. Öfke, yaklaşan bir fırtına gibi bakışlarında dalgalanıyordu. Yavaş yavaş yaklaşıyor, şimşekler rastgele yerlere saçılıyordu. "Onu yine mi beceriyorsun?"

"Onunla ne yaptığım seni ilgilendirmez."

"Evet, öyle, pislik. Ona kadının dediğin zaman, bu beni ilgilendirir. O sürtük sana yalan söyledi ve ihanet etti. Ona güven olmaz. Ne kadar aptalsın sen?"

"Ona güvendiğimi hiç
söylemedim." "Sikin
güvendi."

Onu geri ittim. "Ona dokunursan, onunla konuşursan ya da ona yanlış bir şekilde bakarsan kafanı koparırım. Anlatmak istediğim de bu. Benim için bir anlamı olsun ya da olmasın, o benim bebeğimi taşıyor."

"Bebeğine dokunmadım, Cato."

"Ama onu sıkıntıya soktunuz ve bu bebeği etkiler. Yanlışlıkla ona zarar verebilirdiniz."

Gözlerini devirdi. "Keşke hayatımıza hiç girmeseydi..." "Keşke mızımız bir sürtük olmayı bıraksan."

"Bu kadınla aranda ne var? Hiç anlamıyorum. Başkaları söz konusu olduğunda önünü görebiliyorsun, ama o söz konusu olduğunda sanki hiçbir şeyden haberin yokmuş gibi davranıyorsun. Eğer başka bir kızı hamile bıraksaydın.

o kurşunu beynine sıkardı. Bunun bebek yüzünden olduğunu söyleyebilirsiniz ama bence kadın yüzünden."

"Bebek yüzünden, Bates. Ben babamız değilim."

"Durum aynı değil, bunu sen de biliyorsun."

"Bu konuşmayla işim bitti." Yumruğumu masanın üzerine indirdim. "Onu rahat bırak, Bates. Ciddiyim."

Hafifçe başını salladı, az önce ona sorduğum şeyden sonra gözleri inanamıyordu. Burun deliklerini açarak iç çekti ve sonra bana döndü. "Peki. Ama zamanı geldiğinde onu öldüreceğine söz vermeni istiyorum."

Oda sessizleşti. Kulaklarımda kendi kalp atışlarımı duyabiliyordum. Asla tutamayacağım sözler vermedim ve şimdi bunu yapmak için baskı altında olmak başımı döndürüyordu. Her zaman bunu yapmaya niyetliydim, ama şimdi silah elimdeymiş gibi hissediyordum - tamamen dolu. "Benim sözüm yeter, Bates."

Bir kaşını kaldırdı. "Söz vermeyeceksin."

Tutamayacağım bir sözü veremezdim. "Yapacağım." "O zaman bana söz ver, Cato." Bana doğru bir adım attı.

"Hayır."

Burun delikleri tekrar alevlendi. "O kaltağın seni manipüle etmesine izin verme. Seni tekrar aptal yerine koyacaktır. O amın derinliklerine girdiğinde, oraya nasıl geldiğini unutma. Yalanları ve hileleri unutma."

"Arkasını döndü."

Bates düşüncelerimi takip edemeyerek başını eğdi. "Ne?" "Beni mezarlığa götürdüğünde, bir anda fikrini değiştirdi. son dakikada geri döndüm."

"Yani?" Ellerini tekrar kaldırdı. "Herhangi bir nedenle geri dönmüş olabilir."

"Bence bunu beni kurtarmak için yaptı. Bence bunun yanlış olduğunu biliyordu ve beni oradan çıkarmaya çalıştı."

"Buna inanmak istiyorsun."

"Gördüğüm buydu, Bates."

Gözlerini devirdi. "Seni korumaya çalışıyorum. Çoğu zaman beni kızdırıyorsun ama ben her zaman senin arkadayım. Sana söylüyorum, içgüdülerimin derinliklerinde..." Yumruğunu karnına vurdu. "Bu kadının sana yine ihanet edeceğini söylüyor. Sakın kanma."

"Güven bana,
yapmayacağım." "O
zaman bana söz ver."

"Yapamam. Yapamam diye onu öldürmeyeceğim anlamına gelmez. Ve yapamam diye ona güvenmem de gerekmiyor. O köprüyü yaktı ve asla yeniden inşa edilemez."

Başını eğdi ve iç çekti. "Her neyse. Elimden geleni yaptım. Bu konuda sonsuza kadar tartışabilirim ama yapacak daha önemli işlerimiz var. Az önce güvenlik ekibimizden bu gece birinin bizi vuracağı haberini aldım."

Siena hızla arka geçti. "Hangi tesis?"

"Ana merkezimiz. Beck kardeşler bu gece paramızın yarısını teslim edecekler ve sanırım bu adamlar bunu öğrendi. Bizi de fena vuracaklar. Ellерinin altında bir milis gücü var."

"Kim bu herifler?"

"Pek bir şey bilmiyorum. Sibirya'dan geldiklerini duydum."

"Ve haber vermeden başka bir ülkeye tanklarla girecekler öyle mi?"

"Eminim burada müttefikleri vardır. Muhtemelen bir anlaşma yapmışlardır."

Hepsi öldüğünde bir anlaşma olmayacaktı. "Tüm adamlarımıza sahada ihtiyacımız var."

"Bu konuşmada ilk kez aynı fikirdeyim."

Bu aptallar benden iki yüz altı milyon dolar alacaklarını ve bunun çocuk oynacağı olduğunu sandılar.

"Herkes ölür. İstisna yok. Ama sorumlu her kimse buraya getirilmesini istiyorum. O orospu çocuklarını kendim öldürmek istiyorum."

"Ben de."

"Bu ne zaman olacak?"

"Para geldiğinde. Gece yarısı." "O zaman kaybedecek zamanımız yok."

OFİSİM Siena'nın yatak odasının **hemen** yanındaydı ama beni rahatsız etmesinden endişe etmiyordum.

Masamdaki monitörlere baktım, hepsinde adamlarımın taşıdığı kameralardan gelen farklı görüntüler vardı.

Bates yanımda bir puro içti, derin nefesler aldı ve halkaların tavana yükselmesine izin verdi.

Şişeden viski içtim.

Adamlarımız şehrin ara sokaklarında gizlenmişti, yüz kişi kadardık ve hepsi de ağır silahlarla donatılmıştı. Tanklarımız, mühimmatımız ve hatta gerekirse roketlerimiz bile vardı. Paramla kaçmayı başarsalardı, parayla kaçmalarını izlemektense havaya uçurmayı tercih ederdim.

Connor'ın adamları tamamen zarar görmez bir arabayla bankanın önüne geldiler. Onlar transferi gerçekleştirirken güvenlik etrafta duruyordu.

İşte o zaman Sibiryalıları harekete geçti.

Sonra savaşa dönüştü.

Silahlar ateşlendi, insanlar öldürüldü, patlamalar geceyi çınlattı ve polis sirenlerinin sesi uzak sokakları doldurdu. Ne anlamak için çok kaotikti, ama bizim lehimize gidiyor gibi görünüyordu.

Otuz dakika boyunca devam etti. Adamlarıma ait kameralardan biri yere düştü, belli vurulmuştu. Diğer kameralar çalışmaya devam etti ve biz de kan banyosunu izledik.

Kendim de ortaya çıkabilirdim ama gerçek bir lider savaşta savaşmaz, savaşı kontrol eder.

Bates monitörleri incelerken tek kelime etmedi ve sıradan bir geceymiş gibi purosunu tüttürdü.

Çığlıklar vardı. Patlamalar vardı. Ve ölüm vardı.

Sonunda savaş sona erdi.

Telefonum çaldı ve hemen açtım. "Cato."

"Para güvende ve ana oyuncular elimizde. Talimatlarınız ?"

"Parayı planlandığı gibi transfer edin. Sonra da o pislikleri bana getirin. Kaç kişi ?"

"Beş. Dört erkek ve bir kadın." Bir

kaşımı kaldırdım. "Bir kadın mı?"

"Evet," diye cevap verdi. "Birkaç adamla birlikte arkada bekledi. Onlar savaşın bir parçası değildi. Sanırım doğrudan şefe rapor veriyorlar. Onları sorguladım ama konuşmuyorlar. Sanırım parayı şehir dışına kadar takip etmeleri gerekiyordu."

Kadın ya da erkek, umurumda değildi. Eğer sorumlularsa, idam edileceklerdi. "Cesetlerden kurtulun ve o beşini bana getirin. Onları kendim öldürmek istiyorum."

"Elbette, efendim." Hat kesildi.

"göründüğüne bağlı olarak, belki biraz eğlenebiliriz." Bates kaşlarını salladı.

"Ben bir katilim, tecavüzcü değil." "Kendi adına konuş."

"Sen de öyle," dedim soğuk bir sesle. "Onları sorgulayacağız, sonra da vuracağız."

Bates purosundan uzun bir nefes çekti. "Hiç eğlenceli değilsin." "İşte bu yüzden hâlâ iş yapıyoruz."

Kapı açıldı ve Siena şortu ve atletiyile içeri girdi. Kollarını hızla göğsünün üzerinde kavuşturdu ve göğüslerini Bates'in görüşünden sakladı. "Burada neler oluyor? Silah sesi duydum."

"Video oyunu oynuyoruz." Bates başını arkaya yatırdı ve tavana doğru duman halkaları gönderdi.

Siena bakışlarını bana çevirdi ve kardeşimi görmezden geldi. Onun söylediği hiçbir şeye güvenmiyordu. "Cato?"

"Bates ve ben işimizi hallediyoruz." Sandalyemden kalktım ve ceketimi düzelttim. "Sabaha kadar odanızda kalın. Pencerelerini de kapat, yakında yüksek sesler duyabilirsin."

Siena her geçen saniye daha da rahatsız oluyordu. "Endişelenmeli miyim? Bir şey mi olacak?"

"Her şey yolunda. Bunu daha sonra konuşuruz. Şimdi git."

Siena bana meydan okumak için ağzını açtı ama aniden fikrini . Çenesini kapadı ve dışarı çıktı.

Bates purosunun tadını çıkarmaya devam etti. "Çok güzel bacakları var."

Arkamı döndüm ve ona ölümcül bir bakış attım. "Bu gece infaz ettiğim altıncı kişi olmak ister misin?"

Ağzından duman çıkarmadan önce sııttı. "Özür dilerim. Kadınına bir daha saygısızlık etmeyeceğim."

Siena

NE OLDUĞUNU BILMIYORDUM AMA CİDDİ BİR ŞEYLER OLDUĞUNU BİLİYORDUM.
ediyordu.

Bir sürü silah. Bir sürü patlama. Bir sürü ölüm.

Ve bizim kapımıza kadar geliyordu.

Kıyafetlerimi değiştirip kafamı kapıdan çıkarmadan önce Cato ve Bates'in girişe doğru giderken yatak odamın önünden geçişlerini dinledim. Çift ön kapı ardına kadar açıldı ve bir sürü adamı dışarıda konuşlanmıştı.

Balkonun ortasına geçtim, böylece döner kavşağı ve fıskiyeyi net bir şekilde görebiliyordum. İki adam da takım elbiseleriyle orada durmuş, elleri ceplerinde bir şey bekliyorlardı.

Ya da birini.

Mülkte görevli tüm adamlar saldırı tüfekleri taşıyor ve kurşun geçirmez yelekler giyiyordu. Cato'nun kendi kontrolü altında olmayan hiç kimsenin araziye girmesine izin vermeyeceğini biliyordum ama bu kadar çok adamın silah taşıdığını görmek beni tedirgin etti. Bu bana arabadan çekilip yere atıldığım öğleden sonrayı hatırlattı. Adamlar infazım için aynı şekilde hazırlanmışlardı.

Birisi ölmek üzereydi.

Sonra siyah ciplerden oluşan bir kervan kapıdan içeri girdi. Teker teker döner kavşağa ve kapılar açıldı. Arka koltuklardan birer adam çekip çıkardılar ve Cato ile Bates'in önünde diz çöktürdüler.

Beşinci araba geldiğinde, arkadan benim yaşlarımda genç bir kadını çektiler ve o da diğerleri gibi dizlerinin üzerine çöktürüldü.

Cato'nun sözsüz bir şekilde elini adamlardan birine uzatmasını ve avucuna bir tabanca yerleştirilmesini dehşet içinde izledim.

Her infaz edecekti. İzleyip izleyemeyeceğimi bilmiyordum.

Cato ilk adamın yanına gitti ve önünde diz çöktü. Çok uzakta oldukları için ne söylendiğini duymak mümkün değildi. Muhtemelen onları sorguluyor, onu kızdıran şeyle ilgili cevaplar arıyordu. İstedikini alamayınca geri çekildi ve silahını adamın kafatasına doğrulttu.

Sonra tetiği çekti.

Kurşunun sesi o kadar yüksekti ki evin duvarlarında yankılandı. Beni zıplatacak ve çığlık attıracak kadar yüksekti çünkü sanki tam kulağımın dibinde olmuş gibiydi.

Cato her birine doğru ilerledi, konuşmak için önlerinde diz çöktü ve sonra kafalarına sıkmadan önce ayağa kalktı.

Cato'nun neden konuşacaklarını düşündüğünü bilmiyordum - madem zaten öleceklerdi.

En sondaki genç kadına geçti ve o da aynı muameleyi gördü. Dik durup silahı kafasına doğrultmadan önce onunla birkaç dakika konuştu.

Hıçkırarak ağladı. Sözleri seçilemiyordu ama hayatı için yalvardığı belliydi. Gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü ve silahın namlusuna bakamadığı için başını eğdi.

Sırf kadın olduğu için ona daha fazla sempati duymamam gerektiğini biliyordum ama elimde değildi. Ağlıyor ve yalvarıyordu ve bu kadar hak edecek kadar korkunç bir şey yaptığını hayal bile edemiyordum. Cato'nun bunu yapmasını istemedim.

Ama o yaptı.

Tetiğı çekti, silah patladı ve kadın yerde ölü yatıyordu.

Beş cesetten akan kan, karanlıkta bile görülebilen parlak kırmızı çizgiler halinde çeşmeye geri aktı.

Cato'nun emrettiğı gibi odamda kalmalıydım. Onu gerçekten dinlemiş olmayı dilediğim tek andı. Artık o görüntüler sonsuza dek beynime kazınacaktı. Sürekli o kadını, işlediğı suçtan nasıl kurtulamadığını düşünecektim. O bir anne olabilirdi. Bir kız çocuğı olabilirdi. Ama Cato yine de tetiğı çekti.

Tetiğı benim üzerime çekip çekmeyeceğini merak ettim.

Tanık olduklarımdan sonra bütün gece uyuyamadım. Çok korkmuştum. Gözlerimi kapattığımda, rüyalarım bana işkence görüntüleri getiriyordu. Kafatasından kan o kadını görüyordum zihnimde.

Ertesi sabah güneş doğduğunda kahvaltayı atladım ve kanepede oturup ne yapmam gerektiğini düşündüm. Cato'dan hiçbir zaman ciddi anlamda korkmamıştım ama belli ki neler yapabileceğini anlamamıştım.

Beni kırbaçladığı için ona kızmıştım ama ucuz atlatmıştım.

Kafamdan vurulmaktan daha iyiydi.

Bazen onunla geçirdiğim geceler sonsuza kadar orada kalmak istememe neden oluyordu. Onunla bir aile kurmanın harika bir deneyim olacağını düşünmeme neden oldu. Ancak onun dünyasına maruz kaldığımda, gerçek durumumu acı bir şekilde hatırladım.

Burada asla güvende
olamayız. Yaşamama izin
verse bile.

Bu parçası olmak istediğim bir hayat değildi. İnsanların evimin önünde infaz edilmesini istemiyordum. Silah seslerini duymasınlar diye çocuğumun kulaklarına kulaklık takmak istemiyordum. Burada kalmak beni sadece hayata geri dönmeye zorlayacaktı.

Burada kalamazdım.

Dün gece olanlardan sonra Cato'nun ziyarete gelmesini beklemiyordum. Beni düşünemeyecek kadar işiyle ilgili sorunlarla meşgul olduğumu sanıyordum. Ama içeri girdi ve kanepede bana katıldı. Takım elbisesini giymiş ve kravatını takmıştı, yani muhtemelen o sabah ofise gitmişti. Dün gece giydiği takım elbise değildi, yani benim gibi bütün gece ayakta kalmamıştı.

Kanepenin arkasına yaslandı ve mavi gözleri kasvetli bir şekilde beni izledi. Kızgın, üzgün ya da başka bir şey gibi görünmüyordu. Kayıtsız görünüyordu. Ellerini kucağında birleştirmişti, kordonlu damarları parmak boğumlarından bileğine kadar uzanıyordu. "Seni odanda kalman için uyarmıştım."

"nereden çıkardın?" "Yüzün kar
renginde."

Kollarımı karnıma yasladım, sabahki mide bulantımın kalıntılarını hâlâ hissediyordum. Bunun sabah bulantısı olduğunu sanıyordum ama belki de bu durumda sadece tiksintiydi. "Ne oldu?" Cevap vereceğini sanmıyordum ama yine de sormak istedim.

Yüzü öne dönüktü. "Sibirya'da dün gece gerçekleşen bir transfer olayını bir grup var."

"Transfer mi?"

"Müşterilerimden biri borcunu geri ödedi. Kamyon parayı ana bankama teslim etti. Sibiryalıları bir şekilde bunu öğrendiler ve engellemeye çalıştılar. Soygun gerçekleşmeden önce haberim vardı, bu yüzden onları yakalayabildim."

"Neden transferi iptal etmediniz?"

"Çünkü onları yok etmem gerekiyordu. Bir hamamböceğinin hayatta kalmadığından emin olmanın tek yolu kafasını kesmektir."

Kollarım karnımın üzerinde gerildi.

"Benim adamlarım da onlarınkini çıkardı. Transfer gerçekleşti. Yetkili kişileri buldular ve infaz için buraya getirdiler. Kendi kirli işlerimi yapmayı severim. İnsanlar benim ciddi olduğumu bilir."

"Yani bu beş kişi... yetkili miydi?"

"Doğrudan patronları için çalışıyorlardı. Bilgi istedim ama vermediler."

"Kadın bile mi?" Fısıldadım.

Başını iki yana salladı. "Hiçbir şey bilmediğini söyledi." "Yalan söylediğini nereden biliyorsun?"

Omuz silkti. ". Ama işimi şansa bırakamam."

Kalbim karnıma düştü. "Yetkili kişiler misilleme olarak peşinize düşmezler mi?"

"Hangi adamlarla?" Avuçlarını birbirine sürttü. "Güvendikleri suç ortakları da dahil olmak üzere hepsini öldürdüm. Peşlerinde olduğumu biliyorlar ve izlerini bulmam an meselesi. Eğer akıllıysalar, ortadan kaybolurlar. Herkes beni indirmek için sadece bir şansın olduğunu biliyor. Eğer başarısız olursan, seni ve tüm aileni öldürdükten sonra avlanmaktan vazgeçmeyeceğim."

"Peki ya Micah ve Damien?"

"Bu bir istisnaydı, bir daha asla yapmayacağım bir istisna."

Baş başa geçirdiğimiz geceler Cato'nun sıradan bir adam olduğunu düşünmeme neden oldu. Derin sohbetler ettik, şefkatle kucaklaştık ve bana en tatlı şeyleri söyledi. Yumuşak ve nazikti, beni seviyor gibi öpüyor ve hayatının geri kalanında istediği tek kadınmışım gibi beceriyordu. Ama bu gerçeği gizleyemezdi, o bir suç lorduydu.

Yüzümdeki sıkıntıyı okuyarak bana döndü. "Ne oldu?"

Cevabım bir fısıltı olarak çıktı. "Hiçbir şey."

Elini uzattı ve ayak bileğime dokundu. "Bebeğim?"

"Ne söylememi istiyorsun?" Bırakması için bileğimi çektim. "Senden korktuğumu mu?"

Bana ilk kez böyle üzgün bakıyordu, sanki hissettiklerimden dolayı gerçekten hayal kırıklığına uğramış gibiydi. "Benden korkmana gerek yok."

"Sana cevap verdiğim için beni kemerle kırbaçladın. Sonra da bir grup insanı idam ettiniz."

"Bir sürü değil," dedi. "Sadece birkaç tane."

"Oh, bu beni daha iyi mi hissettiriyor?" Alaycı bir şekilde sordum.

"Ve seni sadece kendi evimde, uşağımın önünde yüzüme bir tabak yemek fırlattığın için kırbaçladım. Bunun için seni cezalandırmayacağımı mı sandın?"

"Büyük bir sürük gibi davranıyordun."

Kaşını kaldırdı. "Koca bir kaltak mı?"

"Benimle bu şekilde konuşman için hiçbir sebep yok."

"Beni sorgulamanız için bir neden yok. Bunu yapmaya hakkınız yoktu." "Yok mu?" Ben de sordum. "Bebeğini taşıyorum. Sana ne sorabilirim-

ne zaman istersem. Yattığın kadının seninle yatmak istemesi gerçekten o kadar kötü mü? En çok özlediği şeylerden biri olduğu için mi? Gerçekten o kadar korkunç mu?

"Kendimi yalnız hissettiğim için kardeşimin beni ziyaret edip edemeyeceğini sormaya mı geldin?" Koltuktan kalktım çünkü bu konuşmayla işim bitmişti. "git Cato. Sana zaten kızgındım ama artık seninle gerçekten hiçbir şey yapmak istemiyorum." Banyoya girdim ve kapıyı kapattım çünkü yatak odamda kapısı olan tek oda orasıydı - dolaba girmek istemediğim sürece.

Dışarıdaki hareketleri dinledim ama bir şey bulamadım.
Hâlâ kanepede oturup bir sonraki hamlesini düşünüyor olmalı.

Birkaç dakika sonra ayak sesleri duyuldu. Ama gitmek için kapıya yönelmek yerine banyonun önünde durdu. İçeri girmeye çalışmadı.
"Bebeğim?"

"Bana öyle deme."

Parmak eklemlerini kapıya vurdu. "Lütfen."

Cato Marino bu kelimeyi biliyor muydu? "Beni yalnız bırak, Cato."

"Kapıyı aç. Yoksa kapıyı açarım. Sana veriyorum
senin şartlarına göre yapma şansı."

"Gerçekten benim şartlarımla mı?" Kollarımı vücudumun üzerinde kavuşturarak tezgâha yaslandım.

" fazla bu kadar yaklaşabilirsin."

Kapıya baktım ve çatlağın altındaki ayaklarının gölgesini fark ettim. İnatçılığım beni beklemeye, silahlarıma mümkün olduğunca uzun süre yapışmaya zorladı.

Cato'nun sözünü yerine getirmesi an meselesiydi. Kapının kilidini açtım ve geri çekildim.

Yüz yüze durabilmemiz için kapıyı açtı.

Ona nefret dolu bir bakış attım. Bir an, o benim kurtarıcımdı.
Ve bir sonraki an, o bir katildi.

Elleri iki yanımdaki lavaboyu kavrayana kadar bana doğru yürüdü. Yüzü benimkinden birkaç santim ötede duruyordu, gözleri bir ileri bir geri gidip geliyordu.

"Bana asla zarar vermeyeceğini söylemiştin." "Kırbaçlamak sayılmaz."

"Benim için öyle. Kırımında hâlâ yaralar var. Ben senin bebeğini taşıyorum ve sen bana böyle saygısızlık mı ediyorsun?"

"Önce sen bana saygısızlık ettin," diye fısıldadı.

"Düşmanlığınız gereksizdi. Ben de en az senin kadar . Eğer beni kışkırtırsanız, karşılık veririm. Ben böyleyim ve bunun için özür dilemeyeceğim. Eğer suratında yemek istemiyorsan, bana karşı daha nazik olacaksın."

Elleri tezgâhı daha sıkı kavrayıp öfkesini dizginlerken gözleri bir ileri bir geri gidip gelmeye devam etti.

"Bana bir özür borçlusun."

"Zamanını boşa harcıyorsun," diye fısıldadı. "Sana bunu asla vermeyeceğim."

"O zaman beni bir daha incitmeyeceğine söz vermelisin, buna kırbaçlama da dahil."

"Bunu neden yapayım ki? Seni hizada tutmamın hiçbir yolu yok."

"Bana saygılı davranırsan, beni hizada tutmana hiç gerek kalmaz."

Sessiz bir iç çekti, sanki dün gece insanları infaz etmişken benimle pazarlık yaptığına inanamıyormuş gibiydi. "Pekâlâ. Söz veriyorum. Ama buna seni öldürecek gün dahil değil."

Bunu yapmaya niyetli olduğunu söylemişti ama ben yine de tam olarak inanmamıştım. Ama şimdi, ağlayan bir kadını vurduğunu gördükten sonra, eskisi kadar emin değildim. Belki Cato hakkında yanılmıştım. Belki de hâlâ haklıydım. "Pekâlâ."

Kavgamızın bittiğini düşündüğü anda dudaklarını dudaklarıma bastırdı ve beni öptü.

Ben de onu öpmedim, protesto etmek için dudaklarımı sıkıca birbirine bastırdım.

Bakışlarında kızgınlıkla geri çekildi.

"Sana hâlâ kızgıyım."

"Telafi ettim."

"Öfkemi kovamaz. Dün gece gördüklerimi silmiyor."

"Dün gece yapmam gerekeni yaptım. İnsanlar benden çalmaya çalıştı ve ben merhamet gösteremem. Düşmanlarıma bir örnek teşkil etmeliyim. Yaptığım şey için kötü hissetmemi beklemeyin. Bu yüzden uykularımın kaçmasını beklemeyin. Gerçek dünya bu, gerçeklik bu."

Yine de kabul etmedim. Bu şekilde yaşamının, para için öldürmenin anlamını göremiyordum. Tek istediğim küçük bir ev ve yemek için yeterli paraydı, mutlu olmaya yetecek kadarına sahip olmaktı. Sahip olduğum servet için sürekli savaşmak bana çok fazla iş gibi geliyordu.

"Bunu telafi edeceğim."

"Nasıl?"

Alnını benimkine yasladı. "İyi niyet göstergesi olarak... kardeşinin seni ziyaret etmesine izin vereceğim."

Derin bir nefes aldım, istediğim tek şeyi elde ettiğim için rahatlamıştım.

"Ama sadece ben evdeyken. Ben olmadığım sürece benim mülkümde bulunmasına izin yok. Benden alabileceğiniz en iyi taviz bu."

"Ve bu fazlasıyla yeterli. Sadece onunla konuşmak, öğle yemeği yemek istiyorum... bunun gibi şeyler. İstersen sen de bize katılabilirsin."

"Göreceğiz." Elbisemi tuttu ve altındaki siyah tangamı ortaya çıkarmak için yavaşça belime kadar kaldırdı. "Seni özledim." Gözleri külotuma kaydı ve uzun bacaklarına baktı.

Bütün hafta onu özlememiştim. Öfkeden başka bir şey hissedemeyecek kadar kızgındım. Bu yüzden hiçbir şey söylemedim.

"O zaman beni özlemeni sağlayacağım."

"Neden benimle yatmadığını bilmek istiyorum."

Külotumu tuttu ve kalçalarımın üzerinden aşağı çekti. "Sana söylemiştim."

"Daha iyi bir sebep istiyorum."

"Sadece sevişiyoruz ve bu şekilde kalmasını istiyorum." Külotumu ayak bileklerime kadar indirirken yere doğru hareket etti.

"Ama ben daha fazlasını istiyorum."

Ayağa kalktı ve beni tezgâhın üzerine kaldırdı. Ceketini çıkarıp pantolonunu indirmeden önce dizlerimi ayırdı. Bakışlarımı tutarken gömleğinin düğmelerini açtı ve kravatını gevşetti. "Asla daha fazlası olmayacak. Bana sahiptin ama bana ihanet ettin. Artık benimle yatamayacaksın."

"Senden beni sevmeni istemiyorum, Cato. Senden mantıksız bir şey de istemiyorum. Sadece bazı geceler seni istiyorum."

"Neden?" Beni tezgâhın kenarına doğru itti ve bir bacağını omzunun üzerine koydu.

Diğer elim omzunu kavrarken kendimi desteklemek için kolumu arkama kaydardım. Az önce ona kızmış olmama rağmen ıslaklığımı hissederek içime girdiğini hissettim. Kalın inçlerinin içimde, tam da ait olduğu yerde kaydığını hissettim. "Çünkü beni güvende hissettiriyorsun."

Cato

BENDEN YAPAMAYACAĞIM BİR FEDAKARLIK İSTEDİ.

İstesem bile.

Bu, zaten olduğumdan daha fazla ona sarılmamak için ihtiyacım olan mesafeydi. Bu sahip olduğum tek korumaydı, onun derimin altına girmesini engellemenin tek yoluydu. Birlikte uyumaya başladığımız anda her şey değişecekti. Kendi odası olması için hiçbir neden kalmayacaktı.

Ve sonra her şey karmaşıklaşacaktı. Zaten karmaşık olmadığından değil.

Bates benden onu öldüreceğime söz vermemi istediğinde başımın belada olduğunu biliyordum ve bu sözü veremezdim.

Derin bir sorun.

Giovanni yanıma geldiğinde konferans odasından yeni çıkmıştım. "Ne oldu?"

"Gereksiz olabilir ama anneniz sizi görmeye geldi efendim." Yoldan çekildi ve beyaz pantolon ve mavi bir bluz giymiş olan annemi takdim etti. Kısa saçları kıvrılmıştı ve elmas kolyesi boynunda parlıyordu.

Annemin uğraması ihtiyacım olan son şeydi. "Anne, seni görmek ne güzel." Onu öptüğümde şaşkınlığımı gizlemeye çalıştım.

Yanak.

"Madem aramadın, bir dedim." Giovanni'ye gülümsedi. "Oğlumu bulduğunuz için çok teşekkürler." Gülümsedi ve onun uzaklaşmasını izledi. "Giovanni çok harika biri. Onu görmek için her zaman sabırsızlanıyorum."

"Evet, o harika biri," dedim çabucak. "Biliyor musun, bugün benim için pek de iyi bir gün değil-"

"Hızlı bir öğle yemeği bile yiyemiyor musun?" diye sordu kuşkuyla. "Bir ara yemek yemelisin."

Aslında çoğu zaman öğle yemeğini atlardım. "Yeniden planlasak daha kolay olurdu."

"Ben Siena'yla yiyeceğim. Zaten burada olmamın sebebi o."

Elbette öyleydi. Annemle Siena'nın birlikte vakit geçirmesini istemiyordum ama Bates beni sattığı için bundan kaçınamazdım. Siena'yı çenesini kapalı tutması için tehdit etmek istiyordum ama bunu uygulamanın bir yolu yoktu. Ona zarar vermeyeceğime söz vermiştim, bu yüzden yapabileceğim hiçbir şey yoktu.

"Bugün güzel bir gün," dedi. "Biraz serin, ama hala biraz yaz var. Giovanni'den öğle yemeğimizi hazırlamasını isteyeceğim." Mutfağıma girdi ve sanki buranın sahibiymiş gibi personelime yardım etti. Annem daha önce hiç bu kadar sınırı aşmamıştı ve ben ketum davrandığım için onun da ısrarcı olduğunu biliyordum. Kontrolü ele almazsa, istediğini elde edemeyecekti. Bu konuda haksız da sayılmazdı.

Yukarı çıkarken Bates'e seslendim. "Bugün bensiz idare etmek zorunda kalacaksın."

"Neden?" diye sordu.

"Annem uğradı ve Siena ile öğle yemeği yemek istiyor. Yalnız kalmalarına izin veremem."

"Oh... bu çok zor. Sorununu ne çözerdi biliyor musun?" diye alaycı bir şekilde sordu. "Eğer onu öldürürsen." Telefonu kapattı.

Telefonu cebime soktum ve odasına girdim. Önünde bir yığın bebek kitabıyla kanepede oturuyordu. Bebek bezlerinden ergenlere kadar çocuk yetiştirmekle ilgili okuyabileceği her şeyi okuyordu, sanki bunu yapabilecek kadar uzun yaşayacakmış gibi.

Zamanını boşa harcıyordu. "Annem burada."

Kitabı kapattı ve bana baktı. "Şu anda mı?" "Durdu ve kendini öğle yemeğine davet etti, biz de dahil."

Siena sırtıttı. "Ondan şimdiden hoşlandım. Bir kadının senin üzerinde yürüdüğünü görmek güzel."

Siena da beni ezip geçmişti ama bunun farkında değildi. "Giyin de gidelim."

"Giyinmek mi?" kalktı, kot pantolon ve bluz giymişti. "Giydiklerimin nesi var?"

"Annemle tanışırken daha güzel giyinmek istersin diye düşünmüştüm." "uğradığında mı?" diye sordu inanamayarak. "Hayır, çaba göstermeyeceğim."

Tartışmayı bıraktım çünkü Siena'yı değiştirmeye zorlayamazdım. Kötü görüldüğünü düşünmüyordum. Sadece kendimin aynadaki görüntüsü gibi zengin görüldüğünü düşünmüyordum. "Pekâlâ."

Yatak odasından çıktık ve annemin yanına gitmek için dışarıdaki verandaya yöneldik.

"Bilmem gereken bir şey var mı?" diye sordu yanımda yürürken. "görmediğimizi biliyor. Sen benimle yaşıyorsun. çünkü hamilelik konusunda yardıma ihtiyacın var." "Ama birbirimizle görüşüyoruz."

"Sevişiyoruz, aynı şey değil."

Dışarı çıktığımızda annem güneş gözlüklerini çıkardı ve ayağa kalktı. Genişçe gülümsedi ve mavi gözleri parlıyordu.

heyecanla. Bakışlarını Siena'ya dikmişti. "Seninle tanışmak çok güzel Siena." Annem kibarca elini sıkmak yerine kollarını ona doladı. "Ne kadar mutlu olduğumu tahmin bile edemezsin. Oğlum bana haberi verdiğinden beri tek düşündüğüm şey bu. Son on yıldır bir torun istiyordum. Oğullarımdan hiçbirinin bunu bana vermeyeceğinden korkuyordum." Uzaklaştı ve Siena'nın yüzünü avuçladı. "Tanrım, çok güzelsin. Öyle olacağını biliyordum ama beklentilerimi aştın."

Siena'nın annemin sıcaklığından biraz etkilendiğini söyleyebilirim. Ben bile şaşırmışım. Annem bana her zaman yakınlık göstermişti ama hiçbir zaman şimdiki gibi aşırıya kaçmamıştı.

"teşekkür ederim," dedi Siena. "Çok tatlısınız."

Annem karnına baktı. "Hamile gibi görünmüyorsun ama hamile olduğunu bilmek heyecan verici. Önümüzdeki altı ya da yedi ay çok hızlı geçecek. Gün geçtikçe daha da rahatlayacaksın ama güven bana, buna değecek."

Siena elini karnının üzerine koydu. "Tavsiyen için teşekkürler."

"Affedersiniz, kendimi tanıtmadım. Ben Chiara."

"Tanıştığımıza memnun oldum, Chiara."

"O zevk bana ait canım." Annem oturdu ve güneş gözlüklerini tekrar taktı.

Siena için sandalyeyi çektim.

Oturmadan önce neredeyse bana gözlerini devirecekti. Ben de diğer sandalyeye geçtim.

Chiara, "Oğlumun bir beyefendi gibi davrandığını görmek çok güzel," dedi. "Ben bir beyefendiyim, anne."

Siena hafif bir kahkaha attı. "Evet, tamam." Gözlerimi kısmıştım.

Annem yüzünde bir gülümsemeyle Siena'ya döndü. "Ben aptal değilim. Oğlumun bir balondan daha büyük bir egosu olduğunu biliyorum. Biri ona öyle olmadığını öğretene kadar dünyanın kendi etrafında döndüğünü sanıyor."

"Teşekkürler anne," dedim alaycı bir tavırla.

"Bize katılamayacak kadar meşgul olduğunu sanıyordum." Bana döndü, pasif-agresif taktikleri devreye girdi. Onu ikinci kez aramadığım için bana açıkça kızgındı.

"Programımı temizledim." Gözlerimi Siena'dan ayırmadım, umarım uslu durur da müdahale etmek zorunda kalmam.

Siena anneme döndü. "Haklısın. Cato çok zor biri olabiliyor. Kendi bildiğini okuyor ve fikrini nadiren değiştiriyor."

Taşaklarımı avucunun içine almış gibi hissediyordum.

Siena, "Ama aynı zamanda dürüst, korumacı ve şimdiye kadar gördüğüm en büyük kalbe sahip olduğunu da öğrendim," diye ekledi. "İçindeki sıcaklığı görmek için o soğuk dış görünüşü gerekiyor. Bunu görmek biraz zaman alıyor... ama orada."

Annem bana dönmeden önce gülümsedi. "İyi ve kötüyü biliyor gibi görünüyor."

"Ben iyiyi de kötüyü de bilirim," diye verdim.

"Kötü diye bir şey yok," dedi Siena. "Cato bana mükemmel olduğumu bile söyledi." Siktir, öyle demiştim.

"Eğer o mükemmelse, o zaman neden birlikte değilsiniz?" Annem sordu.

Bu kişisel soru hoşuma gitmedi. "Bu Siena ve benim aramda. Bu bebeği birlikte doğuracağız ama biz sadece arkadaşız."

Annesi Siena'ya döndü. "Oğlumun kendisinden korkmayan çarpıcı bir kadınla birlikte olmak istememesinin gerçek söyle bana?"

Bu öğle yemeği bir kâbusa dönüşüyordu. Annem misilleme yapmadan her istediğini yapabilen tek kişiydi. Eğer Bates olsaydı, onun kafasına bir tokat atardım.

Siena omuz silkti. "bir hamilelikti ve o bir eş aramıyordu."

"Bir eş tam da onun ihtiyacı olan şey," dedi annem. "İnternette ve magazin dergilerinde onun bütün o resimlerini görüyorum. Her zaman parasına el koymak için bekleyen o aptal sürtüklerle birlikte." "Anne." Bunun daha fazla devam etmesini istemiyordum. Belki onun oğluydum ama özel hayatımı bu kadar samimi bir şekilde tartışmak uygunsuzdu.

"Buraya daldınız ve davet edilmeden öğle yemeği yemek istediniz. Bugün yeterince kaba davrandın. Bu yüzden beni aşağılamayı bırak ve dur." Anneme karşı saygısızlık etmek istemedim ama kimsenin benimle konuşmasına izin vermezdim.

Annem Siena'ya döndü ve gözlerini devirdi.

Siena da güldü.

Şarap bardağını ve bir yudum içtim. "Lanet olsun."

İkili şaraptan, sanattan ve kırsal bölgelere duydukları sevgiden bahsediyordu. İyi anlaşıyor gibiydiler, annemle benim hiç anlaşılamadığımız kadar iyi anlaşıyorlardı. Zamanımın çoğunu sessizlik içinde, arka bahçemin manzarasına bakarak ve işimi düşünerek geçirdim.

Annem babamdan bahsetti. "Cato'nun babası o çok küçükken bizi terk etti. Sadece babasız büyümek değil, terk edildiklerini bilmek de çocuklar için zordu. Oğlumla bu şekilde davranmadığı için, planlanmamış olsa da yanında için gurur duyuyorum."

Bu bir iltifattı ama doğrudan bana söylenmediği için kabul etmedim.

"Cato harika bir baba olacak," dedi Siena. "Bu konuda hiç endişelenmedim. Sana ve kardeşine çok sadık. Aslına bakarsanız

Ona aşık olmamın ilk nedeni senden bahsetme şekli. Sesinde o kadar büyük bir gurur var ki, onu tek yetiştirmişsin ve harika bir iş çıkarmışsın."

Annem yavaşça bana döndü, dudaklarında hafif bir gülümseme ve gözlerinde duygu vardı. Eli masanın üzerinde benimkine uzandı. "Tatlım..." Elimi sıktı.

Ben de geri sıktım.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı. "Sen benim en büyük neşem oldun." "Ben de seni seviyorum, anne."

Gülümsedi ve sonra elimi bıraktı.

Siena bana daha önce hiç bakmadığı kadar farklı baktı. Duygu ve şefkat doluydu ve o an bizim için olduğu kadar onun için de çok şey ifade ediyor gibiydi.

"Affedersiniz," dedim masadan kalkarken. "Bir telefon görüşmesi yapmam gerekiyor." Evin içine girdim ama kapıyı açık bıraktım. Bates'i aradım ama çaldı ve telesekretere düştü.

Annemin sesi kulaklarıma ulaştı. "Oğlumu seviyorsun. Yüzünden okunuyor."

Siena hiçbir şey söylemeyerek sessizliğin sürmesine izin verdi. Siena konuşmadan önce bu sessizlik sonsuza dek sürecekmış gibi görünüyordu. "Ona büyük saygı duyuyorum. O iyi bir adam... her ne kadar bunu saklamak için çok uğraşsa da. Bana her zaman güvende olduğumu hissettiriyor, öyle görünmese bile her şey yoluna girecekmiş gibi."

Annem cevap vermeden önce birkaç saniye bekledi. "Onun da seni sevdiğini söyleyebilirim. Bir erkek bir kadına baktığında, odadaki herkes bunu görebilir. Sorunlarınızın ne olduğundan emin değilim ama onları bir kenara bırakın ve bunu çözün - sadece bebek için değil."

ANNEM SONUNDA GİTTİ ve omuzlarımdaki stresi hafifletti.

Yemek iyi geçmedi ama düşündüğüm kadar da kötü geçmedi.

Annem gittiğinde Siena ve ben onun yatak odasına girdik. "Annen çok tatlı. Bana annemi hatırlatıyor."

"Yani ağzını açıp fikrini mi söylüyor?" "Evet."

Ayakkabılarını çıkardı ve kanepeye oturdu. "Ağzını açmadığına şaşırdım."

"Bu da ne demek oluyor?"

Yanına oturdum ve bundan bahsetmenin aptalca olup olmayacağını düşündüm. "Ona gerçeği söyleyebilirdin. Dünyada annemden başka hiç kimse benim belirleyemez."

"Bunu düşündüm." Konuşma ciddileşince gülümsemesi kayboldu. "Kişiliğine bakılırsa, böyle bir şey yapmanı asla istemezdi. Elini ya da sesini yükseltmesi gerekmezdi. Suçluluk duygusu yeterli olurdu. Ama sonra fikrimi değiştirdim."

"Neden?" Onunla uzlaştığımdan beri daha işbirlikçi mi davranıyordu?

"Çünkü bunu yapmayacağını biliyorum." Gözlerinde samimiyetle bakışlarımı tuttu. "Senin kalbini biliyorum Cato. O kadar korkunç bir şey yapmak için çok büyük. İntikam alma ihtiyacın, çocuğunun annesini koruma ihtiyacın kadar önemli değil. Ve sadece bu da değil... çünkü beni önemsiyorsun. Sana inandığım halde neden bunları ona anlatayım? Sana inandığımı kanıtlamak istiyorum."

İlk defa birisi beni suskun bırakan bir şey söylemişti. Buna verecek tek bir cevabım, herhangi bir ortak düşüncem yoktu. Beni hem bok gibi hissettirdi hem de iyi hissettirdi.

"Sana ihanet ettiğim için bana kızgınsın. Annene güvenerek her şeyi mahvetmek benim için çok kolay olurdu. Ben de-

ve ilişkinize zarar verebilirim. Ama yapmayacağım. Sana tekrar ihanet edebilirim ama yapmayacağım. Umarım bu yaptıklarımı telafi eder - seni ispiyonlamayarak. Ve bunu yapmak için hayatımla kumar oynuyorum."

Ona bakamıyordum çünkü bu çok derin bir yaraydı. Bir ruhum yokken herhangi bir konuda kendimi suçlu hissetmek benim için zordu. Ama bu konuda kesinlikle suçlu hissediyordum. "Siena... bu beni bok gibi hissettiriyor. Ve bu beni daha da kötü hissettiriyor çünkü sonucu değiştirmeyecek."

Gözleri hüzünle doldu. "Ben sana hâlâ inanıyorum, Cato. Sen kendine inanmasan bile."

Siena

ANNESİ TAZE NEFES GIBİYDI. KOMIKTI, GERÇEKTİ VE Cato'yu benim yaptığım gibi yerine koydu.

Ve bana gerçekten annemi hatırlattı.

Ona içinde bulunduğum tehlikeyi anlatmayı düşündüm ama Cato'ya olan sadakatimi kanıtlamanın onun kararlılığını yumuşatacağını düşündüm.

Hiçbir şey yapmıyor gibiydi.

Şimdi ne yapacağımı

bilmiyordum. Belki de kaçmam
gerekiyordu.

Artık kardeşimi görme iznim olduğuna göre, bundan yararlanmak istiyordum. O haftanın ilerleyen günlerinde koridordan Cato'nun yatak odasına doğru yürüdüm ve kapıyı çalmadan kendimi içeri attım. İçeri dalmak için mükemmel bir zaman seçmiştim çünkü yatak odasına sadece beline sardığı bir havluyla girmişti.

"Kapıyı çalmak zorunda değilim," diye bağırdı. "Ama senin var."

"Bu iki yönlü bir yol." Onu baştan aşağı incelerken başımı eğdim, mükemmel fiziğini görmezden gelmek imkânsızdı - özellikle de o küçük su damlalarıyla. "Ve ben bu caddeyi gerçekten seviyorum."

Ağzının kenarı bir gülümsemeyle kalktı. "O zaman bundan daha da çok hoşlanacaksın." Havluyu bıraktı ve koltuğun arkasına fırlattı.

Topalladığında bile hâlâ çok güzeldi. Nefesimin altında ılık çaldım.

Bana doğru yürüdü ve belimden kavradı. Sanki son konuşmamız hiç de zor değilmiş gibi, uzaklaşmadan önce beni dudağımın kenarından öptü. "On dakika içinde bir telefon görüşmem var. Yoksa yüzün aşağıda, kıçın yukarıda olurdu."

"Belki daha sonra."

"Kesinlikle daha sonra."

Orada durmaya devam ettim.

Dolaptan kot pantolonunu ve tişörtünü çıkardı. "İhtiyacın olan bir şey mi?"

Bunu ifade ediş biçimimden nefret ediyordum ama gururumu ayaklar altına alıp bunu yapmak zorundaydım. "Landon öğle yemeğine gelebilir mi acaba? Görünüşe göre bugün burada olacaksın."

Belirgin bir tepki vermeden boxer'ını çekti. "İki saat kalabilir. Ama hepsi bu kadar. Eve girmeden önce iki güvenlik kontrol noktasından geçecek. Eğer bir çakı bile , onu gördüğüm yerde vururum. Anladın mı?"

Bu beni hiç şaşırtmadı. " değil." "O zaman iyi eğlenceler."

Minnettarlığın midemde kabardığını hissettim ve dışarı çıkmasına izin vermek istemedim ama içimde tutmam imkansızdı. "Teşekkür ederim..." Kardeşimi görmek için sabırsızlanıyordum. Yakın değildik ama artık sahip olduğum tek şey o olduğuna göre aramızdaki bağı derinleştirmek istiyordum. Onunla birlikte olmak beni sakinleştiriyor, her şeyin yoluna gireceğini hissettiriyordu.

Açık kapı aralığında durdum ve Landon'ın ikinci güvenlik kontrolünden geçmesini izledim. İlki çok titizdi ama ikincisi aşırıya kaçmıştı. Cato'nun güvenliği Landon'ın gömleğini ve kot pantolonunu çıkardı ve onu boxer ve ayakkabılarıyla ayakta durmaya zorladı. Sonra giysilerinin her santimini incelediler ve hatta sanki vücudunun içine bir silah dikmiş gibi çıplak tenini yokladılar.

Landon başını salladı. "O kadar aç bile değilim."

Sonunda giysilerini ona geri verdiler ve o da giyindi. Merdivenlerden çıktı ve beni selamladı. "Umarım her ziyarete geldiğimde soyunmak zorunda kalmam."

"Bu ikimizi de yapar." Kollarımı ona doladım ve sıktım. "Seni gördüğüm için çok mutluyum." Yanağımı göğsüne bastırdım ve mutlu bir şekilde iç çektim. Onun yüzünü hapishanemde görmek çok güzeldi. Kendimi daha az yalnız hissettirdi ve burayı daha çok evim gibi hissettirdi.

Sırtımı sıvazladıktan sonra kucağımdan indi. "Eğer kız kardeşim olmasaydın, buraya kadar gelip kıyafetlerimi çıkarmaya çalışan tüm o pisliklere katlanmazdım."

"Ama yaptın," dedim gülümseyerek. "Çünkü beni seviyorsun." Omuz silkti. "Ben o kadar ileri gitmezdim..."

Landon'ı Giovanni'nin öğle yemeği hazırladığı mutfağa götürdüm. Landon'ın gözleri Cato'nun tek başına oturduğu üç katlı köşkte geziniyordu. Bir konuttan çok bir otel gibiydi.

Giovanni bulaşıkları tezgâhın üzerine koymuştu. "Öğle yemeği hazır, Bayan Siena."

"Harika. Nefis kokuyor." Kardeşime döndüm. "Giovanni, bu kardeşim Landon. Landon, bu evdeki en sevdiğim kişi. En güzel yemekleri o yapıyor ve çok tatlı."

Giovanni'nin yanakları kızardı. "Sizinle tanıştığıma memnun oldum efendim." Giovan- ni hafifçe eğildi. "Kız kardeşiniz bu eve taze bir nefes oldu."

"O çirkin Cato burada yaşarken, bu beni şaşırtmadı." Landon onun elini sıktı. "Kız kardeşimin bir arkadaşı olmasına sevindim."

Giovanni bizi dışarıya, terastaki masaya götürdü. Sonbahar kapıyı çaldığı için hava serinliyordu ama hava yine de çok güzeldi. "Oturun. İçecekler ve öğle yemeği ile döneceğim."

Landon şemsiyenin altında karşıma oturdu. Olağanüstü peyzajı ve uzaklara doğru uzanan dönümlerce çimi inceledi. "Burası muazzam bir yer."

"Biliyorum."

"Ve her yerde güvenliği var."

"Bunu ben de biliyorum." Cato izin vermediği sürece buraya girmenin ya da buradan çıkmanın hiçbir yolu yoktu.

"Söylemeliyim ki, mahkûm olmak için hiç de fena bir yer değil." Ellerini karnında birleştirek ferforje sandalyeye yaslandı. "Ayrıca güvenlik sürekli seni soymaya çalışıyor."

"Neyse ki bana bunu hiç yapmadılar." Sadece Cato ve Bates yapmıştı.

"Sadece psikopat seni burada tutuyor," dedi acı bir şekilde. "Evet..."

Giovanni masaya su ve buzlu çay ile birlikte dilimlenmiş ekmek, peynir ve üzüm koydu. Ardından mezelerimizi, ızgara somonlu salatayı ve limon dilimlerini önümüze koydu. "Buzlu çay kafeinsiz, Bayan Siena."

"Ben de öyle düşünmüştüm."

Giovanni evin içine döndü ve kapıyı kapattı.

Landon bana dönmeden önce onun gidişini izledi. "Bir uşak bulmam lazım."

"Giovanni gibi birini asla karşılayamazsın. En iyi şansın sana katlanabilecek iyi bir kadın."

"Öyle bir şey yok. Kadınların ne kadar pislik olduğumu görecektim kadar uzun süre etrafta kalmalarına izin vermiyorum. Benim ne kadar çekici bir adam olduğumu görüyorlar ve bu bitmeden de gidiyorlar."

"Ne kadar romantik..."

"Bu onların yararına, güven bana."

"Çok sevimsiz olduğun için mi?" Peyniri bir dilim ekmeğin üzerine sürdüm. Sonra bir damla bal ekledim.

Landon çatalını kaptı ve doğruca somon balığına yöneldi. "Biliyorsun ben bir pisliğim."

"Götlük yapmayı bırakmaya ne dersin?"

"Çok kolaymış gibi söylüyorsun. Sanki sadece kapatabilirmişim gibi."

"Öyle olsa iyi olur. Artık zengin değilsin, bu yüzden bir kadın sana katlanacak gibi değil."

"Ama ben yakışıklıyım." Kaşlarını salladı. "Ve bu paradan daha önemli."

Gözlerimi devirdim.

Kaslı kollarını saran siyah bir tişört giymişti. Sol kolundaki siyah mürekkep bileğine kadar uzanıyordu. Babasına benziyordu ama aynı zamanda annesinin özelliklerini de almıştı. "Çocuk nasıl?"

"Sanırım iyi gidiyor. Sabah bulantıları dışında kendimi hamile hissetmiyorum."

"Bunu söyleyebilirim. Orta kısmın biraz daha kalın." "Bunu hamile bir kadına asla söyleme, Landon." "Ne?" diye sordu masumca. "Kötü görünmüyor."

"Yine de bir iltifat değil."

"Benden en iyi iltifat bu olur." Yemeğinden biraz daha yedi, ağzını tıka basa doldurdu ve hızlı hızlı çiğnedi. "Kahretsin, bu çok iyi. Bu adam nasıl yemek yapılacağını biliyor."

"Evet, o en iyilerin en iyisi. Belki de fark etmediğiniz kilo artışı bebekten kaynaklanmıyordur."

"Yüzünü ne kadar çabuk doldurduğuna bakılırsa, haklı olabilirsin."

Yüzüne bir parça ekmek fırlattım.

Yemeye devam etmeden önce yanağından sekmesine izin verdi.

Sonraki birkaç dakikayı güneşin tadını çıkarırken sessizce yemek yiyerek geçirdik. Havada saçlarımla oynayan hafif bir esinti vardı. Nem azalmıştı, bu yüzden hava serinlemeye başlamıştı.

Landon tabağındaki her şeyi yedikten sonra peçeteyle ağzını sildi. "Uzun zamandır böyle bir yemek yememiştim."

"Bir kadınla yatmıyor musun?"

"Evet, ama yemek yapmıyor. Çoğu zaman dışarıda yiyorum." "Peki o kim?"

"Hiç kimse." Buzlu çayını içti. "İyi seks karşılığında bana kalacak bir yer veriyor. İkimiz için de kazançlı bir durum. Muhtemelen yakında ayrılacağım. Gidecek bir sonraki yeri bulmam gerek."

"paranız var, ne ?"

"Ortalıkta çalışıyorum. Eminim Damien hâlâ beni arıyordur." "Cato'dan sana dokunulmazlık vermelerini söylemesini isteyeceğim."

Başını eğdi. "Peki Cato bunu neden yapsın?"

"Çünkü ben istedim." Benim için o kadar önemliyse, genellikle ondan istediğim her şeyi yapardı.

"Damien ve Micah'nın neden aynı fikirde olduklarını anlamıyorum."

"Cato çok ikna edici olabilir." Cato her şeyi yapabilirdi çünkü tüm güç ondaydı. Sibiryalıları yok ettiğinden beri

Cato, parasını çalmaya çalıştıktan sonra muhtemelen yeraltı dünyasındaki herkese besin zincirinin en tepesinde olduğunu hatırlatmıştı.

"İkinizin arasında neler oluyor?"

Yüz yüze konuşmayı tercih ettim çünkü cep telefonum dinleniyordu. Landon'la telefonda hiçbir sırrımı paylaşamazdım - sır olarak kalmalarını istiyorsam tabii. Kulak misafiri olmadığımızdan emin olmanın tek yolu yüz yüze konuşmaktı. Ama yine de Cato'nun beni duyup duyamayacağını, bir yerlerde kırık bir pencere olup olmadığını merak ettim. Gözlerim evin yan tarafını taradı ama normalin dışında bir şey algılayamadım. "Bir ilişkimiz var ama hâlâ beni öldüreceğini iddia ediyor."

"Ona inanıyor musun?"

Aramızda oluşan derin bağdan sonra Cato'nun beni öldürebileceğine inanmakta zorlanıyordum. Bu çekimi, bu manyetik enerjiyi hisseden tek kişinin ben olmadığını biliyordum. Biz sadece sevgili değil, bundan daha derin bir şeydik. Eğer beni kaybederse, bunu diğer cinayetlerini unuttuğu gibi unutmayacaktı. "Hayır. Ama yanılıyor olabilirim. Geçen gece bu örgüt ondan neredeyse üç yüz milyon dolar çalmaya çalıştı. Adamları grubu yok etti ve sonra sorumluları eve getirdi. Her birini infaz etti... bir kadın da dahil."

"Kadın olmasının ne önemi var?" diye sordu. "Kadınlar da suçlu ve katildir."

"Hayatı için yalvarırken ağladı." "İnan bana, erkekler de bunu yapar."

"Ben sadece... onun ben olabileceğimi fark ettim. Onu öldürdü, beni neden öldürmesin ki? Barbarca davrandı ve beş kişiyi vurarak öldürdü, kanlarının çeşmesine akmasına izin verdi. Bazen Cato'nun gerçekte kim olduğunu unutuyorum... neler yapabileceğini."

"O soğukkanlı bir katil."

"Ve itibarını her şeyden çok önemsiyor." "İtibar önemlidir," dedi Landon. "İş hayatında senden önce gelir. Girdiğiniz her odada. İnsanların size nasıl davranacağını belirler. Canavarları hizada tutar. Güçlü bir itibarınız yoksa hiçbir şeyiniz yoktur."

"İşte bu yüzden bunu yapmasının mümkün olduğunu düşünüyorum..."

Landon bana acıyan bir bakış attı. "Elimden gelse seni buradan çıkaracağımı biliyorsun. Ama yapabileceğim bir şey yok."

"Biliyorum, Landon. Senden asla beni kurtarmanı istemezdim. Artık onun kontrolü altındayım ve kimsenin benim için yapabileceği bir şey yok. Beni buradan çıkarabilecek tek kişi Cato'nun kendisi ama o da bunu yapmayacak."

Gözleri hüznle doldu. "Sana iyi davranıyor mu?"

Birkaç aksilik dışında hayatım rahattı. "Bana karşı çok iyi. Onunla ilgili hoşlanmadığım birkaç şey var ama bunun dışında Cato'yu gerçekten seviyorum. Nazik, kibar ve sevecen biri. Onunlayken, bir suç lordu olduğunu unutmak çok kolay. Bir insan gibi görünüyor... normal bir insan gibi."

Landon'ın dirsekleri kolçaklara dayanmış ve elleri birbirine yaklaşmıştı. Kardeşim beni sempatik gözlerle izliyordu, sanki durumumun farklı olmasını gerçekten diliyormuş gibiydi. Landon tıpkı babam gibi sevecen değildi. En kritik anlarda bile duygularını ifade etmekte başarısız oluyordu. İçine kapanık ve soğuktu, aklından geçenleri söyleyemiyordu. Bu yüzden şimdi sessizleşti, cevap olarak ne söyleyeceğinden emin değildi.

"Ama düşündükçe burada kalamayacağımı daha iyi anlıyorum. Eğer beni öldürecekse, o zaman ben de kaçabilirim. En azından şu anda, ben hamileyken bana zarar veremez. Ve ne kadar uzun süre beklersem, etrafta dolaşmam o kadar zorlaşacak."

Landon başını hafifçe salladı. "Sibiryalıları Cato'yu alt , sen kendi başına onu alt edebileceğini mi sanıyorsun?"

Omuz silktim. "Denemek zorundayım."

"Çok uzağa gidemezsin."

"Birkaç saattir kayıp olduğumu bilmediği sürece olmaz. Bu bana ihtiyacım olan avantajı sağlar. Beni öldürmese bile çocuğumun bu şekilde büyümesini istemiyorum. Çocuğumun pencereden dışarı bakıp babasının insanları infaz etmesini izlemesini istemiyorum. Çocuğum Cato'nun düşmanlarının bir numaralı hedefi olacak ve ben de bunu istemiyorum."

"Ve sen sadece kaçabileceğini değil, hayatının geri kalanını o seni bulmadan yaşayabileceğini mi düşünüyorsun?" diye sordu inanamayarak. "Bu kaçıp kurtulabileceğin, tacizci bir erkek arkadaş değil. Bu adam seni avlamak için dünyadaki tüm kaynaklara sahip."

"Adımı değiştirirsem ve nakit parayla yaşarsam beni nasıl bulacak?" Kardeşim omuz silkti. "Bunun yolları var."

"Gerçekten uzak bir yere , onun gelmeyecek bir yere." "Ne gibi?"

"İzlanda ya da bir yer."

"Bu oldukça uzak bir ihtimal," diyerek onayladı. "Ama seni hemen bulamasa bile, bulacaktır. Bu kesin."

"Denemek zorundayım, Landon. Bunu kendime ve bebeğime borçluyum. Beni bilirsin. Ne zaman pes ederim ki?"

Hafifçe başını salladı. "Bilmiyorsun."

"Ve bu şimdi de değişmeyecek."

Öne doğru oturdu ve kollarını masaya dayayıp ellerini birleştirdi. Konuşurken terasa ve mükemmel bakımlı bahçelere baktı. "Bu adam babamı getirdi ve bizim için gömdü. Seninle ilgileniyor. Cato Marino öyle yumuşayacak bir adam değil... kimse için değil. Bence burada kalıp fikrini değiştirmesini umman daha iyi olur."

"Ona ne zaman sorsam, bunu yapacağını söylüyor. Yapmak zorunda olduğunu."

"Ama kaçarsan ve seni yakalarsa... zaman kesinlikle ."

Artık hamile olduğum için önceliklerim değişmişti. Çocuğum için en iyisini istiyordum ve en iyisi burada kalmamaktı. Eğer Cato beni gerçekten öldürürse, bu bebeğim için daha da büyük bir dezavantaj olurdu. Tanıdıkları tek ebeveyn zalim ve korkunç bir adam olacaktı. Bunu dengeleyecek bir anneye ihtiyaçları vardı. "Cato kendimi güvende hissetmemi sağlıyor... ama aynı zamanda beni korkutuyor. Her şeyi yapabilir. Kararımı verdim, Landon. Ben gidiyorum."

Bakışlarını tekrar benimkilere çevirdi, gözlerinde bir hayal kırıklığı . "O zaman sana yardım edeceğim."

"Senden yardım istemiyorum."

"Bunu tek başına yapamazsın."

"Ve eğer yakalanırsam, seni öldürür."

Omuz silkti. "Kız kardeşimi ve yeğenlerimi korumaya çalışırken ölmeyi hiçbir şey yapmamaya tercih ederim. Dünya korkutucu bir yer ve güçlü olduğunu biliyorum ama bunu tek başına yapmamalısn. Yoluna çıkacak kötü şeylerden seni koruyabilirim. Seni Cato'dan koruyamayabilirim... ama başka her şeyle başa çıkabilirim."

"Landon..." Kardeşimin beni sevdiğini biliyordum ama böylesine özverili bir jest beklemiyordum. "Emin misin?"

Bakışlarımı tuttu. "Kesinlikle. Sadece iyi bir plan düşünmemiz gerekecek. İşe yaraması için Cato'nun günün büyük bölümünde işte olması gerekecek. Mlkten bir şekilde ıkman gerekecek ama güvenlik kontrolleri olmadan giriş çıkış yapamazsın. Buradan öylece çıkıp duvardan atlamanıza imkan yok."

"Hayır."

"İncelenmeden gelip giden var mı?"

Yarısı yenmiş yemek tabağıma baktım. "Hayır. Personel bile aynı güvenlik kontrollerini yapıyor. Burada gerçekten yaşayan tek kişi Giovanni..." Gözlerim nmdeki pembe filetoya odaklandı ve

İşte o zaman aklıma bir fikir geldi. "Giovanni her gün markete gidiyor... tüm yemeklerinde sadece en taze malzemeleri kullandığını söylüyor."

"Ne istiyorsun?"

"Kontrol edilmeden ayrılan tek kişi o. Kendi arabası var."

Landon elini çenesinde gezdirdi. "Sanırım bir şey buldun. Arabası garajda mı?"

"Öyle olmalı. Cato'yu alıp bırakan araba dışında kavşakta hiç araba yok." Kalbim heyecanla çarpmaya başladı. Bu plan işe yarayabilirdi. Cato'yu kandırıp sekiz saat boyunca ona fark ettirmeden oradan çıkma ihtimalim vardı.

"Eğer o gitmeden bagaja girebilirsen, bu gerçekleşebilir. Yiyecekleri arkaya koyduğunda onu öldürebilirsin. Seni bekliyor olacağım, arabama atla ve yola çıkalım."

"Dur, geri çekil." Elimi kaldırdım. "Giovanni'yi öldürmeyeceğim."

"Eğer burada yaşıyorsa, Cato en çok ona güveniyor demektir. En çok gereken kişi o. Eğer onu bayıltırsan, sadece birkaç saat baygın kalır.

Sonra Cato'yu arayacak. Biz mümkün olduğunca çok zamana ihtiyacım var."

Ne kadar gerekli olduğu umurumda değildi. "Landon, sana biraz zaman kazandırayım. Bunu yapmayacağım."

Landon bir boğa gibi iç çekti, burun delikleri açıldı.

"Onu bağlayıp arabanın arka koltuğuna bırakacağım. Cato eve geldiğinde Giovanni'nin kayıp olduğunu fark edecek. Fark ettiğinde de ilk bakacağı yer bakkal olacak. Sorun çözülmüş olur."

"Tabii biri seni yaşlı bir adamı bağlarken görmezse."

"Muhtemelen sabah dükkana gidecektir, o yüzden fazla tanık olmayacaktır."

"Bu hâlâ kötü bir fikir."

"Ve onu öldürmenin daha az açık olacağını mı düşünüyorsun?" Tersledim.

"Bilmiyorum, tamam mı? Ama bunu doğru yaptığımızdan emin olmalıyız. Bu, tüm planın en kritik adımı."

"Giovanni ve benim iyi bir ilişkimiz var. Eminim ki o- ayakta-"

"Ona güvenemezsin Siena. O faturalarını ödeyen adama sadık, sana değil."

"Ama bana çok düşkündür."

"Fark etmez," dedi. "Onun faturalarını ödemiyorsun. Seni ispiyonlamak istemeyebilir ama ispiyonlayacaktır. Senin yüzünden hayatını kaybetmeye değmez. Bu hayatta kalmakla ilgili. Yapman gerekeni yap. O da yapması gerekeni yapacaktır."

Kaçmam gerektiğini biliyordum ve bu Giovanni'nin planımı mahvetmesine izin veremeyeceğim anlamına geliyordu. Onu arka koltuğa bağlayıp üzerini battaniyeyle örtmem gerekse bile yapardım. Ona neler olduğunu anlatırsam, muhtemelen karşı koymazdı. Ve hiçbir koşulda onu öldürmeyecektim. Damien gibi gözümü kırpmadan öldürebileceğim bazı insanlar vardı. Ama Giovanni kötü bir durumun kurbanı olamayacak kadar iyiydi. "Pekala.

"Cato'nun programını biliyor musun?"

"Hayır. O her yerde. Ama evde olsa bile saat ikiyi geçene kadar beni ziyaret etmiyor."

"Ama Giovanni öğle yemeğine kadar dönmezse, bir şeylerin ters gittiğini anlayacaktır."

"Evet..."

"Bunu onun Floransa'da olacağı bir günde yaptığımızdan emin olmalısınız." "Katılıyorum."

"O an gelene kadar bekleyin. O an geldiğinde, her şeyi geride bırak. Evde bir çantayla dolaşırsan çok şüpheli olur. Bana mesaj at ve öğle yemeğine gelmek isteyip istemediğimi sor.

ertesi gün. Bu bana planın gerçekleştiğinin şifresi olacak. Seni markette bekleyeceğim. Telefonun kapanırsa diye sana mesaj atmayacağım."

"Tamam." Tanrım, bu gerçekten oluyordu. Gerçekten kaçacaktım. Bir kuzu gibi büyük kötü kurttan kaçacak ve beni yakalamamasını umacaktım. Eğer bu plan sorunsuz işlerse, gerçek bir şansım olabilirdi.

Ya da bana yetişmesi an meselesi olabilirdi. Haftalar sürebilir.

Aylar. Ya da saatler olabilir.

Öğrenmek üzereydim.

Cato

OTURMA ODAMDA OTURMUŞ, KUÇAĞIMDAKI EVRAKLARI GÖZDEN GEÇİRİYORDUM. HER ZAMAN

Sibiryalılarla olan olaydan sonra işlerim toparlandı. İnsanlar düşmanlarımla başa çıkma şeklime saygı duyuyor ve paramı koruma şeklimi de takdir ediyorlardı. Eğer insanlar paralarını güvende tutmak istiyorlarsa, benim ellerime teslim etmek en doğru karardı.

Çünkü onu koruyacak kadar cesareti olan tek kişi bendim.

Arka planda televizyon açıktı ama dikkatimi vermedim. Haberler açıktı ve tabii ki medya sadece sıkıcı suçları ve cinayetleri haber yapıyordu. Ağır suçlar asla haberlere çıkmıyordu - ölmek istemedikleri sürece.

Yatak odamın kapısı açılıp kapandı ve gelenin kim olduğunu çok iyi biliyordum. Evrak işlerimden başımı kaldırmadım. "Bir şey mi lazım?"

Arkamdan geldi ve ellerini omuzlarıma koydu. Elleri göğsümden karnıma doğru kaymadan önce tırnakları şakacı bir şekilde tenime battı. Eğildi ve beni boynumdan öptü, dudakları seksi nefeslerle kulağımı sıyırdı.

Yapacak işlerim vardı, ama bu kadın üzerime gelince, umursamayı bıraktım.

Elleri sertleşen sikime kadar indi ve tekrar yukarı çıktı. "Becer beni, Cato." Boynumu öptü ve ellerini

ellerini göğsümden çekti. "Bekliyor olacağım." Oturma odasından çıktı, yatağa ulaştığında ayak sesleri giderek zayıflıyordu. Kıyafetler yere düştü ve sonra yatak onun ağırlığıyla kayd.

Kâğıtlara baktım ve aynı cümleyi beş kez okudum.

Tek düşünebildiğim yatağımdaki çıplak kadın ve az önce kulağıma fısıldadığı seksi sözcüklerdi. Kağıtları bir kenara fırlattım ve tanık olmak üzere olduğum şeye hazırlıksız bir şekilde yatağa yöneldim.

Bacakları ayrılmıştı ve parmakları klitorisini çalıştırıyordu. Yatağımda çıplaktı ve saçları yastığının üzerindeydi, bensiz başlamıştı. Belki de hamilelik hormonları gerçekten etkisini gösteriyordu.

Eşofman altımı ve boxer'ımı indirirken kendine dokunuşunu izledim, sikim hiç olmadığı kadar sertti. Parmaklarım uzunluğumun etrafına sarıldı ve kendimi nazikçe okşadım, klitorisini daha sert ovuşturmasını izledim. "Sana katılabilir miyim, bebeğim?"

Gözlerini açtı ve bana baktı, parmakları hâlâ memesini okşuyordu. "Lütfen." Boğuk bir sesle konuştu, çok boğucu, bir duman bulutu gibi.

Dizlerim yatağa çarptı ve onun üzerine çıktım, vücutlarımız anında birbirine karıştı. Kollarımın yerime kilitlenmesi için bacaklarını açtı ve sonra parmaklarını ağzıma soktu, böylece onu tadabiliyordum.

Her şeyi emdim, lezzetli amının tadına baktım.

Parmaklarını çekti ve yüzümü kendine doğru çekti. Beni usulca öptü, kucaklaşmaya devam etmeden önce dudakları bir an titredi. Eli yanağımdan başladı, sonra saçlarıma kayd.

Tacım sanki kendi akli varmış gibi girişini buldu ve içine doğru kaydım, taşaklarım o amın derinliklerine girene kadar kayganlığı ve sıkılığı ittim. Benim amımın. Aletim onun içinde seğirirken öpüşmemiz devam etti. "Bebeğim..." Başka birini almayı hayal bile edemezd.

bunu yaşıdıktan sonra. Sadece ten tene temas değildi. Aynı zamanda beni yakacak kadar tutkuyla dolu öpücükleriydi. Bana yumuşak bir şekilde dokunması, benden zevk alırken titremesiydi. Bacaklarının arası o kadar ıslaktı ki beni gerçekten istediğine, beni diğer tüm kadınlardan daha fazla istediğine şüphe yoktu. İnatçılığıyla beni kızdırıyordu ama bu aynı zamanda onu daha çok istememe neden oluyordu. Hiç kimse, hatta kardeşim bile bana karşı çıkmazken o bana karşı çıktı. Beni daha iyi yaptı, daha sert yaptı ama aynı zamanda daha yumuşak yaptı.

Öpüşmemizi sürdürürken içine girdim, kusursuz amının içinde eriyordum.

Pazularımı kavradı ve ağzıma doğru nefes aldı. "Bu gece yavaş olmasını istiyorum."

Hızımı yavaşlattım ve yavaşça içine girdim, shaftımdaki kremin birikmesinin tadını çıkardım. Tamamen içine ittim ve nemin taşaklarımda toplandığını hissettim. O kadar ıslaktı ki yanaklarının arasından sızıp çarşaflarımı lekeledi.

Onu becermek en iyisiydi.

Ağırdan almayı umursamadım bile.

Alt dudağımı emdi ve onu doğru noktadan vurduğumda inledi. Onu boşaltmak zor değildi. Amını sikimin etrafında patlatmam genellikle sadece birkaç dakika sürüyordu. Öpüşmelerimiz sırasında inlemeleri daha da yükseliyor, kreşendoya ulaşana kadar yavaş yavaş artıyordu. "Cato... evet." Beni öpmeyi tamamen bıraktı çünkü odaklanamıyordu. Tek yapabildiği orada uzanmak ve bacaklarının arasındaki iyiliği hissetmektir. Bir kedinin tırnaklarıyla beni tırmaladı ve daha da fazla neme buladı.

Etrafımda dönmesini, bacaklarının arasındaki patlamayla eşleşen tepkilerini izledim. O, yatağında gördüğüm en güzel kadındı, aletimin şimdiye kadar karşılaştığı en iyi amdı ve ben

Sonsuza kadar onun içinde gömülü kalmak istedim. Bunun daha uzun sürmesini istiyordum ama bu açı çok iyi hissettiriyordu. Onun üstünde olmayı, bacaklarını bana doğru açmasını ve gözlerinde patlayan havai fişekleri izlemeyi seviyordum. Onun benim üzerimde boşalmasını görmek bende de boşalma isteği uyandırdı.

Ve yaptım da. Birkaç pompayla içinde patladım, taşacak ve kışından aşağı sızacak bir yük bıraktım. "Bebeğim...siktir." Bu kadınla her orgazm inanılmazdı. Hiçbir şey yapmasına bile gerek yoktu. Bütün işi ben yapabilir ve bundan memnun olabilirdim.

Aletimi hissedip içine boşalırken beni tekrar öptü. "Tekrar."

BİR SAAT SONRA, lanet olası işimiz bitti.

Ben yatağa uzanıp uyumaya hazırlanırken o kalktı. Üzerindeki bornozu çıkardı ve üzerini örttü. Külotunu aldı ve yastığının üzerine attı. "Senin için bir hediye."

Sırıttım. "Teşekkür ."

"Hayır, teşekkür ." Üzerime eğildi ve beni öptü. "İyi geceler."

"İyi geceler." Artık benimle yatmaya çalışmamasına şaşırmıştım. Vazgeçmiş gibi görünüyordu.

Kapıya ulaştığında arkasını döndü. "Yarın için bir planın var mı?"

Sabahtan akşama kadar dolu bir programım vardı.

"Neden?" "Bebek için alışverişe gidebilir miyiz diye merak ediyordum." "Bunu yapması için birine para verebilirim."

Başını hafifçe salladı. "Bunu yapmak istiyorum, Cato. Peki, boş musun?"

"Yarın olmaz. Bütün gün Floransa'da olacağım."

Bunun onun için bir anlamı varmış gibi yavaşça başını salladı.

"Peki ya ertesi gün?"

"Sanırım öğleden sonra izin alabilirim."

"Güzel." Gülümsedi. "O zaman yaparız."

"Tamam."

Kapının yanında oyalandı ve birkaç saniye boyunca bana baktı.

"Ne?"

Aniden arkasını döndü. "Yok bir şey. İyi uykular."

Siena

ŞİMDİ EN İYİ ŞANSIMDI.

Cato bütün gün Floransa'da olacaktı.

Çalışanları Giovanni'nin kayıp olduğunu söylediğinde muhtemelen müdahale edemeyecek kadar meşgul olacaktı.

Ertesi sabah erkenden uyandım, kilerde bulduğum mutfak sicimini cebime soktum ve kulağımı kapıma dayadım. Tüm sesleri dinledim, Cato'nun gittiğine dair bir işaret bekledim. Otuz dakika sonra aşağı indiğini ve adamlarından biriyle birkaç kelime konuştuğunu duydum. Sonra da gitti.

Giovanni'nin çoktan kahvaltı hazırladığını biliyordum, bu yüzden çok geç kalmadığımı umdum. Çoktan dükkana gitmiş olabilir.

Parmak uçlarımda mutfağa girdim ve onu lavabonun başında durmuş, o sabah Cato'ya kahvaltı hazırlamak için kullandığı tüm tabak ve çanakları yıkarken gördüm. Elimden geldiğince dikkatli bir şekilde fayansın üzerinde sessizce ilerledim ve kapının yanında asılı duran tüm araba anahtarlarını aldım. Sonra garaja girdim ve saklanmış beş araba gördüm.

Dördü süslü arabalardı, Bugattiler ve Ferrariler. Biri Volkswagen'di.

Bu Giovanni'ye ait olmalı.

Düğmeye bastım ve bagajı açtım. Sonra kapıyı kırdım ve garaja geri dönmeden önce anahtarları astım. Bagaj ardına kadar açıktı, ben de uzandım ve derin bir nefes aldım. Bagajı kapattığımda, Giovanni açana kadar orada sıkışıp kalacaktım. Eğer o sabah markete gitmezse, birkaç gün orada kalabilirdim. Neyse ki yanımda birkaç su şişesi vardı. Sinirlerimi çelikleştirdim ve bagajı kapattım.

Landon'a mesaj attım. *Yarın bebek için alışverişe gidiyoruz. Bizimle gelmek ister misin?*

Sonra bekledim.

BİR SAAT SONRA Giovanni motoru çalıştırdı ve garajdan çıktı.

Bu gerçekten oluyordu.

Artık geri dönüş yoktu. Fikrimi değiştiremezdim çünkü niyetimin ne olduğu belliydi. Giovanni Cato'ya beni bagajında bulduğunu söyleyecekti ve bu davranışımı haklı çıkaracak hiçbir mazeret gösteremezdim.

Bu planın işe yaramasını umuyordum ama bir yanımda yaramamasını umuyordu. Cato'dan ayrılmak düşündüğümde daha zordu.

Ona elimden gelen en iyi şekilde, odasına gidip tutkulu bir gece geçirerek veda ettim. Yavaş, yumuşak ve çok iyiydi. Başka birine geçmeden önce ona son bir kez daha değer vermek istedim ama bu ayrılma isteğimi azalttı. Kararlılığımı yok etti ve beni güçsüzleştirdi.

Onu özleyeceğimi biliyordum.

Bebek ve benim için doğru olan buydu ama de o adamı derinden özleyecektim. Bir parçam, benim gibi bir oğlum olmasını umuyordu.

tıpkı ona benziyordu, böylece her gün yüzüne bakıp Cato'yu görebiliyordum. Cato'yla birlikte olduktan sonra asla bu kadar tutkulu hissettiğim bir erkek bulamayacağımı biliyordum. Belki bir gün aşık olacaktım ama Cato her zaman merak ettiğim adam olacaktı.

Mağazaya kadar sarsıntılı bir yolculuk oldu ve Giovanni'nin dikkatini çekmek için hareket etmemeye çalıştım. Otuz dakika sonra araba yavaşladı ve park etti. Motor kapatıldı ve sonra her şey hareketsiz kaldı.

Landon'a mesaj atmak istedim ama telefonum dinlendiği için atamadım.

Beklemeye devam etmek zorundaydım.

Otuz dakika sonra ayak seslerinin bagaja yaklaştığını duydum. Bir düğmeye basıldığında bir bip sesi duyuldu ve ardından bagaj açıldı. Giovanni beni hemen fark etmedi çünkü arabayı boşaltmaya başlamak için arabaya geri dönmüştü.

O tekrar kapatmadan önce olabildiğince hızlı bir şekilde bagajdan dışarı atladım.

"Siena-"

"Bunu kolay yoldan ya da zor yoldan yapabiliriz. Sana zarar vermek istemiyorum, bu yüzden arka koltuğa uzanmanı ve bileklerine ip bağlamama izin vermeni istiyorum."

Sersemlemiş bir halde, gözlerinin önündeki gerçekliğe inanamıyormuş gibi bana baktı. "Gidiyor musunuz Bay Marino?"

Başımı salladım. "Yapmak zorundayım. O beş kişiyi yolun ortasında öldürdü. Bunu bana da yapmasını istemiyorum. O yüzden... arka koltuğa geç." Cebimden ipi çıkardım ve işbirliği yapacağımı umdum.

Başını sallamadan önce sessizce iç çekti. "Sanırım bu şekilde daha kolay oluyor. Güvende olmanı istesem bile Bay Marino'ya olanları anlatmak zorunda hissediyorum. En azından bu şekilde

ve aynı zamanda koşmanızı sağlar." El arabasındaki kutuları aldı ve bagaja yükledi.

"Beni vazgeçirmeye mısınız?" şaşkınlıkla sordum.

"Hayır. İnsanlar hayatta kalmak ve çocuklarını korumak için olağanüstü şeyler yaparlar. Sen de tam olarak bunu yapıyorsun ve seni suçlayamam." Bagajı kapattıktan sonra bana zayıf bir gülümseme verdi. "Bay Marino'nun tehlikeli olduğunu biliyorum. Kalbimde, onun sana zarar vermeyeceğini biliyorum. Ama kalbim daha önce de yanılmıştı..." Arabayı geri alma alanına itti ve arka koltuğa oturdu.

Yanına gittim ve ipi bileklerine bağladım.

"Ama sizi uyarmalıyım, Bay Marino'nun hayal edebileceğinizden çok daha fazla gücü var. O sizi bulmadan önce çok uzun süre  zg r kalacağınızı sanmıyorum. Ve da... o kadar affedici olmayabilir. Bunu bir ihanet olarak görecektir."

Başımı salladım. "Denemek zorundayım, Giovanni."

"O zaman sana iyi şanslar." Bana gülümsedi. "Umarım her şey yolunda gider."

"Her şey için teşekkürler. Orada yaşamakla ilgili en sevdiğim şey sendin."

Her zamanki gibi yanakları kızardı. "Ve sen benimdin."

Elleri bağlıydı ama yine de ona sarıldım. "Seni  zleyeceğim." Onu yanağından öptüm ve fazla duygusallaşmadan anahtarları yanına bırakıp arabadan  ıktım. Landon'ı aramaya başladığım anda onu buldum.

Siyah cipinin dışında duruyordu, tamamen giyinmişti.

geçtim ve sarılmak için göğsüne doğru ilerledim. "Bu işin kolay kısmıydı. şimdi zor kısmı geliyor."

Cato

BATES VE BEN BİR GRUP YATIRIMCI İLE UZUN BİR TOPLANTI YAPTIK.

bankamıza para aktardılar. Servetlerini kendi hükümetlerinden sakladılar ve biz de bu parayı çeşitli hisse senetlerine yatırdık. Kârı ikiye böldük. Onlar görünmez paradan vergisiz para kazandılar. Biz de hiçbir şey yapmadan para kazandık.

Ama para hakkında konuşmak sonsuza kadar sürecek gibiydi.

Siena'nın sözleri aklımdan çıkmıyordu. Çok başarılı bir adamdım ama bunu gösterecek pek bir şeyim yoktu. Sadece birkaç arkadaşım vardı ama onlar da içmeye gittiğim adamlardı. Gerçek hiçbir şey yoktu. Bates benim kardeşimdi ama onu arkadaşım olarak görmezdim. Diğer insanlarla ilişki kurmak yerine, paramı daha da yukarıya yığdım. Artık bu bana tekrarlayıcı ve sıkıcı geliyordu. Uzun zamandır böyle hissediyordum ve boşluğun etkisi hiç geçmiyordu.

Siena benim hakkımda
haklıydı. Hiçbir şeyim
yoktu.

Cebimdeki telefonum çaldı ve ekrana baktığımda güvenlik görevlilerimden birinin aradığını gördüm. Bana her zaman güncel bilgiler verirlerdi,

Ben de görmezden geldim. Dikkatimi, daha fazla meslektaşını bu harekete katılmaya davet etmekten rahatsız olan Bay Howard'a çevirdim.

Telefonum tekrar çaldı. Diğer hattaki aynı kişiydi, ben de açtım. "Affedersiniz, buna bakmam gerekiyor." Bay Howard'ın sözünü kestim ve telefonu kulağıma dayadım. "Ne oldu? Şu anda bir toplantının ortasındayım."

"Özür dilerim, efendim."

"Özür dileme. Beni rahatsız ettiğin için özür dile. Bu kadar önemli olan ne?" "Giovanni, efendim. Saatler önce ayrıldı ve geri dönmedi."

Sandalyeden kalktım ve kendimi konferans salonundan dışarı attım. Bates bana sinirli bir bakış attı ama toplantıya bensiz devam etti.

Kapı kapandığı anda telefona bağırdım. "Bunu söylemek için mi böldün beni? Birkaç saat önce gittiğini mi? Benimle dalga mı geçiyorsun? Adamın bir hayatı var. Belki de biriyle düzüşüyordur."

Muhtemelen altına yapmak istemesine rağmen sesini sabit tuttu. "Onu defalarca aramayı denedik. Cevap vermiyor."

"Birini becerirken telefona cevap vermeme eğilimindesin. Beni bir daha bu saçmalıkla rahatsız etme." Telefonu kapattım ve konferans odasına geri döndüm.

SONRA, uyuşukluk nihayet sona erdi.

Hepimiz el sıkıştık ve takım elbiseliler ofisten ayrıldı.

Bates hemen viskisini çıkardı. "Tanrım, çok sıkıcıydı. En azından bize bir ton para kazandıracak."

"Sanki yeterince paramız yokmuş gibi."

"Çok para diye bir şey yoktur." İki bardak doldurdu ve birini bana uzattı.

"Ama yeterli diye bir şey vardır. Yeterince var, Bates. Bu noktada gerçekten önemli değil." Uzun bir yudum aldıktan sonra pencereden dışarı baktım. Hava erken kararıyordu, ben de gün batımının başlamasını izledim.

Bates oturdu ve bana deliymişim gibi baktı. "Senin derdin ne? Ne kadar şanslı olduğumuz hakkında bir fikrin var mı?"

"Hayır, şanslı değiliz," dedim soğuk bir sesle. "Kıçımızı çalıştık. Bir daha asla şanslı deme."

"Ne demek istediğimi anlıyorsunuz. Her şeyimiz var. Mutlu olmalısın."

Birkaç örnek dışında hayatım boyunca hiç mutlu olmamıştım. Daha dün gece Siena'yı daha önce hiç yapmadığım bir şekilde sıkıştırmıştım. Güzel ve yavaş olmasını istemişti ve normalde ona aşırı hükmedip istediğim gibi sertçe sikerdim. Ama bu sefer pes ettim... ve bu hoşuma gitti. Ondan önce o yatakta pek çok kadın yatmıştı ama sonrasını hayal bile edemiyordum. Onları beceriyor ve gerçekten istediğim tek kadını düşünüyordum... öldürdüğüm kadını. O hayatımdaki tek güneş ışığıydı, gerçek düşüncelerimi ve duygularımı açtığım tek kişiydi. Hayatta yaşadığım birkaç mutlu an hep onunla birlikte oldu.

"İstedikimiz her şeyi satın alabiliriz. İstedikimiz amı sikebiliriz. Rüneyi yaşıyoruz, dostum."

Parayı severdim. Benim için önemliydi. Ama Siena'nın hiçbir şeyi olmadan ne kadar mutlu olduğunu öğrendiğimde kendimi sorgulamaya başladım. Benim mutlu olmak için bir şeylere ihtiyacım vardı ama onun hiçbir şeye ihtiyacı yoktu. Bu benim hakkımda ne söylüyordu?

Bates beni izlemeye devam etti. "Bunun o kaltakla bir ilgisi var, değil mi?"

"Ona öyle deme."

Gözlerini devirdi. "Bunu evet olarak kabul ediyorum." "Ben de onunla tanışmadan önce böyle hissediyordum."

"Bu sadece bir rutin. Gececek."

Şimdiye kadar geçmediyse, bundan sonra da . Hayatımda bir şey eksikmiş gibi hissediyordum, farklı bir şey. Ne olduğunu anlayamıyordum.

"Az önce telefonda kim vardı?"

Bu soru beni daha önce yaptığım konuşmaya geri götürdü. "Güvenlik bana Giovanni'nin birkaç saattir kayıp olduğunu söyledi. Onu birkaç kez aramayı denemişler ama cevap vermemiş. Ama bütün o küçük köylere gidip ürün topluyor ve her zaman cevap alamıyor. Belki de öğle yemeği için biriyle buluşmaya karar vermiştir. Adam sürekli çalışıyor, o yüzden biraz kaytarmak isterse bu çok da önemli değil."

"Belki başına bir şey gelmiştir. Kolay bir hedef olabilir."

"Ne için?" İnanamayarak sordum. "Fidye için mi? Onun için tek kuruş bile ödemem, yani bu zaman kaybı olur. Kimse böyle bir numaraya kalkışacak kadar aptal değildir."

"Belki," dedi omuz silkerek. "Ama onun için gerçekten çok para ödeyeceğinizi biliyorum."

"Yapmazdım."

Gözlerini devirdi. "Evet, . Bu adam Siena gibi yemek yapabiliyor."

Düşmanca bakan gözlerim yüzünü yaktı.

"Üzgünüm, sadece bir karşılaştırmaya ihtiyacım vardı."

"Siena'yı içeren karşılaştırmalar kullanmayın."

"Her neyse." Ayaklarını masanın üzerine koydu ve bardağından içti.

Telefonum tekrar çaldı, güvenlik ekibim ekranda yanıp sönüyordu. "Onu buldunuz mu?" Giovanni'nin eve sağ salim gelmesini bekliyordum. Ayrıca bu adamın bir toplantı sırasında beni rahatsız ettiğı için istifasını vermesini de bekliyordum.

"Hayır, efendim. Hâlâ dönmedi. Birkaç saat geri gelmeyince endişelenmeye başladım. Ben de eve girip Siena'yı aradım... O da evde değildi. Evdeki her odayı, her dolabı ve her banyoyu kontrol ettik. Burada değil, efendim."

Telefonu kulağıma dayarken elim titredi. Kapı aralığında durup bana nasıl baktığını hatırladım. O bakışta tuhaf bir şey vardı, sanki bana veda ediyordu. Beni o kadar yavaş sikmişti ki, sanki son kez sikiyormuş gibiydi. "Yola çıkıyorum."

Evin içine **daldım** ve hemen yatak odasına yöneldim. Her şey olduğu gibi bırakılmıştı. Hiçbir kıyafetini ve ayakkabısını almamıştı. Makyaj malzemeleri saç ürünleriyle birlikte banyo tezgahının üzerindeydi.

Eksik olan tek şey sonogramın resmiydi. Komodininin üzerinde sakladığı resim.

Not yoktu. Hiçbir şey yoktu.

"Siena?" Gittiğini bildiğim halde ona seslendim. Yine de seslendim, yarı yarıya balkondan atlamasını ya da dolaptan çıkmasını bekliyordum. Giovanni onun kaçmasına asla yardım , bu yüzden ne olduğundan emin değildim.

Aşağıya indim.

"Onu bulamadınız mı?" Bates elleri cebinde sordu.

Ona kızgın bir bakış fırlattım. "Giovanni'yi bulalım. Cevaplar onda olacak."

Güvenliğimin başındaki kişi benimle konuşmadan önce kulaklığını dinledi. "Giovanni'yi bakkal dükkanında arabasının arka koltuğunda bulmuşlar. Bilekleri bağlıydı."

Siena'nın ona zarar vermeyeceğini biliyordum ama yine de sormak zorundaydım. "O iyi mi?"

"Tamamen iyi," diye rapor verdi. "Zarar görmemiş."

Rahat bir nefes aldım. Giovanni her gün evimdeydi, bana hizmet ediyor ve konağımı bir yuva haline getiriyordu. Ciddi sohbetlerimiz olmuyordu ama onu önemsiyordum ve bunu sadece mükemmel bir hizmetkâr olduğu için yapmıyordum.

"Siena'nın arabasının bagajına saklandığını söylüyor. Adam yiyecekleri arkaya koymak üzereyken Siena arabadan atlamış ve onu arka koltuğa oturmaya zorlamış."

Başımı salladım, bütün bunları onun planlamış olmasına öfkeliydim. Bir gece önce son kez olacağını düşünerek beni becermişti. Harekete geçmeden önce Floransa'ya gelmemi beklemiş, sekiz saatlik bir avantajın benden kaçmak için yeterli olacağını düşünmüştü.

Benden kaçmak için hiçbir şey yeterli olmayacaktı. Bates bana döndü, gözleri kocaman olmuştu.

Ne kadar sinirlenmiş olsam da, kesin olan bir şey vardı. Kesinlikle taşaklı biriydi. Giovanni'nin güvenlik incelemesi olmadan gelip giden tek kişi olduğunu anlayacak kadar zekiymiş. Ayrıca kendi arabası olan tek kişiydi. Garajımda pahalı olmayan tek araba onun boktan Volkswagen'iydi, bu yüzden hangisinin onun olduğunu anlamak kolaydı. Bebeğimizin fotoğrafı dışında her şeyi geride bırakarak bir gecede çekip gitti. "Başka bir şey var mı?"

"Giovanni, kızın kardeşiyle gittiğini söyledi. Onu siyah bir SUV'a bindirip uzaklaşmış."

Artık öğle yemeği için geldiğinde ne konuştuklarını biliyordum. Telefonunu dinlediğim için onunla telefonda konuşamıyordu. Öfkelenediğim kadar etkilendim de. Bütün bunları burnumun dibinde bir araya getirmişti.

Ve bana yine ihanet etti.

"Nereye gittiklerini ve ne yöne gittiklerini anlamak için genel alandaki kamera kayıtlarını inceleyen adamlarım var," dedi. "Bir ipucu bulduğumda size haber vereceğim."

"Zahmet etmeyin." Cebimden telefonumu çıkardım ve ekrandaki takip uygulamasını açtım. "Onu iki saniye içinde bulabilirim."

"Telefonunu mu takip ediyorsun?" Bates sordu.

"Hayır. O bunun için fazla zeki." Ekran açıldığında, Milano'nun yukarısındaki ana yolda küçük kırmızı noktayı gördüm. Fransa sınırına yeni varmışlardı. "Buraya geldiği ilk gecelerden birinde ayak bileğine bir izleme cihazı yerleştirdim. İçkisine hamilelik için güvenli bir sakinleştirici koydum ve uzun süre baygın kaldı. Hiç fark edilmedi."

Kardeşim başıyla onayladı. "Sanki o kaltak seni alt edebilirmiş gibi."

Küçük kırmızı noktanın uzaklaşmasını, yavaşça İtalya sınırına yaklaşmasını izledim. Muhtemelen amacına ulaştığını, Avrupa'da başka bir yerde yeniden başlayacağını düşünüyordu. Ya da belki daha da uzağa, Amerika'ya veya Kanada'ya taşınacaktı. Ama onu bulamayacağım hiçbir yere gidemeyeceğini çok az biliyordu.

Bates açgözlülikle ellerini birbirine sürttü. "Hadi onu avlayalım. Ya da sabaha kadar bekleyebiliriz. Bırakalım biraz daha güvende olduğunu düşünsün."

Uygulamayı kapatmadan önce bir süre daha kırmızı noktaya baktım. "Hayır."

"O zaman ne zaman harekete geçeceğiz?" Bates sordu.

Omuz silktim. "Benden uzaklaşmayı bu kadar çok istiyorsa, bırak uzaklaşsın. Bensiz hayatın nasıl olduğunu görsün." Yalnız olmanın, artık onu koruyacak birisinin olmamasının nasıl bir şey olduğunu görsün. Kardeşi vardı ama benim yanımda bir hiçti. Karnında büyüyen bir çocukla her gün daha da zorlaşacaktı. Buradaki lüks hayatını, hiçbir şeyin ona ya da bebeğimize zarar veremeyeceğini bilmeyi özleyecekti. Muhtemelen benden korktuğu için kaçtı ama bana ihtiyacı olduğunu da biliyordum. Beni özleyeceğini, oğlumuz içinde büyürken her gün beni düşüneceğini biliyordum. O zaman hata yapıp yapmadığını, seçtiği hayatın benim ona verebileceğimden gerçekten daha iyi olup olmadığını merak edecekti.

Bates yüzünde şaşkın bir ifadeyle durdu. "Onu cezalandırmayacak mısın? Çocuğunun peşinden gitmeyecek misin?"

"Bensiz yaşamak yeterince ceza. Çocuğa gelince, gözüm üzerinde olacak. Adamlarım onun iyiliğini gözetecek. Ama hayır, kararıyla yaşamasına izin vereceğim. Ve bunun için acı çekmesini izleyeceğim."

Siena

FRANSA'YA GEÇTİKTEN SONRA KIRSAL BÖLGELERE DOĞRU YOLA ÇIKTIK. BU Gece yarısıydı ve küçük Les Estables kasabasına girdikten sonra, kimsenin bizi bulamayacağı kadar uzak görünen bir köye ulaşana kadar ülkenin içlerine doğru ilerledik.

yayılmış evler vardı ve küçük köyde alışveriş için bir merkez, apartmanlar ve birkaç restoran vardı. Nice ve Fransız Nehri'nden uzakta olduğu için turistlerin uğrak yeri değildi. Yerlilerle doluydu ve neyse ki Fransızcam oldukça iyiydi.

Saat üçüydü, yani Cato gittiğimi biliyordu. Saatler önce biliyordu.

Yatak odama girip gittiğimi fark ettiğinde vereceği tepkiyi hayal etmekten nefret ediyordum. Sonogram dışında hiçbir şey almamıştım. Doğmamış çocuğumuzun bir resmini bile almasına izin vermedim.

Oldukça soğuktu.

Suçluluk duygusu midemde ağır bir yük oluşturuyordu, kararımdan dolayı değil ama onu incitmiş olmalıydım.

Muhtemelen ihanete uğramış hissetmiştir.

Muhtemelen onun hakkında gerçekten ne hissettiğimi, ona karşı hislerimin gerçekten samimi olup olmadığını sorguladı.

Tabii ki .

Ama bana vermedi, başka ne seçeneğim vardı ki?

Sırf kaçmak için ıssız bir yere kaçmak zorunda kaldım.

"Burası yerleşmek için iyi bir yer."

"İtalya'ya çok yakın."

"Sizi gerçekten takip etmek istiyorsa, muhtemelen İrlanda, Amerika veya Kanada'ya bakacaktır. Fransa'nın ortası aklına gelecek en son yerdir. Bazen en iyisi arka bahçede saklanmaktır - herkesin bakacağı son yer."

Gerçekten uzak bir yerdirdi. Burada cep telefonu bile çekmiyor gibiydi. Keşke önce evimi satsaydım da elime biraz para geçseydi. Adıma kayıtlı hiçbir şeyim yoktu. Neyse ki Landon'ın bizi uzun süre idare edebilecek nakdi vardı. Daha büyük bir şehirde sanatla ilgili bir iş bulmam ama şu an için bu çok tehlikeliydi. Cato muhtemelen Avrupa'daki tüm sanat galerilerini kontrol ederdi.

Landon arabayı yolun kenarına, ana cadde üzerindeki küçük bir hanın önüne çekti. "Burada uyuyalım ve sabah kalacak bir yer bulalım derim."

"Sence burada nakit kabul ederler

mi?" "Bence tercih edeceklerdir."

Ertesi sabah uyandığımızda ev aramaya çıktık. Çevrede birkaç küçük ev vardı, bazıları şehre yürüyerek gidebileceğimiz kadar yakındı. Sadece bir arabamız olduğu için bu idealdi. Bölgede okul yoktu, dolayısıyla bebek okula başladığında başka bir yere taşınmamız gerekecekti.

Ama bu uzun yıllar sonraydı.

Landon ve ben ikimizin de hoşuna giden küçük bir yer bulduk. İki yatak odası olan iki katlı bir evdi. Küçük bir mutfağı, bir garajı ve sadece bir arabanın sığabileceğı bir garajı vardı. Ucuz bir yerdi ve Landon dikkat çekmemesi için yetersiz bir şey almamız konusunda ısrar etti. Nakit olarak satın aldı ve sonra anahtarları aldık.

Bu artık gerçekten benim hayatımdı.

Kardeşimle birlikte küçük bir evde yaşayacaktık. Bebek doğduğunda daha da küçük olacaktı.

Landon birkaç saat uzaklıktaki bir mağazadan mobilya satın aldı ve tüm eşyalarımızı içeri sokmak için bir nakliye kamyonu ile yeniden döndü. Birkaç hafta boyunca her şeyi sipariş ettikten sonra sonunda ihtiyacımız olan her şeye sahip olduk. Küçük ev bir yuvaya dönüştü ve bir yemek masamız, bir buzdolabımız, bir bulaşık makinemiz, bir mikrodalga fırınımız ve yatak odaları için mobilyalarımız oldu. Sahip olmadığımız tek şey çamaşır makinesi ve kurutma makinesiydi.

Evde bunun için gerekli bağlantılar yoktu.

Artık birkaç hafta geçmişti ve hamileliğimin ilerleyen dönemlerindeydim.

Ve göstermeye başlamıştım. Karnım, önden aşağıya doğru belirgin bir kıvrım oluşturan kadar şişmişti. Herhangi bir tekme hissetmiyordum ama nasıl olduysa içimde yaşamın nabzının attığını biliyordum. Bazen Cato'dan elini karnıma bastırmasını istemek geliyordu içimden ama sonra orada olmadığını fark ediyordum.

Onca haftadır konuşmamıştık.

Görünüşe göre Landon'ın planı işe yaramıştı, Cato beni bulamamıştı. Bu beni rahatlatmıştı ama aynı zamanda acı da verdi.

Çünkü onu özledim.

Gecenin bir yarısı kabus görerek uyandığım zamanlar oldu ama Cato beni rahatlatmak için yanımda değildi. Onunla hamilelik hakkında konuşmak istediğim zamanlar oldu, ama o yanımda değildi.

bir telefon uzaklığında. O artık yanımda olmayana kadar ona ne kadar ihtiyacım olduğunu fark etmemiştim.

Bu küçük kasabada kendimi güvende hissediyordum ama onun malikanesinde yaşadığım gibi değil. Ön kapının hemen dışında infazlar gerçekleştiğinde bile, korkunç bir şeyin gerçekten mülkü ihlal etmesinden asla korkmadım. Kendimi dokunulmaz hissediyordum, sanki Cato'nun kendisi dışında kimse bana zarar veremezdi. Lüks şeyler umurumda değildi ama artık Giovan- ni'nin yemekleri ya da yatağımdaki o ekstra yumuşak çarşafklar olmadığına göre, hayattaki güzel şeylerin aslında değerli olduğunu fark ettim.

Birkaç hafta sonra kendimi gerçekten yalnız hissetmeye başladım.

Landon hep oradaydı. Birlikte televizyon izledik, oyunlar oynadık ve bir kez bile yaşam tarzındaki ani değişiklikten şikayet etmedi. Kendine zaman ayırmak istediğinde hafta sonu için Nice'e gider ve barlarda eğlenirdi.

Cato'yu en çok özlediğim gecelerdi.

Dışarı çıkıp bir sevgili bulabilirdim. Hamileydim ama tek gecelik bir ilişki için bir erkeğin umurunda olmayabilirdi. Ama kendimi koymak ve başka biriyle birlikte olmak istemiyordum. Hayallerimde sadece bir adam vardı, beni öldürmeye yemin etmiş olan adam.

Yatağıma uzandım ve başucumdaki sonograma, Cato'yla ilk kez doktora gittiğimizde çekilen fotoğrafa baktım. O kalp atışını duyduğum andan itibaren çocuğumu sevdiğimi biliyordum. Cato'nun da onları sevdiğini biliyordum.

Cato'dan ayrılalı beş hafta olmuştu ve şimdi beni hiç arayıp aramadığını merak ediyordum. Belki de ihanet çok acı vericiydi ve bulunmak istemeyen bir kadının peşine düşmek istemedi. Belki de babalık sorumluluğunun elinden alınmış olması onu rahatlatmıştı ve bu onun seçimi değildi.

Belki de şimdiye kadar başka biriyle yatmıştır.

Beş hafta olmuştu... Tabii ki başka biriyle yatıyordu.

Bir sürü kadınla yatıyordu.

Bu düşünce beni o kadar üzdü ki gözlerim yaşardı. İlişkımız hiçbir zaman aşka dayalı olmamıştı, ama zaman orada başka bir şey olduğunu, yüzeyin altında anlamlı bir şey olduğunu düşünmüştüm. Kalbim başka hiç kimse için atmadığı kadar onun için atıyordu. Daha önce hiç aşık olmamıştım ama bazen hissettiklerimin bu duyguya yakın olup olmadığını merak ederdim.

Ama beni öldürmekle tehdit eden birini nasıl sevebilirim ki? Bu beni deli yapar.

Belki de beni öldürmek zorunda kalmamak için gitmeme izin verdi. Eğer onun çatısı altında olmasaydım, kimse ondan bir şey yapmasını beklemezdi. Yükümlülüklerinden kurtulmuştu. Belki de beni kurtarmak için aramadı.

Eğer durum böyleyse, yine de üzgündüm.

İstedigimi elde ettim ama acaba gerçekten istediğim şey bu muydu?

Ertesi sabah giysilerimizi elimde yıkadım ve asmak için dışarı çıkardım. İki direk arasında uzanan bir ipimiz vardı ve kıyafetlerimizi kurutmak için oraya astım. Eski moda bir yöntemdi ve sonsuza kadar sürüyordu ama aynı zamanda huzur vericiydi.

İpten sarkan giysiler rüzgârda uçuşuyordu. Kenara çekildim ve kısa bir mesafe ötedeki ana caddeye bakarken ipe bir havlu tutturdum. İnsanlar kaldırımında bir aşağı bir yukarı yürüyordu ve arabasına yaslanmış sabah gazetesi okuyan bir adam vardı. Zaman zaman bana bakıyordu.

Az önce havlunun diğer tarafında bir gölgenin belirmediğini görene kadar kıyafetlerimi iğnelemeye devam ettim. Bir adam silueti

Geniş omuzlar, uzun bacaklar ve etkileyici bir boy.

Aklıma hemen Cato geldi.

Benim için mi gelmişti?

Eğer , neden bu heyecan sarsıntısını hissettim? Korkmam gerekmez miydi?

Havluyu geri çektim ve kardeşimle yüz yüze geldim. Göğsümdeki kederli duyguyla, düşünmekten vazgeçmediğim adam olmadığı için yaşadığım hayal kırıklığıyla savaşamadım.

"Her şey yolunda mı?" Yüzünde yorgun bir ifade vardı, sanki hafta sonu boyunca takılmaktan uyumaya vakit bulamamış gibiydi.

"Evet... beni korkuttun."

"Onun için endişelenmene gerek yok. Beş hafta oldu. Şimdiye kadar bizi bulamadıysa, muhtemelen nereye bakacağını bilmiyordur."

"Tabii en başta bizi hiç aramadıysa..." Cato'nun gerçekten isterse beni bulacağı, benim hayal bile edemeyeceğim kaynaklara sahip olduğu söylendi. Ama öyle olsaydı bu kadar uzun sürmezdi.

"Ne demek istiyorsun?" Bazadan bir parça çamaşır aldı ve ipin üzerine astı.

"Belki de zahmet etmedi. Belki de bunun beni öldürmemek için mükemmel bir bahane olduğunu düşündü..."

"Çünkü sen etrafta olmazsan, sözünü tutmak zorunda kalmaz."

"Evet..." Bir parça çamaşır daha aldım ve .

"Bundan şüpheliyim. Muhtemelen gittiğin için kızgındı. Muhtemelen intikam almak istedi. Sadece seni bulamadı."

"Belki..."

Landon gözlerini benden ayırmadan bir havlu daha astı. "Onu özledin mi yoksa?"

"Evet dersem beni yargılar mısın?"

"Kesinlikle. İstedğin buydu Siena. Seni kalman için ikna etmeye çalıştım ama sen gitmek istedin. Tam olarak istediğin şeyi elde ettin ve bir mucize eseri bundan kurtulduk. Üzülmen için bir neden yok."

"Bunu açıklayamam..."

"Peki, dene," diye tersledi.

İlişkimizi düşündüğümde, o yakınlığı özlüyordum. Gözlerimin içine bakıp beni eritebilen bir erkekle daha önce hiç bu kadar tutkulu bir ilişki yaşamamıştım. Özlediğim sadece fiziksel yakınlık değildi. Duygusal yakınlığımızı, yaptığımız sohbetleri de özlemiştim. "Yakındık. Sadece birlikte yatan iki insan değildik. Bundan fazlası da değildik ama birlikteydik. Kocaman bir kalbi ve güzel bir ruhu var, benden başka kimseye göstermediği bir şey. İsterse iyi bir adam olabileceğini biliyorum. O adamı özlüyorum. Ve ona karşı her zaman bir şeyler hissedeceğim çünkü o benim çocuğumun babası."

"Ama seni defalarca öldürmekle tehdit etti."

"Öldüreceğini sanmıyorum."

"Yine de gittin."

"Çünkü çocuğuma daha iyi bir hayat vermek istiyordum. Ama şimdi, o kadar emin değilim..."

Sepetten son havluyu aldı ve astı. "Artık bir önemi yok. Geri dönemezsin. Yeniden ne yapacağı hakkında hiçbir fikrin yok. Seni görür görmez kafandan vurabilir."

Kardeşim haklıydı. Muhtemelen Cato'nun öfkesiyle karşılaşacaktım. "Bu yüzden onu unutmalısın. Bu artık senin hayatın.

hayat."

Cato

ALTI HAFTA GELDI VE GEÇTİ.

Üst kattaki ofisimde oturdum ve adamımın benim için çektiği fotoğraflara baktım. Elbiselerini kurutmak için çamaşır ipine asarken, ana caddedeki dükkânlara girerken çekilmiş resimlerdi bunlar. Her resimde kameraya bakmıyordu, her hareketini izleyen beş adamdan tamamen habersizdi.

Landon bile fark etmedi.

Bu endişe vericiydi. Burası küçük bir kasabaydı. O beş adamın oraya ait olmadığı açık olmalıydı.

Fotoğrafına bakarken kendimi puromu tüttürürken buldum, karnındaki belirgin şişliği görüyordum. Bel hizasını aşıyor ve gömleklerinin vücudunu sıkıca sarmasına neden oluyordu. Zaten kıvrımlı olan vücuduna yeni bir kıvrım daha ekliyordu.

Daha önce hiç bu kadar güzel görünmediğini düşünmüştüm. Hamilelik ona yakışıyordu.

Onun hakkında ne yapacağıma karar verememiştim. Uzaktan izlemiştim ama mutluluğunu fark edememiştim. Gittiğine sevinmiş miydi? Yoksa benimle yaşadığı hayatın mükemmel olduğunu fark etmiş ve bunu hafife mi almıştı? Kurutma makinesi bile olmadığı için kıyafetlerini asarak kurutuyordu. Küçük bir evde yaşıyordu.

kardeşiyle paylaşıyordu. O evde yalnız kalırken, kardeşi her hafta sonu Nice'de kadınları tavlarken görölüyordu.

Başka bir erkekle hiç görölmemişti.

Kimseyle yatmadığı sürece, ben de yatmazdım.

Altı hafta seks yapmadıktan sonra sürekli kızgın hissetmeye başladım. Sürekli mastürbasyon yapıyordum ama bu gerçekte aynı şey değildi. Ama Siena'dan başka bir kadınla yatma fikri yanlış geliyordu.

Ona hiçbir şey borçlu değildim, özellikle de bana ihanet ettikten sonra, ama yine de yanlış hissediyordum.

Çünkü her an oraya gidip onu biliyordum.

Çatlamam an meselesiydi.

Beni özleyip özlemediğini merak ettim. Kapısına gelsem tepkisinin ne olacağını merak ettim. Korku içinde çığlık atar mıydı? Yoksa kollarıma atılıp beni öper miydi? Ağlar ve beni özlediğini söyler miydi?

Yoksa masanın üzerinde bir silah vardı da onu alıp beni mi vuracaktı?

Tıpkı ona yapmakla tehdit ettiğim gibi. Gerçekten hiçbir fikrim yoktu.

Ancak bu fotoğraflara bakılırsa sıkıcı bir hayat yaşıyordu. Bir işi yoktu ve yaptığı tek şey pazara gidip kendisi ve kardeşi için yemek pişirmek üzere yiyecek toplamaktı. Ev ve çamaşır işleriyle kendisi ilgileniyordu. 1800'lerde temel olarak bir ev kadınıydı.

Mutlu olmasına imkan yok.

En azından benimle yaşarken... bana sahipti. Her gece onun yanımdaydım ve çocuğunun babasıydım. İhtiyacı olabilecek her şeyi sağladım. Zaman zaman kapı eşiğinde insanları katledebilirdim.

ama bu her gün olan bir Şey değildi. Hayal ettiği hayat bu değildi, ama yine de elde ettiği hayat buydu.

Bir insanın isteyebileceği her Şeye sahiptim ama Şimdi hiçbir Şeye sahip değilmişim gibi .

Benim için önemli olan tek Şey gitmişti.

Mutlu değildim. Aslında, hiç bu kadar mutsuz olmamıştım.

Dünyadaki tüm paraya sahiptim ama sefil bir haldeydim.

İronik.

Siena

ARTIK ILK ÜÇ AYLIK DÖNEMİMİ GERİDE BIRAKMIŞTIM VE BİR KONTROLE İHTİYACIM VARDI. Doktorda.

Kardeşimin telefonunu kullanarak Nice'i birkaç kez aradım ve böylece muayene olabildim. Bir kadın doğum uzmanına görünebilmem için iki hafta daha geçmesi gerekecekti. O zamana daha çok vardı ama yine de randevuyu aldım. Hamileliğimde anormal bir şey olmamıştı ama her şeyin yolunda olduğundan emin olmanın akıllıca olacağını düşündüm.

"Landon?" Öğle yemeğini hazırlamayı bitirmiştım, bu yüzden küçük masaya birlikte oturduk.

"Evet?" Yemek yerken telefonunda geziniyor, yakın zamanda tanıştığı kadınlardan biriyle mesajlaşıyordu.

"Bebek doğduğunda ne yapacağız?" "Senin odanda uyuyacaklarını sanıyordum?"

"Hayır. Doğumu kastetmiştim. Bir hastaneye giriş adımı vermem gerekecek. Cato bebeği almak isterse, her yerde bunu kontrol edecektir."

"Bunu hiç düşünmemiştim..."

Artık onu özlediğim için bebeği görmek isteyip istememesi umurumda değildi. Ama bebeği benden alıp beni geride bırakmasından korkuyordum. Bu ölümden daha kötü bir kader olurdu.

"Sanırım burada doğum yapabilirsin. Kadınlar bunu her zaman yapardı."

"Ve çoğu kadın doğum sırasında ölüyor," diye karşı çıktım. "Bu çok riskli."

"O zaman cevabın ne olduğunu bilmiyorum. Sizin için sahte belgeler hazırlaması için bir adam çağırabilirim. Bunun tek yolu bu olabilir." "Evet..." Bebeğe ne isim vereceğimi bilmiyordum. Ama benim soyadımı taşımasını istiyordum. Başka bir isimle kayıt yaptırsam bile Cato doğum kayıtlarını tarayabilirdi. Ayrıca Cato'nun soyadını almaları gerekirken bebeğe benim soyadımı verdiğim için kendimi kötü hissettim. Sanki ben bebeğimi doğuştan gelen haklarından mahrum ediyordu.

"Bu konuda endişelenmemize gerek kalmadan önce birkaç ayımız var." Yemeğini bitirdi ve bulaşıkları lavaboya bıraktı. "Ben biraz kestireceğim. Başım ağrıyor."

"Pekâlâ." Yemeğimi bitirdikten sonra lavaboda bulaşıkları yıkadım. Sonra da çamaşırları dışarı taşımadan önce yıkadım. Önümüzdeki birkaç gün içinde yağmur yağması bekleniyordu, bu yüzden tüm çamaşırları şimdi yıkamam gerektiğini biliyordum - eğer giysilerimizin yağmur suyu gibi kokmasını istemiyorsak.

Landon'ın gömleklerini ve kot pantolonlarını astıktan sonra kendi giysilerime geçtim. Ayrıca havlularımızı da asmam gerekiyordu. Onları teker teker astım, güneş ışığı ve esintinin kurutabilmesi için yerlerine tutturdum.

Tam son havludan geri adım atacakken, içinden iri bir adamın silüetini gördüm. Kaslı omuzları, benimkinden bir karış fazla boyu ve uzun bacaklarıyla ana hatları bana Cato'nunkini hatırlattı. Landon'ı gördüğümde de aynı şeyi düşünmüştüm ama sonra kardeşimin evin içinde olduğunu hatırladım.

Havluya bakarken hareketsiz durdum, adamın ne kadar hareketsiz olduğuna baktım. Ne bir hareket ne de bir ses çıkardı.

Kalbim hem korku hem de acı dolu bir rahatlamayla çarpmaya başladı. Eğer Cato diğer tarafta olsaydı, muhtemelen benim için kötü bir haber olurdu. Ama onun kollarına atılmak ve kendimi yeniden evimde hissetmek üzere olduğum için heyecanlanmadan da edemiyordum. Gözlerim hafifçe sulandı ama yaş dökülmesine izin vermedim. Sonra bebek ilk kez tekmelemeye başladı.

Elim karnımın üzerinde gezindi ve bebeğimin güçlü tekmelerini hissettim. Karnımda ilk kez bu kadar çok hayat hissediyordum, içimde büyüyen küçük çocuktan bu kadar çok heyecan duyuyordum. Belki de kalp atışlarımın hızlanması onları heyecanlandırmıştı. Ya da belki babalarının benden birkaç santim uzakta olduğunu biliyorlardı.

Havluyu geri çekti ve bir adım öne çıktı. Bu oydu.

Koyu renk kot pantolonu, botları ve uzun kollu gömleğiyle hatırladığım güçlü adamdı. Kaslı, güçlü ve vahşi, gözlerindeki yumuşaklık dışında her yönden tehditkârdı.

Eskiden her gün gördüğüm yumuşaklığı.

Bana bakarken gözleri hafifçe ileri geri kayıyordu, sanki nasıl görüldüğümü ezberliyordu. Bakışları yavaşça karnıma ve elimin durduğu yere kaydı, karnımın ne kadar büyüdüğüne baktı. Bakışlarını tekrar kaldırmadan önce uzun bir süre öylece baktı.

Bakışıyla sustu, konuşmadım. Bunca zaman ayrı kaldıktan sonra ne diyeceğimi bilemiyordum. Varlığı düşmanca görünmüyordu, ama bir tanışma olmadan gerçekten bilmiyordum. "Bebeğin tekmelediğini ilk kez hissediyorum." Omurgamdaki sıcak heyecanı hissederek elini tuttum ve karnımın üzerine koydum.

Gözleri karnıma odaklandı ve dudaklarına yumuşak bir gülümseme yayıldığında bunu hissedebildiğini anladım. Harekete daha da için gözlerini kapattı. Sonra diğer elini karnıma koydu ve keyfini çıkardı. "Çok güzel." Gözlerini benimkilere kaldırdı ve

sessizce içini çekti. Gözlerimdeki ince nem fark etmiş olmalı ki ifadesi daha da yumuşadı. "Bebeğim, eve gel." Bana yaklaşıırken elleri karnımın üzerinden belime doğru ilerledi. "Burası ikinizin ait olduğu yer değil."

Hiç mücadele etmek istemedim. Haklarım için savaşmak ya da en başta neden ayrıldığımı açıklamak istemiyordum. Tek istediğim bu adamdı. Onu tekrar hissedene kadar ne kadar derinden özlediğimi anlamamıştım. "Bir şartım var."

Alnını benimkine bastırdı ve gözlerini kapattı. "Pekala."

"Her gece benimle uyumak zorundasın. Çünkü sensiz bir gece daha geçiremem." En özel arzularımı açığa vurarak kalbimi ezilmek üzere ortaya koydum. Bu adamı sadece fiziksel olarak istemiyordum, her şeyini istiyordum. Onu daha önce hiç sahip olmadığım bir şekilde istiyordum.

Burnunu benimkine sürttü. "Tamam."

Tartışmadan istediğimi aldığım da rahatlayarak gözlerimi kapattım. Belki de ondan canımı bağışlamasını istemeliydim, ama nazikliğine , muhtemelen artık beni ortadan kaldırmak istemiyordu. "Kardeşim içeride... Lütfen ona zarar verme."

"Yapmayacağım."

Kalbim yeniden yumuşadı, erimiş tereyağına dönüştü. "Beni bulman uzun zaman aldı."

Bakışlarını benimkilere kilitleyebilmek için geri çekildi. "Bebeğim, burada olduğunu biliyordum."

Ev Cato için çok küçüktü. Adamın boyu 1.80'in üzerindeydi ve kapı aralığından zorlukla sığıyordu. Eşiği geçti ve oturma odasını ve mutfağı inceledi.

tek bir odaya sıkıştırdı. Sahte bir uyum sağlamadı ama hakaret de etmedi.

"Landon kestiriyor."

"Taşra onu tembelleştirmiş."

Ona garip bir şekilde baktım, orada olduğuna inanamıyordum. "Sana içecek bir şey getireyim mi?"

"Bir bira iyi olur."

Buzdolabından bir şişe çıkardım ve odaya geri taşıdım. Cato tahta sandalyeye oturdu ama ağırlığı eski sandalyeye fazla gelebilirmiş gibi görünüyordu. Rahatladı ve bir yudum aldı.

Karşısına oturdum ve her zaman rüyalarımın odak noktası olan mavi gözlerine baktım. İster seks rüyaları olsun, isterse sadece konuştuğumuz rüyalar, onlar her zaman mevcuttu. Deniz gibi güzel olan bu gözler onun en muhteşem özelliği.

"Sen eşyalarını toplarken ben burada bekleyeceğim." "Şimdi mi gidiyoruz?" Şaşkınlıkla sordum. "Neden kalalım ki?"

"İlk olarak, Landon'a söylemeliyim. İkincisi de, halletmem gereken bir sürü iş var."

Cato kızgınlığını gizlemeye çalışıyordu ama pek de iyi bir iş çıkaramıyordu.

"Kardeşim burayı yaşayacak bir yerimiz olsun diye aldı. Öylece çekip gittiğim için kendimi suçlu hissediyorum."

" parasını ödeyeceğim."

"Kastettiğim değildi... Eminim satabilir." "Süreci hızlandırmak için ben de alıcı olabilirim."

"Buna gerek kalmayacak." Onun parasını hiç istememiştim. O zaman da istememiştim, şimdi de istemiyorum.

Birasını masaya koydu ve gözleri benimkilere yapışmış bir şekilde beni izledi. Gömleği, yontulmuş omuzlarına güzelce oturuyordu.

kolları ve güçlü göğsü vardı. Ben gittiğimden beri onun emri altında olan tüm kadınları düşünmekten nefret ediyordum. Cevabı duyamayacağım için sormayı reddettim. "?"

Ona samimi bir cevap yerine genel bir cevap verebilirdim. Ama ben ikincisini seçtim. "Yalnız. Boş. Soğuk." Bakışlarımı indirdim ve masaya baktım. "Bunun ikimiz için de en iyisi olduğunu düşünmüştüm ama hiç bu kadar mutsuz olmamıştım. Hayatım aynı ezik aktivitelerin tekrarından ibaret. Bu evdeki ısıtıcı eski evimden bile daha kötü. Landon hiç şikayet etmiyor ama onun da nefret ettiğini biliyorum. Buradan ayrılmanın çocuğuma daha iyi bir hayat sunmamı sağlayacağını düşünmüştüm... bizim çocuğumuza... ama burada onlar için hiçbir şey olmadığını fark ettim. Taşınısam bile yine yalnız kalacağız." Tepkisini görmek için bakışlarımı masadan kaldırdım.

Tamamen aynıydı. "Çocuğumuza iyi bir hayat sağlayamayacağımı düşündüğün için mi ayrıldın?" Ses tonunda bir gerginlik yoktu, sadece genel bir merak vardı. Parmaklarını şişesine doladı ama bir yudum almadı.

"Garaj yolunda beş kişiyi infaz ettiniz... Cevap çok açık."

"Bunu çocuğumuzun önünde yapmazdım Siena. Benimle dalga mı geçiyorsun?"

"Yatak odalarından silah seslerini duymaya devam edeceklerdi."

"Bana bundan daha fazla kredi vermelisiniz. Çocuk daha dünyaya gelmeden beni baba olma becerimle yargılıyorsunuz. Hiçbir ebeveyn bebek doğana kadar nasıl ebeveyn olunacağını bilemez. Ve o gün geldiğinde, her zaman seni değiştirir. Çocuğumuz doğduğunda hayatım nasıl değişecek bilmiyorum ama aynı olmayacağını biliyorum. Bu yüzden, hayır, insanları çocuğumuzun yakınında infaz etmem."

Omuzlarımdan bir yük kalktı. "İnsanlar her zaman onlara zarar vermeye çalışacak. Düşmanlarınızın bir numaralı hedefi onlar olacak."

"İşte bu yüzden onlara en büyük korumayı sağlayacağım. Ben aptal değilim Siena. Babası olduğum her çocuğa insanların ne yapmaya çalışacağını bilirim. Bu plandaki en korumacı ve paranoyak adam benim. Bu tür şeyleri sürekli düşünürüm."

Benimle bir kez daha konuşmuştu.

"Tüm bunları kaçmadan önce benimle konuşmalıydın."

"Bazen seninle konuşamıyormuşum gibi hissediyorum..."

Öne doğru eğildi. "Bebeğim, benimle her zaman konuşabilirsin."

"Kardeşim gelebilir mi diye sorduğumda beni kırbaçladığın gibi mi?"

Gözleri kısıldı. "Sonra ben evet dedim ve sen bana komplo mu kurdun? Cevabım hayır olarak kalmalıydı." Birasından bir yudum aldı. "Dersimi aldım."

"Ben sadece bebeğimiz için endişeleniyorum. Onları tanımıyorum ama şimdiden çok seviyorum. Sadece onlar için doğru olanı yapmak istiyorum. Onların da benim gibi aynı durumda büyümelerini istemiyorum. Açgözlülük ve yolsuzlukla yaralanmalarını istemiyorum. Tek istediğim basit bir hayattı. Senin bir bankacı ve suç lordu olman bu kategoriye uymuyor. Bu yaşam tarzına maruz kalmalarını istemiyorum. Ben sadece... onlar için daha iyisini istedim."

Cato buna alınmamış görünüyordu. Birayı kenara itti ve ellerini yüzeyin üzerinde birleştirdi. "Bu konuda yapabileceğim bir şey yok. Bu onların mirası ve biz de bunu onlardan saklayamayız. Yapabileceğimiz en iyi şey onlara akıllı, minnettar ve alçakgönüllü olmayı öğretmek. Ebeveynler bunun için vardır, değil mi?"

Benden sanki o hayat derslerini öğretmek için orada olacaktım gibi bahsetti ve bu en büyük rahatlamaydı. Belki de bu ayrı zaman Cato'nun aklını başına toplaması, tehditlerinin aşağılık ve haksız olduğunu anlaması için tam da ihtiyacı olan şeydi.

Gözleri boynumda ve yüzümün hatlarında geziniyordu, sanki ilk kez dış görünüşümü inceliyormuş gibiydi. "Çok güzel görünüyorsun. Her gün fotoğraflarını görüyorum ama senin hakkını vermiyorlar."

Dudaklarıma yayılan hafif gülümsemeye engel olamadım. Kalbime giren sıcaklığa da engel olamadım. "Sen de iyi görünüyorsun."

"Her zamankinden daha fazla çalışıyorum... yapacak başka bir şeyim olmadığı için."

"Belli oluyor." Ve daha kapsamlı bir gözlem yapmak için sabırsızlanıyordum.

Koridorun sonundaki merdivenlere baktı. "Lan- don'la her şeyi konuş. Yarın öğleden sonra seni almaya geleceğim. Hazır ol, çünkü sen olmasan bile ben seni yanımda götüreceğim." Sandalyeden kalktı.

Sadece birkaç adım olmasına rağmen onu ön kapıya kadar yürüttüm. "Pekâlâ."

Arkasını döndü ve kollarını iki yana açarak bana baktı.

Onun yüzüne baktığıma inanamıyordum ve bunun uzun zamandır özlediğim nazik tarafım olduğuna inanamıyordum. Beni cezalandıran zalim diktatör değildi. Beni kemeriyle kırbaçlayan zorba değildi. Hayran olduğum adamdı... düşünmeyi bırakmadığım adam. "Yarın görüşürüz."

Elleri belime gitti ve beni öpmeden önce göğsüne doğru çekti. Çok yumuşak. Çok nazik. Eli saçlarıma gitti ve beni güzelce öperken saç tellerimi sıktı. Birlikte geçirdiğimiz son gecedeki kucaklaşmamızın aynısıydı, sanki kaldığımız yerden devam ediyorduk.

Ellerim gömleğinin altına girdi ve karın kaslarındaki farkı hemen fark ettim. Eskisinden daha da serttiler,

Çelikten tepeler. Ağzının içine nefes aldım ve parmaklarımın titrediğini hissettim.

Öpüşmeyi istediğimden daha erken bitirdi ve döndü. "Yarın görüşürüz, bebeğim."

--Bunu yapmak istediğine emin misin?" Landon giysi kutusunu tezgâhın üzerine koyarken sordu.

"Evet." Cato'yla olan ilişkim pek mantıklı gelmiyordu. Belki de birlikte yaptığımız bebek yüzünden manyetik olarak ona çekiliyordum. Ya da belki bebeğimiz olsa da olmasa da böyle hissediyordum.

"Seçme şansın var mı ki?"

"Sanırım öyle. O pislik gibi görünmüyordu." "Onun bu yönüyle daha önce hiç karşılaşmamıştım."

"Bu var. Sadece...nadir."

Landon beni izlemeye devam etti, beni gözlemliyor ve yeşil gözleriyle yargılıyordu.

"Sana zarar vermeyeceğini söyledi. Onun için endişelenmene gerek yok."

"Düşündüm de. Aksi takdirde muhtemelen yataktan sürüklenerek çıkarılırdım."

"Tüm bunlar için üzgünüm. Ev, aldığınız her şey..." "Önemli bir şey değil Siena. Aile işinden gelen çok param var. Çeşitli yerlere sıkışmış durumda, bu yüzden bu ev beni çok fazla dışarıda bırakmadı. Sadece mütevazı bir şey istedim, böylece kimse

burada olduğumuzdan

şüphelenebilirdi." "Planınız geri tepti." "Bizi nasıl buldu?"

Omuz silktim. "Söylemedi. Ama başından beri burada olduğumu bildiğini söyledi."

"O zaman neden daha önce gelip seni almadı?" "Ona sorma fırsatım olmadı."

Kollarını göğsünde kavuşturdu ve bana yaklaştı. "Evi satıp Floransa'ya geri taşınacağım. Fransa bana göre değil. Buradaki kadınlar çok güzel ama çok konuşuyorlar."

"Bütün kadınlar konuşur." "Sen konuşmuyorsun."

"Bunu Cato'ya sorun," dedim gülerek.

"Peki, şimdi ne olacak? Onun yanına geri taşınacaksın ve sonra ne olacak? Her şey farklı mı olacak?"

"Sanırım öyle."

"Belki de önce ona sormalısın. Çünkü tüm bu mahkum meselesi biraz fazla."

"Ona bundan sonra onunla yatmak istediğimi söyledim ve o da evet dedi. Bu yüzden farklı olduğunu düşünüyorum."

"Bunu daha önce yapmıyor muydunuz?" diye sordu kuşkuyla. "Ayrı yatak odalarımız vardı."

Yavaşça başını salladı. "Yani şimdi sana gerçek bir taahhüt veriyor." "Ve bana çocuğumuzu nasıl yetiştirmeyi planladığını anlattı. Nasıl olmayacağını

sadece şiddet ve para olsun..." "Peki ya seni öldürmek?"

"Özellikle söylemedi ama gelecekte sanki onu görecektir kadar uzun yaşayacakmışım gibi bahsetti."

Uzun süre beni izledi, gözlerinde bir kardeş şefkati vardı. Beni koruyordu ama aynı zamanda kendi kararlarını verebilecek bir yetişkin olduğumun da farkındaydı. "Sadece sana doğru davranmasını istiyorum."

"Biliyorum."

"bana haber ver." "Haber veririm."

Ön kapı çalındı. Kapıyı açtığımda Cato ile yüz yüze geldim. Neredeyse inanamayacaktım. "Az önce kapıyı mı çaldın?"

O yakışıklı gülümseme dudaklarına yayıldı. "Landon da burada yaşıyor, yani durum farklı."

"Vay canına, buna alışabilirim."

Evin içine girdi ve kardeşime baktı. "Landon." Elini uzatmadı.

Kardeşim de öyle. "Cato. Beni öldürmediğin için teşekkürler."

Cato alaycı bir gülümseme verdi. "Sorun değil. Kız kardeşinle . Bunu sana karşı kullanamam."

"Güzel. Gözümü kırpmadan tekrar yaparım." Landon bana döndü. "Burada kalıp her şeyi bitirmem gerekiyor. Bir hafta kadar sonra Floransa'da görüşürüz."

"Kulağa hoş geliyor. Bir telefon bulduğumda seni ararım."

Cato telefonunu çıkardı ve Landon'a uzattı. "Numaranı oraya kaydet."

Landon numarayı yazdı ve geri verdi.

Cato onu aradı ve sonra . "Onunla konuşmak o numarayı ara."

Cato'nun içten bir jest daha yapmasını sessizce izledim. Landon bana döndü. "Bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver." Ona sıkıca sarıldım ve onu kendime yakın tuttum. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum." Beni bırakmadan önce alnımdan öptü. "Yakında görüşürüz."

CATO buraya özel uçağıyla **gelmişti**, biz de uçağı bindik ve İtalya'nın merkezine geri döndük.

İndiğimizde, maiyeti bizi üç katlı malikânesinin tamamen aynı görüldüğü kırsal bölgeye geri götürdü. Karanlıkta bile, kapıların içindeki mimariyi aydınlatan manzara ışıklarıyla hala güzeldi.

Cato pencereden dışarı baktı ve bana çok az şey söyledi.

Ön tarafa vardık ve sonra adamlar çantalarımı evin içine taşıdılar. Ben giysilerimi ve diğer gerekli eşyalarımı aldım, Landon ise gereksiz şeylerle ilgilenecekti. Arabadan inip içeri adım attığımda, ev tam da hatırladığım gibi kokuyordu. Parke zemin ayaklarımın altında pürüzsüzdü. Tek fark sıcaklıktı. Artık neredeyse kıştı, bu yüzden yaz hissi çoktan gitmişti.

Ama yine de kendimi evimde gibi hissediyordum.

Adamlar eşyalarımı yatak odama koydular ve kapıyı açık bıraktılar.

Cato'yla birlikte üst kata çıktığımızda beni hemen koridorun sonundaki yatak odasına yönlendirdi. Eski odam unutulmuştu.

Kapı arkamızdan kapandı ve Cato'nun giysileri yere düştü. Ayakkabılarını tekmeleyip çoraplarını çıkardı ve üzerinde sadece bir deri ve bir ton kas kalana dek soyundu.

Gözlerim daha da sertleşmiş fiziğinin üzerinde , kas oluklarının vücudunu nasıl daha derinden kestiğini görüyordu. Göğüs kasları kalındı ve pazıları en az bir santim daha genişti. Kollarındaki kordonlar daha belirgindi ve kalçalarındaki kaslar sıkıydı. O güzel görünürken, ben hamileydim. Göbeğim vardı, kalçalarım ve uyluklarım daha fazla yağ vardı ve bikini bölgemi tıraş etmeyi unutmuştum. Karnım ve kimsenin beni çıplak görmemesi nedeniyle uzun zamandır tıraş olmamıştım.

Bana doğru bir adım ve çenemi kaldırarak dudaklarımın onunkilerle buluşmasını sağladı. Amaçlı dudaklarıyla beni usulca dudaklarımdan öptü. Nefesleri hızla derinleşti ve sonra ellerini saçlarımdan derinliklerine daldırdı. Eskiden sahip olduğumuz aynı ateşli tutku hala oradaydı, hala kalplerimizin ritmiyle atıyordu.

Gömleğimi tuttu ve çekmeye başladı.

Ellerini aşağıda tuttum. "Vücudum değişiyor..."

Bana hiddetli bir hayal kırıklığı ifadesiyle baktı. "Biliyorum. Seviyorum o."

"Senin gibi bir porno yıldızına benzemiyorum."

Sırtışı yüzüne yayılırken başını yana eğdi.

Yüzünü. "Beni böyle mi tanımlıyorsun? Bir porno yıldızı olarak mı?"

"Çok fazla porno izliyorum, tamam mı?" Utanmadan söyledim.

"Demek istediğim sen gerçekten formdasın. Ve ben... aynı değilim."

"Bebeğim..." Gömleğimi başımın üzerinden çekti ve hamile karnımı ortaya çıkardı. "Her gün o resimlere bakıyorum, keşke her gece seni beceriyor olsaydım." Elleri çıplak karnımın üzerinde gezindi. "Çok seksisin." Elleri sırtıma doğru kıvrıldı ve sütyenimi çözdü. "Seni hiç bu kadar çok istememiştim." Beni öperken ağzı boynuma gitti ve kot pantolonumu elledi. Pantolonumun düğmelerini çözdü ve fermuarını indirdikten sonra pantolonumu ayak bileklerime kadar çekti. Sonra külotumu aldı.

"Tıraş olmayı unuttum..."

Onları çıkarırken de aynı tahrik olmuş ifadeyi takındı. "İki aydır amım olmadı. Küçük bir kıl beni durdurur mu sanıyorsun?" Ayağa kalktı ve beni yatağa götürdü. Yatağa uzanana kadar beni nazikçe geriye doğru yönlendirdi. Sonra kalçalarımdan arasına girdi ve kendini üstüme attı. "Siktir, seni özledim." Aletini girişime doğrulttu.

Elimi taş gibi sert karnına bastırdım. "Kimseyle birlikte olmadım."
"Biliyorum. Ben de yapmadım."

"Ben kaçtım ve sen başka kimseyle yatmadın mı?" Şaşkınlıkla sordum.

derinlemesine gömülürken yüzünü benimkine yakın tuttu.
"İstediğim tek amcık bu."

Vücudunun beni boğduğu sıcaklıkla birlikte santim santim hissettim. Vücudumun sanki ilk kezmiş gibi ona uyum sağlamak için gerildiğini hissederken gözlerimi kapattım. Amım onun yokluğunda küçülmüş ve eski boyutuna geri dönmüştü. Şimdi beni tekrar germesi, sanki zaten onun bebeğine hamile değilmişim gibi kirazımı patlatması gerekecekti. Kollarını kavradım ve öyle yüksek bir inilti çıkardım ki utanç vericiydi. "Cato..." O ücra köyde geçirdiğim iki ay bana zaman kaybı gibi gelmişti. İliklerime kadar donmuştum ve çok yalnızdım. Günlerim onu hayal ederek geçti. Gecelerim onun hayalini kurarak geçti.

İçimde olmanın tadını çıkarırken hareketsiz kaldı. "İşte bu!" Bacaklarımı belime doğru bastırdı ve yavaşça içime girdi, birlikte geçirdiğimiz son gecede yaptığı gibi beni yavaşça içine aldı.

Yüzünü yüzüme getirdim ve onu öptüm, vücudumun her santimi yanıyordu. Amıma yaptığı gibi ağzımla da sevişti. Tekrar çekmeden önce siki derinliklerime girdi, sadece bir kez daha içime dalmak için. Hatırladığımdan daha kalındı, sanki özlemim nedeniyle boyutu artmıştı.

O kadar doluydum ki yırtılacağımı sandım. "Seni özledim..." Onu öperken dudaklarına karşı konuştum, beni alabilmesi için bacaklarımı iyice açtım. Artık göbeğim ya da saçlarım konusunda kendimden utanmıyordum.

Beni bu şekilde aldığında, bu tür şeyleri önemsiyormuş gibi görünmüyordu.

"Ben de seni özledim, bebeğim." Durma noktasına gelene kadar itti. Yaptığı şeye konsantre olmak zorundaymış gibi gözlerini kapattı, kendini çok erken bitirmemeye zorladı.

"Neredeyse . O zaman girebilirsin."

Boğazının arkasından inledi, erkeksi sesi çok seksiydi. "İçine girmemden bahsetme, önce sen gelmek istiyorsan olmaz." Dudaklarını alnıma bastırdı ve tekrar itmeye başlamadan önce beni öptü. Derin ve eşit vuruşları her seferinde düğmelerime çarpıyor, kalçalarımın gerilmesine ve ayak parmaklarımın kıvrılmasına neden oluyordu.

"Cato, ." Yüzünü kavradım ve dudaklarını kendime yaklaştırdım. Dudaklarım onunkilerle birlikte hareket etmedi. Benim nefesim onunkine düşerken, onun sıcak nefesleri de yüzüme düşüyordu. Bedenim patlamaya hazırlanırken ince iniltiğim gittikçe daha yüksek sesle çıkmaya başladı.

"Gel, bebeğim. Gelmem gerek."

Sonunda eşiğime ulaştım ve yükseslere doğru yükseldim. Son birkaç aydır kendime verdiklerimden daha iyi bir doruk noktasıydı. Bu inanılmazdı, çok daha yoğun. Amım onun sikini hararetle kavradı ve kalçalarım istemsiz bir şekilde kalkmaya başladı. "Oh Tanrım."

Bir saniye daha dayanamadı ve serbest bıraktı, bana tohumunu verirken uzunluğunu içimin derinliklerine itti. Sahip olduğu her şeyi boşaltırken yalvarırcasına inledi ve bana her zamankinden daha büyük bir yük verdi. "Tanrım." Bitirdiğinde hareketsiz kaldı, horozu yavaşça yüksekte aşağı inerken sevinçle seğiriyordu. Her damla döküldüğünde yerine, üstümde boşta kaldı ve bir sonraki tur için hazırlandı. "Tekrar."

Karanlıkta o yatakta ikinci kez yatıyordum. İlk kez birlikte yattığımızda, tam da bu yatakta yatmıştık, iki kişi için çok büyük olduğu için küçük bir yer kaplıyordu. O zamanlar ben sadece bir fetihtim, onun kemerindeki bir başka çentik.

Ama şimdi onun bebeğine hamileydim ve bu yakışıklı adam güçlü kollarıyla beni sarmıştı. Battaniyeler omuzlarımıza kadar çekilmiş halde yatakta yüz yüze gelmiştik. Bacaklarım onun belinin üzerindeydi ve hamile karnım ikimizin arasındaydı.

Onun yatak odası Fransa'daki benimkinden çok daha sıcaktı. O evde üst kattaki yatak odalarına bile ısı sağlayamayan dandik bir fırın vardı. Sonuç olarak beş battaniyeyle uyuyordum ve yine de üşüyordum. Bazen o kadar çaresizdim ki Landon'ın yatağına girmeyi düşündüm ama asla yapmadım çünkü bu garip olurdu. Ama bu lüks malikane her zaman mükemmel sıcaklıktaydı, her zaman İtalya'daki en güvenli ve en rahat yerdı. Beş battaniyeye bile ihtiyacımız yoktu çünkü Cato bir insan fırınıydı.

Burada olmaktan bu kadar mutlu olacağımı hiç düşünmemiştim.

Eli çarşafın altından karnıma doğru ilerledi, büyük eli karnımı tamamen kaplayacak kadar büyüktü. İçimdeki hayata odaklanmış, bir tekme ya da hareket belirtisi beklerken gözleri kısılmıştı.

"Çok garipti," diye fısıldadım. "Sen gelene kadar çok sakindiler. Sanki senin orada olduğunu biliyorlardı."

"Belki de annelerinin yükselen kalp atışlarını hissetmişlerdir," diye fısıldadı. "Vücudunun ısındığını hissettiler, duygularını kanında hissettiler." Parmakları nazıkçe pürüzsüz tene sürtündü. "Ruhundaki mutluluğu hissettim." Gözleri tekrar benimkilere kaydı.

"Neden daha önce peşimden gelmedin?" Bir şey yapmadan önce iki ay beklemişti. İki ay boş boş oturup hiçbir şey yapmamak için uzun bir süreydi.

"Sen gittiğinde çok kızmıştım. Gururum incinmişti. Bana söylediğin her şeyi sorguladım. Senin için çok şey yaptım ve sen nankör göründün. Bu yüzden benim cevabım, pişman olacağın umuduyla kendi yoluna gitmene izin vermek oldu. Beni özleyeceğini, sana sağladığım hayatı özleyeceğini umdum. Kararını sorgulayacağını ve bunun bir hata olduğunu anlayacağını umdum. Bu benim intikamımdı. Çok az paran ve sadece kardeşin varken, benimle yaşamamanın kendi başına yaşamaktan daha iyi olduğunu anlayacağını biliyordum. Çocuğumuz benim rejimim altında daha güvende. Sen de benim rejimim altında daha güvendesin. Benim durumumla ilgili duygularına rağmen.... benim tanıdığın en güçlü adam olduğumu.... ve benim yanımda olmanın olabileceğin en güvenli yer olduğunu anlayacaktın. Kendi başına, diz çöküp yalvararak geri döneceğini umuyordum. Ama sonra senin dünyanın en inatçı kadını olduğunu ve asla böyle bir yola başvurmayacağını hatırladım. İki ay geçtikten sonra, daha fazla dayanamadım. Ben de gelip seni almaya karar verdim."

"Ya hayır deseydim? Seçme şansım var mıydı?"

Parmaklarıyla karnıma hafifçe masaj yaptı. "Gözlerindeki yaşları gördüğümde, bu konuda endişelenmeme gerek olmadığını anladım."

Soruma cevap vermedi ama ben cevabını bildiğimi sanıyordum. "Nerede olduğumu nasıl bildin?"

"Burada yaşamaya ilk başladığında ayak bileğine bir takip cihazı taktım. Eninde sonunda kaçmaya çalışacağını düşünmüştüm." Hiçbir fikrim yoktu. "Bunu hatırlamıyorum..."

"Sana sakinleştirici verdim."

"Bu çok küstahçaydı."

Omuz silkti. "Bunu yaptığıma memnun değil misin? Tek başınızayken ikinizin de başına bir şey gelmemesini sağladım. Nerede olduğunuzu biliyordum, böylece gelip sizi alabilirdim."

"Hâlâ büyük bir insan hakları ihlali söz konusu."

"Bu evde insan hakları diye bir şey yok. Bunun için özür dilememi bekleme. Bebeğimiz aynısını onlara da yapacağım. Olur da kötü şey olursa, ikinizi de anında bulabilirim. Size paranoyak bir adam olduğumu söylemiştim." Eli göğüs kafesimi hissedene kadar karnımdan yukarı kayd. Kalp atışlarımı hissedebilmek için avucunu sol göğsümün altına bastırana kadar yukarı doğru ilerledi. "Bebeğim, kızma."

"Eğer kızmayacağımı düşünüyorsanız, beni çok iyi tanımıyorsunuz demektir."

Hafifçe gülümsedi. "O zaman bir çıkmazdayız." Elini göğsümün ortasına götürdü ve avucunu göğüs dekolterimin arasına sürterek şefkatiyle beni yatıştırdı. "Göğüslerin daha büyük."

"Kalçalarım, uyluklarım ve kığım da öyle." "Çok seksi."

"Sadece bunu söylüyorsun..." Vücudum zaten çok değişmişti. Hamileliğimin sonunda vücudum tamamen farklı görünecekti.

"Ben hiç öylesine bir şeyler söyler miyim?" Mavi gözleri benimkilere dikilmişti. "Hayır. Gerçeği söylerim, bu beni bir pislik yapsa bile. Şimdi, kendini göstermeye başlamadan önceki halinden daha seksisin."

"Göbeğin seksi olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Sikeyim evet." Eli tekrar karnıma gitti. "Hamile kadınlardan hiç hoşlanmadım. Sadece belli bir fitlik seviyesindeki kadınlardan hoşlanırım. Ama senin hamile karnın... beni ediyor. Sanırım bunu sana ben yaptığım için."

"Demek her şey gururla ilgili, ha? Yaptığın işle gurur mu duyuyorsun?"

Omuz silkti. "Olabilir. Bence bundan daha derin. Ama benimleyken kendini asla seksi hissetme... çünkü endişelenmen gereken son şey seksi olmamak. Birkaç kız tavlama fikri bana an- tiklimaktik geldi, özellikle de senin yürürken çekilmiş fotoğraflarına baktığımda.

o yumru ile etrafta. Sana sahip olamasaydım elimi tercih ederdim."

Bu diktatör yumuşak ve romantik bir adama, tanışacağımı hiç düşünmediğim ideal bir adama dönüşmüştü. Dünya bana karşıyken kendimi güvende hissetmemi sağladı. En güvensiz olduğum anda kendimi seksi hissetmemi sağladı. "Havlunun arkasında gölgeni gördüğümde çok mutlu oldum. Seni o kadar çok düşünüyordum ki, yanlış bir şey yapıp yapmadığımı merak ediyordum. İlk başta peşimden gelmediğinde gerçekten hayal kırıklığına uğradım."

"O zaman neden en kaçtın?"

"İçin de doğru olanı yaptığımı sanıyordum..."

"Umarım dünyadaki en güvenli yerin benim yanımda olduğunu anlamışsındır. Çocuğumuza bir şey olmasına asla izin vermem. Onları tanıdığım herkesten daha şiddetle korurum. Bu konuda asla endişelenmene gerek yok."

"Biliyorum..." Elim göğsüne ve güçlü kalp atışlarını hissettim.

"Benden özür dilemeni istiyorum." Gözlerim tekrar onunkilere kaydı.

"Beni duydun," diye fısıldadı. "Çocuğumu benden aldın. Beni yalnızlığa mahkûm ettin. Bana ihanet ettin - yine. Ve bunun için üzgün olmalısın."

Parmaklarım çarpan kalp atışlarına yaslandı. "Beni sürekli öldürmekle tehdit eden sensin. Beni suçlayabilir misin?"

"Ve bunu yapmayacağıma inanan sensin. Öyleyse korkacak ne var?"

"Neye inandığımın bir önemi yok. Benimle bu şekilde konuşan bir adamla neden birlikte olmak isteyeyim ki? Hayır, özür dilemeyeceğim."

Gözleri yine benimkilere dikilmişti, bu bakışların altında ince bir düşmanlık tehdidi vardı.

Yerimde durdum ve teslim olmayı reddettim. Onu ne kadar özlemiş olursam olayım, bir adama boyun eğmeyi reddettim.

Bana bu konuda baskı yapmadı. Öfkesi yavaş yavaş kayboldu ve omuzlarındaki gerginlik gevşedi. Parmakları tekrar karnıma ve göbek deliğimin üzerine gitti. "Bu saçmalığı yapmandan nefret ediyorum. Ama bunun için sana saygı da duyuyorum."

Ertesi sabah güzel bir adamla uyandım.

Göğsü sırtıma yaslanmıştı ve kolu karnımın üzerinde duruyordu, sanki güçlü koluyla onu koruyordu. Nefeslerimiz senkronize olmuştu. Onun göğsü her yükseldiğinde benimki de aynı şeyi yapıyordu.

O kadar rahattı ki, sonsuza kadar orada kalmak istedim.

Buradaki yatak odamda yalnız uyumak hiç doğru gelmemişti. Aklım koridordan aşağıya, kocaman bir yatakta tek başına uyuyan adama gitti. Landon'la Fransa'da kaldığım zamanlarda Cato'nun nerede uyuduğunu, yalnız mı yoksa başka biriyle mi olduğunu hep merak ederdim.

Yalnız olduğunu ve beni düşündüğünü bilmek rahatlatıcıydı.

Bebek tekmelemeye başladı ve karnımı titretti. Dokunmadan da hissedebiliyordum. Bu içgüdüsel bir histi, inanılmaz bir histi. Birkaç aylık hamileydim ama sanki içimde gerçek bir insan, çok iyi tanıdığım biri varmış gibi hissediyordum.

Cato bunu hissetmiş olmalı, çünkü bir an sonra kıpırdandı. Karnımı daha iyi kavramak için eliyle karnımı kavradı. Ayağa kalktı ve birlikte yaptığımız çocuğa odaklanırken vücudunu bir kolunun üzerine koydu.

Tekmeleme devam etti.

Cato uykulu gözlerle eline bakıyor, bebeğinin canlı ve iyi olduğunu hissetmenin tadını çıkarıyordu. "Kız ya da erkek, çok güçlüler."

"Biliyorum. Hamileliğimin daha yarısındayım ve çok huysuzlar."

"Bunu nereden miras aldıklarını merak ediyorum..." Bana şakacı bir bakış attı.

Koluna vurdum. "İkimiz de. Sadece ben değil."

"Ben sadece kibirliyim. Sen ." Çarşafı tekmeledi ve karnıma öpücükler kondurdu.

Onu izlerken ne hakkında konuştuğumuzu unutmuştum. Cato'nun beni o yumuşak dudaklarıyla öpüşünü izlerken gözleri çok uyuklu görünüyordu. Dün gece çok fazla parmakladığım için saçları garip açılarla dikilmişti. Soğuk bir diktatörden sevgi dolu bir babaya ve nazik bir aşığa dönüşmüştü. Bazen aynı kişi değilmiş gibi görünüyordu.

Hamileliğin insanı değiştirdiğini, daha özverili ve şefkatli bir insana dönüştürdüğünü söylediler. Çocuğumu her gün içimde hissedebildiğim için beni dramatik bir şekilde değiştirdi. Ama Cato'yu da değiştirmeye başlamış, onu bir canavardan çok bir insana dönüştürmüştü.

"Öğleden sonra doktora gideceğiz," dedi kollarının üzerinde yükselip üstüme çıkarken.

"Gerçekten mi?" Birini görmeyi denemiştım ama aradığım her yerde haftalarca beklemek zorunda kalmıştım. Cato beni hemen harika bir doktora götürdü. İhtiyaçlarımla bu kadar çabuk ilgilenebilecek bir erkeğe sahip olmak özlediğim lükslerden biriydi.

"Evet. Kontrol zamanı. Ama önce..." Kolumdan tuttu ve beni yavaşça yan tarafıma çevirdi. "O pisliği görmeyeli uzun zaman oldu." Beni yatağın üzerine kaldırdı ve dizlerimin üzerine çöktürdü. Dün gece beni nazikçe almasının aksine, saçlarımla arkasından tuttu ve boynum tavana doğru kıvrılana kadar çekti. Aletini giriş yerimden geçirirken inledi. "İşte... her zamanki gibi güzel."

CATO DUŞTAYDI, ben de Giovanni'yi ziyaret etmek için aşağı indim. Her zamanki gibi mutfakta yemek pişiriyordu, muhtemelen öğle yemeği hazırlıyordu. "Bayan Siena, sizi tekrar görmek çok güzel." Gözleri karnıma doğru kaydı. "de. Görünüşe göre bebek geliyor iyi geçiniyor."

"Evet, ama biraz tekmeliyorlar." Ona sarılmadan önce karnımı okşadım. "Öncesi için özür dilerim-"

"Lütfen özür dilemeyin. Anlıyorum."

"Arabada ne kadar kaldınız?"

"Birkaç saat," dedi. "Bu kadar uzun sürmesine şaşırdım. Marino'ya beni aramasını söyledim. İyi bir planın vardı."

Cato her hareketimi izlediğinden, bu asla iyi bir plan olmamıştı. Kendimi kesip izleyiciyi vücudumdan çıkarmadığım sürece kaçış yoktu. Hamileyken, bu gerçekten tehlikeli bir fikirdi.

"Siz Bay Marino çok mutsuzdu."

"Öyle miydi?" Sesimdeki mutluluğu gizlemeye çalışarak sordum.

Giovanni başını salladı. "Gözlerinde boşluk vardı. Daha sıkı çalışıyor ve işte daha fazla zaman geçiriyordu. Evdeyken, genellikle kötü bir ruh hali içindeydi. Senin hakkında hiç konuşmazdı. Neden senin peşinden gitmediğini merak ediyordum ama hazır olduğunda bunu yapacağını da biliyordum."

"Belki de ayrı kalmak ikimiz için de iyi olmuştur."

"Belki," dedi. "Bay Marino yetişkin bir adam ama hâlâ öğrenmesi gereken çok şey var." Tekrar ocağa döndü. "Öğle yemeği elli dakika içinde hazır olacak. Odanıza getirmemi ister misiniz?"

Yeterince uzun süre yatakta kalmıştık. "Yemek odasında yiyeceğiz. Daha sonra doktora gideceğiz."

"Pekâlâ. Yakında hazır ederim."

Mutfaktan çıkıp girişe doğru yürüdüm. Ve Bates'le yüz yüze geldim.

Takım elbise giymiş ve kravat takmıştı, toplantı salonuna ait bir adam gibi görünüyordu. Saati mavi gözleri gibi parlıyordu ve karanlık bakışları Cato'nunkilere benziyordu. Elleri ceplerinde, bana bakıyordu. Bana karşı duyduğu tiksintiyi gizlemeye çalışmadı. Dudağı hafifçe yukarı kıvrıldı ve yüzüm onu kızdırmaya yetiyormuş gibi burun deliklerini genişletti. "Sürtük geri döndü."

Başka biri benimle bu şekilde konuşsaydı, gözü morarırdı. Ama Bates gibi huysuz bir adam için şiddet yanlış bir seçimdi. Hamile olsam bile bana karşılık vermekten kaçınmazdı. "Benden hoşlanmadığınızı anlıyorum-"

"Senden hoşlanmıyor muyum?" diye sordu kuşkuyla. "Bundan daha ağır sözleri hak ediyorsun."

"Her neyse. Bence geçmişi geride bırakıp yolumuza devam etmeliyiz."

Bir kaşını kaldırdı ve sanki korkunç bir şaka yapmışım gibi alaycı bir şekilde güldü. "Ona iki kez ihanet ettin."

"Kendimi ve bebeğimi korumak için ayrıldım-"

"Bu çok bir durum. Bir çocuğu babasından ayırdın. Bu ne kadar iğrenç?"

Gözlerim vahşice kısıldı. "Beni öldürmekle tehdit etti."

"Ve bu onun hakkı. En başta onu neden becerdiğini unutmayalım. İstediğin şeyi elde etmek için yaptiğın bir numaraydı."

"Ve babamın hayatını kurtardım. Evet... Ben çok kötü bir insanım."

Bana bir adım daha yaklaştı, öfkesi benimkiyle birlikte artıyordu. "Sen sadece bir vekilsin ve bundan sonra da öyle olacaksın. Amcığınla ve güzel sözlerinle onun zihnini zehirliyor olabilirsin ama şunu asla unutma ki o bunu anlamasa bile ben anlıyorum."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Bu işin bırakmalısın. Savaş halindeki uluslar bundan daha çabuk barış yapmıştır."

"Kardeşimin kendini hazır olduğundan daha fazla küçük düşürmesine izin vermeyeceğim. O bebek doğduğunda, gittiğinden emin olacağım. Sen kapıdan girdiğinden beri hayatlarımız altüst oldu. Tam bir baş belasısın."

"Annen benden hoşlanıyor."

"Sadece onun torununu doğuracağın için. Ve annem herkesi sever."

"davrandığını bilseydi ne kadar hayal kırıklığına uğrardı biliyor musun?"

Bates sessizleşti, dudakları birbirine sıkıca yapışmıştı. "Beni tehdit mi ediyorsun?"

"Hayır. Ama gereken bir şey."

"Sana hiç saygım yok, ama muhbirlerle daha da az saygım var."

"Ben ispiyoncu değilim."

"Kulağa öyle geliyor."

Bates'in nefretinin içinde o kadar kaybolduğunu biliyordum ki artık doğru düzgün göremiyordu. "Üzücü olan ne biliyor musun? O kadar körü körüne nefret dolusun ki fikrini değiştirme yeteneğine bile sahip değilsin. O kadar inatçısın ki cahillik sınırında. Bir saniye dursan, kardeşini ne kadar mutlu ettiğimi fark edeceksin."

"Ama bu gerçek değil. Onu umursamıyorsun."

O kadar kırılmışım ki sanki bana tokat atmış gibiydi. "Ona senin anlayabileceğinden çok daha fazla değer veriyorum. Gittiğim süre boyunca onu özledim-"

"Ama hiç geri dönmedin. Yani kim bilir?"

Yapılacak en iyi şey bu konuşmadan vazgeçmekti. Bates her zaman benim düşmanım olacaktı çünkü bana asla

Şans.

"İşte bu yüzden asla evlenmemeye ya da çocuk sahibi olmamaya karar verdik. Biz olduğumuzda, kimsenin gerçekte kim olduğunu asla bilemezsiniz. Kadınlar bizi sadece paramız için ister. Erkekler ise sadece düştüğümüzü görmek ister."

"Onu hiçbir zaman parası için istemedim."

"O zaman onu neden özledin?" diye karşı çıktı. "Onu özledin çünkü özel aşçısı ve Mısır pamuğundan çarşafları olan büyük bir malikanede yaşıyordun. Onu özledin çünkü bütün gün oturup faturaları ödeme kaygısı olmadan televizyon izleyebiliyordun. Diğerlerinden daha iyi değilsin, o yüzden rol yapmayı bırak."

Bates'in böyle düşündüğünü, Cato'ya bu sözleri söylediğini düşünmek kalbimi kırdı. "Seni asla ikna edemeyeceğim, o yüzden bunun bir önemi yok. Beni ve çocuğumuzu koruyup kollayabilecek bir adamla birlikte olmanın güzel olduğunu kabul ediyorum ama onu önemsememin nedeni bu değil. Onu önemsiyorum çünkü - beni kaç kez öldürmekle tehdit etmiş olursa olsun - dünyada birlikte olmayı tercih edeceğim başka kimse yok."

Vücudumu örten önlükle masaya **SIRT** üstü uzandım.

Cato kot pantolon, gömlek ve siyah blazer ceketıyla yanımda duruyordu. Koyu renk saçları eskisinden biraz daha kısaydı. Beni Fransa'dan getirmeden önce, yakın zamanda kestirmiş olmalıydı. Kolunu geri çekti ve saati kontrol etmek için saatine baktı.

Tüm hareketlerini izledim ve onu dünyadaki en büyüleyici adam olarak buldum.

"Sen ve Bates bugün kavga mı ettiniz?" Kolunu indirdi ve bana döndü.

"Her zaman işe giriyoruz."

"Sana ne söyledi?"

Omuz silktim. "Hep aynı bok. Ben bir sürtük ve kaltağım. O benim içimi görüyor... falan filan."

Ağzının kenarının kalkmasına engel olamadı. "En azından bu konuda iyi bir tavrın var."

"Milyonlarca kez yaptığım konuşmanın aynısı. Ne söylersem söyleyeyim, umursamıyor. Önce, ilişkimiz başladığı için hain olduğumu söylüyor. Ama sonra beni seni sadece paran için istemekle suçluyor. Peki, hangisi?" Ellerimi havaya kaldırdım. "Seni koruduğunu anlıyorum ama o kadar nefret dolu ve paranoyak ki önünü göremiyor."

"Ben de pes ettim. Onu görmezden gel."

"O sürekli evdeyken bunu yapmak çok zor."

"Onunla bu konuyu konuştum. Zaman zaman yüzünüze bakabilir ama asla size dokunmaz."

Güzel. Artık boğaza bıçak yok.

"Özellikle de artık gözle görülür bir şekilde hamile olduğun için." Bana yaklaştı ve elini karnımın üzerine koydu. "Ondan korkma."

"Ondan hiç korkmadım. Sadece benden bu kadar nefret etmemesini isterdim."

"O tanıdığım en inatçı insan, bu yüzden fikrinin değişeceğini sanmıyorum."

"Hmm," dedim. "Senin her zaman tanıdığım en inatçı insan olduğunu düşünmüşümdür."

Bana baktı ve sadece kısmen gerçek olan sinirli bir yüz ifadesi takındı. "Seni kırbaçlayamadığım için şanslısın."

"Ama bana biraz şaplak atabilirsin."

Sinirli ifadesi anında kayboldu ve yerini arzu dolu bir bakışa bıraktı. "Seni bu konuda tutacağım."

Doktor içeri girdi ve dosyasını karıştırdı. "Sonuçlar geldi. Bebeğiniz tamamen sağlıklı ve normal. İkiniz de çok şanslısınız."

"Bunu duymak çok güzel." İkimiz de bebeği hissederken elimi Cato'nun elinin üzerine koydum.

"yle," dedi Cato onaylayarak.

"Peki, bebeğin cinsiyetini öğrenmek ister misiniz?" Evrakları okumayı bitirdi ve panoyu kolunun altına sıkıştırdı.

Elim anında Cato'nun elini heyecanla sıktı. Artık yeterince ilerlediğime göre, bebeğin cinsiyetini öğrenmenin bugün mümkün olduğunu biliyordum. Ama Cato'nun bu bilgiyle ilgilenip ilgilenmediği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Ona baktım ve yüz ifadesini okumaya çalıştım. "Sen ne düşünüyorsun?"

"Her şey sana bağlı, bebeğim."

"Sanırım bilmek istiyorum. Böylece doğru kıyafetleri falan seçebiliriz. Sorun olur mu?"

"Sen ne istersen." Elimi tekrar sıktı.

Doktora geri döndüm. "Pekl. Bilmek istiyoruz."

Cevabını vermeden önce gülümsedi. "Tebrikler, bir kızınız olacak."

Ellerimi karnımdan çektim ve yüzüme götürdüm. "Aman Tanrım. Biliyordum!" İki elimle ağzımı kapattım ve Cato'ya baktım, dudaklarındaki hafif gülümsemeyi gördüm. "Küçük bir kızımız olacak..." Ne olduğunu anlamadan gözyaşlarım yüzümden aşağı akmaya başladı.

Doktor odadan dışarı ıktı. "Sizi biraz yalnız bırakayım."

Hormonlar beni normalde olduğumdan çok daha duygusal yaptı, ancak bu somut haberi duymak herkesi

birkaç damla gözyaşı döktüm. Şimdi bebekle aramda daha da güçlü bir bağ, asla kopmayacak bir bağ olduğunu hissediyordum. "Buna inanamıyorum."

 nl ğ m  yukarı kaldırdı ve avucunu doğrudan yumruya bastırdı. "Haklıydın bebeğim."

"Biliyorum." Elimini onun elinin üstüne koydum. "İstedini bu olmadığını biliyorum ama çok mutluyum."

Cato duygularını neredeyse hiç göstermiyordu, sadece ara sıra gözleri yumuşuyordu. Karnıma bakarken ifadesi her zamanki gibi soğuktu, soğuk adam kayıtsız havasını sürdürüyordu. Ama sonra nefes alış verişi hafifçe hızlandı ve bana yeni gözlerle baktı. "Bir kızımız olacak, senin gibi olacak. Güçlü, akıllı, yetenekli... ve güzel olacak. Bu beni mutlu ediyor. Çok mutlu ediyor."

Cato

SONBAHARIN SONLARIYDI, BU YÜZDEN HAVA HIZLA SOĞUMAYA BAŞLADI. GECELER erken gelmişti ve kaldırımlarda daha az insan vardı. Ofise gittiğimde takım elbisemin üzerine ağır paltomu giymeye başlamıştım, cebimde beni sıcak tutacak birkaç puro vardı.

Ana tesisimize geldim ve ofisime yöneldim.

Bates koltukta oturmuş, masamın arkasındaki tavandan tabana pencerelerden dışarı bakarken bir yandan da purosunu tütürüyordu. Lacivert bir takım elbise giymişti ve ayağında elbise ayakkabıları vardı, her an para kazanmaya hazırdı.

Siena döndüğünden beri onunla ilk kez doğrudan iletişim kuruyordum. Onu getirdiğim için çok kızgın olduğunu biliyordum. Eğer istediği gibi davranabilseydi, onu tamamen unutmuş olurduk, bebeği de.

Masamın arkasına oturdum ve elimi kaldırdım. "Çakmak."

Kendininkini ön cebinden çıkardı ve bana doğru fırlattı.

Puromu yaktım ve dumanın tavana yükselişini izledim.

Bates derin bir nefes çekti, duman puronun ucundan kalkıp gözlerinin önünde yükseldi. Bu onun vahşiliğini daha da güçlü kılıyordu. Böyle baktığı zaman bir seri katile benziyordu.

"O bir kız."

Dumanın burun deliklerinden dışarı çıkmasına izin verdi. "Tebrikler." Sesi alaycıydı, sanki hiç umurunda değilmış gibiydi. Bir zürafa doğuracağını söyleyebilirdim ve o da aynı tepkiyi verirdi. "Bir küçük sürtük daha."

Puromu indirdim çünkü yeni bir öfke seviyesine ulaşmıştım. Siena'dan bu şekilde bahsetmesi beni rahatsız ediyordu ama kızımın bahsetmesi bambaşka bir durumdu. Kafamın içinde bu cümleyi söylemek hamileliği daha gerçekçi kılıyordu.

Bir kızım vardı.

Duman ağzımdan yükseldi. "Bates, bir daha böyle bir şey söylersen puromu gözüne öyle bir sokarım ki beynini yakar. Siena hakkında bu şekilde konuşman beni yeterince kızdırıyor. Ama kızım... bu farklı."

Purosunu içmeye devam etti.

"O senin yeğenin, pislik. Senin derdin ne be?"

"O benim yeğenimin yarısı. Diğer yarısı... Diğer yarısının ne olduğunu bilmiyorum."

Kardeşim her zaman pragmatik ve zeki biriydi. Bazen duygusal ve sinirli olurdu ama onu hiç böyle görmemiştim. "Bates, buna bir son vermelisin. Siena'dan hoşlanmadığını biliyorum ama bunu aşmalısın. Bana kaç kere ihanet ettiği kimin umurunda? Onun sahibi benim. Ona sahibim ve bu konuda yapabileceği hiçbir şey yok. En kötü ne olabilir ki?"

"En kötü ne olabilir ki?" diye sordu alaycı bir tavırla. Kollarını kolçaklara bıraktı, sigarasının dumanı tavana doğru yükseliyordu. "Sana en kötü ne olabileceğini söyleyeyim. Onunla evlenmen için seni ikna eder. İşin yarısını ona devretmen için seni ikna eder. Sonra seni uykunda öldürür ve ta-da, şirketin yarısı onun olur."

O kadar saçmaydı ki gözlerimi devirmek istedim. "Bu asla olmayacak, Bates."

"Seni bu kadar manipüle etti."

"Beni hiçbir zaman bir şey yapmam için manipüle etmedi. Bunu sana söylemiştim."

Başını iki yana salladı. "Onunla tanıştığın andan beri farklısın. Başka kadınlarla yatmıyorsun ve şimdi onunla aynı odada yaşıyorsun."

"Bu manipölasyon değil, Bates. Bu bir erkeğin bir kadını bulması. Bu kadar basit."

Başını tekrar salladı, gözlerindeki hayal kırıklığı iki fener gibi parlıyordu. "Bilerek hamile kaldı."

Buna inanmamıştım. " olsa bile, bu benim sorunum, senin değil."

Derin bir nefes daha çekti. "Bu çok saçma. O kadar ileri gitmişsin ki ne kadar değiştiğini bile göremiyorsun."

"Ne kadar değiştiğim değil, Bates. Ben mutluyum, tamam mı? Mutlu olmamı istemiyor musun?"

"Gerçek bir kadınla, evet. Bu yalancı, çıkarıcı kadınla değil-" "Sakın söyleme." Elim yumruk oldu.

Sandalyenin arkasına yaslandı ve yenilgiyle iç geçirdi. "Peki. Başından beri seni kullanan bu kadınla zamanını boşa harcamak istiyorsan, seni durduramam. Zamanın başlangıcından beri, iyi adamlar savaşları kaybettiler çünkü işin içinde kadın vardı. Beynimizi siker ve düşüneyiz. Seni defalarca uyardım ama beni dinlemiyorsun. Ama bu beni de doğrudan etkiliyor. Bu şirketi kurmana yardım ettim, yarı yarıya. Güvenmediğim bu kadınla ilişkiye girerek bunu tehlikeye atıyorsun. Beni içinde olmak istemediğim bir pozisyona sokuyorsun, yani onu bana tercih ediyorsun."

"Bates, bu çok saçma. İlişkimin bizimle hiçbir ilgisi yok."

"Şimdilik," dedi. "Peki ya onunla evlendiğinde ne olacak?"

"Onunla evlenmeyeceğim."

"Gerçekten mi?" diye sordu. "Birlikte yaşıyorsunuz ve bir bebeğiniz olacak. Baskı yapması an meselesi."

"Ona zaten evliliğin söz olmadığını söyledim."

Mavi gözleri öfkeyle kısıldı. "Ona pek çok şeyin masanın dışında olduğunu söyledin, Cato."

Kadın yatak odama taşınmış ve her santimetrekaresini benimle paylaşmıştı. Benden bunu istediğinde, ona istediğini vermekte tereddüt etmedim. Tek istediğim benimle eve gelmesiydi. Ve dürüst olmak gerekirse, onunla yatmak benim de istediğim bir şeydi. "İstediği şeyler karşılıklı değil gibi."

"Seninle evlenmek istediğinde ne yapacaksın?" "Bana evlenme teklif etmeyecek kadar gururlu."

"Ne demek istediğimi anlıyorsun," diye tersledi. "Baskı yapacak ve sen hayır dediğinde . Onsuz o kadar kötü olacaksın ki, az önce yaptığın gibi boyun eğeceksin."

"Sanki gitmesine izin verecekmişim gibi."

"Bırak ne halt istiyorsa yapsın." Kolunu aşağıya attı. "Eğer hayatının en büyük hatasını yapmak istiyorsan, tamam. Ama ben bunun dışında kalmak istiyorum."

"Onunla evlenmediğim sürece, istediğini elde edersin."

"Eğer onu hâlâ öldürecek olsaydın, o zaman rahatlardım. Ama öldürmeyeceksin."

"Olmadığımı kim söyledi?" Puromun yarıya kadar yanmasını izledim. Kahverengi kül tablasına doğru yuvarladım ve külün kâseye yayılmasını izledim.

Başını eğdi. "Öyle mi?"

"Yapacağımı söyledim."

"Ama yapmayacaksın."

Omuz silktim. "Bana iki kez ihanet etti. Hafızam sandığınız kötü değil."

"Ama ruh haliniz hafızanızın ne kadar keskin olduğunu etkiliyor. O ölene kadar bu işin peşini bırakmayacağım. Bu şirket milyarlarca dolar değerinde ve bu işten için masada çok fazla şey var. Aramıza girmeye devam ediyor. Eskiden zengin bir ailenin parçasıydı. Eminim mücevherleri ve parayı özlüyordur. Bu şirketin yarısını satın alarak dünyanın en zengin dulu olabilir. Bu herkesin ulaşmak için her şeyi yapabileceği türden bir hayal."

Annem beni aradığında eve gidiyordum.

Siena'nın yokluğunda annem başka bir buluşma ayarlamak istemişti ama ben hep bir bahane bulup ertelemiştim. Siena döndüğüne göre artık daha fazla erteleyemezdim. "Hey, anne."

"Selam tatlım. ?"

"Güzel. Ofiste uzun bir günü yeni bitirdim."

"Normal bir insan gibi izin alsaydın bu kadar uzun sürmezdi." Çok hoş biriydi. "Neyin var senin?"

"Yok bir şey. Ben de bu yüzden aradım. Bu akşam Siena ve seninle yemek yemeyi çok isterim. Onu aylardır görmemiş gibi hissediyorum."

Kimsede yoktu. "Bu iyi olmalı. Belki bir saat içinde? Yirmi dakika uzaklıktayım."

"Kulağa hoş geliyor. Yirminci kez beni başından savmadığına çok sevindim."

Onun yorumunu görmezden geldim. "Yakında görüşürüz."
Telefonu kapattım ve Siena'yı aradım.

Hemen cevap verdi. "Alo?" Kısa süre önce yeni bir telefon almıştı, muhtemelen şimdiye kadar kullanmamıştı.

"Annem akşam yemeğine geliyor. Çok ısrar etti, ben de hayır diyemedim."

"Benim için sorun değil. Zaten açım."

"Peynir için mi?" İlk buluşmalarımızdan birini düşünerek alay ettim. "Beni çok iyi tanıyorsun. Ne zaman evde olacaksın?"

Evim. Evimi evi olarak görüyordu. "On beş dakika." "İş nasıldı?"

"Bates küçük bir sürtüktü."

"O her zaman küçük bir sürtük değil mi?"

Kıkırdadım, sadece onunla konuşurken bile stresimin eridiğini hissettim. "Evet, öyle."

"Sanırım benden asla hoşlanmayacağı gerçeğini kabullenmemiz gerekecek. Hepsi bu kadar."

Kardeşim asla fikrini değiştirmezdi. Bu kadarı doğrudu. "Şirketin yarısını almak için beni manipüle ettiğini düşünüyor."

Yüksek sesle güldü. "Bu adam ciddi paranoyak. Bunu nasıl yapabilirim ki?"

"Benimle evlenerek ve öldüğümde yarımı sana bırakmamı sağlayarak. Sonra da beni bir şekilde öldürürsün."

Şimdi gülmedi. "Vay canına... Benim hakkımda gerçekten düşük bir fikre sahip."

"Kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa, herkes hakkında düşük bir görüşü var." Kardeşim hakkında düşünerek sessizleşti. "İşte bu yüzden paradan nefret ediyorum. İnsanların tek önemseydiği şey, diğer her şeyi dışlayarak ona tutunmak. Hayatındaki en mutlu şey onu en mutsuz hale getirdi. Bu tekrar tekrar oluyor. Bu aynı hikayeyi tekrar tekrar anlatmak."

Belki de beni manipüle ediyor, oyunlarına kanmam için beni kandırıyordu. Ama onu böyle şeyler söylerken dinlediğimde, samimi olduğunu düşündüm. Benden hiçbir şey istemedi, hiçbir zaman

Ona yeni bir çift ayakkabı ya da elmas bir kolye almam için. En fazla yemek parasını ödememe izin verirdi. Hatta yeni bir hayata başlamak için kaçtı ve elbiselerini kuruması için astı.

Eğer gerçekten paramın peşindeyse, bunu saklamak için olağanüstü bir iş çıkarmıştı. "Eve yanaşmak üzereyim. Yakında görüşürüz."

Annemle birlikte yemek odasına oturduk.

Beni kucaklayarak karşıladı ve yanağından öpmeme izin verdi. "Siena nerede?"

"Birazdan aşağıda olur. Ne giyeceğine karar vermekte zorlanıyor."

"Oh, beni etkilemesine gerek yok." Otururken elini salladı. "Kızı zaten seviyorum. Torunumu büyütüyor."

"Kıyafetlerinin içine sığmakta zorlanıyor, bu yüzden rahat bir şeyler bulmaya çalışıyor."

"Oh... Anlıyorum." Şarabını yudumladı ve boğazını temizledi. "Hamileliğin en kötü yanı da bu, kilo almak. Her zaman çok rahatsız oluyorsunuz. Ama sonra bebek , her şeye değişiyor." Bana bakarken gülümsedi, gözlerinde anne şefkati vardı. "Eminim her zamanki kadar güzeldir."

"Öyle," dedim hemen. Aslında, onun her zamankinden daha olduğunu düşünüyordum. O yuvarlak göbek arzularıma ilginç şeyler yapıyordu. Yanaklarında yeni bir parıltı, gözlerinde yeni bir neşe vardı. Kalçalarındaki ve uyluklarındaki farklılık benim arzumu bastırmak için hiçbir şey yapmadı. Hamileliği beni bir mağara adamına dönüştürdü ve aşk hayatımızı renklendirdi.

Annem bu sözleri söylerken gözlerime baktı, sanki bakışlarımın derinliklerinde bir şey arıyordu. "Siz ikiniz hâlâ birlikte misiniz?"

Ne olduğumuzu bilmiyordum. Siena'yla her şeyi paylaşıyordum ama aramızda hâlâ görünmez bir engel vardı. Ona tam olarak güvenmiyordum ama onu kendimden uzaklaştırmayı bırakmışım. "Hayır." Eğer ona romantik bir şeyler olduğunu söylersem, annem Siena'yla evlenmem için bana baskı yapacaktı.

Sanki söylediklerimi duymamış gibi başka bir soruyla devam etti. "Ona ne zaman evlenme teklif edeceksin?"

Soru karşısında afalladığım için cevap vermem birkaç saniye sürdü. "Sana birlikte olmadığımızı söyledim. Ona evlenme teklif etmiyorum."

"O zaman neden bu kadar aşık bir adam gibi görünüyorsun?" "Sadece açım."

Kıkırdadı. "Cato, doğduğun günden beri yüz ifadelerini inceliyorum. Gözlerini hiç bu kadar mavi görmemiştim, sürekli savaşıma çalıştığın o hafif gülümsemeyi hiç görmemiştim. O odada yokken bile, ondan bahsederken ışıldıyorsun."

"Çünkü benim bebeğimi taşıyor."

"Bir bebek sahibi olacağın için heyecanlısın ama onu doğuracak kadın için hiçbir şey hissetmiyor musun?" İşaret parmağını bana doğru salladı. "Buna bir an bile inanmıyorum." Bardağını kaptı ve bir yudum aldı. "Bu kadın hakkında ne hissettiğin konusunda neden yalan söylemekte ısrar ediyorsun bilmiyorum. Ama sana bir şey söyleyeyim, o kadın çok çekici. Onu sevecek başka bir erkek bulmakta hiç zorlanmaz, hatta bir çocukla birlikte olsa bile. Yerinde olsam kendimi toparlar ve bunun olmamasını sağlardım."

Annemin açık sözlülüğü karşısında hafifçe gülümsedim. "Ben sadece bu tür bir ilişki aramıyorum."

"Onu sevdiğin halde mi?"

Sesim bir fısıltı gibi çıktı. "Onu sevmiyorum."

Söylediklerimin tek kelimesine bile inanmamış gibi hafif bir gülümsemeyle bana bakmaya devam etti. Şarabını içti ve sonra dudaklarını yaladı.

"Sen nasıl , tatlım. Umarım ne istediğini bir an önce anlarsın."

SIENA ve annem bir iki yarısı gibiydiler.

Annemle benden daha iyi anlaşıyorlardı.

Birbirlerini güldürdüler, peynir hakkında konuştular ve beni sohbetin çoğundan dışladılar.

Umursadığımdan değil. Siena'nın yüzünün aydınlanmasını izlemek yeterince eğlenceliydi.

Anneme bir kızımız olacağını söylediğimizde gözleri tıpkı Siena'nınki gibi yaşlarla doldu. Ne doğurursak doğuralım mutlu olacaktı ama cinsiyetini bilmek bunu daha gerçekçi kılıyordu.

Benim için bile.

Siena ve annem saatlerce konuştular, annem normalde yattıktan çok sonra bile.

Aslında onu dışarı atmak zorunda kaldım. "Geç oldu ve Siena'nın dinlenmeye ihtiyacı var anne. Seni kapıya kadar geçireyim."

Girişte toplandıktan sonra vedalaştık. Annem Siena'ya uzun uzun sarıldı ve sonra elleriyle karnını sıktı. "Onunla tanışacağım için çok heyecanlıyım." Onu yanağından öptü ve kavşaktaki arabasına doğru yürüdü.

Annem bana veda bile etmedi.

"Annen çok harika biri." Merdivenlere yönelirken karnını ovuşturdu. "Onu seviyorum."

"Bu durumda ikimizden biri oluyoruz," dedim arkasından . "Kapa çenenizi. Evet, öyle."

Şimdi olmaz.

Yatak odama ulaştı. Kapı kapandıktan sonra takım elbisemi ve kravatımı yere bıraktım. Bütün gün onu giymiştim ve kravatın boynumda olması artık eskimişti. Takım elbise giymeme gerek kalmayacak kadar zengindim ama bu benim imajımın bir parçasıydı.

Siena giysilerini yavaşça soydu ve ona verdiğim tarafa yapışarak dolaba astı. Takım elbiselerimi diğer tarafa taşımış ve ona gerekli eşyalarını asması için yeterli alan bırakmışım. Çok fazla kıyafeti yoktu. Aslında benden çok daha az ayakkabısı ve eşyası vardı.

"Annen son iki aydır nerede olduğumu merak etti mi?" diye sordu sütyenini çıkarıp çamaşır sepetine koyarken.

"Ona sadece meşgul olduğumuzu söyledim."

"İki ay boyunca mı?" diye sordu şaşkınlıkla.

Kıyafetlerimi çıkardım ve boxer'ımı çamaşır sepetine koydum.
"Evet."

"Bu onu olmalı."

"Eminim öyledir." Ama umursamayacak kadar depresyondaydım.

O gözlemci bakışlarıyla beni inceledi, sanki üretmeyi hiç istemediğim bir şeyi yakalamış gibiydi. "Ne oldu?"

" nedir?"

"Kızgın görünüyorsun."

Yanından geçip duşa doğru yürüdüm. "Sadece bana söylediği bir şey."

Siena beni takip etti, ayakları fayansa hafifçe vuruyordu. "Ne dedi o?"

Havluyu aldım ve suyu açtım. "Bir şey yok." "Hiçbir şey değildi. Bir şeydi."

Havluyu kancaya taktım ve banyo odasını dolduran buharı fark ettim. Ayna çoktan buğulanmaya başlamıştı. "Önemli değil

bir şeydi. Bu konuda konuşmak istemiyorum." Duşun kapısını açtım ve içeri girdim.

Bir dakika sonra bana katıldı.

Şimdi gerçekten bir karım varmış gibi hissediyordum, başımın etini yiyen bir kadın.

Başını arkaya doğru eğdi ve suyun, kafa derisi ve boynu üzerinde kayganlaşana kadar saçlarına dökülmesine izin verdi. Elleri karnımı buldu ve ellerini hafifçe kas oluklarına doğru itti.

Gözlerimi ona diktim ve bir daha bana bu konuyu sormaması için sessizce uyardım.

"Bu konuda konuşmak istemiyorsan sorun değil." Yaklaştı ve göğsüme bir öpücük kondurdu. "Ama ben yine de buradayım." Elimi karnının üzerine koydu. "İkimiz de buradayız."

Ertesi sabah uyandığımda .

Bir simit gibi etrafıma sarılmış, karnı göğüs kafesime yaslanmış bir şekilde yanıma sokulmuştu. Bacaklarından biri benimkinin arasına sıkışmıştı. Derin nefesleri hafif ve yumuşaktı ve saçları dün gece birlikte aldığımız duştan dolayı hâlâ nemliydi.

Sikimi emerken duşta dizlerinin üzerine çökmüştü.

Boğazının arkasına boşaldım ve havlularla üstünü aramaktan başka bir şey yapmadan doğruca yatağa gittik.

Şimdi çarşaflar hafif nemliydi ve hizmetçinin onları yıkaması gerekecekti. Çarşaflarım genellikle iki günde bir değiştirilirdi çünkü her yerde döl ve am suyu vardı. Siena her zaman o kadar ıslaktı ki ortalığı batırıyordu.

Şikayet ettiğimden değil.

Onu uyandırmamaya dikkat ederek nazikçe yanından uzaklaştım ve antrenmanım için giyindim. Özel spor salonuma gittim, sonra kahvaltı etmek için merdivenlerden indim.

Siena, saat henüz sabahın yedisi olmamasına rağmen bana katıldı. Dile getirmediğim soruma cevap verdi. "Sen yatakta olmadığında hava çok soğuk oluyor." Pijama altı ve benim tişörtlerimden birini giymişti. Nemli saçlarını topuz yapmıştı ve bu kadar rahat giyinmiş olmasına rağmen yine de dikkatimi çekmişti.

"Özür dilerim."

"Üzgün olmana gerek yok." Kafeinsiz kahve bardağını aldı ve bir yudum içti.

Giovanni kahvaltıyı hazırladı, karışık sebzeli somon balığı ve önümüze koydu.

Siena onun için hazırladığı yemeklerden hiç şikâyetçi olmamıştı, çünkü waffle üzerine dökülmüş akçaağaç şurubuna değil, güçlü ve besleyici yemeklere ihtiyacı olduğunu biliyordu. Yemeğini yedi ve kahvesini yudumladı. "Sana sormak istediğim bir şey var ama şimdi mi sonra mı sormam gerektiğinden emin değilim."

"Ne olduğuna bağlı." Telefonumu bıraktım ve tüm dikkatimi ona verdim. En son buna benzer bir konuşma yaptığımızda onu terslemiş ve suratıma şurup fırlatılmıştı. Bunu tekrar yaşamak umurumda değildi.

"Arabamı alıp alamayacağımı merak ediyordum. Böylece bir yere gitmem gerektiğinde kullanabileceğim bir şeyim olur."

Çatalımı bıraktım ve yemeğimi görmezden geldim çünkü bu konuşma basit bir cevapla çözülmeyecekti. "Sana bir yere gideceğini düşündüren nedir?"

Ses tonumdan tahrik olarak kaşları hemen kalktı. "Ben zaten kaçtım ve bundan hoşlanmadım. Bunu tekrar yapacağımı mı düşünüyorsun?"

"Hayır. Ama neden bir yere gitmeniz gerektiğini anlamıyorum."

"Aklımda belirli bir yer yok. Ama eğer süresiz olarak burada kalacaksam, bir arabam olması gerektiğini düşündüm. Yapmam gereken işler olabilir. Belki bebeği Landon'ı ziyarete götürmek istiyorum. Belki sana bir doğum günü hediyesi almak isterim. Doğum günün ne zaman?"

Sanki ona söyleyecekmişim gibi. "Hiçbir yere tek başına gitmeyeceksin. Eğer gitmek istediğin bir yer varsa, adamlarım seni götürecektir."

"Bunun aşırı olduğunu düşünmüyor musun?"

"Beni çocuğumuzu koruyamamakla suçlayan sendin. Yani, hayır, bunun aşırı olduğunu düşünmüyorum." Onu daha geçen hafta geri almışken bir pislik gibi davranmak istemiyordum ama beni bu şekilde sorguladığında öyle davranmamam imkânsızdı. Emir vermeye ve erkeklerin bu emirleri itaatkâr bir şekilde yerine getirmesine alışkındım. "Gitmek istediğin yere gitmeni engellemiyorum. Ama adamlarımın sana uygun bir araçla ve uygun bir korumayla eşlik etmesi daha mantıklı. Arabanıza ihtiyacınız yok."

"Yani sonsuza kadar orada öylece duracak mı?" "Satmak mı istiyorsun?"

"Bilmiyorum... bunu gerçekten düşünmedim."

"Artık düşünebilirsin."

"Soruma hiç cevap vermedin."

Tüm değindiğimizden emindim. "Ne sorusu bu?" "Doğum günün ne zaman?"

Çatalımı tekrar elime aldım ve yemeye devam ettim. "Önemli değil."

"Evet, öyle. Ne zaman olduğunu bilmezsem bunu nasıl kutlayacağız?"

"Çünkü bunu kutlamayacağız."

"Cato-"

"Bırak onu." Ses tonumla onu susturdum ve bu konudaki fikrimi değiştirmeyeceğimi söyledim. "Doğum günümü hiç kutlamadım, şimdi de kutlamayacağım. Bates bile bunu kabul etmiyor. O yüzden rahat bırak." Yemeğime geri döndüm ve hiçbir şey olmamış gibi yemeğimi yedim. Bakışlarını yüzümde hissedebiliyor, hayal kırıklığının tenime işlediğini hissedebiliyordum. "Eğer bir pislik olmamı istemiyorsan, beni bir pislik haline getirme."

"Değilim," dedi sessizce. "Yattığım adamı,  ocuğumun babasını önemsiyorum ve sadece senin için güzel bir şey yapmak istedim... Çünkü benim için çok şey ifade ediyorsun. şu anda bir pislik gibi davranmanın tek nedeni bir pislik olman. Eğer gardını indirirsen, senin tarafında olduğumu göreceksin... her zaman senin tarafında oldum."

Ofisten eve döndüğümde, yemeğini yemek odasında tek başıma yedikten sonra üst kata  ıktım. Siena oturma odamdaydı, ben de hemen duşa girdim ve onu hiç selamlamadım. Duş aldıktan sonra bir çift boxer giydim ve oturma odasına geçtim.

Televizyon izliyordu, üzerinde benim tiş rtlerimden biri ve bir çift beyaz çorap vardı.

Bana kızgın olduğunu biliyordum ama sevimli göründüğünü düşünmekten kendimi alıkoyamıyordum. "Bebeğim."

Omzunun üstünden bana baktı ama yüzünde o iddialı gülümseme yoktu. "Eve geç geldin."

"Yapacak çok işim vardı." Dünyanın her yerinde şubelerim vardı, bu yüzden sürekli görev dağılımı yapmam gerekiyordu. Bates ve ben şeyden çok sayıları hesapladık. İnsanları bize geri ödeme yapmaları için tehdit etmek aslında çok

işimizin küçük bir parçasıydı. Onun yanındaki yere geçtim ve masanın üzerindeki kâğıt mendilli hediye paketini fark ettim.

Bu benim için olmalı.

Uzaktan kumandayı aldı ve televizyonu kapattı. "Bunu sana vermek istedim..." Çantayı aldı ve bana uzattı. "Özel bir gün için falan değil... Giovanni'ye gidip benim için aldırırım."

Çantayı elime aldım ama açmamayı düşündüm. Nedenini bilmesem de benim için güzel şeyler yapması beni rahatsız ediyordu. Sanırım her şeyi yapan ben olmak istiyordum. "O zaman bu ne için?"

"Asabiliriz diye düşünmüştüm. Sadece aç."

Sonunda elimi içeri uzattım ve katı bir şey çıkardım. Düz ve uzun bir şeydi, hiç de ağır değildi. Kâğıt mendili çıkardım ve resim çerçevesine baktım. İçinde sono gramın resmi vardı. Siena pembe bir yazıyla tarihi ve "Kız Bebek Marino" sözcüklerini eklemişti. Ona baktım ve ne diyeceğimi bilemedim.

"Buraya asabiliriz diye düşündüm. Bilirsiniz... hiç tablomuz olmadığı için."

Kızımın resmine bakıp duruyordum, o kadar küçüktü ki erkek mi kız mı olduğunu bilmiyorduk. Şimdi o kadar büyümüş, Siena'nın karnında öyle bir şişkinlik yaratmıştı ki varlığı inkâr edilemezdi.

"İstemiyorsan asmak zorunda değiliz," dedi sessizce. "Ben sadece-"

"Bayıldım." Siena bana bir kez daha bir şeyin ne kadar değerli gösterdi, özellikle de bedava olduğunda. Bu hediye benim için onun bana alabileceği her şeyden daha değerliydi. Benim için kendime aldığım her şeyden daha değerliydi. Düşünceli ve anlamlıydı ve bana Siena'nın kalbinin ne kadar büyük olduğunu hatırlattı. Umarım kızımız-

onun tüm iyi özelliklerini ve benimkilerin çok azını miras aldım.

"Teşekkür ederim."

"Gerçekten beğendin mi?" diye sordu sonunda gülümseyerek.

"Seviyorum." Ona baktım ve gülümsedim. "Ve onu asmak istiyorum. Her gün ona bakmak istiyorum."

"Ben de baktım. Gittiğim her gün ona baktım."

"Yani soyadımı alabilir mi?"

"Bu konuda başka bir seçeneğim olmadığını düşündüm..."

"Tireleme yapabiliriz." Eğer hiç evlenmeyeceksek, Siena'nın ismimizde hiç yer almaması adil görünmüyordu.

"Gerçekten mi?" diye sordu.

"Evet. Russo-Marino."

Başını salladı. "Bunu alacağım." Resim çerçevesini elimden aldı ve hayranlıkla inceledi. "Onunla tanışacağım için çok heyecanlıyım. Umarım senin gözlerine sahiptir. Onları ilk gördüğüm zamanı hatırlıyorum... Daha güzel bir şey görmediğimi düşünmüştüm."

"Gerçekten mi?" diye sordum. "Ben de senin için aynı şeyi düşünmüştüm."

Bakışlarını resimden kaldırdı ve bana gülümsedi. "Aklınızda herhangi bir ilk isim var mı?"

"Hayır. Hiç düşünmedim bile." "Birkaç tane var. Dinlemek ister misin?"

"Elbette."

"Martina. Soyadına çok yakışıyor. Martina Marino."

Bu isimde birini tanıımıyordum ve kulağa bu kadar sofistike gelmesi hoşuma gitmişti. Kızım sıradan biri olmayacaktı. İtalya'nın en zengin adamının kızı olacaktı. Güçlü bir babayla, güçlü bir isme ihtiyacı vardı. Martina Marino. "Hoşuma gitti. Gerçekten beğendim."

"Bu kolay oldu," dedi gülerek. "Tüm fikirlerimi reddedeceğini düşünmüştüm."

"Martina... Sanırım adı bu."

"Diğerlerini duymak bile istemiyor musun?" "Hayır." Çoktan kararımı vermiştim.

"Pekâlâ... Martina, öyle." Resmi masaya bıraktı ve elini kalçama koydu. Bol gömleğinin içinde göbeği görünmüyordu ama yüzündeki o ışıltı hâlâ göz ardı edilemezdi. "Bu bizim kızımız." Ayağa kalktı, sonra beni kibarca kanepeye doğru itti.

Ne olacağını biliyordum, bu yüzden anında sertleştim. Hormonları onu azdırmıştı ama hamileliği de bende aynı etkiyi yaratmıştı. Sırtım yastığa çarptı ve boksörlerimi dizlerime kadar ittim, böylece horozum ihtiyaç duyduğu tüm odaya sahip oldu.

Külotunu uzun bacaklarından aşağı kaydırıp ve üzerime çıkırttı. Gömleğini üzerinde bıraktı, ki bu onu rahatsız ediyordu çünkü gömleği vücudunu hiç sarmıyordu.

Yukarı çektim.

Tekrar aşağı itti. "değil..."

Pamuğu sıkıca kavradım ve ona zehirli bir ifade fırlattım. Aramızda bir duvar varken bu kadınla yatmayacaktım. O göğüsleri, o güzel teni ve bakmaya doyamadığım göbeğini görmek istiyordum. "İstesen de istemesen de bu gömlek çıkacak." Başının üzerinden çektim ve güzel vücuduna baktım. Karnı seksiydi ve teni parlıyordu. Kendine güvensiz olmasını gerektirecek hiçbir şey yoktu. "Çok güzelsin." Kalçalarını tuttum ve onu kendime doğru yönlendirdim, böylece şaftımı takıntılı olduğum o yarığın derinliklerine kaydırabilirdim.

Hareketlerimi durdurmak için elini göğsüme bastırdı. "Cato... lütfen bana neden doğum gününü kutlamadığını söyle. Bana ne zaman olduğunu söylemene bile gerek yok. Sadece nedenini bilmek istiyorum."

Konuşmak için seksi yavaşlattı. Bunu sevmedim. "Neden?"

"Çünkü sana değer veriyorum." Elini kalbimin üzerinde gezdirdi. "Ve seni tanımak istiyorum. Kötü yanlarını olduğu kadar iyi yanlarını da bilmek istiyorum."

Bunu ona anlatmayı düşündüğüme bile şaşırmıştım. Olayın olduğu gecedan beri bu konu hakkında hiç konuşmamıştım. Kardeşim ve annem duygularımı hemen anladılar çünkü onlar da bu acıyı yaşamışlardı. Her yıl doğum günüm geldiğinde, kutlamadan ziyade yas tutuyormuşum gibi gelirdi. "O gün babamın annemi terk ettiği gündü."

Sahte olmayan duygular bakışlarına taşındı. Gözlerindeki nem o kadar hızlı akıyordu ki, bu kadar çok şeyi bu kadar hızlı hissedebilmesi mucizevi görünüyordu. Ama kalbi benim için atıyor gibiydi ve beni gerçekten önemseydiğini hissediyordum. Beni olduğum gibi seviyordu, arka cebimdeki cüzdanım için değil. "Bana söylediğin için teşekkür ederim."

Onu kendime doğru çektim ve elimi saçlarına götürdüm. "Şimdi beni becer, bebeğim."

Siena

CATO HER ZAMAN SAATLER ÖNCE UYANIRDI. ONUNLA SARILMIŞTIM.

Kalkıp iki saat boyunca spor salonuna gittiğinde sıcak arşafklar. O kadar rahattım ki dönüp duşa girdiğinde gözümü bile kırpmadım.

O sabah nihayet yataktan kalkabilmemin tek bir mide bulantısı nöbetiydi. Sıklığı azalmıştı ama yine de haftada en az bir kez oluyordu. Yataktan çıkıp tuvalete doğru yürürken, bu işlemi birçok kez yaptığım için saçlarımı otomatik olarak topuz yaptım. Tuvalete ulaştım ve sifonu çekmeden önce her şeyi dışarı çıkardım.

Cato beline sardığı havluyla duştan çıktı. "Bebeğim, iyi misin?"

"Evet. Bu artık hayatımın normal bir parçası." Lavaboya gidip yüzümü yıkadım ve ağzımı alkaladım. "Ama sana kızıyorum çünkü bu tamamen senin hatan."

"Benim hatam, ha?" durdu ve aynadan bana baktı. "Sanırım suçu üstlenebilirim, özellikle de yaptığım şeyden üzüntü duymuyorken." Omzumu ortaya çıkarmak için gömleğimin kolunu çekiştirdi. Oraya yumuşak bir öpücük kondurdu, sakalının bıyıkları vücuduma sertçe değiyordu.

Yansımada uzaklaşmasını ve hazırlanmasını izledim.

Lavaboda dişlerimi fırçaladıktan sonra saçlarımı saç bağından çözdüm. Artık bir işim olmadığına göre, Martina'yı doğurmayı düşünmekten başka yapacak bir şeyim yoktu. Doğum bir insanın yaşayabileceği en acı verici şeylerden biriydi ve ben bunu dört gözle beklemiyordum. Damien'in beni tekrar omzumdan vurmasını tercih ederdim.

Yatak odasına döndüm ve takım elbisesini giymesini izledim. "İş için heyecan verici planların var mı?"

"Bu akşam birkaç müşterimle dışarı çıkıyorum." "Akşam yemeği gibi mi?"

"Hayır. Bir bar."

Bir kaşımı kaldırdım. "İş için bara mı gidiyorsun?"

"Suç ortaklarımın çoğu ofisten uzak durmayı tercih ediyor. Çok pub- lic, özellikle de güneş çıktığında. Bu alışılmadık bir durum değil."

Cato'yu ne zaman bir barda görsem, kadınlar kışkıklarını onun suratına fırlatıyordu. Dillerini boğazına sokuyor ve kucağına çıkmalarına yardım ediyorlardı. Cato'nun o atmosfere geri dönme fikri yine midemi bulandırdı. "Bates de orada olacak mı?"

"Evet."

Bu daha da kötüleştirdi.

Koltuğa oturdu ve ayakkabılarını bağlamayı bitirdi. "Ne oldu bebeğim?"

"Bir barda iş yapman beni heyecanlandırmıyor."

Diğer ayakkabıyı da bağladıktan sonra boyunun hizasına kadar yükseldi. "Neden?"

"Çünkü seni odanın ortasında beceren kadınlar gördüm."

"Yani?" diye sordu. "Ben de onları becerdim."

Gözlerim öfkeyle parladı. "Hiç yardımcı olmuyorsun."

"Ne söylememi beklediğinizi bilmiyorum. Müşterilerimle bir şeyler içmek için buluşacağım ve bunu değiştirmek için yapabileceğim hiçbir şey yok. Evet, orada kadınlar olacak. Ve evet, muhtemelen kucağıma oturmaya çalışacaklar. Bir bowling salonuna da gitsem bu yine olacak." Şifonyere doğru yürüdü ve saatiyle cüzdanını aldı. "Geç saate kadar dışarıda olacağım, o yüzden muhtemelen Floransa'daki evimde uyuyacağım."

Beni ilk kez becermek için götürdüğü yer. Yanımda yatan güzel kadının üçlü sekse karşı çıkmadığını hatırladım. Yani şimdi akşamı bir barda geçirecek ve eve gelmeye zahmet etmeyecekti. "Bu bir şaka mı?"

"Gülmüyorsun, yüzden sanmıyorum."

Cato'yla aramızda çok fazla gidip gelme oldu. Bir an duyarlı ve sevgi doluyken, bir sonraki an duygularıma inanamıyordu. "Bir sanat müşterisiyle buluşmak için bara gitsem ve eve gelmeyeceğimi söylesem ne hissederdin?"

", bu yüzden berbat bir anne olduğunu söyleyebilirim."

Koluna bir şaplak attım. "Ciddiyim."

"Ne söylememi istiyorsun?" diye tersledi. "Bu oluyor ve bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yok."

"Sen Cato Marino'sun. İstediğin her şeyi " Egosuyla oynamak onu manipüle etmenin en iyi yoluydu. Tüm güçlü adamlar gibi, bu onun çöküşüydü.

Ama o yemi yutmadı. "İki ay boyunca istediğim kadar am sikmek için her türlü fırsata sahiptim. Onun yerine ofisimde içtim ve resimlerine baktım. Şimdi seni geri kazandım diye, barın tuvaletinde bir kadınla yatacağımı mı sanıyorsun?"

Kıskançlığım doğru düşünemeyene kadar muhakeme yeteneğimi gölgeledi. "Kadınların seninle nasıl olduğunu biliyorum. Kendi gözlerimle gördüm. Alınmayın ama evde yalnızken kucağınıza çıkmaya çalışıyorlar mı diye düşünmek istemiyorum. Kadınların kucağına oturup

elbiselerini bellerine kadar sıyırıp bardaki herkese gösteriyorlardı. Ve çoğu iç çamaşırı giymiyordu."

Bana bakarken bileğindeki saati düzeltti. "Senden önceki hayatımdan utanmıyorum. Eğer bir özür bekliyorsan, özür alamayacaksın. Hayatımın o döneminin her saniyesinden keyif aldım - ta ki daha iyi bir şey bulana kadar."

Ne kadar dokunaklı olsa da benim için yeterli değildi. "O zaman eve gel."

"Muhtemelen sabahın üçü olur."

"Umurumda değil."

Ellerini ceplerine soktu ve başını salladı. "Bana güvenmediğinizden eminim."

"Bu güvenle ilgili değil. Sadece seni bir barda, dikkatini çekmek için kavga eden o kadınlarla hayal etmek beni kıskandırıyor. Bu durum tersine dönseydi, senin için sorun olmazdı."

"Tamamen farklı durumlar."

"Kadın olduğum için mi?" İnanamayarak sordum.

"Aynen öyle." Benden uzaklaştı ve kapıya yöneldi. "Bu gece Floransa'daki evime gittiğimde seni ararım."

Ben de gittim. "Seninle gelemey miydim?" Durdu ve arkasını döndü. "Benimle gelir misin?" "Neden olmasın?"

Gözleri benimkilere bakarken bir ileri bir geri gidip geliyordu. "Bugün benimle işe gelmek ve sabah ikiye kadar dışarıda kalıp iş konuşmamı dinlemek istiyorsun, sırf bana göz kulak olabilmek için mi?"

"Sana göz kulak olduğum falan yok," diye tersledim. "Sadece o altın avcısı sürtükleri erkeğimden uzak tutmak istiyorum."

Sahiplenici ifadeyi kullandığım anda gözleri iyice kısıldı ve kaşları . Uzun bir süre bakışlarımı tuttu, hala di-

ifadeyi test ediyordu. Bir saniye sonra bakışlarından onay çıktı. "Senin adamın mı?"

"Evet." O her gece birlikte uyuduğum adamdı ve çocuğumun . Onu sahiplendiğimi söylemek hafif kalırdı. Cato onların tüm tekliflerini geri bile, başlangıçta onlara fırsat tanımak istemiyordum.

"O zaman gidelim."

Binayı **tanıdım** çünkü onu birkaç kez binaya girerken görmüştüm. Mümkün olduğunca çok bilgi toplarken, programını belirlemek için onu çeşitli yerlere kadar takip etmiştim. Daha önce sadece ön kapılara bakmışken içeri girmek ilginçti.

Cato binaya girer girmez herkes el pençe divan durarak onu bekledi. Sekreterlerin hepsi onu gülümseyerek ve aşırı bir coşkuyla karşıladı ve bankadaki diğer çalışanlar da merhaba demek ve kravatına ya da saatine iltifat etmek için kendi yollarından çıktılar.

Sadece Cato için ayrılmış bir alan gibi görünen en üst kata çıktık. İki asistanla birlikte iki büyük ofis vardı. Cato onlardan biriyle görüştü, mesajlarını aldı ve sonra beni tanıştırdı. "Shelly, bu Siena." Sonra kendi ofisine yöneldi.

Siena mı? Bu ? Kendimi onun kız arkadaşı ya da karısı olarak görmüyordum ama ilk adımdan daha fazlası olduğumu hissediyordum. Arkasından gittim ve ofisine girdim. "Bu kadar mı? Ben Siena mıyım?"

Masasının arkasına oturdu ve bana bakmadan çalışmaya başladı. "Senin kim olduğunu zaten biliyor."

"Hangisi?"

"Becerdiğim kadın."

bu muydu? "Hamile olduğumuzu biliyor mu?"

"Gözleri var, değil mi?" Dizüstü bilgisayarını eline aldı ve sonunda önce birkaç şifre yazdı. "Yapacak çok işim var, o yüzden daha fazla konuşmak yok."

Bir kaşımı kaldırdım.

Kızgın görüldüğümü anlamak için bana bakmasına gerek yoktu. "Gelmek istedin Siena. Seni eğlendiremeyeceğimi söyledim." Ekranına baktı ve sonra parmakları hızla klavyeye vurdu. Bir daktilocudan daha iyi, yıldırım hızıyla yazıyordu. Sonra bir yığın klasörü karıştırdı ve notlar aldı.

Yani bir milyarderin bütün gün yaptığı şey bu muydu?

Kapı patlayarak açıldı ve Bates içeri girdi. "Bir tane daha canlı var-" Beni görünce durdu ve dehşete kapılmış ifadesi hızla öfkeli bir ifadeye dönüştü. Gözleri öfkeyle doldu ve o anda beni boğacakmış gibi göründü.

Cato işinden başını kaldırdı ve kardeşini inceledi. "Ne diyordun?"

Gözlerini benden alamıyordu. "Onun burada ne işi var?"

Cato hemen onun düşmanlığına karşılık verdi. "Manyak gibi davranacaksan kapıyı kapat."

Kapıyı çarparak kapattı ve sonra daha yüksek sesle konuştu. "Onun burada ne işi var?"

"Gelmek istedi," dedi Cato. "Bu akşam toplantımız var ve kolumdaki kadın olmak istedi. Bilirsiniz, böcek kovucu. Görünüşe göre elimde kıskanç bir kadın var." Ağzının kenarının bir gülümsemeyle kalkmasını engellemeye çalıştı ama görmezden gelmek çok zordu.

"Ya da öğrenebileceği her şeyi öğrenmeye çalışan bir kaltak. Sana neyin peşinde olduğunu söyledim ama sen hâlâ bana inanmıyorsun."

Cato ayağa kalktı. "Bu kadar orospu bombası yeter, tamam mı? Ve hayır, yaptığı şey bu değil."

"Gerçekten mi?" diye tersledi. "Aç şu lanet gözlerini. Bir fırsat gördü ve değerlendirdi. Eskiden tanıdığım en zeki adam olduğunu düşünürdüm, ama şimdi ne kadar düştüğünü gördüm, artık seni tanımıyorum bile. Bu iş bizim her şeyimiz ve sen onun için her şeyi bir kenara atıyorsun." Dışarı çıktı ve kapıyı tekrar çarptı.

Cato iç geçirmeden önce birkaç saniye boyunca kapalı kapıya baktı.

Varlığının Cato'nun gününü ne kadar mahvedeceğini fark etmemiştim. "Özür dilerim... Evde kalmalıydım."

"Hayır." Tekrar bilgisayarına baktı. "Sadece akli dengesi yerinde değil. Onun için endişelenmeyin."

İlişkilerinin ilerleyişini görmüştüm, güçlü ittifaklarından kopuk dostluklarına kadar. Şimdi gözlerimin önünde parçalanıyorlardı. Cato'nun çok az aile üyesi vardı ve yapmasını isteyeceğim son şey bir başkasını kaybetmektir. "Bir fikrim var." Sandalyeden kalktım ve masaya doğru yürüdüm.

"Evet?" Sandalyesinde arkasına yaslandı ve bana baktı.

"Bates işinizi elinizden almak için plan yapmamdan bu kadar endişeleniyorsa, ona biraz güvence verelim."

"Peki bunu nasıl yapmamızı öneriyorsunuz?"

"Yasal evraklar." Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştım ama var olduğunu varsaymıştım. "Bir avukatla buluşacağız ve bu şirket üzerinde hiçbir zaman mülkiyet hakkım olmayacağını belirten bir sözleşme hazırlayacağız. Evlensek ve sen ölsen bile, şirketteki payın Bates'e geri dönecek ya da bebeğe geçecek. Aklınıza gelebilecek her şekilde, bu şirkete sahip olma ihtimalimin olmadığını belirtebiliriz."

ellerim üzerinde." Bates'in geceleri rahat uyumak için ihtiyacı olan şey buysa, benim için sorun yoktu.

Cato sanki az önce söylediklerime inanamıyormuş gibi bana inanamayarak baktı. Saniyeler geçti ve gözünü bile kırpmadı. Tek yaptığı bana bakmaktı, ellerini göğsünün önünde birleştirdi. Bacaklarını masanın altında yeniden konumlandırdı ve sandalyesinde kaydı. "Bunu yapar mıydın?"

"Elbette. Bates bana karşı tam bir pislik gibi davrandı ama sadece seni korumaya çalıştığını biliyorum. İstedğim son şey ikinizi ayırmak. Martina buraya geldiğinde amcasıyla yakın bir ilişkisi olmasını istiyorum. İkinizi birlikte mutlu görmesini istiyorum. Dünyaya gelir gelmez para için kavga eden bir aile görmesini istemiyorum. Göreceği ilk şey paranın insanlar için ne kadar önemli olduğu olacaktır... ve bu benim istediğim son şey."

Şaşkınlıkla bana bakmaya devam etti.

"Hiç evlenmemiş olsak ve sen ölmüş olsan bile, Martina'nın yirmili yaşlarına gelene kadar hiçbir şeye erişemeyeceğini yazabilirsin ve ben tek kuruş bile alamam." Eğer bu Bates ile Cato arasındaki sorunu çözecekse, kulağa iyi bir fikir gibi geliyordu. Cato'nun parası hiç umurumda olmamıştı ve paramı ağzımın olduğu yere koymaya hazırdım.

"Aslında bunun Bates'i çok daha iyi hissettireceğini düşünüyorum."

"O zaman yapalım. Sorun çözüldü." Sonunda Cato'nun evinde Bates'le karşılaşma ve bağırıp çağırma korkusu olmadan rahat edebilecektim. Servet avcısı olmakla suçlanmadan tekrar ofise gelebilirdim. Belki Bates'le yeniden güzel bir ilişkimiz bile olabilirdi... zamanla.

Cato duygusal bir ifade göstermedi ama yaptığım jestten etkilenmiş görünüyordu. Düşüncelerini kelimelere dökemeyerek, sessizlik ikimizi de sararken bana baktı.

Şaşırmaya gerek yoktu. Ona parasını asla önemsemediğimi söylemiştim ve bunda ciddiydim. Aksine, bu servete dayanarak sahip olduğu egoyu küçümsüyordum. Sırf cüzdanının büyüklüğü yüzünden diğer insanlara davranış şeklinden hoşlanmıyordum. Onda hayranlık duyduğum özelliklerin zenginliğiyle hiçbir ilgisi yoktu. Aslında onu zenginliğine seviyordum.

Cato sonunda konuyu kapattı. "Birkaç telefon görüşmesi yapacağım."

Bebeğimin karnını oldukça iyi gizleyen siyah, ince bir elbise giydim. Sırtı açıktı, bakışları önümden uzaklaştırıyordu. Siyah ayakkabılar giydim ve Cato'nun asistanının benim için aldığı birkaç mücevheri taktım.

Geldiğim için minnettardım çünkü bara girdiğimiz anda her bir kadın Cato'ya hedef gözüyle bakmaya başlamıştı. Elinin bazı özelliklerini fark etmemek imkânsızdı. Tüm kadınlar için bir işaret fişeğiydi, her kadının koca olarak aradığı zengin ve yakışıklı adamdı.

Çok kötü. O benim.

Cato beni özel bir oturma alanına yönlendirirken kolunu belime dolamıştı. Daire şeklinde kıvrılmış deri koltuklar ve ortada bir masadan oluşan bu alan, barın geri kalanından daha yüksekteydi, böylece görüş alanı açıktı.

Cato'nun yanına oturdum ve bacak bacak üstüne attım.

Dizlerini ayırarak elini kalçama koydu. O kendine özgü içkisi olan tek buzlu viskisini içerken ben de bir bardak buzlu su yudumladım.

Kolumu onun kolunun altına ve kanepede ona sarıldım, kendi bölgemi sahiplendim, böylece diğer sürtüklerden hiçbiri

bir şansları olduğunu düşünüyorum.

Bates Cato'ya hiçbir şey söylemedi. Ofisteki konuşmadan dolayı hâlâ öfkeliydi. Şimdi o kadar kızgındı ki kardeşiyle hiç konuşmuyordu.

Bir süre sonra bize iki kadın katıldı, ikisi de uzun boylu ve güzeldi.

Cato'nun kolunu daha sert sıktım. Cato'nun zor yanı birden fazla sevgilisi olmasıydı, bu yüzden kolunu bu şekilde sıkmam hiç önemli değildi.

Esmer kadın yanımıza geldi, gözleri Cato'daydı. Sanki ben orada değilmişim gibi, boğucu bir sesle ona hitap etti. "Cato Marino, senin ve benim benzer zevklerimiz olduğunu duydum. Öğrenmek ister misin?" Kendini tanıtmaya bile gerek duymadan Cato'nun kucağına oturdu.

"Vay canına, tatlım." Cato elini uzattı ve onu dengeledi. "Her ne kadar gururum okşansa da, tek eşliliği bir deneyeceğim."

"Ve birlikte bir bebeğimiz olacak," diye ekledim, gereksiz bir bilgi olmasına rağmen. "Ama Bates tamamen müsait ve bir o kadar da zengin."

"O haklı," dedi Bates. "Ve benim iki kolum var."

Kadın Cato'nun reddini anlayışla karşıladı ve onun yerine Bates'e katılmaya karar verdi.

Kadınların Cato'ya karşı bu kadar ileri gittiklerine inanamıyordum. Kendi gözlerimle görmüştüm ama yine de inanamıyordum. Gerçekten de sapık olmanın onlara ülkenin en zengin kocasını kazandıracağını mı düşünüyorlardı? Cato'nun bir gece daha iyi seksten daha fazlasına ihtiyacı vardı. İşte tam da bu yüzden içi boş bir kabuk gibiydi - çünkü hiçbir şeyin gerçekten bir anlamı yoktu. Kıskançlığım kayboldu ve aslında ona acıdım. Tek gecelik ilişkiler iyiydi ama gerçek bir bağa, iki insan arasındaki gerçek bir şehvet dolu çekime dayanmıyordu bile. Bu sadece en basit haliyle seksti, dişi aslan sürüsüne sahip bir aslan gibi.

Cato bana döndü. "Sen burada olsan da olmasan da aynı şekilde olacaktı."

"Daha iyi bir böcek kovucu olacağımı düşünmüştüm. Sanırım değilim." "Hayır. Bu gece için bir kadın bulduğumu düşünüyorlar ve şimdi ikinci bir taneye ihtiyacım var."

"Bu gece için iki kadının var. Sadece alışık olduğun şekilde değil." Elini karnıma götürdüm.

Siyah elbisemin üzerinde hissettiği yumruma baktı. "Ben bu yolu tercih ederim."

CATO şaibeli insanlarla iş **yapmıştır**, bunu burada bırakıyorum.

Adamlar Skull Kings adlı bir örgütün parçası gibi görünüyordu. Bu ismi daha önce duymuştum ama haklarında pek bir şey bilmiyordum. Görünüşe göre, bir silah anlaşması için Cato'dan borç para almışlardı ve şimdi daha fazlasını istiyorlardı.

Soğuk kalpli para babası Cato'nun farklı bir yüzünü gördüm. Eğer bana bir pislik gibi davrandığını düşündüysem, bu onun başkalarına davranış biçimiyle kıyaslanamazdı. Müttefiklerini ve düşmanlarını aynı buzla donduruyordu.

Tüm bu alışveriş boyunca kesinlikle sessiz kaldım, göz teması kurmadım ve denge için Cato'nun koluna tutundum.

Bates, Cato'nun soğukluğunu ateşiyle tamamlıyordu. Kardeşinden daha agresifti, Cato'nun ifadelerini sağlamlaştırmak için onları zorluyordu. Kardeşine kızgın olabilirdi ama kişisel duygularının yaptıkları anlaşmayı etkilemesine izin vermedi.

Hali hazırda borçlanılmış olan beş yüz milyon da dahil olmak üzere masada üç yüz milyon vardı.

Tanrım, bu çok para demek.

Faiz oranına karar verildikten sonra bir anlaşmaya vardılar. İmzalanacak bir evrak ya da sözleşme yoktu. Bu, teminat olarak ölüm vaadiyle, nazik bir adamın anlaşmasıydı.

Cato bu hayatı her gün nasıl yaşıyordu? Para buna değer miydi?

Şehirdeki çatı katına **girdik**. Oturma odası tam olarak hatırladığım gibiydi. Etrafta başka kimse olmadığı için bina tamamen ona aitmiş gibi görünüyordu.

İçeri girdim ve pencereleri inceledim, ne kadar kalın ve karanlık olduklarını fark ettim. Muhtemelen kurşun geçirmezlerdi. Ceketimi çıkardım ve kapının yanındaki portmantoya astım. Buraya en son girdiğimde, hayatımı kurtarmak için Cato'yla yatmaya karar vermiştim. Onu bir kez öptüğümde, artık kendimi ikna etmeme gerek kalmamıştı.

Ama Christina'yı yatakta gördüğümde havam bozulmuştu.

Ya o gece onunla yatmış olsaydım? Ne olurdu? Şimdi hamile olur muydum? Sabaha kadar beni unutmuş olur muydu? Babam ölmüş ve ben de Damien'ın tutsağı mı olacaktım?

Cato pencerenin yanında yanıma geldi. "Seni bu kadar derin düşündüren nedir?"

Pencereden dışarı, soğuk şehre bakıyordum. Buraya pek kar yağmazdı, ama kesinlikle alışılmadık derecede soğuk bir kış gibi görünüyordu. Hava tenimi serinletiyordu ve camın hemen yanında durduğumda soğuğu hafifçe hissedebiliyordum. "Buraya en son ne zaman düşünüyordum."

"Asla unutamayacağım bir gece."

"Eminim yine de eğlenmişsinizdir..." O zamanlar onun için bir şey ifade etmiyordum. Muhtemelen gittiğim anda beni unutmuştur.

"Yaptım," dedi dürüstçe. "Ama seni düşünmeyi bırakmadım. Bana söylediğin o son sözler aklımdan çıkmadı. Bir hata yapıp yapmadığımı merak ettim. Gerçekten gerçek bir kadını kaybedip kaybetmediğimi merak ettim." Bana yaklaştı ve arkamda durdu. Başını boynuma doğru eğdi ve omurgamın üst kısmına bir öpücük kondurdu. Parmakları çıplak sırtımdan omuzlarımdaki ince askılara doğru ilerledi, sonra askıları iterek çıkardı ve kollarımdan aşağı düşmelerini izledi.

Elbisenin yere düşmesine izin verdim.

Elleri göğüslerimi kavradı ve sonra nefesleri enseme okşarken şiş karnımın üzerinde gezindi. "Hepsi yalan olsa bile. Hepsi saçmalık olsa bile. İyi ki oldu. Olmaya yemin ettiğin gerçek kadınsın." Kolu karnımın altına kaydı ve sanki ikimizi de destekliyormuş gibi orada durdu.

Beni kollarına almadan önce ensemden öptü. Beni diğer tüm kadınlarla, onun için hiçbir şey ifade etmeyen tüm kadınlarla yattığı yatağa götürürken elbisem yerde kalmıştı. Kıyafetlerini çıkarmadan önce beni nazıkçe yatağa yatırdı. Saati komodinin üzerinde, ceketi köşedeki koltuğun üzerinde duruyordu ve geri kalan giysileri yerde bir yığın halinde bırakılmıştı.

Çıplak tenine, kaslarına ve gücüne kadar soyunmasını izledim. Geniş omuzları, güçlü kolları ve dar kalçalarıyla 1.80'in üzerinde mükemmel bir erkekti. Her zaman ailemi çok farklı koşullar altında, duyarlı ve nazık bir adamla kurmayı hayal etmiştim. Çıkacak, birbirimize deli gibi aşık olacak ve dışarıda bir yerde küçük bir düğünden sonra ailemizi kuracaktık. Benim

Gerçek, hayallerimdeki gibi değildi, ama şimdi başka türlü olmasını istemezdim.

Başka birinin çocuğumun babası olmasını istemedim.

Gecelerimi başka biriyle paylaşmak istemedim.

Hamile olmasaydım ve gitmeme izin verseydi bile, başka bir yerde olmak istemiyordum.

Tam burada olmak istedim.

Topuklu ayakkabılarımı bıraktı ve siyah tangama uzandı. Yatağın ayak ucuna bırakmadan önce yavaşça aşağıya ve ayakkabılarımın üzerine çekti. Sonra üstüme çıktı ve bacaklarımı açarak beni becerirken genellikle aldığı pozisyonu aldı. Eskiden göğüslerimi ve yüzümü görebilmek için bu şekilde yapardı ama şimdi bunun yerine karnımı görmek istiyordu. Aletinin başını içime soktu ve vücudumun onun için ürettiği tüm nemi iterek yavaşça içime doğru kaydı. Her zaman duymayı dört gözle beklediğim o seksi iniltiyi çıkardı. Bu bir zevk iniltisiydi, benden başka kimseyi düşünmediğini gösteren bir inilti. İsteddiği kadına sahip olabilirdi ama o sadece benimle olmak istiyordu.

Avuçlarımı göğsüne dayadım ve o içimde hareket ederken gözlerinin içine baktım, o büyük aletin beni sonuna kadar içine aldığını hissettim. Artık Cato gibi gerçek bir erkeğe sahip olduğum için başka hiçbir şeye geri dönemezdim. Artık bu adamla birlikte yaşadığıma ve her gece onun yanında uyuduğuma göre, onsuz asla olmak istemediğimi biliyordum. Onu hayatımdan çıkarmaya çalıştığım tek sefer, yaptığım en büyük hata olarak sonuçlanmıştı. Gölgesi o havlunun arkasında belirdiğinde, gözyaşlarımı tutamamıştım.

Çünkü o evdeydi.

Açgözlülük yüzünden her şeyimi kaybetmişim ama her şeyi onda bulmuştum. Şimdi kendi ailemi kuruyordum, kaybettiğim her şeyi yeniden inşa ediyordum ve

saygı ve hayranlık duyduğum bir adamla yapıyordum. İlişkımız bir yalan üzerine kurulmuştu ama bu yalan hayatımdaki en gerçek duyguya dönüştü.

Elimle başının arkasını kavradım ve dil ve özlem dolu tutkulu bir öpücük için dudaklarını kendime yaklaştırdım. Birbirimizin tadını çıkarırken birbirimizin ağzının içine nefes aldık, bedenlerimiz o kadar derinden iç içe geçmişti ki tek bir kişiydik.

Kalbim bu adam için daha önce hiç olmadığı kadar acıyordu. Bu gece barda o kadını reddetmesini izlemek bana onun ne kadar değiştiğini gösterdi. Hareket eden her şeyi beceren kibirli bir pislikti. İnatçı ve egoistti. Ama duvarlarının bir kısmının yıkılmasına izin verdiğinde, saklamaktan korkmaması gereken güzel bir yanını gösterdi. Gerekeceği halde babamı gömdü. Ben intikamımı alabileyim diye Damien'ı vurdu. Gitmeme izin verdi çünkü sadece geri dönmek isteyeceğimi biliyordu. Benim koruyucuma, ortağıma dönüşmüştü. Planladığım gelecek bu değildi ama şimdi her şeyden çok istediğim gelecek buydu. "Cato... Seninle daha fazla bebek yapmak istiyorum."

İçime girmeye devam etti, yoğun gözleri benimkilere odaklanmıştı.

Nasıl hissettiğimi söylemekten korkmadım. Kalbimde ne olduğunu bilseydim daha önce söylerdim. "Hayatımı seninle geçirmek istiyorum." Yüzünü avuçladım. "Seni seviyorum." Dudaklarımdan her şey döküldü, dondurmanın üzerine dökülen sıcak karamel gibi. Tutku beni ateşledi, ama kalbimdeki aşk bana ona nasıl hissettiğimi söyleme cesareti verdi. Kendimi birlikte hayal ettiğim adam o değildi, ama şimdi hayatımı başka biriyle hayal edemiyordum. Belki benim için yanlış biriydi ama umurumda değildi. Martina ile zaten bir aileydik.

Cato pompalamayı yavaşlattı ve beklenmedik bir şekilde içime boşaldı. Vücuduma daha da gömüldükçe aleti son derece kalınlaştı. Kalçalarına hızlı bir vuruş yaptı ve her şeyi amıma boşalttı, aynı anda bir inilti çıkardı.

İlk kez sevişiyorduk ve önce beni boşaltmamıştı.

Belki de sözlerim onu o kadar tahrik etti ki kendini tutamadı. Belki de itirafım o kadar seksiydi ki vücudu nasıl tepki vereceğini bilemedi.

Ağır nefes alıp verışı devam ederken alnını benimkine bastırdı. Hiçbir şey söylemedi ama kendini toparlıyor gibiydi. Aleti içimde yumuşadı ama bir dakika içinde tekrar sertleşti. Ağzını benimkine yaklaştırdı ve beni yavaş ve seksi bir şekilde kucaklayarak öptü.

Ama o karşılık vermedi.

Ve olacak gibi de görünmüyordu.

Tam direğe ulaştığında, içime tekrar, bu sefer biraz daha sert bir şekilde girmeye başladı. Dudaklarını çekti ve gözlerimin içine baktı, arzusu bir cehennem gibi bembeyaz yanıyordu. Söylediklerime kızmadığı belliydi.

Ama o da karşılık vermedi.

Ellerimi göğsüne dayadım ve göğüslerimin aşağı yukarı sallandığını hissettim. Gözlerim onunkilere kilitlendi ve bir kez daha denedim. "Seni o kadar çok seviyorum ki."

Gözlerinin yüzeyinde bir arzu parıltısı daha belirdi, sanki müstehcen bir konuşma yapıyorduk ve ben özellikle müstehcen bir şey söylemişim. Fısıltılarım onu daha da tahrik etti, hiç olmadığı kadar kalınlaştırdı.

Ama cevap olarak sessizlik aldım.

İşimiz bittiğinde hemen uyumaya gitti, ama ben gecenin çoğunda kaldım. Güneş doğduğunda, Cato uyandı ve

duşa girdi. Bana günaydın öpücüğü vermedi ya da beni tekrar becermeye çalışmadı.

 oğ  sabah konuşmazdı, yani bu çok da alışılmadık bir durum değildi. Ama dün gece hakkında konuşup konuşmayacağımızı merak ediyordum.

Ya da hiçbir şey gibi davran.

Cato hiçbir şeyden çekinecek bir adam değildi, bu yüzden aramızdaki gerilimi sonsuza dek görmezden geleceğinden ş pheliydim.

Belki de yapardı. Gözlerimin içine baktı ve iki kez onu sevdiğimi söylememi dinledi. Ve hiçbir şey söylemedi.

Duşunu bitirdiğinde yatağa geri geldi ve beni öptü. "Günaydın, bebeğim."

Bana ne zaman bebeğim dese, bu genellikle iyiye işaretti. "Günaydın."

Dolabını açtı ve giymek için yeni bir takım elbise çıkardı. "Bu sabah avukatımla buluşacağız."

"Ne için?"

"Konuştuğumuz tüm evrakları imzalamak için." Yanımda getirdiğim giysilerimi aldı ve yatağın üzerine koydu. "Bir saatten fazla sürmez."

Odadaki büyük fil dışında her şey normal görünüyordu. "Tamam." Kıyafetlerimi aldım ve sa ımı ve makyajımı yapmak için banyoya gitmeden önce hazırlandım. D n gecenin anıları gözümün önüne geldi; terlerimiz birbirine s rt n yor, nefeslerimiz derin ve güçlüydü. Bu kelimeler dilimden o kadar kolay dökülmüştü ki. Daha önce hiçbir erkeğe onu sevdiğimi söylememiştim ve bunu ilk kez yaptığımda çok doğru hissetmiştim. Omuzlarımdan bir yük kalkmış gibi hissetmiştim.

Yatak odasına geri döndüğümde gitmeye hazırdı. Lacivert takım elbisesi ve siyah kravatıyla tam bir şirket diktatörü gibi görünüyordu. her odanın sahibiydi, d n geceki bar da dahil.

Kurukafa Kralları'nı kendi saçma faiz oranına boyun eğmeleri için köşeye sıkıştırdığında. Bir eli cebinde, telefonunda geziniyordu.

"Ben hazırım." Siyah kot pantolonumu, mavi kazağımı ve siyah ceketimi giydim.

Takdirle beni bir aşağı bir yukarı süzdü. "Çok güzel görünüyorsun." Kolunu belime doladı ve beni öptü.

Sanki her şey normalmiş gibi.

Bizi bekleyen arabaya indik ve ardından avukatının ofisine gittik.

Cato'nun neden bu şekilde davrandığını anlayamıyordum. Ben bunun hiç yaşanmadığına inanana kadar görmezden gelmeye devam edecek miydi? Olmuştu, değil mi? "Tüm iş anlaşmalarınız böyle mi?"

"Ne gibi?" Pencereden dışarı baktı.

"Düşmanca. Saldırgan. Biraz korkutucu."

Kıkırdadı. "Bu dünyada hayatta kalmak için böyle olmalısın."

"Hayatta kalmak değil.

Zafer." Başını sallayarak onayladı.

"Bana karşı bir pislik olduğunu sanıyordum ama şimdi çok daha kötü olabileceğini fark ettim."

Sessizce kıkırdadı. "Çok daha kötüsü."

Bir süre yüzünün yan tarafına baktım ve ne düşündüğünü merak ettim. O sözleri söylediğimde içimde ne kadar yoğun hissettiğini hatırladım. Duygularımı fısıldadığımda içime ne kadar sert boşaldığını hissettim. Karşılık vermemiş olsa da söylediklerimden hoşlandığı belliydi.

Benim için yaptığı her şeye dönüp baktığımda, onun da aynı şekilde hissetmediğine inanmayı reddettim. Babamı bir hastaneden kurtardı.

ve onu ait olduğu yere gömdü. Beni kardeşinin yumruklarına karşı korudu. Sonra Fransa'ya geldi ve eve dönmemi istedi... çünkü beni özlemişti. Artık her gece benimle yatıyordu, ayrı kaldığımız o iki ay boyunca bana sadık kalmıştı. Bir erkek aşık olmasa bunu yapar mıydı? Hayır, hiç sanmıyorum.

Cato'nun beni sevdiğini biliyordum.

Ama belki de bunu söylemeye hazır değildi.

AVUKATI, imzalarımı eklemem için korkutucu bir kalemle birlikte TÜM evrakları bana sundu. "Bu belgelere göre, Cato Marino'nun beklenmedik ölümü halinde, kişisel mal varlığının üçte biri kardeşi ve annesi arasında paylaşılacak. Diğer üçte ikisi Martina Marino'ya verilecekti. Cato'nun vakfındaki varlıkların çoğu ona miras kalacak. Ancak bu mirası yirmi bir yaşına gelene kadar alamayacak."

"Pekâlâ." Evrakları okudum ve imzamı attım.

Başka bir kâğıdı bana doğru itti. "Bu, evlilik durumunda bile onun şirketi üzerinde hiçbir yasal hakkınız olmadığını belirtiyor. Cato Marino vefat ederse, şirketteki tüm hisseleri Bates Marino'ya geçecek."

İmzamı ekledim. "Başka bir şey var mı?" Evrak imzalamak sıkıcıydı.

"Bir tane daha." Başka bir kâğıdı bana doğru itti. "Evliliğin ölüm ya da boşanma yoluyla sona ermesi durumunda, Cato Marino'nun kişisel malvarlığı üzerindeki hakkınızdan feragat ediyorsunuz. Reşit olduğunda her şey Martina Marino'ya kalacak."

"Bunun daha önce imzaladıklarımın ne farkı var?" diye sordum. Cato yanıma oturdu, bacak bacak üstüne atmıştı ve yüzü kaskatı kesilmişti.

Avukat açıkladı. "Bu, evi, banka hesabındaki para ve yatırımları kişisel varlıklarıyla ilgilidir."

Bunu Bates'i korumak için yaptığımı anlıyordum ama bu Cato'nun özellikle kişisel bir maddeydi. Parası değildi ama bir kocanın, kendisine otobüs çarpsa bile karısına bir kuruş bile verilmemesini sağlamasının hiç hoş olmadığını düşünüyordum. Ama zaten bir önemi olmadığından, özellikle de beni sevdiğini söylemediğinden, imzaladım ve geri verdim. "Başka bir şey var mı?"

"Hayır, bu kadar." Avukat tüm kâğıtları topladı ve fotokopi makinesine doğru yürüdü. "Size bir kopya verdiğimde, de yolunuza gidebilirsiniz." Kopyaları çabucak hazırladı ve elini sıkmadan önce dosyayı Cato'ya uzattı. "Bir dahaki sefere kadar, Bay Marino."

"Teşekkür ederim." Cato kolunu belime doladı ve benimle birlikte koridorda yürüdü. Sokağa geri döndüğümüzde arabaya bindik. Araba birkaç blok ötedeki ofisine doğru gidiyordu.

Günü yine onunla işte geçireceğimi bilmiyordum. Eve gidip biraz yalnız kalıp konuşabileceğimizi umuyordum.

Araba kaldırıma yanaştı.

Cato hemen dışarı çıkmadı. "Araba beni almak için dönmeden önce seni eve bırakacak. Her zamanki saatte evde olacağım. Barda durmak yok, söz veriyorum." Sanki son on iki saat son derece normal geçmiş gibi gülümsedi, sanki ona onu sevdiğimi söylememişim ve parasını benden uzak tutan her şeyi imzalamamışım gibi.

"Yani... bu hiç olmamış gibi mi davranacağız?"

Gülümsemesi düştü, ışık yavaşça gözlerini terk etti.

"Çünkü bana sorunları görmezden gelecek bir adam gibi gelmiyorsunuz. Senin sorunlarla bir adam olduğunu düşünmüştüm."

Ne söyleyebileceğini düşünürken birkaç dakika pencereden dışarı baktı. Sonunda bana döndü, mavi gözleri deniz kadar soğuktu. "Ne söylememi istiyorsun bebeğim?"

"Ne söylemeni istediğimi biliyorsun." Ne istediğim çok açıktı, ona onu sevdiğimi söylemek ve onun da bunu duymak.

Tekrar pencereden dışarı baktı. "Şey, yapamam."

"Ama bunu sana söylediğimde hoşuna gitti."

"Neden yapmayayım ki? Bebeğimi doğuracak olan güzel kadın bana aşık. Evet, bu beni etti. Ama hepsi bu." Konuşmasını bitirdiğinde sessiz bir iç geçirdi, sanki bu konuşma bir baş belasıymış gibi.

"Benim için bir kurşunu bile göze alırsın Cato."

"Çünkü kızımı taşıyorsun-"

"Tek sebep bu değil. Babamı gömmek sadece insancıl bir iyilikmiş gibi davranabilirsiniz. Bates'in bana zarar vermesini engellemenin sadece içgüdüsel olduğunu iddia edebilirsin. Başka kadınlarla yatmak istememenin tek nedeni prezervatif takmak istememenmiş gibi davranabilirsin. Ama beni almak için Fransa'ya geldiğinde, beni geri almak için her şeyi yapardın. Benim sensiz olduğum kadar sen de bensiz perişan olmuştun. Yani beni sevmediğini istediğin kadar söyleyebilirsin. Çünkü bunun saçmalık olduğunu biliyorum. Sevdiğini biliyorum, Cato. Ve sen bunu söyleyecek cesareti gösterene kadar sabredebilirim."

Cato

ARKAMA BAKMADAN ARABADAN INDIM VE EVIME GIRDIM.

Bina. Bates'in sakinleşmesi için gereken evrakları içeren dosyayı elimde sıkıca tutuyordum. Beşinci kata çıkmak için el-evator'a binmek yerine, sırf serinlemek için fazladan zamanım olsun diye merdivenleri kullandım.

Siena'nın derinliklerindeyken, bir kadından duyduğum en seksi sözleri söylemişti.

Seni seviyorum, Cato.

Bu sözler başka birinin ağzından çıksa kabus olurdu. O anda yaptığım işi bırakır ve ondan kurtulurdum.

Ama Siena'nın sözleri hayatımın en iyi orgazmının tetikleyicisi oldu.

Tüm vücudum . Önce onun bitirmesine bile izin vermedim. Sanki görünmez bir düğmeye basmış gibi, doruğa ulaşmaya zorlandım, sanki vücudumun bunu yapması gerekiyordu, aksi takdirde kapanacaktı.

Sadece bana fısıldadığı kelimeler değil, onları besleyen tutku, o yeşil gözlerdeki seksi bakıştı. İçinde büyüyen bebek de dahil olmak üzere her şeydi, oraya benim koyduğum bebek.

Ciddi biliyordum.

Ve bu en büyük tahrik ediciydi.

Ama hayır, ben aynı şekilde hissetmiyordum. Sessizliğimin bunu kanıtladığını düşündüm. Bu onu reddetmenin, onu kolayca yüzüstü bırakmanın en nazik yoluydu. Hâlâ bacaklarının arasında kaya gibi serttim ve sahip olduklarımıza bağlıydım. Bir aşk itirafı bunu değiştirmezdi. Ama bu konuda konuşmak da istemiyordum.

Hayatımıza devam edebileceğimizi ve olanları unutabileceğimizi düşündüm.

Onun iyiliği için.

Ama sonra tüm jestlerimi yüzüme vurdu. Benim de aynı şekilde hissettiğimi iddia etti ama bunu söyleyecek cesaretim yoktu.

Bu dünyadaki herkesten daha taşaklı biriydim.

İnan bana, onu sevseydim söylerdim.

Ben .

Bana sadık olan tek kadındı ama bunun nedeni aramızdaki kimyadan çok hoşlanmamdı. Her gece yanımda uyuyan tek kadındı, ama bu onun taleplerinden biri olduğu içindi. Annemle tanışan tek kadındı, ama bu benim kontrolüm dışında olduğu içindi. Hareketlerimdeki sevgiyi görmeye çalıştı ama aslında hiçbir şey ifade etmiyorlardı. Babasını gömdüm çünkü yapılacak doğru şey buydu. Damien'ı vurdum çünkü o pislik onu en başta vurmamalıydı. Ona bakmak için her şeyi yaptım çünkü içinde kızımı büyütüyordu. Onun için başka hiç kimse için hissetmediğim özel bir şey hissettiğimi kabul edebilirim. Ama bu aşk olduğu anlamına gelmiyordu. Şehvet, arkadaşlık, saygı, hayranlık... ama aşk değildi.

Kendi katıma çıktım ve Bates'in ofisine yöneldim.

Ben içeri girdiğimde telefonla konuşuyordu. ". "

Ayakları masanın üzerindeydi ve bir bulut gibi tütüyordu. "Gitmem gerek. Cato az önce içeri girdi ve bir şey fırlatacak gibi görünüyor.

tıslama krizi." Telefonu kapattı ve masanın üzerine fırlattı. "Küçük casusunun burada olmadığından eminim."

"Eve dönüyor."

"Tanrıya şükür," diye havladı. "Her gün onun yüzüne bakmak zorunda olsaydım, başka bir şubeye giderdim."

Umarım tavrı değişmek üzereydi. "Dün ofisimde yaptığın küçük patlamadan sonra Siena bir şeyler yapmayı teklif etti."

Dosyayı ona doğru fırlattım ve masasına doğru kaydı.

"Bana pek çok şey yapmayı teklif eden bir kadın gibi geldi..." Dosyayı aldı ve açtı.

"Bazen intihara meyilli olup olmadığını merak ediyorum."

"O etraftayken öyleyim." Sayfaları çevirdi. "Neye bakıyorum ben böyle?"

"Okumayı bilmiyor musun, pislik?"

Bakışlarını kaldırdı ve bana dik dik baktı.

"Benden herhangi bir şekilde ya da biçimde herhangi bir miras alma ihtimalini ortadan kaldırmayı teklif etti."

Parmağı kâğıtların üzerinde gevşedi ve neredeyse onları yere düşürüyordu.

"Belgeye göre, evli olsak da olmasak da bana bir şey olursa, işteki payım sana geri devredilecek."

O maddeyi ve kadının imzasını bulana kadar sayfaları çevirdi.

"Ayrıca bana bir şey olması durumunda tüm mal varlığımın Martina'ya verilmesini de onayladı. Yirmi bir yaşına gelene kadar mal varlığım onda kalacak."

"Martina kim?" diye ağzından kaçırdı.

"Kızım, aptal. Ona bu ismi vermeye karar verdik." "Martina Marino... çok şirin."

"Biliyorum. Bunun da ötesinde, Siena ölümüm halinde kişisel varlıklarımdan herhangi birini miras olarak almaktan kendini alıkoydu. Bu konuda hiçbir esneklik yok. Siena'nın benden ya da şirketten tek kuruluş alma ihtimali asla yok. Eğer ölürsem, hepsi sizindir."

Sayfaları çevirdi ve Siena'nın imzaladığı bölümleri okudu.

"O ve ben evlenmiyoruz ama bu, gerçekleşme ihtimali düşük olan evlilik sözleşmesine dahil. O yüzden biraz sakinleşip onu rahat bırakır mısın? O kadın benden benden başka bir şey istemiyor." Bu sözleri yüksek sesle söylerken dün geceyi düşündüm. Beni sevdiğini söylerken dudaklarının nasıl kıpırdadığını, nefesinin tenimde nasıl gezindiğini hayal ettim. Boğucu sesi tüylerimin diken diken olmasına neden oldu.

Bates okumayı bitirdi ve dosyayı masaya geri koydu. Ayakları hâlâ yüzeydeydi ve purosunu bırakmıştı. Tekrar eline aldı ve birkaç nefes çekerek dumanın ağzından yavaşça çıkmasına izin verdi.

"Söyleyecek bir şeyiniz yok mu?"

Omuz silkti. "Belki de yanılmışımdır."

"Belki mi?" diye sordum. "Hayır, pislik. Yanıldın. Ne yapacağını görmek için kişisel varlıklarıma erişimini reddettim. Ama o yine de imzaladı ve gözünü bile kırpmadı. Başka hiçbir kadın bunu yapmazdı, servet avcısı olmasalar bile. Bu tamamen berbat bir durum."

parmaklarının arasında tuttu ve dumanın tavana yükselmesine izin verdi. "Pekâlâ... belki de düşündüğüm kadar kötü biri değildir."

"Düşündüğün gibi biri değil."

"Bu sikişin nasıl başladığını unutmayalım, tamam mı? Sana yalan . Yüzüne karşı yalan söyledi."

"Ama hiçbir zaman benim paramın peşinde olmadı."

Ucunu emdi ve dumanın hafifçe aralanmış dudaklarından çıkmasına izin verdi. "Pekala, sakinleşeceğim. Belki de düşündüğüm gibi çıkarıcı bir hırsız değildir. Ona karşı nazık olacağım. Gününün nasıl geçtiğini bile soracağım. Ama hala bu kadının senin için doğru kişi olduğunu düşünmüyorum Cato. İlişkinizin başlangıcı bir yalandı. Eğer bir erkek olsaydı, şu anda ölmüş olurdu. Belki paranı istemiyor ama bu seni aptal yerine koymadığı anlamına gelmez." Başını çevirdi ve pencereden dışarı baktı. "Aynı konuşmayı milyonlarca kez yaptık, bu yüzden artık yapmayacağım. Ama kardeşin olarak sana karşı dürüst olmak zorundayım. Bence sen daha iyisini hak ediyorsun." İki elini de havaya kaldırdı. "Bu konuda söyleyeceklerim bu kadar." İzmirine ulaşana kadar purosundan bir nefes daha çekti ve kül tablasına bıraktı.

Deri koltuğa oturdum ve bileğimi karşı dizime dayadım. Siena hayatıma girdiğinden beri eskisi gibi konuşmuyorduk. Bates çocuğumu taşıyan kadına karşı bu kadar merhametli olduğum için bana kızıyordu. Aramızda bir mesafe oluşmuştu ama son birkaç ayda bu mesafe daha da büyüdü. Eskiden en yakın arkadaşımdaydım. Şimdi sadece Bates'ti. O bağı özlemiştim. "Dün gece beni sevdiğini söyledi."

Bana boş boş baktı, sanki bunu nasıl değerlendireceğini bilmiyormuş gibiydi. Sol çekmecesini açtı ve iki puro çıkardı. Birini bana fırlattı. "Bunlardan birine ihtiyacın var." Sonra çakmağı fırlattı.

Bir sigara yaktım ve dumanın ağzıma girmesine izin verdim. "Aslında iki kez söyledi."

"Sanki ilk seferinde duymamışsın gibi," dedi kıkırdayarak. "Sanırım sen de karşılık vermedin."

"Hayır." Artık evde sigara içmiyordum çünkü Siena oradaydı. İş yerinde de sigara içmemeye çalıştım çünkü

ve onu eve geri getirdim. Ama şu anda rahatlama ihtiyaım Siena'dan daha ağır basıyordu.

"Çok kızmış olmalı." "Hayır, aslında."

"Hayır mı?" diye sordu şaşkınlıkla. "Bu dünyadaki en garip şey - birine onu sevdiğini söylemek ve cırcır böceklerini dinlemek. Sana ne zaman söyledi?"

"Biz ."

Yavaşça başını salladı. "Daha garip." ne kadar zevk aldığımı, hiç olmadığım sert boşaldığımı söylemedim.

"Ve sen devam mı ettin?"

"Evet."

"Peki sonra ne oldu?"

Omuz silktim. "Uyumaya gittik. Ertesi sabah uyandığımda hiçbir şey gibi davrandım. Ama arabadayken bana sarıldı. Kabul etmesem bile onu sevdiğimi bildiğini söyledi. Ve bunu söyleyecek kadar taşaklı olana kadar bekleyebilirmiş."

İkinci purosunu yaktı ve uzun bir nefes çekti. "Peki, sen?" "Hayır." Bunu birçok kez söylemiştim, özellikle de annem sorduğunda Ben.

"Onun için pek çok istisna yaptınız. Böyle düşündüğü için onu suçlayamam."

"Söylediğim ve yaptığım pek çok şeyi yanlış yorumluyor."

Omuz silkti. "Bilmiyorum dostum. Sana yalancı demiyorum, ama bir erkek bir kadın gittiğinde şehvet yüzünden bekâr kalmaz... Onu sadık tutmak için şehvet dışında bir şey olması gerekir. Seni barlara sürüklediğimde ve kadınlar kucağına düştüğünde bile iki ay boyunca bir kez bile oynaşmadın. Hep terk ettin. Bunu nasıl açıklıyorsun?"

Kollarım kolakların üzerindeydi ve purom yzgelerimin arasında asılı duruyordu. Bakışlarım duvarındaki tabloya yöneldi, on yıl önce birinin asmış olması gereken bir tablo. Gerçekten bakmadan, eklerin donuk renklerine baktım.

Kardeşimin sözlerine karşı mantıklı bir karşı argmanım yoktu. O iki ay benim için çok zor geçti. Ryalarım onun güzel yüzüyle doluydu ve kırık kalbim asla iyileşecek gibi görünmüyordu. Sürekli bir acı içindeydi. İstediyim kişiyle yatmak için her hakka sahiptim ama o yalnız yaşam tarzına geri dönmek midemi bulandırıyor. Artık anlamlı, beni gerçekten mutlu eden bir şeyim olduğuna göre, geriye dönmek sadece acı verici olacaktı. İlk başta başka bir kadını arzulamamıştım. Kimseyi arzulamamıştım çünkü hissizleşmiştim.

Kardeşim bana bakmaya devam etti. "Eğer kadın seni zaten seviyorsa, bunu geri söylemenin ne zararı var?"

"Sana hissetmediğimi söyledim."

Bates bana zgn bir bakış attı, sanki söylediklerimin tek kelimesine bile inanmamış gibiydi. "Eğer onun için tüm bunları yapıyor ama yine de onu sevmiyorsan... o zaman aşk senin için gerçekte ne anlama geliyor?" Beni incelerken başını eğdi.

Ağzım hareketsizdi çünkü verecek bir cevabım yoktu. Her gece aynı yatakta uyuyorduk, birlikte bir bebeğimiz olacaktı ve ben hayatımda ilk kez birine bağlanmıştım. O güne kadar tanıştığım ve parasal durumumdan etkilenmeyen tek kişi ydi ve sanırım bu nadir olay beni zengin değil fakir hissettirdi. Beni gerçekte olduğum gibi görüyordu, iyi ve kötü yanlarımla. Birinin benim üzerimde bu tür bir etkisi olmasından hoşlanmıyordum. Bu kadın benim üzerimde dünyadaki herkesten, tüm dşmanlarımla toplamından daha fazla kontrole sahipti.

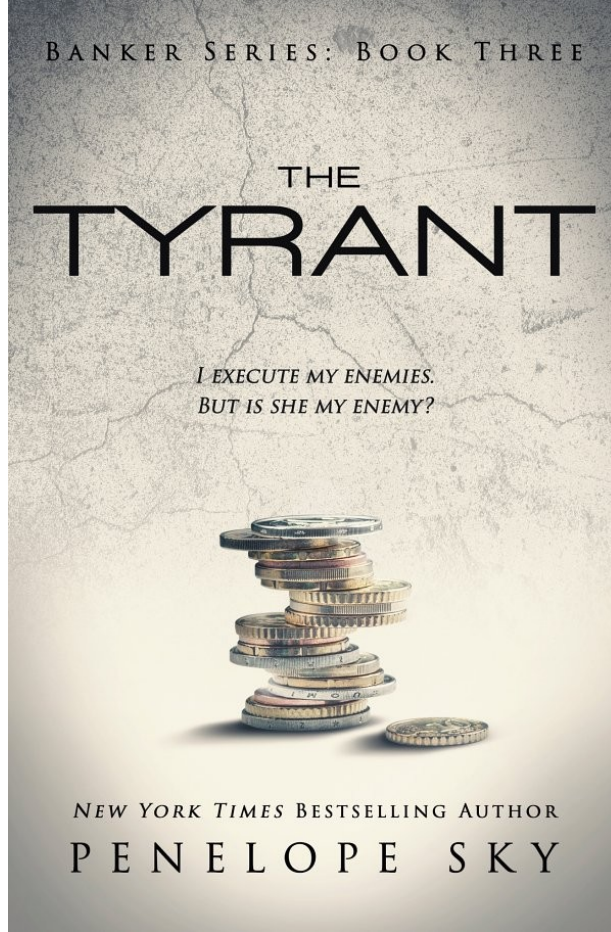
Kim olduğumu çok iyi biliyordu.

Bu beni korkuttu.

Ona daha fazla güç vermek istemedim.

Çünkü bu beni yok ederdi.

Ayrıca Penelope Sky tarafından



Şimdi Sipariş Verin



İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.